

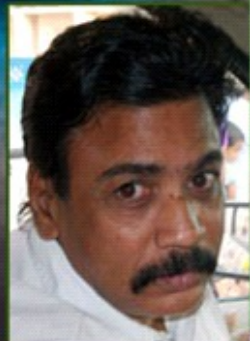
కృతకం.కా

చక్కటి కుటుంబం కొరత

డెత్ మిస్టరీ

పి.వి.డి.ఎస్.వ్రాసాడు

" సాఫ్ట్ వేర్ ఉద్యోగిని అపర్ణ అదృశ్యమైన ఆ రోజు రాత్రి అసలేం జరిగింది?

సైబర్నిటీ :

ఐటీ పార్కర్ :

ఎం ఎన్ సీ కంపెనీ ఎయిట్ ఫ్లోర్ :

రాత్రి గంటల వేళ"

కిబోర్డ్ పై అతి సున్నితంగా కంపోజ్ చేస్తున్న చిరుసవ్వడి నేపథ్యంగా చానెల్ సిక్స్ టీన్ తెరపై ఒక్కో అక్షరం పత్ర్యక్షమవుతుంటే వెనుక నుంచి ఫిమేల్ వాయిస్ కథనాన్ని రక్తికట్టిస్తోంది . పత్రి రాత్రి ఆ చానెల్ లో క్రయిం బులెటిన్ టెలికాస్ట్ వుతుంది . రియల్ క్వెం స్టోరీల్ని బేస్ చేసుకుని ... ఉత్కంఠ గొలిపేలా ఫ్లెంట్ చేయడమే ఆ బులెటిన్ పత్ర్యకత . సెన్సేషన్ క్రియేట్ చేసిన ఆ క్వెం అచ్చం ఇలాగే జరిగి ఉంటుందనిపించేలా టెలికాస్ట్ చేయడమే ఆ బులెటిన్ సక్సెస్ .

ఇంటెస్టింగ్ ఇంట్రీ..

మెస్మరైజ్ చేసే స్క్రిప్ట్...

ఒళ్లు జలదరించే బ్యాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్... ఆ ఫోగ్రాంకి ఎస్సెట్స్...

అంతేకాదు, యాంకర్ వరలక్ష్మి కూడా ఫోగ్రాం ఫ్లెంట్ చేయడంలో స్పెషలిస్ట్. చూడచక్కని రూపంలో పాటు ఏ అక్షరాన్ని ఎక్కడ ఒత్తిపలకాలో, ఏ సందర్భంలో, ఏ పదాన్ని ఎంతలా విరవాలో తెలిసిన జాణ... దాంలో ఆ టైంలో మిగతా చానెల్స్ అందుకోలేనంత టీ.ఆర్.పి.తో ఈ ఫోగ్రాం దూసుకుపోతోంది. లవ్, సెక్స్, కోపం, క్రౌర్యం, శౌర్యంలాంటి బావావేశాలన్నింటినీ ఒడిసిపట్టి దట్టిస్తారేమో... డైలీ సీరియల్స్ ధాటిని తట్టుకుని నిలబడుతోంది న్యూస్ చానెల్ లోని ఈ బులెటిన్.

ఈ ఫోగ్రాంని చూసి కనీసం చిన్న క్వెంనైనా చేయకపోతే ఏదో థ్రిల్ మిస్ అయిపోతామేమోననే భయంకరమైన భ్రమని విక్షకులను కల్పిస్తోందని గిట్టనివారు పుచారం చేస్తూంటే... ఫోగ్రాంలో ఇంటెస్ట్ వుండబట్టి వ్యాయర్స్ అంతగా ఏడిక్ట్ అయ్యారంటూ ఆ బులెటిన్ పై సాగుతున్న పుచారాన్ని చానెల్ 16 టిప్పికోడుతూంటుంది.

లేటెస్ట్ ఎపిసోడ్ లో సైబర్ సిటీ నుండి అంతర్జాతీయమైన ఎం.ఎన్.సి. ఎంపాయి అపర్ర ఇన్సిడెంట్ ని బేస్ చేసుకున్నారు.

అపర్ణ హౌస్ నుంచి సేకరించిన పర్సనల్ ఆల్బం లోని అందమైన ఫోటోలతో పాటు నైట్ లైట్ల షూట్ చేసిన సైబర్ సిటీ, ఐ.టి. పార్క్ స్పాట్ విజువల్స్ నేపథ్యంగా ప్లే చేస్తున్నారు.

'ఎనిమిదిగంటల మూడు నిమిషాలు... సిస్టం లాగోట్ చేసి సీట్లోంచి అపర్ణ లేచింది. నెమ్మదిగా ఒక్కో అడుగుగా వేస్తూ లిఫ్ట్ దగ్గరకు చివి నిల్చింది. అలసట తీర్చుకోవడానికన్నట్లు ఒక్కక్షణం ఆగిన తరువాత లిఫ్ట్ బటన్ నొక్కింది. ఎక్కడో సెలార్లో సీటిలైన లిఫ్ట్ నెమ్మదిగా కదిలిన సవ్వడి. ఒక్కో ఫ్లోర్ దగ్గర ఆగుతూ... మళ్ళీ కదులుతూ వస్తున్న లిఫ్ట్ ఎనిమిది గంటల నాలుగు నిమిషాలకు ఎయిత్ ఫ్లోర్ దగ్గర ఆగింది. డోర్ తెరచుకుని లోనికి వెళ్ళిన అపర్ణ గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ బటన్ నొక్కుతుండగా... 'ఎక్కో క్యూజ్ మీ...' అన్న పిలుపు వినిపించింది. ఆ తరువాత... పరుగు పరుగున వచ్చిన ఓ ఆగంతకుడు హడావుడిగా లిఫ్ట్ డోర్ తెరచి లోనికి ప్రవేశించాడు.

అంతలోనే... హడలెత్తిచే మ్యూజిక్ తో 'అ... ప్పు... డే... జ... రి... గి... ది?' అంటూ స్క్రీన్ పై గ్రాఫిక్స్ ప్లేట్స్ పడ్డాయి.

ఆ తరువాత స్క్రీన్ పై ప్రత్యక్షమైన యాంకర్ ఆసక్తికలిగిస్తూ చెప్పింది. 'ఇప్పుడు ఆ లిఫ్ట్లో ఇద్దరే ఇద్దరు. ఒకరు అపర్ణ... మరొకరు ఆగంతకుడు. ఆ రాత్రి అపర్ణ కంపెనీ క్యాబ్ ఉపయోగించలేదు. ఆ తరువాత ఆమె కనిపించనూ లేదు. ఏం జరిగి వుంటుంది? ఎవరైనా ఆమెను కిడ్నాప్ చేశారా? అపర్ణ అపహరణలో ఆగంతకుడి పాత్ర ఏమైనా వుందా? గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ కి వచ్చిన తరువాత కూడా ఆ ఆగంతకుడు అనుసరించాడా? అతడితో అపర్ణకు అంతకు ముందే పరిచయం వుందా? అది కేవలం పరిచయమేనా... లేక అంతకు మించిన స్నేహం... మనసిచ్చి పుచ్చుకోవడంలాంటి దగ్గరతనం కూడా వుందా? ఆ రాత్రి వాళ్ళిద్దరూ కలిసే వెళ్ళారా? వెళ్ళితే... ఎక్కడికి వెళ్ళారు? ఇలా ఈ కేసులో ఎన్నో ప్రశ్నలు... మరెన్నో చిక్కుముడులు... వాటన్నింటికీ సమాధానం వదిలే ప్రయత్నం చేద్దాం! ఒక చిన్న బ్రేక్ తరువాత...'

ఆ వెంటనే టీవీ స్క్రీన్ ని వరుస యాడ్స్ ముంచెత్తాయి.

క్యాబిన లో కూర్చుని ఆ షో గ్రాం చూస్తున్న ఇన్ ఫుట్ ఎడిటర్ సుధామ తన ఎదురుగా వున్న క్వెం రిపోర్టర్ తేజతో అన్నాడలా... 'ఈ క్వెం బులెటిన్ కి వరలక్ష్మి యాంకరింగ్ సూపర్బ్ ...!'

'కరెక్ట్ చెప్పారు. అందుకే మన క్వెం బులెటిన్ కి ఎంతో క్రేజ్ అన్నాడు తేజ.

'అవును... ఆ బులెటిన్ కి గ్లామరూ, గ్రామరూ వరలక్షమే! కేవలం వరలక్ష్మిని ఫాలో అవ్వడం కోసమే నెత్తురోడే క్వెం బులెటిన్ ని ఇంటర్నెట్ గా చూస్తున్నారు.' సుధామ చెప్తూంటే 'వెల్ కం బ్యాక్' అంటూ స్క్రీన్ పై మళ్ళి యాంకర్ ప్రత్యక్షమై 'క్వెం కహానీ' షురూ చేసింది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో క్యాబిన్ లో ఫోన్ రింగైంది.

'ఎక్కడున్నారు?' బాస్ నరసింహం గొంతు అది.

'క్యాబిన్ లోనే ఉన్నా సర్... అర్జెంటా?'

"ఓసారి నా దగ్గరకు రండి! అన్నట్టు... క్వెం రిపోర్ట్ తేజనీ తీసుకుని రండి!" అవతలివైపునుండి హుకుం జారీ అయింది." అపర్ణ అపహరణకు గురై ఆరు రోజులైనా ఆచూకీ తేలలేదు. సైబర్ సిటీ పరిసరాల్లోని సీసీ కెమెరాల ఫుటేజీ ఆధారంగా ఫోలీసులు సాక్యాల్ని సేకరించే పనిలోపడ్డారు. ఇంతకీ అపర్ణని కిడ్నాప్ ఎవరు చేశారు?" వరుస ప్రశ్నల్ని వరలక్ష్మి సంధిస్తూండగా సుధామ, తేజ క్యాబిన్ లోంచి బయటకొచ్చారు.

"బాస్ ఎందుకు పిలిచినట్టు?"

"కలవబోతూ కారణం, తినబోతూ రుచి అడగడం కరెక్ట్ కాదనుకుంటా!" అన్నాడు సుధామ.

"నన్నూ తీసుకురమ్మన్నారంటే..." తేజ కళ్ళల్లో చిన్న పాటి బెదురు.

కారణం...కోట్లపెట్టుబడి పెట్టిన చానెల్ ఓనర్ నరసింహం. ఒకే దేహంలో నరుడినీ, సింహాన్నీ పకడ్బందీగా ఇమిడ్చిన వ్యక్తి అని అనుకూలినై నరుడు... తేడా వస్తే జాలు విదిల్చి పంజా విసిరే సింహమే అవుతాడు.

భయంభయంగానే సింహం బోనులోకి అడుగుపెట్టారేదర్దూ! నరసింహానికి నలభై ఏళ్లుంటాయి. రియల్ ఎటేట్ రంగలో సంపాదించిన సొమ్ముల్ని తీసుకొచ్చి సొంతంగా చానెల్ సిక్స్ టీన్ న్యూస్ చానెల్ పారంభించాడు. పోటీ చానెల్స్ కన్నా స్క్రీన్ క్వాలిటీలో, కంటెంట్లో తన చానెల్ బిన్నంగా ఉండాలనే తాపత్రయం అతడిలో అనుక్షణం కనిపిస్తుంటుంది.

చానెల్ కి సీఈఓ అంటూ బాధ్యతాయుతమైన ఓ వ్యక్తి ఉన్నా ప్రతి ఎంపాయిలో ఇంటరాక్ట్ అయి విషయాలను సేకరించడం నరసింహం లో ప్రత్యేకత. మరి, ప్రత్యేకించి షోగ్రామింగ్ డిజైనింగ్ లో తన ఆలోచనల్ని ఇన్ పుట్, ఔట్ పుట్ ఎడిటర్లలో ఎప్పటికప్పుడు పంచుకుంటూంటాడు. "అపర్లమిస్టరీ ఇంకా విడలేదా?" ప్రశ్న సందించాడు నరసింహం క్యాబిన్ లోకి వచ్చిన సుధామ, తేజని చూస్తూ.

"ఊహూ!" తల అడ్డంగా ఊపారేదర్దూ!

"తెలికుండానే హాఫెనవర్ బులెటిన్ రన్ చేస్తున్నారా?" గయ్యమన్నాడు.

"స్టేట్ లో హాట్ టాపిక్ కదా... రేటింగ్ ఉంటుందని..." నసిగాడు సుధామ.

"ఇంతకీ ఆ అమ్మాయి ఏమై వుంటుంది?"

"బహుశా..." అన్నాడు తేజ. "ఊ ... బహుశా!" చెప్పమన్నట్లు చూసాడు నరసింహం .

"అందమైన ఆడపిల్ల. ఎం ఎన్ సీ లో జాబ్ చేస్తోంది . ఇంటినుంచి బయటకొస్తే మధ్యలో ఎంతోమంది ఫోకీరీలు. అంటే ... ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా ఒంటరిగా చిక్కే అవకాశాలూ ఎక్కువే. టైం చూసి ఎవరో కిడ్నాప్ చేసుంటారు " మనసులో ఉన్న మాట కక్కేసాడు తేజ. "చేసి..."కొత్త స్క్రీన్ ప్లే రైటర్ని పాత షాడ్యూసర్ చూసినట్లు ఓ లుక్కేసాడు నరసింహం తేజావైపు ఇంకా చెప్పమన్నట్లు. "ఏముంది ...ఎ తుప్పల్లోకో తీసుకెళ్లి ఆ కాస్తా అయిందనిపిస్తారు " అనేసాడు తేజ నోరు జారి .

"అంటే..." అర్థం కానట్లు మళ్ళీ ఓ చూపు.

"అదే సార్ .. వయసులో ఉన్న ఒంటరి ఆడపిల్లచిక్కితే ఆకతాయిలేం చేసారో ...అదే చేసారు . అంటే... అత్యాచారం .
అపర్ణ కిడ్నాప్ జరిగి అప్పుడే ఆరురోజులైంది ఇప్పటికీ ఏ ఇంఫర్మేషన్ లేదంటే అంతా అయిపోయిందని అర్థం
చేసుకోవాల్సిందే. అత్యాచారంతోపాటు ఆధారాలు లేకుండా చేసేందుకు హత్య కూడా చేసుండొచ్చు. పోలీసులూ
ఇదే అనుమానిస్తున్నారు"

"అపర్ణ పేరెంట్స్ ఏమంటున్నారు?" ఏమంటారు? కంటికి మంటికి ఏకధారంగా ఏడుస్తున్నారు. మా అమ్మాయి
బంగారం. ఎవరిజోలికి పోదు. ఏపాపిష్టివాడి కన్ను పడిందో .. ఆమె బతుకు బుగ్గయిందని లబోదిబోమంటున్నారు. ఈ
దేశం లోని ఆడపిల్ల తల్లితండ్రులు అంతకన్నా ఏం చేయగలరు?" చెప్తున్నాడు తేజ.

ఇంతలో ...డోర్ తెరుచుకుని క్యాబిన లోకి వచ్చిన ఆఫీస్ బాయ్ కప్పులో కాఫీ ఆ ముగ్గురికీ అందించాడు.

తీసుకోమ్మన్నట్లు సైగ చేసి తనో కప్పు అందుకున్నాడు నరసింహం.

"ఓ కేసు ఎన్నాళ్ళకి తేలుతుంది? కొద్ది నిమిషాల విరామం తరువాత నరసింహం అడిగాడు మళ్ళీ, ఎన్నాళ్ళయినా
పట్టొచ్చు... పోలీస్ కేస్ కదా" చెప్పాడు సుధామ. కొన్నాళ్ళ తరువాత కోర్ట్ కూడా చేయొచ్చు" .. ఎన్నడూ లేనదీ..
ప్రత్యేకించి అపర్ణ కేసుపై బాస్ ఎందుకంత ఇంటర్వ్యూ చూపిస్తున్నాడో ఆ ఇద్దరికీ అర్థం కావడంలేదు.

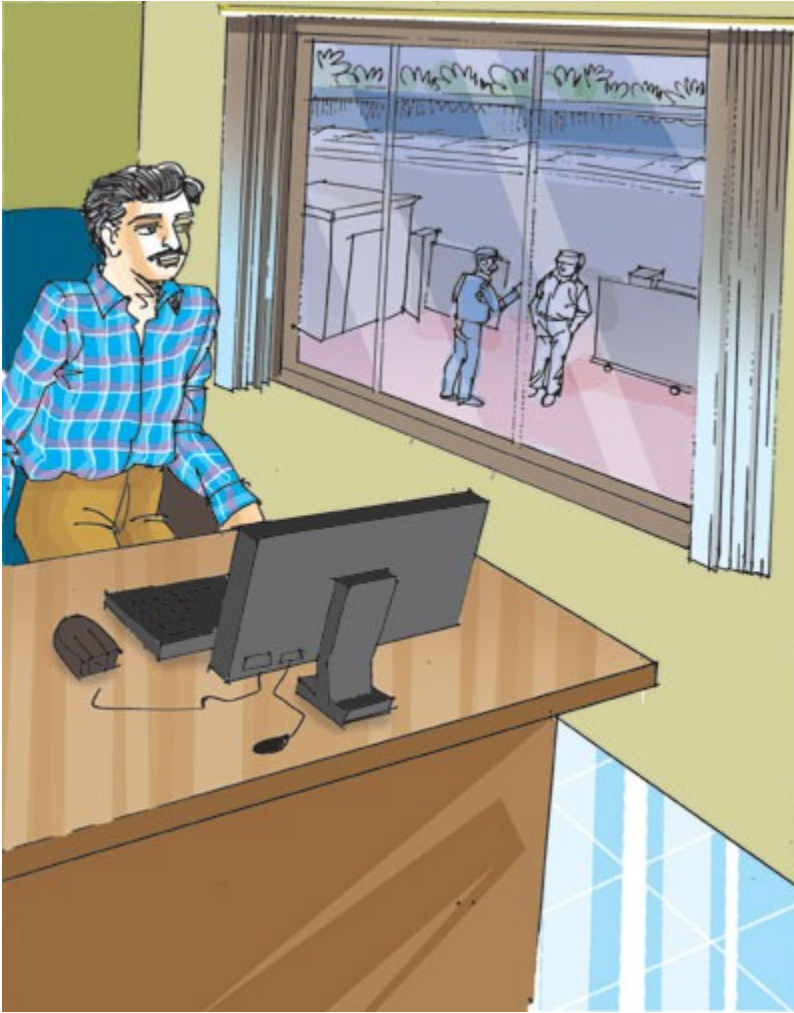
"ఎప్పటికీ తేలకపోవచ్చు అన్నమాటే కదా! మళ్ళీ నరసింహం అన్నాడు. అమ్మాయి కిడ్నాపర్లు దొరక్క ఎంతకాలం
కేసుని లైవ్ లో వుంచుతారు. అందుకే ఓ ముహూర్తం లో షెల్ ని అటకెక్కించేసారు. ఇలా పోలీస్ స్టేషన్ లలో మగ్గుతున్న
కేసులెన్నో ? చెప్పాడు తేజ. అలాంటి కేసులెన్ని వుంటాయి?

చాలా.. ఏడో అంతస్తు టెర్రస్ పై నుంచి పడిపోయి మృతి చెందిన వాగ్గేవి ఫౌడక్షన్ క్రియేటివ్ హెడ్ ప్రతిమ కేసు సంచలనం
సృష్టించింది. ఆమెది హత్య, ఆత్మ హత్య ఆరు నెలలైనా ఇప్పటికీ తేలలేదు..." చెప్తుంటే తేజ కళ్ళల్లో ప్రతిమ బొమ్మ
కదిలింది.

"హాయ్..అంటూ ఆమె మళ్ళీ ఇప్పుడు కొత్తగా తనను పలకరించినంత హాయి.

ఉా... తర్వాత" బాస్ మాటలో మళ్ళీ ఈ లోకం లోకి వచ్చాడు తేజ.

ఓ సీరియల్ షూటింగుకి విశాఖ వెళ్ళి అక్కడే హోటల్ రూము లో మర్దనైన టీవీ ఆర్టిస్టు సుజ కేసు కూడా మిస్టరీగానే వుంది. నాగార్జునసాగర్ విహారయాత్రకెళ్ళిన ఇంజనీరింగ్ స్టూడెంట్ అరుణ మృతి సెన్సేషనే ఇలా తనకు గుర్తున్న కేసులన్నింటినీ గడ గడా అప్పజెప్పేస్తున్నాడు తేజ.

ఇంతలో... చాంబర్లో మ్యూట్లో ఉన్న టీవీ స్క్రీన్పై బ్రేకింగ్ పడిరది. తెలుసుకుందామనే కుతూహలంతో రిమోట్ తీసుకుని వాల్యూమ్ పెంచాడు నరసింహం.

చెవులు దద్దరిల్లే మ్యూజిక్ నేపథ్యంలో యాంకర్ చెప్పింది....“ఇప్పుడే మనకో బ్రేకింగ్ న్యూస్ అందుతోంది. సీఎం కుటుంబ సభ్యులు తిరుమలలో శ్రీవారిని దర్శించుకున్నారు. ఇవాళ తెల్లవారుజామునే తిరుమల చేరుకున్న సీఎం దంపతులు కొడుకు, కూతురితో సహా శ్రీవారిని దర్శించుకున్నారన్న బ్రేకింగ్ న్యూస్ మనకందుతోంది....” యాంకర్ చెప్తుండగా స్కీన్ పై ‘తిరుమలలో సీఎం...శ్రీవారిని దర్శించుకున్న సీఎం దంపతులు...పూర్ణకుంభంలో సీఎంకు స్వాగతం...సీఎం ప్రత్యేక దర్శనం సందర్భంగా తిరుమలలో భక్తుల ఇక్కట్లు...’ ఇలా వరుసగా అక్షరాలు ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి.

ఆ వెంటనే...స్పాట్ విజవల్స్. శ్రీవారి ఆలయంలో సహా...సీఎంకు పూర్ణకుంభంలో స్వాగతం చెప్పిన అధికారులు, పూజారుల్ని విజవల్స్ లో చూపిస్తుండగా..యాంకర్ చదివింది మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుతోంది.

“అదన్నరే...తిరుమలలో సీఎం బ్రేకింగ్ టెటయ్యా? ఏడుకోండలవాడికే ఇంత ఇంపార్టెన్స్ ఇవ్వడం లేదు?” చిరాకు పడుతూ చానెల్ మార్చాడు నరసింహం.

ఆ చానెల్ లోనూ అదే బ్రేకింగ్ న్యూస్.

“తిరుమలలో సీఎం...శ్రీవారిని దర్శించుకున్న సీఎం దంపతులు...పూర్ణకుంభంలో సీఎంకు స్వాగతం” అక్షరం పొల్లు పోకుండా అదే ఇన్ ఫర్మేషన్.

“ఇదంతా కామనే సార్...ప్రతి చానెల్ మరో చానెల్ ని కాపీ కొడుతూనే ఉంటుంది...స్క్రీనింగ్ లన్నీ అన్ని చానెల్స్ లోనూ ఇంచుమించు ఒకేలా ఉంటాయి...” సుధామ అంటుంటే ‘చాలన్న’ట్లు చూసాడు నరసింహం.

ఆ తర్వాత “అపర్ణ ఇన్ సైడ్ టెలివీజన్ తరవాత ఏం చేసాం?” అడిగాడు.

“ముందు బ్రేకింగ్ న్యూస్ వచ్చాం. తర్వాత ప్యాకేజీ చేసాం. అంటే...ఇన్ సైడ్ టెలివీజన్ వివరాల్ని అందిస్తూ యాంకర్, వాయిస్ ఓవర్, విజవల్స్ లో కూడిన స్టోరీ అన్నమాట. ఆ తర్వాత...ఈమధ్య జరిగిన ఇలాంటి ఇన్ సైడ్ టెలివీజన్ మరోసారి గుర్తుచేస్తూ ఫోకస్ పేరులో హాఫెనవర్ స్పెషల్ స్టోరీ ప్రైమ్ టైమ్ లో టెలికాస్ట్ చేసాం. మళ్ళీ ఇందాక క్రయిం బులెటెన్ లో అపర్ణ కేసు పూర్వపరాల్ని వివరిస్తూ ప్రజెంట్ చేసాం...” చెప్పాడు సుధామ. “ఇదే కేసు మరో ఆర్కైవ్ లో ఇలాగే ఉంటే...అప్పుడేం చేస్తారు?”

“పోలీసులే కేసు మూసేస్తారు. మనకీ ఇన్సిడెంట్లో పనేం ఉంటుంది? మళ్ళీ ఇలాంటిదేదో జరిగినప్పుడు ఖాకీల్ని ఎండగడుతూ స్టోరీ చేయడానికి అపర్థ ఇన్సిడెంట్ కూడా పనికొస్తుంది. అందుకే, విజవల్స్లో సహా లైబ్రరీలో బద్ధపరుస్తా”

“అది చాలదు...” అంటూ తేజవైపు చూసాడు నరసింహం.

“క్రయం రిపోర్టర్ అంటే ఒంటిమీద ఖాకీడ్స్ లేని పోలీస్ ఆఫీసర్. ఆ డెడికేషన్లోనే వర్క్ చేయాలి. అర్థాంతరంగా పోలీసులు వదిలేసిన సెన్సేషనల్ కేసులన్నీ క్రయం రిపోర్టర్లే దుమ్ము దులపాలి. విపరీతమైన ఒత్తిడిలో ఉన్న పోలీసులిచ్చిన అరకొర సమాచారంతో న్యూసిస్ట్రీ సరిపోదు. పాతకేసులన్నీ తిరగదోడాలి...” అన్నాడు నరసింహం.

అర్థం కానట్లు అతడివైపు ఇద్దరూ చూసారు.

“ఎప్పుడో ఓ క్రయం జరిగుంటుంది. అగ్నికి ఆజ్యం పోసినట్లు మన మీడియా ఓ రెండోజులు విపరీతమైన కవరేజ్ ఇస్తుంది. ఆ తర్వాత అంతకుమించిన ఇన్సిడెంట్ రావడంలో అక్కడితో దాన్ని ఆపేస్తుంది. అయితే, మనమిచ్చిన కవరేజ్ని జనం మరిచిపోరు. ఓ డెయిలీ సీరియల్ అర్థాంతరంగా ఆగిపోయినట్లు ఫీలవుతారు. ఫలానా క్రయం ఇన్సిడెంట్లో ఇన్వాల్యూ అయిన వ్యక్తులేమయ్యారు... ఇప్పుడెక్కడున్నారు? అసలు దోషులు పట్టుపడ్డారా? శిక్ష పడిందా? ఆ శిక్ష ఎన్నాళ్లు? ఏ జైళ్లో ఇప్పుడున్నారు?”

ఇలాంటి సందేహాలన్నో వ్యాయర్స్ కి కలుగుతుంటాయి. మనం కవర్ చేసిన క్రయం ఇన్సిడెంట్స్ కి సంబంధించిన క్లయిమాక్స్ చెప్పాల్సిన బాధ్యత మనదే కదా! అందుకే... పాత క్రయంల కోసం కొత్త ప్రోగ్రాం మొదలెట్టాలి” చెప్తున్నాడు నరసింహం. శ్రద్ధగా వింటున్నారు సుధామ, తేజ.

“అసలు ఆ క్రయం సవివరంగా తెలియజేస్తూ పోలీస్ రాణాలో ప్రజెంట్ స్టేట్స్ ను వివరించాలి. సంఘటనకు సంబంధించిన విజవల్స్ ... కేసు డీల్ చేస్తున్న పోలీస్ అఫీషియల్స్ ఇంటర్వ్యూలు, ఫామిలీ మెంబర్ల రియాక్షన్లతో సెషన్ల క్రయం బులెటెన్ ప్లాన్ చేయండి. ప్రతి సన్నే ప్రయిం టైమ్లో టెలికాస్టయ్యేలా చూడండి. తేజా... అక్షరాల్లో అగ్ని పుట్టించు. మాటల్లో మందుపాతర్లు దట్టించు. మన చుట్టూ ఇన్ని క్రయంలు జరుగుతున్నా పరిష్కరించడంలో చేవచ్చిన ఖాకీలకు

మన ఫోగ్రామ్ సవార్ కావాలి. ఈ బులెటెన్ ఖాకీల్ని ఉరుకులు పరుగులు పెట్టించాలి. మనం డిల్ చేసే ఫ్రతి కేసు పరిష్కరించేదాకా పోలీసులకు నిద్రేకరువవ్వాలి. ఈ ఫోగ్రామ్ కి మంచి పేరు పెట్టండి. ఫోమోస్ రెడి చేయండి. అన్నట్లు...ఫస్ట్ బులెటెన్ కి ఏ ఇన్సిడెంట్ తీసుకుందాం” అడిగాడు నరసింహం.

“విశాఖలో మర్దైన టీవీ ఆర్టిస్ట్ సుజి కేసు...” సూచించాడు తేజ. అతడికెన్నాళ్లగ్గానో విశాఖ సముద్రాన్ని చూడాలని ఉంది. స్వామికార్యం..స్వకార్యంలా వెళ్లరావచ్చనుకున్నాడు. అందుకే, ఆ ఇన్సిడెంట్ బాస్ దృష్టికి తెచ్చాడు.

“అదీ చేద్దాం. అంతకన్నా ముందుగా...” అంటూ టేబుల్ పై ఉన్న కవర్లోంచి ఓ ఫోటోని బయటకి తీసాడు నరసింహం. “ఈ అమ్మాయి మీకు తెలుసు కదా?” అడిగాడు ఫోటో చూపిస్తూ.

నింగి నుంచి నేలకు దిగొచ్చిన ఓ తారక ముచ్చటపడి కెమెరాకు ఫోజిచ్చిన్నట్లుండా ఫోటో. అందమైన పిఫాన్ చీరలో ఒద్దికగా ఇమిడిపోయిన పాతికేళ్లపాయం. కనెప్ట వాలనీయకుండా కనికట్టు చేసే ఆకర్షణ ఆమె సొంతం. గుండెల్ని సూటిగా తాకి...ఊపిరాడకుండా ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసే తుఫాన్ సోయగం. అల్లనల్లన కదిలే ముంగురులు...నుదుటిపై దీపంలా వెలుగుతున్న చిన్ని బొట్టు. ఎర్రెరని పెదాలకొమ్మలపై విరబూసున్న తెల్లని చిర్నవ్యల మల్లెలు...విశాల నేత్రాలకు హద్దులు గీస్తున్న కాటుక రేఖలు...ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే...ఆమె ఓ సమ్మోహనాస్త్రిం. “ఇంతకీ ఈమె ఎవరో గుర్తుపట్టారా?” అడిగాడు నరసింహం.

“మరిచిపోయేంత అందమా ఆమెది. ఆమె ఫ్రతిమ” అన్నాడు తేజ.

“ఔను... ఫ్రతిమే. వాగ్దేవి ఫోడక్షన్స్ క్రియేటివ్ హెడ్. ట్యూంటీఫైవ్ ఇయర్స్. ఫిల్మ్ ఇండస్ట్రీలో చేరి సెలబ్రటీ ఐడిరటిటీని తెచ్చుకుంది. అందమైన అమ్మాయిలు హీరోయిన్లె అవుతారు. కెమెరా వుమెన్ గా, క్రియేటివ్ జీనియన్ గా రాణించడం అరుదు. ఫ్రతిమ అలా కాదు. ముట్టుకుంటే మాసిపోయేంత అందం ఉన్నా...బ్రెయిన్ నే నమ్ముకుంది. రీళ్లను చుట్టేసే ఫార్ములా సిన్మాలకు బిన్నంగా ఫీల్ గుడ్ మూవీస్ ని ప్లాన్ చేసింది. లెస్ ఇన్వెస్ట్ మెంట్...మోర్ ఇన్ కం ఫార్ములాతో న్యూ వేవ్ క్రియేట్ చేసింది. తన ఫాబ్రిక్ట్ లో ఇండస్ట్రీనే హడలెత్తింది. అంత క్రియేటివిటీని చూసి ఆ క్రియేటర్ ముచ్చటపడడాడేమో? అర్థాంతరంగా తనువు చాలించింది. ఆమె డెత్ సీక్రెట్ ఇప్పటికీ మిస్టరీగానే ఉంది. ఆ మిస్టరీని మన చానెల్ చేదించాలి. చనిపోవడానికి కొద్ది రోజుల ముందు మీడియాకిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో బయటకి కనిపించని శత్రువులు తనకూ ఉన్నారని చెప్పుకోచ్చింది. ఆ శత్రువులెవరో కనిపెట్టాలి” అన్నాడు నరసింహం ఆవేశంగా.

“తప్పకుండా సార్...అన్నట్లు, తను మన చానెల్ కి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చింది. ‘బ్యూటీ విత్ బ్లైస్’ పేరులో ఆ ఇంటర్వ్యూ చేసింది నేనే. కానీ, దురదృష్టం. ఆ ఇంటర్వ్యూ చూసుకోకుండానే ఆమె చనిపోయింది” తేజ మాటల్లో ఆమె పట్ల ఆరాధన వ్యక్తమైంది.

“మనం చేసే ఫస్ట్ క్రయం స్పెషల్ బులెటిన్ ఈ అమ్మాయి కేసునే ఇన్వెస్టిగేట్ చేయాలి. ఆ అమ్మాయి ఎందుకు మరణించింది. ఆమె చావుకి ముహూర్తం పెట్టిందెవరు? హత్య చేసి ఆత్మహత్యగా చిత్రీకరించే ప్రయత్నం జరిగిందా? లేక, నిజంగానే ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుందా? ఆమె చనిపోవడం వెనుక ఉన్న క్రిమినల్స్ ఎవరు? ఈ నిజాలు నిగ్గు తేల్చాలి. అమ్మాయిల మరణాలు ఖాకీరాణాల్లో మిస్టరీలుగా మారకూడదు....తేజా! ఫ్రతిమ మరణం వెనుక మిస్టరీ చేదించు’ ఉత్సాహపరిచాడు నరసింహం మీటింగ్ ముగిసిందన్న సందేశంలా కుర్చీలోంచి లేస్తూ.

“ఫ్రతిమ కేసుపట్ల బాస్ కెందుకంత ఇంటర్వ్యూ? ఫ్యాకేజ్ ఎండ్ వాయిస్ లో వాయిస్ ఓవర్ ఆర్టిస్ట్ ఆనవాయితీగా వ్యాయర్స్ కి చెప్తున్నట్లు.. ఈ డౌట్ తీరాలంటే మరికొంత కాలం ఆగాల్సిందేనా?” లోలోన నవ్వుకున్నాడు సుధామ.

ఓ ఆగంతకుడెవరో సెక్యూరిటీ దగ్గర హల్ పర్ చేస్తున్నాడు. దురుసుగా ప్రవర్తిస్తూ ఆఫీసులోనికి చొరబడేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడు. తేజ తన క్యాబిన్ లో కూచుని వర్క్ చేస్తూ యధాలాపంగా అద్దాల కిటికీలోంచి కిందికి చూపు సారిస్తే కనిపించిన దృశ్యమది. వెంటనే ఫోనందుకుని సెక్యూరిటీకి కాల్ చేసాడు తేజ.

“సర్...” అన్నాడు సెక్యూరిటీ నుంచి ఓ వ్యక్తి.

“ఎవరది...ఎంటా గొడవ?” అడిగాడు తేజ.

“ఎవరో నాగరాజుగారట. యాంకర్ వరలక్ష్మిని ఇప్పటికప్పుడే కలుసుకోవాలనుకుంటున్నాడు” చెప్పాడతడు.

“ఎందుకు?”

“ఎమో? అర్జంట్ గా మాట్లాడాలంటున్నాడు. వరలక్ష్మి ఆఫీసులో లేదంటే కసురుకుంటున్నాడు. బలవంతంగా లోనికి

వచ్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అడ్లకోబోతే బండబూతులు తిడుతున్నాడు” సెక్యూరిటీ అతను చెప్పుంటే ఆ ఆగంతకుడు అతడి చేతిలోంచి రిసీవర్ లాక్ వడం కనిపించింది తేజాకి.

“మీకవరు కావాలి?” అడిగాడు తేజ.

“యాంకర్ వరలక్ష్మి..”

“ఆవిడ మీ రిలెటివ్, ఫ్రెండ్, క్లాస్ మేటా?”

“తను నాకే కాదు”

“మరి, ఎందుకు కలుసుకోవాలనుకుంటున్నారు?”

“తెలీసీ తెలీకుండా చానెల్లో నా గురించి అవాకులు, చవాకులు పేలుతుంటే విషయం కనుక్కుందామని వచ్చానిక్కడికి” కోపంలో ముక్కు పుటాలెగరెస్తూ అరిచి మరి చెప్పున్నాడతడు.

“నెమ్మదిగా ఫోన్లో మాట్లాడండి. అంతలా అరిచి మీరు శ్రమ పడక్కర్లేదు. ఇంతకీ మీరేమంటారు? యాంకర్ వరలక్ష్మిని కలవాలంటారు అంతేనా?”

“అవును...”

“మీకో సంగతి తెలీదు. ఆవిడ ఈ చానెల్లో ఎవరో రాసిచ్చిన స్క్రిప్ట్ చదివే యాంకర్ మాత్రమే. ఆవిడ్ని కలుసుకుంటే

మీ సందేహాలు తీరవు. అసలు మీ సమస్యింటో చెప్తే పరిష్కారం దొరుకుతుంది. ఇంతకీ, వరలక్ష్మి మీగురించి మీరనుకున్న అవాకులు, చవాకులు ఏ ఫోగ్రామ్ లో పేలింది...” అడిగాడు తేజ.

“అదేదో క్రయిం బులెటన్. ఎవరో ఎక్కడో అదృశ్యమైతే ఆ నేరాలు, ఘోరాలు నా కంటగడతారేంటి?” మళ్ళీ అరిచాడతడు. క్రయిం బులెటన్ అనేసరికి తనకు సంబంధించి వ్యవహారమేనని తేజాకి అర్థమైంది.

“సెక్యూరిటీకి ఫోన్ ఓసారివ్వండి” అని అతడితో చెప్పి ఫోన్ సెక్యూరిటీ అందుకోగానే...“అతడు నా క్యాబిన్ లోకి పంపించు” అంటూ ఆదేశించాడు తేజ. మరో అయిదు నిమిషాల్లో అతడు తేజా క్యాబిన్ లో ఉన్నాడు. వయసు పాతికేళ్లలోపుంటాయి. టక్ చేసున్నాడు. కోపం మనిషిని స్థిరంగా నిలవనియదన్న విషయాన్ని అతడి వ్యస్తత పరిస్థితి చూస్తే ఇట్టే అర్థమవుతుంది.

“రండి...కూచోండి” ఆహ్వానించి తనెదురుగా ఉన్న కుర్చీని చూపించాడు తేజ.

“నేను కూచోడానికి రాలేదు. విషయం తేల్చుకోవడానికి వచ్చాను”

“అదే తేల్చుకుందురుగానీ. ఆ తేల్చుకోవడానికైనా కాస్త మాట్లాడుకోవాలి కదా! అందుకే, కూల్ గా కాసేపు కూచుంటే అన్ని విషయాలు తేలతాయి” అంటూ కాలింగ్ బెల్ నొక్కగానే వచ్చిన ఆఫీస్ బాయ్ కి చాయ్ ఆర్డరిచ్చాడు తేజ. ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో అతడు కూచుంటూనే “నాకు మీ మర్యాదలేం అక్కరేదు” అన్నాడు కటువుగా.

“మీరు చాయ్ తాగకండి. మీపేరు చెప్పుకుని మరో కప్పు నే తాగుతాను” అన్నాడు తేజ నవ్వేసి. తర్వాత “ఇప్పుడు చెప్పండి మీ సమస్యింటో?” అడిగాడు.

“సాఫ్ట్ వేర్ ఇంజనీర్ అపర్ణ స్టూడి మీరు ఫ్లే చేసారు కదా! ఇక, అప్పట్నుంచీ నాకు ప్రాబ్లెమ్ సార్టయింది. ఓపక్క ఫోలీసులు, మరో పక్క ఇరుగుపొరుగువాళ్లలా నన్ను దోషిని చూసినట్లు చూస్తున్నారు. ఇక, ఖాకీలైతే ఇన్విస్టిగేషన్, ఇంటారేగాషన్ పేరులో నిత్యం వేధిస్తున్నారు. ఇంతకీ నేను చేసిన నేరమేంటి? ఆరోజు ఎయిల్ ఫ్లోలో ఆమెలో లిఫ్ట్ షేర్ చేసుకోవడమే పాపమై నన్ను వెంటాడుతోంది” కన్నీరొక్కటే తక్కువన్నట్లు లబోదిబోమంటున్నాడు. మీడియా దృష్టిలో పడాలని చాలామంది కోరుకుంటుంటారు. తద్వారా సమాజంలో పేరుపెత్తిపట్టి సముపార్జించాలని చూస్తుంటారు.

అయితే, తమగురించి ప్రచారమంతా పాజిటివ్గానే సాగాలని ఆశిస్తారు. అభిలషిస్తారు. నెగిటివ్ అంశాలతో తమ పేరు ముడిపడి మీడియాలో ప్రసారమైతే, అందులోనూ అప్పటివరకూ మీడియాకెక్కని ఓ సామాన్యుడికే ఈ అనుభవం ఎదురుపడితే ఎలా ఉంటుందో ఇతడిని చూస్తే ఇట్టి అర్థమవుతుంది. ఔను... 'నలుగురితో నారాయణ, గుంపులో గోవిందా' అనుకుంటూ తనపని తాను చేసుకునే మధ్యతరగతి మనిషి. హైటెక్ సిటీలోని ఎంఎన్ఎస్ఐ ఉద్యోగి. ఓ ప్రెండ్ని కలిసేందుకు వచ్చి ఇలా పీకల్లోతు చిక్కుల్లో కూరుకుపోయాడు. ఆ ఇన్సిడెంట్ జరిగిన దగ్గర్నుంచి అపర్ణతోపాటు లిఫ్ట్లో ఉన్న ఇతడి గురించి మీడియా ప్రముఖంగా ప్రస్తావించింది. అపర్ణ లిఫ్ట్లో కనిపించడమే చివరిసారి కావడం, ఆ తర్వాత అదృశ్యమవడంతో సంఘటనకు ప్రాముఖ్యత పెరిగింది. ఆమెతో చివరిసారి లిఫ్ట్లో కనిపించిన ఈ వ్యక్తి ఎవరా? అన్నది తీవ్ర ఉత్కంఠగా మారింది. దాంతో, ఇటు మీడియాలోపాటు అటు పోలీసులు కూడా ఇతడి గురించి ఆరాలు తీయడం మొదలెట్టారు. చివరాఖిరికి పోలీస్ స్టేషన్ గడవెక్కాల్సి వచ్చింది.

“చేయని నేరానికి నేనెందుకు శిక్ష అనుభవించాలి? ఆ అపర్ణ ఎవరో నాకు తెలీదు. ఆమె అదృశ్యమవడానికి కారణాలేంటో అస్సలు తెలీదు. అలాంటి నన్ను అపర్ణ అదృశ్యంతో ముడిపెడతూ వారాక్షణికాలల్లడం, పోలీసులు కూడా అపర్ణ ఏమైంది? ఎక్కడుందంటూ వరుస ప్రశ్నలతో కుళ్ళబొడవడం...చాలు. ఈ స్టోరికి ఇక్కడే పుల్స్టాప్ పెట్టండి. అపర్ణకి నాకు ఎటువంటి సంబంధం లేదు. ఆవిడెవరో నాకు తెలీదు. ఈ విషయం మీ మీడియా ద్వారానే ప్రజలకు మళ్ళీ చెప్పండి. మీరు సృష్టించిన రభస కారణంగా మానసిక శాంతి కోల్పోయాను. చక్కగా ఉద్యోగం చేసుకునే వాడిని...లీవలు పెట్టి అజ్ఞాతంలో కూరుకుపోయాను. మా ఇంటి తలువెవరు తట్టినా హడలి చస్తున్నాను. టీవీ స్క్రీన్పై కనిపిస్తూ..అపర్ణ అపహరణ లో ఆగంతకుడి పాత్రేమైనా ఉందా? గ్రౌండ్ ఫ్లోలోకిచ్చిన తర్వాత కూడా అపర్ణని ఆ ఆగంతకుడు అనుసరించాడా? అతడితో అపర్ణకు అంతకుముందే పరిచయముందా? అది కేవలం పరిచయమేనా...లేక, అంతకుమించిన స్నేహం...మనసిచ్చి పుచ్చుకోవడంలాంటి దగ్గరితనం కూడా ఉందా? ఆ రాత్రి ప్రాళిధ్యరూ కలిసే వెళ్లారా? వెళ్తే..ఎక్కడికి వెళ్లారు? అంటూ లక్ష యక్ష ప్రశ్నలేసే యాంకర్ వరలక్ష్మిని కలిసి ఇలా నన్నెందుకు వేదిస్తున్నావని అడగాలనే ఇక్కడికి వచ్చాను. ప్లీజ్! నాకూ కనిపించకుండా పోయిన ఆ అపర్ణకు ఏ సంబంధం లేదు...” అంటూ తేజా రెండు చేతులు పట్టుకుని దీనంగా అర్థిస్తున్నాడతడు.

“ఓకే...ఓకే! మీ బాధను అర్థం చేసుకున్నాను. ఎవరో తెలీని మీపై కక్షగట్టి ప్రిఫేర్ చేసిన స్టోరి కాదది. ఆరోజు లిఫ్ట్లో ఆ అమ్మాయిలో మీరుండడం కాకతాళియమే కావచ్చు. కానీ, క్రయిం ఇన్వెస్టిగేషన్ అన్ని కోణాల నుంచి సాగుతుంది కదా! అసలు విషయం తేలేవరకూ ఆ ఇన్సిడెంట్లో ఫత్ర్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో భాగస్వాములైన ఫత్రీబక్కరూ అనుమానితులే. మీడియాలో మీ ప్రస్తావన రావడం బట్టి కదా...ఆమెతో సంబంధం లేదనే వివరణ ఇచ్చుకునేందుకు మీకు వీలు చిక్కింది. ఎదురైన ఫత్రీ సమస్యలోనూ పరిష్కారం వెదకాలి కానీ, ఫత్రీదాన్ని సమస్యగా చేసుకోకూడదు” అన్నాడు తేజ ఓదార్పుగా.

“ఒడ్డున ఉన్నవాళ్లు ఎన్నయినా చెప్పారు. ఈతరానివాడిని. నీళ్లలో మునిగి ఊపిరాడక కొట్టుమిట్టాడుతున్నాను. ప్లీజ్, సేవ్ మీ!” అన్నాడతడు.

“ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి టీవి స్క్రీన్ పైమా చానెల్ చూడండి. స్కాల్పింగ్ లోని అక్షరాలు చదవండి” అన్నాడు తేజ.

“సంచలనం సృష్టించిన అపర్ణ కేసులో మరో టీవీస్టా. అపర్ణ అదృశ్యమైన ఆరాత్రి లిఫ్ట్ లో చివరిసారి ఆమెతో గడిపిన అజ్ఞాతవ్యక్తి మన స్టూడియోలోనే ఉన్నారు. అపర్ణ అదృశ్యంలో తనకేమీ సంబంధం లేదంటున్న ఆ వ్యక్తి చెప్పే సంచలన విశేషాలు మరికాసేపట్లో...” స్కాల్పింగ్ లో అక్షరాలు వేగంగా కదులుతున్నాయి.

“ఇప్పుడే మీతో మాట్లాడుతున్నా కదా...అప్పుడే ఆ అక్షరాలు”

“మీతో మాట్లాడుతూనే స్కాల్పింగ్ డిపార్ట్ మెంట్ కి మెసేజ్ పెట్టా. వెంటనే స్క్రీన్ పై డిస్ ప్లే అయింది” చెప్పాడు తేజ.

“మళ్ళీ అదేం టీవీస్టా. ఆ అమ్మాయిలో నాకే సంబంధం లేదని ఓపక్క నేచెప్తుంటే...ఆ రాత్రి లిఫ్ట్ లో చివరిసారి ఆమెతో గడిపిన అజ్ఞాత వ్యక్తి..అంటూ మళ్ళీ నన్ను ఇరికిస్తున్నారు. ఆమె గురించి అస్సలు నాకేం తెలిసి నేను సంచలన విశేషాలు ఏం చెప్పాను?” అడిగాడతడు.

“మీరు ఏం చెప్తే అదే సంచలనం. ఎందుకంటారా? ఆరోజు అపర్ణని చివరిసారి చూసింది మీరు. ఆ తర్వాతే ఆమె కనిపించకుండా పోయింది. ఆమె కనిపించకుండాపోవడానికి మీరు కారణం కాకపోవచ్చు. కానీ, ఆమె కనిపించిన చివరిసారి ఆమెతో మీరుండడమే మీ ప్రత్యేకత. ఆరోజు ఆమె లిఫ్ట్ లో ఎలా ఉంది? ఏ డ్రస్ వేసుకుంది. చీర కట్టుకుందా? లేక, పంజాబీ డ్రెస్ వేసుకుందా? ఆరాత్రి డ్రాప్ టీనుంచి లాగేట్ అయిన ఆ క్షణాల్లో ఆమె మూడ్ ఎలా ఉంది? ఆమె ముఖంలో ఉల్లాసం కనిపించిందా? లేక, ఏదైన బాధతో విలవిలాడుతున్నట్లు ఆందోళనగా ఉందా? ఇలాంటి చిన్ని చిన్ని ప్రశ్నలకు ఆన్సరిస్తే సరిపోతుంది...” చెప్తున్నాడు తేజ.

“అంటే...మీ దగ్గర న్యాయం జరుగుతుందని, నేనెదుర్కొంటున్న ఓ సమస్యకి పరిష్కారం లభిస్తుందని ఆశించి మీ దగ్గరికి వస్తే...మళ్ళీ నన్ను ఊబిలోకి లోస్తున్నారు. ఈ తరహా ప్రశ్నలే పోలీసులూ అడిగారు. వాటికి సమాధానం ఇవ్వలేకనే మిమ్మల్ని ఆశ్రయించాను. ఇక్కడ మీరు కూడా అవే ప్రశ్నల్లో కుళ్లబ్బోడుస్తున్నారు. పైగా, చానెల్ లో ఇంటర్వ్యూ అంటూ

కెమెరా ముందుకు లాక్కెళ్ళున్నారు. ఖాకీల్ని, జర్నలిస్ట్ లిని నమ్మకూడదని రుజువు చేస్తున్నారు...” ఆవ్యక్తి లబోదిబోమంటున్నాడు.

“అలా బాధపడకండి. ఆ ఇన్సిడెంట్ తర్వాత మీ గురించి నానారకాలుగా అనుకుంటున్నవాళ్ళనోళ్ళు మూయాలంటే...ఇప్పుడు మీరు కెమెరాని ఫేస్ చేయాల్సిందే. ఇంటర్వ్యూ పేరులో మా చానెల్ ఇంటరాగేషన్ ని ఎదుర్కోవాల్సిందే. మేమడిగే క్వశ్చన్లకి ఆన్సరివ్వాల్సిందే. అప్పుడే మీకూ అదృశ్యమైన అపర్జక్టి ఏ సంబంధం లేదని కుండబద్దలు కొట్టినట్లు ఈ యావత్ సమాజానికి అర్థమయ్యేట్లు మేం టెలికాస్ట్ చేస్తాం. మీకు తెలిసిన ఫ్రత ఒక్కరిని ముఖాముఖి కలిసి వివరాలు, వివరణ ఇచ్చే బద్దలు ఒకే ఒక్కసారి మా సూడియోలో మాట్లాడండి. మీపై ఉన్న సర్వ సందేహాలకూ సమాధానం దొరుకుతుంది...” అని నచ్చచెప్పి అతణ్ణి సూడియోవైపుకి నడిపించాడు తేజ. మరికొద్ది నిముషాల్లోనే ఇంటర్వ్యూ స్టార్టయింది. మీడియా ఫ్రంచంంలో వార్తాసంచలనాలు సృష్టించడంలో తనదైన ముద్ద వేసుకున్న చానెల్ సిక్స్ టీన్ అపర్జ గురించి అస్సలు తెలిసి ఓ వ్యక్తిని ఇంటర్వ్యూ చేసి మరి బుల్లెత్తెర సెలబ్రేట్ గా మార్చేసింది. గంటకు పైగా ఆ కార్యక్రమం ఫ్రసారమైనా... అపర్జ అపహరణకి సంబంధించి ఒక్క క్లా అయినా లభించలేదు సరికదా...ఈ ఇన్సిడెంట్ పై వ్యూయర్స్ క్యూరియాసిటీని లైవ్ లో ఉంచడంలో మాత్రం సెంట్ పర్సంట్ సక్సెస్ సాధించింది. అపర్జను లిఫ్ట్ లో అనుసరించిన వ్యక్తే ఆమె అదృశ్యానికి కారణం కాదంటే... ఈ కథ వెనుక అసలు సూత్రధారి ఎవరు? అన్నదే ఫోలీసులు చేదించాల్సిన ఫశ్న అనే ముక్తాయింపుతో ఆ ముఖాముఖి ముగిసింది. అన్నట్లు..ఆ వ్యక్తిని ఇంటర్వ్యూ చేసింది ఎవరో కాదు...యాంకర్ వరలక్ష్మి.

“కొత్త కాన్సెప్ట్...కొత్త ఫ్రాంం... పాత స్టోరీ” చిన్నమెదడు చితికిపోయేలా బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటున్నాడు తేజ. బాస్ చెప్పిన కాన్సెప్ట్ కాబట్టి...నెర్వస్ గా ఫీలవుతున్నాడు. ఫ్రాంం మేని స్పెషల్ గా తీర్చిదిద్దాలన్న తపనతో తల్లడిల్లిపోతున్నాడు. కానీ..ఎక్కడ, ఎలా మొదలెట్టాలా అనే విషయంలోనే అతడికి క్లారిటీ మిస్సవుతోంది.

ఎవరికి తెలిసి విషయం అందరికీ చెప్పడం తేలికే. అందరికీ తెలిసిన విషయం ఒక్కరినైనా ఒప్పించేలా చెప్పడానికి కావల్సినంత క్రియేటివిటీ కావాలి. పాత స్టోరీ రిఫ్రే చేస్తున్నట్లు తెలిస్తే రిమోట్ కి పనిచెప్పేస్తారు. ఆడియన్స్ చానెల్ స్క్రీన్ కే అతుక్కుపోవాలంటే...కచ్చితంగా కంటెంట్ కావాలి.

ఫస్ట్ బులెటెన్ కంటెంట్ ఖరారైపోయింది...ఆ ఆలోచన రాగానే అతడి కళ్ళముందు ఫ్రతిమే కదలాడుతోంది. ఫ్రతిమ కేసులో సర్వ సమాచారం తనకే కాదు, వ్యూయర్స్ కి తెలుసు.

అర్థాంతరంగా ఆమె చనిపోయింది. ఆమెది హత్య...ఆత్మహత్యే తెలిసి అనుమానాస్పద మృతి. ఆ ఒక్క అంశమే ఈ కేసులో మిస్టరీ. బాస్ దాన్నే చేదించమంటున్నాడు.

ఎక్కడ్నుంచి ఈ కేసును నరుక్కు రావడం...అదే అంతు పట్టడం లేదతడికి. చానెల్ లైబ్రరీలో ఫ్రెజిమలో తను చేసిన ఇంటర్వ్యూలో పాటు... చనిపోయిన తర్వాత కవర్ చేసిన ఫోగ్రామప్ అన్నీ ఉన్నాయి. కొత్తఫోగ్రామ్కి అవన్నీ బేస్గానే పనికొస్తాయి. అయితే, ఫైల్ ఇన్ఫర్మేషన్ కావాలంటే..ఆ మిస్టరీ వీడాల్సిందే. ఆమె చనిపోవడానికి అసలు కారణం తెలియాల్సిందే. హత్యే అయితే..నిందితుల్ని నిర్దాించాలి.ఆత్మహత్యే అయితే...కారణాలు అతికినట్లు సరిపోవాలి. అవన్నీ తేలాలంటే... ఇన్వెస్టిగేషన్ తాజాగా జరగాలి.

ఆ ఇన్విస్టిగేషన్ స్వయంగా చేయాలంటే తనకున్న ఏకైక బలం చానెల్. క్రయం రిపోర్టరే హోదా. ఆ హోదాలోనే ప్రతిమ గురించి మరింత సమాచారం తెలుసుకోవాలి. అంతకు ముందుగా ఇండస్ట్రీలో ఆమె మిత్రులు, శత్రువుల గురించి ఆరా తీయాలి.

సరిగ్గా..ఆ క్షణంలోనే ఆప్ ది రికార్డ్ గా తనలో కూడా ప్రతిమ చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి తేజాకి.

“ఈ కార్పొరేట్ పోటీ ప్రపంచంలో ప్రతి క్షణం కనిపించని యుద్ధం జరుగుతుంటుంది. అది మేధో యుద్ధం. పైకి ఆయుధాలు కనిపించవు. మనచుట్టూ ఉన్న గుంపులో శత్రువులవరో...మిత్రులవరో గుర్తించడం కష్టమే. అందుకే, ఈ యుద్ధాలు కురుక్షేత్రస్రంగ్రామం కన్నా భీకరమైనవి...భయానకమైనవి. అనుక్షణం అప్రమత్తంగా లేకుంటే ఈ యుద్ధంలో నెగ్గుకు రావడం కష్టం. విజేతలుగా నిలవడం కష్టం” అంది ప్రతిమ...ఓ ఇంటర్వ్యూ పూర్తయిన తర్వాత.

ఆ మాటల్ని బట్టి..కార్పొరేట్ కల్పర్ని అలవర్చుకుంటున్న కలర్ ఫుల్ ఇండస్ట్రీలో ఆమె పెద్ద యుద్ధమే చేసుండాలి.

ఆ యుద్ధం గురించి తెలిస్తేనే...ఆమె శత్రువుల గురించి తెలుస్తుంది. శత్రువులవరో తేలిపోతే..మిస్టరీ విడిపోతుంది. ఆ శత్రువులు ఆమె పనిచేసే సంస్థలోనే ఉన్నారో..లేక, ఇతర షాడోక్షన్ హౌస్ లో ఉన్నారో తెలుసుకోవాలి. అంతేకాదు...ప్రతిమ పర్సనల్ లైఫ్ గురించి మరింత కుణ్ణంగా పరిశోధన జరపాలి. ఆమెకో లవర్ ఉన్నట్లు తెలుసు. అయితే, ఆఫీసు ఫ్రిమ్ సెన్స్ లో ఆమె మరణించింది కాబట్టి...అతగాడిపై ఈ ఘటన నిలి నీడలు అంతగా పరుచుకోలేదు. పోలీసులు అతణ్ణి ఒకటేండు సార్లు ఇంటరాగేట్ చేసి వదిలేసారు.

ఆపై మళ్ళీ ఇంకోసారి ప్రతిమ పేరెంటుని కలిస్తే ఉపయోగం ఉంటుందేమో?

ఇలా ఆలోచిస్తుంటే...అతణ్ణి సడన్ గా సిద్ధార్థ గుర్తొచ్చాడు. సిద్ధార్థ తేజాకి మంచి ఫ్రెండ్ కాదు...ట్విన్ సిటీలో పేరు మోసిన డిటిక్టివ్. వ్యూహ ప్రతి వ్యూహాలు, గూఢచర్య ప్రతి గూఢచర్యలు, ఎత్తులు, పై ఎత్తుల్లో ఆరితేరినవాడు. ప్రత్యేకించి...ప్రతిమను బాగా ఎరిగినవాడు. పర్సెక్యూటర్ గా ప్రతిమ కేసులో సిద్ధార్థ హెల్ప్ తీసుకోవడం సముచితమనిపించింది తేజాకి.

అంతే!

ఆఫీసు పన్నెపోయిన ఆ సాయంత్రం వేళ...సిద్దార్థకు కాల్ చేసాడు తేజ.

“హలో...తేజా! చాన్నాళ్లక్కి” ఆప్యాయంగా పలకరించాడు సిద్దార్థ.

“ఔను..చాలోజులకి. ఎలా ఉన్నావ్?” అడిగాడు తేజ.

“ఫైన్..నువ్వెలా ఉన్నావ్?” అడిగాడతడు.

“ఓకే. ఇవాళ్లినీ ఫోగ్రామ్ ఏంటి?”

“క్లయింటుల్ల కేసులు..ఇన్వెస్టిగేషన్. రోజూ ఉండే బిజీయే”

“నీకే...” నవ్వాడు తేజ.

ఆ తర్వాత “ఓ హాఫెనవర్లోనీ ఆఫీసుకే వస్తున్నాను” చెప్పాడు.

“ఊరక రారు క్లయిం రిపోర్ట్లు విశేషమా?”

“సశేషమే...అక్కడకొచ్చాక మాట్లాడుకుందాం” అన్నాడు తేజ.

ఆ వెంటనే ఆఫీస్ ఫీమిసెన్లో ఆపి ఉంచిన బైక్ పైకి ఓ దూకు దూకాడు. రయ్మంటూ లక్డికాపూల్ వైపు బాణంలా దూసుకెళ్లాడు. “చూసిన మొదటి క్షణంలోనే తననెంతగానో ఆకట్టుకున్న అపురూప అందానికి మనస్ఫూర్తిగా సమర్పించే

నివాళిగా ఆ ఫోగ్రామ్ను మలచాలి...” అనుకుంటున్నాడే తప్ప...సిద్దార్థ ఆఫీసులో తనకో రులక్ ఎదురవబోతోందని అస్సలు ఊహించలేదతడు.

ట్రాఫిక్ పంజరాన్ని చేదించుకుంటూ...మహానగరాన్ని సముద్రంలా ఈదుకుంటూ మరో అరగంటలో సిద్దార్థ ముందున్నాడు తేజ. ఆరు దాటిందేమో...ఆఫీసులో ఖాళీ కుర్చీలే దర్శనమిచ్చాయతడికి. సిబ్బంది వెళ్ళిపోయినట్లున్నారు...ఒంటరిగా క్యాబిన్లో కూచుని ఏదో కేసు స్టడీ చేస్తున్నాడు సిద్దార్థ. వెళ్ళగానే చిర్పివ్వుల చిలకరింపు, ‘హలో...’ అనే పలకరింపు, ఓ ఆత్మీయ కరచాలనం, ఓ చిన్ని హాగ్...ఆ తర్వాత కూల్ డ్రిగ్ ఆఫర్ చేసాడు సిద్దార్థ.

తర్వాత “విశేషమేంటి?” అడిగాడు ఆసక్తిగా.

“సశేషమే. మళ్ళీ ఫ్రెజిమ కేసు...” నవ్వుతూ అన్నాడు తేజ.

“అయితే, ఇంకా నువ్వు ఫ్రెజిమను మరిచి పోలేదన్న మాట”

“ఫ్రెజిమ నా కళ్ళకు కల్తె, కాళ్ళకు సంకెల్తె మళ్ళీ మళ్ళీ చుట్టుకుంటోంది...”అన్నాడు నవ్వుతూ.

“ఆ కలా..ఆ సంకెల హాయిగానే ఉన్నట్లుంది” అన్నాడు సిద్దార్థ కాస్త వ్యంగ్యంగా.

“ఆమె జ్ఞాపకం అందమైన ఓ వ్యాపకం. తలచుకున్నప్పుడల్లా గుండె ఎదవాకిట్లో పరిమళాల తుఫాన్. మళ్ళీ అంత అందాన్ని చూడగలమా? నాకైతే డౌటీ...”

“ఫ్రెజిమ నిజవితాన్ని బాగా పుభావితం చేసింది. అందుకే, వెళ్ళి మాటెత్తడం లేదు. కనీసం...ఇంట్లో వాళ్ళయినా వెళ్ళిసంబంధాల మాటెత్తుతున్నారా? లేదా?” అడిగాడు సందేహం వచ్చి.

“ఎందుకెత్తరూ. ఇంటికెళ్లగానే ఫ్లెట్రోజూ అమ్మ దగ్గర్నుంచి ఎదురయ్యే ప్రశ్నే ఇది. నాన్నేలాగో ఉద్యోగం పేరుతో ఊరేగుతుంటారు కాబట్టి..కనిపించిన కాసేపూ లోకాభిరామాయణంలోనే సరి పెడారు. ఇక, నా సిస్టర్ అర్చన ఉంది చూసావూ...నే వదిలేసిన అమ్మపాలు తాగి పెరిగానన్న కృతజ్ఞత కూడా లేకుండా అస్తమానం సతాయిస్తూనే ఉంటుంది. అందమైన ఏ ఫోటో చూసినా ‘అన్నయ్యా! నా వదిన ఇదిగో!’ అంటూ ఆట పట్టిస్తుంది. ఒకటి అల్లరి చేస్తుంటుంది. ఒక్కోసారి ఆ అల్లరి శృతి మించినట్లనిపించినా...అర్చన మౌనంగా ఉంటే నే భరించలేను. ఇల్లు ఓ నరకంలా అనిపిస్తుంది..”తన్మయంగా చెప్పాడు తేజ.

“కరెక్టే...లోకంలో ఎన్ని బంధాలున్నా చెల్లి బంధం అపురూపమైంది. తల్లిరక్తం పంచుతుంది. భార్య పక్క పంచుకుంటుంది. అక్కయినా, చెల్లెలైనా ఏ స్వార్థం లేకుండా తోడబుట్టినవాడి క్షేమం కోరుకుంటుంది. నీకో ముద్దుల చెల్లెలు అర్చన ఉంది. కానీ, నేనో...నా ఇంట్లో ఒంటరినే” నిటూర్పాడు సిద్ధార్థ.

ఆ తర్వాత సీన్ మరీ బరువెక్కుతుందనుకున్నా డేమో మరి...వాతవరణాన్ని తేలిక చేస్తూ “అన్నట్టు..ఈ అన్నయ్య పెళ్లయితేకానీ అర్చన పెళ్లికాదుకదా! అందుకే, ఫ్లెట్రోజూలోనూ వదినని వెతుక్కుంటోంది కాబోలు..”

“డిగ్రీ సెకండియర్ చదువులోంది. అప్పుడే దానికి పెళ్లెంటి? ఏదో...నన్ను ఉడికించాలని ట్టై చేస్తుంటుందంటే” అన్నాడు తేజ.

“అర్చనకు ఫ్లెట్రోజూ చూపించాల్సింది. వదిన తనే అంటూ ఫిక్సయిపోయేది...” నవ్వాడు సిద్ధార్థ.

“ఆమె బతికుండగా చూపించాలనే అనుకున్నాను. అప్పట్లో అది కుదరలేదు. ఇప్పుడు ఫ్లెట్రోజూకి చూపించాల్సిన అవసరమే లేదు...అయినా, మనమధ్య ఎప్పుడూ ఉండే డిస్కషనే ఇది. నేనేం చేసినా ఫ్లెట్రోజూ కోసమేనన్నట్లు అపార్థం చేసుకుంటావ్. కానీ, ఈసారి ఈ విషయంలో నా తప్పేం లేదు...” అంటూ బాస్ కొత్త కాన్సెప్ట్ గురించి వివరించాడు తేజ.

“ఇప్పుడు చేయబోతున్న ఫోగ్రాం కంప్లీట్ కొత్తగా ఉంటుంది. ఓ క్రయింలో ఇన్ని కోణాలా? ఇంత ఇన్వెస్టిగేషనా? ఏ రైటరూ ఊహించలేని ఇన్ని మలుపులా? అని నీబోటి డిటెక్టివ్ కూడా ఆశ్చర్యపోయేలా సూపర్బ్ గా ఉంటుంది” అన్నాడు తేజ.

“ఫోగ్రాం ప్రమోషన్ బాగానే చేస్తున్నావ్. పాత కంటెంట్ మార్చలేవు కదా? ఫ్లెట్రోజూ పేరు ఫ్లెట్రోజూనే చెప్పాలి. ఆమె

ఫ్రాఫెషన్ వాగ్దేవి ఫోటోగ్రఫీలో క్రియేటివ్ హెడ్గానే చెప్పాలి. ఆమె పుట్టుకను మార్చలేవు. ఏరోజైతే చనిపోయిందో...ఆ తేదీని మార్చలేవు. అవే వివరాలలో కొత్తగా నువ్వు చెప్పేదేముంటుంది? ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఓల్డ్ వైన్ ఇన్ న్యూ బాటిల్...” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“కానీ, ఈ కేసులో నువ్వొకటి మరిచిపోతున్నావు. ఆమె చనిపోవడం కరెక్ట్ కానీ...ఆ చనిపోవడంపైనే అనుమానాలున్నాయి. ఆత్మహత్య, హత్య మా ఫోగ్రాం నిర్వహిస్తుంది. అసలు ప్రతిమ జీవితంలో లోకానికి తెలిసి ఎన్నో నిజాల్ని వెలికి తీస్తా. ఆమె విషాదాంతానికి కారణాల్ని సహేతుకంగా చెప్తూ కాంక్రీట్ కంకూజనిస్తా. ఇక, ప్యూయర్నా? ఇంటర్వ్యూ గా తీస్తే ఎన్ని సార్లు చూశారు? పక్కడపొందీ స్కీప్ట్...హడలెత్తిచే బ్యాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్...ఇన్విడెంట్ జరిగిన యాక్సువల్ లొకేషన్లోనే ఘాటానింగ్ చేస్తే...సింగిల్ ఎపిసోడ్ అయినా సూపర్బ్ గా వస్తుంది. ఈ కథలో క్లయిమాక్స్ సస్పెన్స్. అదే...మిస్టరీ” చెప్తున్నాడు తేజ.

“అయినా, ఇన్విస్టిగేషన్ చేయడానికి నువ్వెవరు?”

“ఖాకీ డ్రస్ వేయని పోలీస్. కలం పట్టుకున్న జర్నలిస్ట్” ఆ క్షణంలో బాస్ నరసింహం తేజాని ఆవహించినట్లున్నాడు. పూనకం వచ్చినవాడిలా ఒకటి ఊదరగొట్టేస్తున్నాడు.

“సరే బాబా! మీడియాకున్న ప్లెవసీలో నిజాలు నిగ్గు తెలుస్తావ్? అందువల్ల ఏం సాధిస్తావ్?”

“ఇలాంటివి పునరావృత్తం కాకుండా హెచ్చరికలా ఈ షోగ్రాం తీర్చిదిద్దాం...” అని అటుండగానే ఇన్వెస్టిగేషన్ చేయబోయే ఫ్రతిమ కేసులో ఎవరికీ తెలిసి కోణంలా... సిద్ధార్థ క్యాబిన్ బయట ఓ వ్యక్తి నిల్చున్నాడు. తెల్ల బట్టలు ధరించిన ఆ వ్యక్తి పుండాగా కనిపిస్తున్నాడు. అటో అడుగు, ఇటో అడుగు వేస్తూ... మధ్య మధ్యలో సిద్ధార్థ క్యాబిన్ లోకి లొంగి చూస్తూ హడావుడి పడుతున్నాడతడు.

అతడి చేతిలో ఓ ఫోటో ఉంది.

ఆ ఫోటోనే అతడు మాటి మాటికీ చూస్తున్నాడు. విలైనంత లోందరగా సిద్ధార్థను కలవాలనే తాపత్రయం అతడి కదలికల్లో కనిపిస్తోంది. “క్లయింట్ వచ్చినట్లున్నాడు..” అన్నాడు తేజ, సిద్ధార్థ చూపుల్ని పసికట్టి.

“ఔను...” అంటూ బెల్ నోక్కాడు సిద్ధార్థ. ఆఫీస్ బాయ్ లోనికి వచ్చి... బయటకి వెళ్లి ఆ తర్వాత అతణ్ణి లోనికి పంపించాడు.

“ఏం పని మీద వచ్చారు?” అన్నాడు సిద్ధార్థ కుర్చీ లోంచి కాస్త ముందుకు వంగి. అయినా, అతడిలో ఏ మాత్రం కదలిక లేదు. లోనికి వచ్చిన అతడు సిద్ధార్థకు నమస్కరించి తేజా పక్కనున్న కుర్చీలో మోమాటంగా కూచున్నాడు. గోడకు వేలాడుతున్న కేలండర్లలో బొమ్మల్ని, వాల్ క్లాక్ లోని సెకన్ ముల్లు కదలికల్ని, టేబుల్ షే ఉన్న పుస్తకాల్ని, పేపర్ వెయిట్, కాగితాల్ని... చూపుల్లో చుట్టేస్తూ కాలక్రమం చేస్తున్నాడే తప్ప పెదవి విప్పి మాటాడేందుకు ప్రయత్నించడం లేదు.

ఆ చిన్ని గదిలో మరో మనిషి ఉన్నాడనే అతడు పెదవి విప్పడం లేదని సిద్ధార్థకే కాదు, తేజాకి కూడా అర్థమైంది.

“మీరు మాట్లాడండి. నేను బయట వెయిట్ చేస్తా” అంటూ లేచాడు తేజ.

“ఫర్వాలేదు...” పైకి ఆ వ్యక్తి అన్నా... లేచి వెళ్తున్నందుకు అతడి కళ్లలో మెరుపు తేజా చూపుల్ని దాటిపోలేదు.

వరండాలోకి వస్తూ తేజా అతడి గురించే ఆలోచిస్తున్నాడు. ‘ఇతడినెక్కడో చూసినట్టుంది. ఉరుకుల పరుగుల జీవన యానంలో ఓ క్షణం సేపు ఎదురు పడిన గుంపులో ఒకడిగా కాకుండా... అతడిని చాలా, చాలా దగ్గరగా చూసిన గుర్తు ఆ గొంతు కూడా విన్నట్టే ఉంది. అంటే... అతడితో మాట్లాడే ఉంటాడు.

అయితే... ఎప్పుడు, ఎక్కడ కలిసింది తేజాకి గుర్తు రావడం లేదు.

ఉటక్ష్మి దగ్గరికి వచ్చాడంటే...చేతిలో ఎవరిదో ఫోటో కూడా ఉందంటే...కచ్చితంగా రహస్య పరిశోధనే.

ఏమై ఉంటుంది?

ఓ పక్క ఆసక్తి...మరో పక్క అవసరం లేని విషయాన్ని అంతగా తలకెక్కించుకోవడమెందుకనే భావన...క్షణకాలం సతమతమయ్యాడు తేజ.ఖాకీ రాణాల చుట్టూకాకుండా...సిద్దార్థ ఆఫీసు చుట్టూతిరిగితే హ్యూమన్ ఇంటెస్టింగ్ స్టోరీలన్నీ చానెల్ తరకెక్కించొచ్చు. నేరం..పరిశోధన నాణెనికి బొమ్మ బొరుసులాంటివే. జరిగిన ప్రతి నేరాన్నీ పరిశోధన అనుసరిస్తూనే ఉంటుంది. కొన్ని పరిశోధనలు వెంటనే ఫలితాలిస్తే...మరికొన్ని పరిశోధనలు మందకొడిగా సాగుతూనే ఉంటాయి. ఇకొన్ని...మధ్యలోనే ఆగి కళ్లముందు శేష ప్రశ్నలెన్నింటినో మిగులుస్తాయి.

ఆ చివర్నుంచి ఈ చివరివరకూ కారిడార్లో తిరుగుతూ తేజా ఆలోచిస్తుంటే`

అక్కడ...గదిలో ఆ ఇద్దరూ మాటల అడవిలో చిక్కుకుపోయారు.

ఆ వ్యక్తి చెప్తున్న దానికి రియాక్షన్ అన్నట్లు...ఒక్కసారి ఉలిక్కి పడిన సిద్దార్థ కుర్చీలోంచి లేచాడు.

“ఏంటీ...ఈ అమ్మాయిని వెతికి పెట్టాలా?” ఆశ్చర్యంగా అడుగుతున్నాడు సిద్దార్థ.

“ఔన’న్నట్లు తలూపాడతడు, ఆనందరావు.

ఇండస్ట్రీలో సౌండ్ ఇంజనీర్ గా వృత్తిని ప్రారంభించి ఇప్పుడో షాడక్షన్ హౌస్ ఛైర్మన్ కి వ్యక్తిగత కార్యదర్శిగా పనిచేస్తున్నాడు.

ఆయన చూపులు, మాట తీరు చూస్తే మతి స్థిమితం లేనివాడని ఎవరూ అనుకోరు. కానీ...వ్యవహారమే అనుమానం కలిగిస్తోంది.

అందుకే, 'ఎక్కడుంచి వచ్చారు?' నెమ్మదిగా అడిగాడు సిద్ధార్థ్..డైరెక్ట్ గా 'ఎర్రగడ్డ ఆస్పత్రినుంచి వచ్చారా?' అని అడగలేక.

“ఈ సిటీలోనే ...వనస్థలిపురంలోని ఇంటినుంచే... ఏం అలా అడుగుతున్నారు?” నవ్వుతూ అడిగాడతడు.

“మీ వివరాలు కూడా తెలియాలి కదా!” అన్నాడు సిద్ధార్థ్.

“మీరు తెలుసుకోవాలి నా వివరాలు కావు...ఈ అమ్మాయి వివరాలు”

“ఔనా, బలే చెప్పారు! ఇంతకీ ఈ అమ్మాయి కనిపించడం లేదంటారు. ఎక్కడుందో తెలీదంటారు. వెతికి పట్టుకోమంటారు” అడిగాడు సిద్ధార్థ్.

“అదేగా చెప్తోంది. ఈ ఫోటోలో ఉన్న అమ్మాయి పేరు ప్రతిమ. చాలా కాలం నుంచి కనిపించడం లేదు. ఈ సిటీలోనే ఉందని తెలిసింది. మీరు వెతికిపెట్టాలి” వివరంగా చెప్పాడతడు.

“ఇంతకీ ఈ అమ్మాయి మీకేమవుతుంది?”

“నాకు కూతురు లాంటిది...”

“లాంటిదే కానీ...మీ కూతురు కాదు కదా!”

“మా బాస్ కూతురు...నాకూ కూతురు లాంటిదే”

“ఈ అమ్మాయి చనిపోయింది. ఆ సంగతి మీకు తెలీదా?” సిద్దార్థ పుస్తకంలో ఒక్కసారిగా ఉలిక్కి పడాడతడు. ఆ తర్వాత నెమ్మదిగా కోలుకుని అన్నాడిలా “ఆ సంగతి మీకెలా తెలుసు?”

“మీరు వెతకమని చెప్తున్న పుత్రిమ నాకూ బాగానే తెలుసు. ఆమె ఓ కేసు అప్పగిస్తే డిటెక్టివ్ గా పని చేసిపెట్టా. ఆ తర్వాత కొద్దిరోజులకే అనూహ్యంగా ఆమె చనిపోయింది. అది హత్య, ఆత్మహత్య..మొత్తానికి అనుమానాస్పద మృతే”

“అవన్నీ నాకూ తెలుసు...ఆమె అంత్యక్రియలకు నేనూ హాజరయ్యాను” చెప్పాడతడు.

“మీ బాస్ కి మరో కూతురు కూడా ఉందా?” మరో పుస్తక సంధించాడు సిద్దార్థ.

“లేదు, ఒక్కరేకూతురు”

“ఒక్కరేకూతురు. ఆ అమ్మాయి కూడా చనిపోయింది. ఆ సంగతి ఆమె అంత్యక్రియల్ని చేసిన మీకూ, మీ బాస్ కి తెలుసు. అన్నీ తెలిసే అమ్మాయిని వెతికి పెట్టమంటూ నా దగ్గరికి వచ్చారు” నవ్వాడు సిద్దార్థ.

“నిజానికి మాకూ అంతు పట్టని మిస్టరీ ఇది. నేనూ మా బాస్ ఈ అమ్మాయి పుత్రిమని కళ్లారా చూసాం”

“చనిపోయిన తర్వాతే?”

“ఔను. ఆమె చనిపోయి ఇంచుమించు ఆరు నెలలవుతోంది. కానీ, ఈ అమ్మాయిని రెండు వారాల క్రితం చూసాం”

“ఓ మనిషిని పోలిన మనుషులు లోకంలో ఏడుగురుంటారంటారు. బహుశా, పుత్రిమ పోలికలున్న మరో అమ్మాయిని మీరు చూసి ఉంటారేమో? పరాగ్గా చూసి పుత్రిమే అనుకుని ఉంటారేమో?”

“నోనో...ఆమె కచ్చితంగా ఫ్రెండ్. అచ్చం తనలాగే ఉంది”

“మీ కళ్లముందే చనిపోయి బూడిదైపోయిన అమ్మాయి మళ్ళీ మికెలా ఎదురు పడుతుంది?”

“అదే మా డౌటు. ఫ్రెండ్ చనిపోయింది. కాదు కాదు, బతికే ఉంది. ఇదే సిటీలో ఇండికా కార్లో తిరుగుతూ అప్పుడప్పుడూ కనిపిస్తూ...అంతలోనే మాయమవుతూ దోబూచులాడుతోంది. దాగుడు మూతలాడుతూ మా బాస్ కి నిద్రకరువు చేస్తోంది. నిజంగా మాకు కనిపిస్తున్న ఆ యువతి ఫ్రెండ్నా?” తనలో తాను ప్రశ్నించుకుంటున్నట్లు సిద్ధార్థుని అడిగాడు ఆనందరావు.

“ఏమో...ఆ అమ్మాయిని చూసిన మీకే తెలియాలి” అంటూనే మరో ప్రశ్న సంధించాడు సిద్ధార్థ్ “ఆ అమ్మాయిని ఎక్కడ చూసారు. ఐ మీన్...సిటీలో ఏ ప్రాంతంలో ఆమె మీకు కనిపించింది”

“ఓసారి పంజాగుట్ట నాగార్జున సర్కిల్ దగ్గర ఇండికా కార్లో వెళ్తూ కనిపించింది. రెండోజిల్ కిందట కోటీ హరిద్వార్ దగ్గర అదే కార్ లో మళ్ళీ ఆమెని చూసాం. మొదటిసారి చూసినప్పుడు మా కళ్లని మేమే నమ్మలేకపోయాం.. నిజమో, కలో తెలిసి భ్రాతి కలిగింది. రెండోసారి చూసినప్పుడు చూసింది నిజమనే నిర్ధారణకు వచ్చాం. ఔను...మా బాస్ కూతురు బతికే ఉంది”

“మరి, చనిపోయినదెవరు?”

“ఆ సంగతి తెల్పాల్సింది మీరే” అన్నాడు ఆనందరావు.

ఆ సమాధానానికి నవ్వుచ్చింది సిద్ధార్థకి.

చిత్తంగా ఉందీ కేసు. ఇలాంటి కేసు ఒక్కటొస్తే చాలు...పరిశోధనా వృత్తి వీడి పరుగు లంకించుకోవడానికి.

“అంటే...” అర్థం కానట్టు చూసాడు సిద్ధార్థ అతనివైపు.

ఆకాశం మేఘావృత్తమై సన్నగా వర్షిస్తున్న ఆ వేళలో అతడొచ్చి మెదడుకు పదును పెట్టాన్నాడు.

“ఆ అమ్మాయిని చూసినప్పుడే పట్టుకోవాలింది. ఈ ఫోటో పట్టుకుని ఇక్కడిదాకా వచ్చే శ్రమ మీకు తప్పేది”

“మొదటిసారి చూసినప్పుడు మాకా థాట్ రాలేదు. రెండోసారి కారు దిగి ఆమె దగ్గరికి వెళ్లేలోపలే కార్లో తుర్ముమంది”
నిట్టూర్పాడు ఆనందరావు.

“కనీసం కారు నంబరైనా..”

“ఆ అమ్మాయిని చూసామనే తొందరలో మాకా సంగతి స్ఫురించలేదు”

“ఇంతకీ... ఈ ఫోటో ఇండాకా కారమ్మాయిదేనా?”

“కాదు...మా బాస్ కూతురు ఫ్రెండ్”

“మీ అమ్మాయి ఫోటో తెచ్చి ఇండికా కార్యక్రమాలని వెతకమంటారేంటి?”

“ఇండికా అమ్మాయిని మీరు గుర్తుపట్టేందుకు వీలుగా...” ఎదుటివాళ్లకోర్కెలో కన్వీనియంట్గా బాల్ విసిరేసి నిశ్చింతగా ఉన్నాడతడు. “ఇంతకీ మీ బాస్ రాలేదేం?”

“అవసరమొచ్చినప్పుడు మిమ్మల్ని కలుస్తారు. ముందు...ఈ ఫోటో ఇచ్చి అమ్మాయిని వెతికిపెట్టమన్నారు. అడ్వాన్స్ గా ఈ బ్యాంక్ చెక్ ఇచ్చిరమ్మన్నారు” అంటూ చెక్ అందించాడతడు.

సిద్దార్థకి మాత్రం నిప్పులోకూచున్నట్లు ఉంది. ఆ సెగ తేజాకి కూడా కాస్తపంచాలనుకున్నాడు కాబోలు...క్యాబిన్ బయట తచ్చాడుతున్న అతడిని లోనికి పిలిచాడు సిద్దార్థ.

“తప్పుగా అనుకోకండి. ఈయన మా క్వీజ్ ఫ్రెండ్ తేజ. చానెల్ సిక్స్ టీన్ లో క్వెం రిపోర్టర్ గా వర్క్ చేస్తున్నాడు. అన్నట్లు...తేజా! ఈయనవరో గుర్తుపట్టగలవా?”

“ఎక్కడో చూసినట్లునిపిస్తోంది. కానీ, ఎక్కడో తెలిడం లేదు” తల అడ్డంగా ఆడించాడు తేజ.

“ఫోనీ..ఈ ఫోటోలోని అమ్మాయిని ఫ్రెండ్ కింఛి గుర్తుపట్టక్కర్లేదు. కారణం...నీకు తెలిసిన అమ్మాయి?” అంటూ తన చేతిలోని ఫోటోని తేజాకి అందించాడు సిద్దార్థ.

“ఫ్రెండ్” అన్నాడు తేజ ఆ ఫోటోని చూస్తూనే.

“ఆ పత్రమ బతికే ఉందట. వెతికిపట్టుకోమంటూ మనదగ్గరికొచ్చారు” చెప్పాడు సిద్దార్థ.

తేజా తీరుకోవడానికి ఓ క్షణం పట్టింది. ఆ తర్వాత అన్నాడు “బతికి ఉంటే కదా...వెతికిపట్టింది”

“అదే విషయం నేనూ చెప్పాను. ఆయన నమ్మట్లేదు. పత్రమ తమ బాస్ కూతురని ఇదే సీటీలో తిరుగులోందని భ్రమ పడుతున్నారు” వివరిస్తున్నాడు.

“అద్యరే. ఆయన ఆనందరావుగారని...” సిద్దార్థ ఇంటర్వ్యూ చేస్తుండగా అతడినెక్కడ కలిసాడో తేజాకి గుర్తొచ్చింది. ఆరునెలల క్రితం పత్రమ చనిపోయినప్పుడు ఎరెంజ్ చేసిన మాక్ లైవ్ లో ఇతడి రియాక్షన్ బ్లెట్ ఒకటి తేజా తీసుకున్నాడు. పత్రమ చనిపోయినందుకు కన్నీళ్లు పెడుతూ బొంగురుపోయిన గొంతులో గుండెల్లో బాధనంతా వ్యక్తం చేశాడు. చిన్నతనంలోనే సృజనశీలిగా ఎంతో పేరు తెచ్చుకున్న పత్రమ ఇలా అర్థాంతరంగా చనిపోవడాన్ని జర్నిలిస్టులకేకపోతున్నట్లు చెప్పాడతడు. వార్తాసేకరణలో భాగంగా రోజూ ఎంతోమందిని కలుస్తుండడంలో అతడిని వెంటనే తేజా గుర్తుపట్టలేకపోయాడు.

“అద్యరే...లోకంలో తప్పిపోయినవాళ్లనైతే ఎక్కడున్నారో ఆరా తీయగలం. చనిపోయినవాళ్లనెలా తీసుకురాగలం...చెప్పండి?” పశ్చించాడు తేజ.

ఆ మాటలంటున్నప్పుడు కళ్లముందు పత్రమ ఒక్కసారి తళుకుకుమంది. ఇప్పుడు చేతిలో ఉన్న ఫోటోలో...తను చేసిన ఇంటర్వ్యూలో పాత్రాచైతన్యంలో కళకళలాడుతూ కనిపించిన పత్రమ చనిపోయిందంటే నమ్మడం అసాధ్యమే? అయినా...నమ్మాల్సిన నిజం. ఆమె మరణవార్త స్వయంగా ఈ చేతుల్లో తనే కంపోజ్ చేశాడు.

లోకానికంటటికీ తెలిసేలా లైవ్ టెలికాస్ట్ చేశాడు.

ఇన్సిడెంట్ ఇన్ ఫర్మేషన్ అందిన వెంటనే మరే చానెల్ అందుకోలేనంత వేగంతో ఆ షాడక్షన్ హాస్ ప్లాగణంలో వాలిపోయాడు. ఏకాంకి అక్కడున్నావే ‘మాక్ లైవ్’ అరెంజ్ చేశాడు. టెర్రస్ పైనుంచి పడకప్పుడు వెటిల్మని విరిగిపోయిన పక్కటిముకల శబ్దాల్ని కూడా విడిచిపెట్టుకుండా రికార్డ్ చేసే ప్రయత్నం చేశాడు. షాడక్షన్ హాస్ లో పత్రమక్కర్ని కలిపి సంఘటన వివరాలు సేకరించాడు. పత్రమ కోలీగ్స్ అభిప్రాయాలు, పేరెంట్స్ వెర్షన్ తీసుకున్నాడు. బాడిని ఉస్మానియా

ఆస్పత్రికి తరలించడం దగ్గర్నుంచి పోస్ట్ మార్టం రిపోర్ట్ వచ్చేవరకూ న్యూస్ కమర్ చేసాడు. అంతేనా!

టిర్నస్ పైనుంచి పడడం వల్లే ఆమె మరణించిందని పోస్ట్ మార్టం నివేదిక వెల్లడించినదంటే వైద్యాధికారులు అధికారికంగా ఆమె మరణాన్ని ధృవీకరించినట్లే

చనిపోయేంతవరకూ గుంపులో ఒకరిగా బతికేసి...మరణించడమే పెద్ద గుర్తింపుగా యావత్ ప్రియంగా తెలిసేలా వార్తలకెక్కిన ఈ లేత మెరుపులేగెల్ని తలచుకున్న కొద్దీ అతడి మనసంతా విషాదమవుతుంది. ప్రతిమలాంటి అందాల బరిణెలు ఉన్నారన్న సంగతి ప్రియంగా తెలికపోయినా ఫర్వాలేదు...వాళ్లు బతికుంటే చాలు..అనుకునేవాడు తేజ...అతివల అర్థాంతర చావు కథనాలు క్రయిం స్టోరీలుగా మలుస్తున్న ఎన్నో సందర్భాల్లో

“అతి తక్కువ పరిచయం ఉన్న తానే ప్రతిమ చనిపోయిందంటే నమ్మలేకపోతుంటే...ఎంతో ఆత్మీయంగా పెంచుకున్న తల్లితండ్రులు ఎంతలా తల్లడిల్లుతారో ఇటీ అర్థం చేసుకోవచ్చు. చ బహుశా, కన్న కూతుర్ని మరిచిపోలేని ప్రేమ ఆ బాస్ చేత కన్న కూతుర్నిలా వెతికిస్తోదేమో?” అనుకున్నాడు తేజ మనసులో.

“పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇవ్వాలింది...?” అన్నాడు తేజ ఏం మాట్లాడాలో తెలీక.

“పోలీసుల దగ్గరకే వెళ్ళామనుకున్నాం. కానీ..డిటెక్టివ్ సాయం తీసుకోవాల్సిందిగా మా బాస్ ఆర్డర్”

“సరే... మీ పోస్ నంబర్, అడ్డస్ ఇచ్చి వెళ్ళండి. వెతికిపట్టుకోగానే మీకు సమాచారం అందిస్తా” చెప్పాడు సిద్ధార్థ.

“ఎంత డబ్బు ఖర్చయినా ఫర్వాలేదు. మా అమ్మాయి ఆచూకీ మాకు తెలియాలి” అంటూ తన డిటైల్స్ కాగితంపై రాసాడతడు.ఆనందరావు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత తేజతో అన్నాడు సిద్ధార్థ “ప్రతిమ స్టోరీలో లేటెస్ట్ గా ఇదో మలుపు. కూతురు బతికేఉందంటూ ఆమె తండ్రివెతకడం ఆశ్చర్యం. తేజా...! డబుల్ ధమాకా. ఎలాగో ప్రతిమ స్టోరీని ఇన్వెస్టిగేట్ చేయాలనుకుంటున్నావు. పనిలో పని... ఇండాకా కారమ్మాయి గురించి కూడా ఇన్వెస్టిగేట్ చెయ్యి. నీ ఎపిసోడ్ కి పెప్పర్ యాడ్ అవుతుంది” అన్నాడు సిద్ధార్థ నవ్వుతూ.

ఆ మాటలకి చురుగ్గా స్పందించలేదు తేజ. కారణం ` అతడి ఆలోచనలన్నీ ఆనందరావు, అతడి బాస్ చుట్టూ తిరుగుతుండడమే. ఆరోజు మళ్ళీ మీడియాకి పుష్కలంగా పుడ్ దొరికింది. అపర్ణ అపహరణ కేసులో పోలీసులు పురోగతి సాధించారు. మీడియాలో వస్తున్న వరుస కథనాలలో ఒత్తిడి పెరిగిన పోలీసుశాఖ అపర్ణ ఆచూకీ తెలుసుకునేందుకు పెద్ద కసరత్తే చేసింది. ఆమె సెల్ ఫోన్ కాన్వర్షన్లపై నిఘాపెట్టిన పోలీసు అధికారులు రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల్ని జల్లెడ పట్టారు. టెలి టవర్ల ఆధారంగా ఆమె కదలికల్ని పసిగట్టారు. విజయవాడలో ఆమె ఉందన్న సమాచారమిచ్చిన కొద్దిగంటల్లోనే ఆమె విశాఖలో తేలిందని మరో ఇన్ఫర్మేషన్ ని మీడియాకి అందించారు. దాంతో, ఉదయం నుంచి మీడియా మళ్ళీ అపర్ణ వారాకథనాలు, స్కోలింగ్ లలో బిజి అయిపోయింది. డ్యూటీ ముగించుకుని ఇంటికి వెళ్ళాల్సిన అపర్ణ ఎక్కడికి వెళ్ళిందనే మిస్టరీయే న్యూస్ చానెల్స్ లో ఉత్కంఠపెంచే డెయిలీ సీరియల్ గా మారిపోయింది.

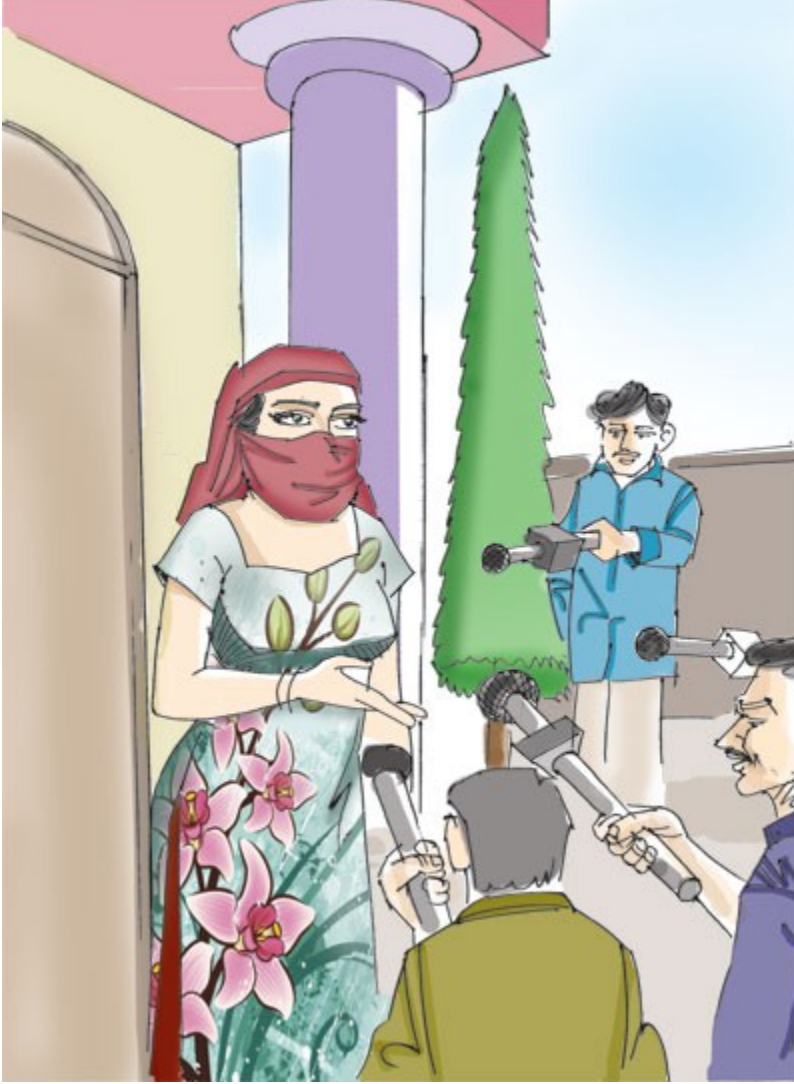
ఎంటర్టైన్ మెంట్ చానెల్స్ లో రోజుకు హాఫెనవర్ చొప్పున రేపేం జరుగుతుందో తెలిసి సస్పెన్స్ తో ముందుగా సిద్ధం చేసుకున్న సీరియల్ రంజుగా సాగితే...న్యూస్ చానెల్స్ లో అపర్ణ ఎపిసోడ్ గంటగంటకి రూపు మార్చుకుంటూ ఊపిరాడనియకుండా చేస్తోంది. గంట ముందు విజయవాడలో కనిపించిన అపర్ణ గంట తర్వాత విశాఖలో ఉందంటూ పోలీసులు చెప్తుంటే ఆమె గురించి తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి వ్యాయర్స్ లో పెరుగుతోంది. ‘పాపం అపర్ణ! ఆమెకేం కాకూడదు’ అని టీవీ చూస్తూ నిటూర్చున్న వాళ్ళెంతమందో? సాక్షాత్తు దేశరాజధాని ఢల్లీ లోనే గ్యాంగ్ రేప్ కు గురైన పారామెడికల్ స్టూడెంట్ నిర్భయ గురించి, హైదరాబాద్ లోని మృగాళ్ళ అకృత్యానికి బలికాబోయిన అభయ గురించి తెలిసిన జనాలంతా అపర్ణకి ఏ కీడు జరక్కూండా క్షేమంగా బయటపడాలని కోరుకుంటున్నారు.

కొంతమందైతే గుళ్ళమట్టూ పద్దకిణాలు చేసి మొక్కులు మొక్కుతున్నారు. అంతలా అపర్ణ ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చింది. అపర్ణ సెల్ ఫోన్ కదలికల్ని బట్టి అపర్ణ ఏ ప్రాంతంలో ఉందో అంచనా వేస్తున్నామంటూ పోలీసులు చెప్తుంటే...ఆమె సెల్ ఆమె దగ్గరే ఉందా? అనే అనుమానాలు మరోపక్క మీడియా లేవనెత్తుతోంది. ఒకవేళ అపర్ణ కిడాప్ కే గుర్తే ఉంటే...ఆమె సెల్ ఆమె దగ్గర కాకుండా కిడాపర్ల దగ్గర ఉండే అవకాశాన్ని ఎంతమాత్రమూ కొట్టిపారేయలేమనే వాదనా వినిపిస్తోంది. అపర్ణ సెల్ ఫోన్ ఆధారంగా ఆమె ఉనికి తెలుసుకోవడం ఈ ఇన్సిడెంట్ లో ప్రధానమే అయినా...అదొక్కటే పరిశోధనామార్గం కాదంటున్నారు మేధావులు. కారణం...ఆమె లేకుండా ఆమె సెల్ ఫోన్ ని మరొకరెవరో తీసుకుని ఎక్కడెక్కడో తిరుగుతూ పోలీసుల్ని తప్పుదోవ పట్టిస్తున్నారేమోననే భావన వెల్లువెత్తుతోంది. ఈ సందేహాలన్నింటినీ హాఫెనవర్ ఫోగ్రామ్ గా మలచి వరలక్ష్మి వాఖ్యాత్రిగా, తేజ స్క్రిప్ట్ తో చానెల్ సిక్స్ టీన్ మళ్ళీ ప్రసారం చేసింది. దానికి వ్యాయర్స్ నుంచి వచ్చిన రెస్పాన్స్ అంతా ఇంతా కాదు. చానెల్ కార్యాలయానికి ఫోన్లు చేసి మరీ అపర్ణ గురించి ఆరా తీస్తున్న ఆరాధకుల సంఖ్య బాగా పెరిగింది. హడావుడిగా తేజ బయటకి వెళ్తుండగా రిసెప్షనిస్ట్ ఆపి మరీ “సర్..చిన్న డాట్” అంది.

“అడుగు...” అన్నాడు తేజ.

“అపర్ణ ఆచూకీ తెలిసిందా? ఎక్కడుంది. సేఫ్ గా ఉన్నట్లు ఆమె గురించి ఇన్ ఫర్మేషన్ ఏమైనా అందిందా?” అడిగింది ఎర్రెర్రని పెదాల్ని ముద్దుముద్దుగా సవరించుకుంటూ.

“ఆమె ఆచూకీ కోసం పోలీసులు శ్రమిస్తున్నారు. ఈరోజో రేపో ఆమె గురించి తెలిసిపోతుంది” అన్నాడు తేజ. ఆ తర్వాత అరగంటకే అపర్ణ గురించి బేకింగ్ న్యూస్ పడిరది. గ్రాఫిక్ ఫేట్స్ తో ప్రతి చానెల్ హడావుడి చేసింది.

అపర్ణ క్షేమం. పోలీసులకి చిక్కిన అపర్ణ అరకులోయలోని గెస్ట్ హౌస్ లో అపర్ణ పట్టుబడిన వైనం...” అంటూ హడలెత్తించే మ్యూజిక్ బ్యాక్ గ్రౌండ్ తో అపర్ణ గురించిన లేటెస్ట్ ఇన్ ఫర్మేషన్ ని చానెల్స్ అందించాయి. అయినా, ప్యూయర్స్ లో అంతులేని ఉత్కంఠ.

అపర్ణ దొరికింది సరే...ఎందుకు అదృశ్యమైంది? కిడ్నాప్ చేసారా? లవర్ తో లేచిపోయిందా? ఇలా అనేక సందేహాలు.

ఆ మర్నాడు`

పోలీసులు అపర్ణను క్షమంగా హైదరాబాద్ కి తీసుకొచ్చారు. అపర్ణను మీడియా ముందు ప్రవేశపెట్టమని మీడియా ప్రతినిధులు ఎంత అరిచి గీపెట్టినా పోలీసులు పట్టించుకోలేదు. “ఆమెనెవరూ కిడ్నాప్ చేయలేదు. మానసిక వ్యత్యాసంతో కోసం ఆమె తనంతట తానే వెళ్లిపోయింది. ఇంట్లో వాళ్లు కంగారుపడి ఫిర్యాదు చేయడంతో అపర్ణపై మీడియా దృష్టిపడింది. వీధిలోకి చిన్న ఆడపిల్లలకు భద్రత లేని పరిస్థితుల నేపథ్యంలో అపర్ణ అదృశ్యం పాఠాన్యత సంతరించుకుంది. మీడియా పుణ్యమాని ఈ ఇన్సిడెంట్ ఇంటింటికి పాకింది” పోలీస్ అధికారి ఫ్రెస్ కాన్ఫరెన్స్ లో చెప్పినమాటలవి.

“ఇంతకీ అపర్ణ ఎక్కడ దొరికింది?” మీడియా ప్రతినిధి పుశ్ప అడిగింది.

“అరకు లోయలోని ఓ గెస్ట్ హౌస్ లో...”

“ఆమె ఒక్కరే దొరికారా? లేక, ఆమెతోపాటు మరెవరైనా దొరికారా?”

“అపర్ణ మా టార్గెట్. ఆమెని పట్టుకున్నాం”

“అపర్ణకి పెళ్లికాలేదని తెలిసింది. ఆమె అదృశ్యానికి ప్రేమ వ్యవహారమే కారణమా?”

“సారీ...మీ ప్రశ్నలన్నింటికీ ఆన్సరివ్వలేను. ఇన్నాళ్లు మీడియాలో సెన్సేషనల్ న్యూస్ గా నలుగురున్న అపర్ణ స్టోరీ ఆమె దొరకడంతో కోణ్జయినట్టే. ఆమె అభ్యర్థన మేరకు వ్యక్తిగత వివరాలు ఇవ్వలేం” ఫ్రెస్ కాన్ఫరెన్స్ ముగిసినప్పుడు ఆ అధికారి లేచారు.

“సార్..సార్! ఒక్క చిన్న ప్రశ్న. పబ్లిక్లోకి రానంతవరకూ పర్సనల్. అదృశ్యంలో ఆమె స్టోరీ పబ్లిక్లైంది. ఆమె క్షేమంగా బయటపడాలని తెలుగువాళ్ళంతా ఎంతగానో కోరుకున్నారు. ఆమె కనిపించనప్పుడు ఏం జరక్కాడదని కనిపించని దేవుళ్ళనీ పార్టీంచారు. తీరా, ఆమె కనిపించాక...ఏం జరిగిందో చెప్పకపోవడం అన్యాయం” అన్నాడో మీడియా ప్రతినీధి.

“సారీ...సారీ! అపర్ణ విషయంలో నేనేం చెప్పలేను” అంటూ అతడు మీడియా మైక్కు గొట్టాలకు దూరంగా జరిగిపోయాడు. ఆ తర్వాత అయిదునిముషాలకే ముఖానికి స్కార్ఫ్ వేసుకున్న ఓ యువతి ఫోలోస్ రాణాలోంచి బయటకి వస్తుంటే మీడియా జనాలు ఆమెని చుట్టుముట్టారు.

ఆమె పరుగు లంకించుకోబోగా అడ్డుకున్నారు. దాంలో, ఆమె ఓ క్షణం ఆగింది. అలా ఆమె ఆగిన ఆ క్షణంలోనే మీడియా గొట్టాలు ఆమెను చుట్టుముట్టాయి.

“మేడమ్...మీ అదృశ్యం వెనుక కారణమేంటి?”

“ఎవరైనా కిడ్నాప్ చేసారా?”

“లవ్ ఎఫైర్ ఏదైనా ఉందా?”

“ఇన్నిరోజులూ ఎక్కడికి వెళ్లారు? కనీసం మీ పేరెంట్స్ కి కూడా ఏ ఇన్ ఫర్మేషన్ చెప్పకుండా ఎలా ఉన్నారు?” వరుస ప్రశ్నలు సందిస్తున్నారు మీడియా ప్రతినీధులు. ఆమె ఏ ఒక్క ప్రశ్నకీ సమాధానం ఇవ్వకుండా “షీజ్! ఇది నా వ్యక్తిగత విషయం. పబ్లిక్ చేయడలచుకోలేదు. మానసిక శాంతి కోసం నేను అలా బయటకి వెళ్లాలి వచ్చింది” అంటూ నెలవుపుచ్చేసుకుంది. ఎప్పుడూ జనాలతో మీడియా ఆటాడుకుంటుంటే అపర్ణ మాత్రం అటు మీడియాను, ఇటు ఫోలోసుల్ని ఏకకాలంలోనే ‘జగల్బంది’ అడుకుంది. తను కనిపించకుండాపోవడం సెన్సేషన్ సృష్టించినా వివరాలు చెప్పడానికి ఏమాత్రం ముందుకు రాకుండా వ్యక్తిగతకారణాలంటూ సింపుల్ గా తప్పించుకుంది. దాంలో ఒళ్ళు మండిన మీడియా అపర్ణ క్షేమం విషయం ప్రశ్నలకు తిరిగివచ్చింది... ‘అపర్ణ అదృశ్యం వెనుక మిస్టరీ’ అంటూ స్పెషల్ ఫోగ్రాంలు టెలికాస్ట్ చేసింది. ఇదే విషయమై చానెల్ సిక్స్ టీన్ బాస్ నర్సింహం క్రయిం రిపోర్టర్ తీజాతో మాట్లాడుతూ “అపర్ణ అదృశ్యం మిస్టరీ కూడా త్వరలోనే ఛేదించాలి. కొత్త కాన్సెప్ట్ తో డిజైన్ చేస్తున్న కొత్త ఫోగ్రామ్స్

లిస్ట్ లో దీన్ని కూడా చేర్చండి” అంటూనే “అన్నట్లు ఫ్రతిమ స్టోరీ ఎంతవరకూ వచ్చిందంటూ పశ్చించాడు.

“అదే పనిలో ఉన్నాం. తొందరల్లోనే కొత్త కాన్సెప్ట్ ఎయిర్ లోకి వెళ్తుంది” మాట ఇచ్చాడు తేజ.

బంజారా హిల్స్ రోడ్ నంబర్ సెవన్ లో ప్రత్యేకంగా కనిపించే భవంతి అది. చుట్టూ ఎత్తయిన ఫ్లూరీ, మధ్యలో ఎప్పుడూ మూసి ఉండే ఇనుప గేటు. లోనికి వెలుపలికి రాకపోకలు సాగించేందుకు వీలుగా ఆ గేటు మధ్యలో చిన్న తలుపు. వాహనాలేవైనా వచ్చినప్పుడు మాత్రమే ఇనుప గేటు రెండుగా చీలి... ఆ వెన్వెంటనే మూసుకుంటుంది. ఆ పక్కనే అనుక్షణం పహారా కాసే సెక్యూరిటీ గార్డు. ఆ గేటు దాటి లోనికి వెళ్తే... విశాలమైన ఆవరణ. అటూ ఇటూ ఫూలమొక్కలు అందంగా తలలూపుతూ వచ్చే అతిథులకు స్వాగతం చెప్తుంటాయి. ఆ పక్కనే వాహనాల్ని పార్క్ చేసి కాలినడకన ఓ ఫర్లొగు దూరం నడిస్తేనే కానీ... ఆకాశాన్నంటే ఆ భవంతి పాదపీఠిక దగ్గరికి చేరుకోలేరవరూ. ముందున్న హాల్లో సోఫాలున్నాయి. అక్కడే రిసెప్షన్ లో కూడా ఉంటుంది. డిటెయిల్స్ తెలుసుకుని ఇంటర్ కంట్ సమాచారం అందిస్తుంది. వచ్చినవారి వివరాలిన్ని బట్టి వేగంగానో, ఆలస్యంగానో ఆహ్వానాలు అందుతాయి. అది ఫణిభూషణరావు గారిల్లు ఇండియాలోనే పేరుమోసిన ఇండస్ట్రీయల్ లిస్ట్.

ఆరోజు`

ఆ ఇంటి గేటు ముందు ప్రత్యేకమైన దృశ్యం ఆవిష్కృతమైంది. గుంపుగుంపులుగా జనం జాతర చేస్తున్నారక్కడ. అమ్మాయిగారి పుట్టినరోజు. ఆరోజున బీదలకు చీరలు, ధోవతులు పంచడం ఆనవాయితీగా వస్తోంది. ఆ సంగతి ప్రముఖంగా ప్రకటించనక్కర్లేదు. ఫ్రతి ఏడాది జరిగే తంతే. అందుకే, ఏడాది పొడవునా ఎక్కడెక్కడున్నా... ఆరోజు మాత్రం అక్కడికి చేరుకుంటారంతా. అమ్మాయిగారు కనిపించి దుస్తులు పంపిణీ చేసినా... కనిపించకుండా ఏ పనివారితో వితరణ చేయించినా నిండు నూరేళ్లు ఆమె క్షేమంగా ఉండాలని ఆత్మీయంగా దీవిస్తారు. ఆరోజు అలాగే... ఎంతోమంది ఆ ఇంటిముందుకు చేరుకున్నారు.

ఆ ఇనుప గేటు ఎప్పుడెప్పుడు తెరుచుకుంటుందా? ఎప్పుడెప్పుడు లోనికి వెళ్లి దుస్తుల్ని అందుకుందామా? అని ఆశగా ఎదురుచూస్తున్నారు. సెక్యూరిటీ గార్డు కదలికల్ని శ్రద్ధగా గమనిస్తున్నారు.

ఉదయం గడిచింది.

మధ్యాహ్నమైంది. అయినా, ఆ గేట్లు అలాగే మూసి ఉన్నాయి.

“అమ్మాయిగారు అక్కడెక్కడో అమెరికాలో ఉన్నా పుట్టినరోజు ఆనవాయితీని ఎప్పుడూ తప్పలేదు. ఇవాళేమైంది?”
గుమికూడిన జనం గుండెల్ని గుచ్చేస్తూ కొడవలిలాంటి పుశ్న. ఆ పుశ్నకు సమాధానమెవరిస్తారు? జనంలో ఒకడు
సెక్యూరిటీ గార్డు వైపు చూసాడు. ఆ గార్డు కూడా భావరహితంగానే జనంవైపు చూస్తున్నాడు.

భవంతి లోపల`

ఒక్క వెలుగు కిరణం కూడా సోకని చిక్కటి చిక్కటి గదిలో ఏకాంతంలో కూరుకుపోయారు ఫణిభూషణరావు. గుండె
పట్టనంత వేదనాతరంగాలు ఎగిసిపడుతుంటే...ఎవర్ని కలవకుండా ఒంటరిద్వీపంలా కొన్ని గంటలు, రోజులు, వారాలు
కూడా ఉండిపోవడం ఆయన నైజం. ఆ సమయంలో ఆయనకూ పుష్పంచానికీ మధ్య బంధాలు తెగిపోతాయంటే అతిశయోక్తి
కాదు. అనుమతి లేనిదే ఆ గదిలోకి అడుగుపెట్టడానికి పనివారు సైతం జంకుతారు. కొన్నేళ్లక్రితం భార్యపోయినప్పుడూ
ఆయనలాగే ఆ చిక్కటిగదిలో ఉండిపోయారు. చావు కూడా తమని వేరు చేయలేదనే ధీమాతో జంటగా బతికేస్తుంటే
కన్నుకుట్టిన విధి కాలనాగై కాటేసింది. అంతే! ఓ రాత్రినిద్రపోయిన ఆయన సగభాగం మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచి ఈ లోకాన్ని
చూడలేదు. నిద్రలోనే శాశ్వత నిద్రలోకి జారిపోయిన ఆమెని ‘అదృష్టవంతురాలు’ అంటూ అంతా వేనోళ్ళకీర్తించారు.

“నిజమే! ఆమె అదృష్టవంతురాలే! అందుకే, నన్ను ఒంటరిని చేసి కనిపించని దూరతీరాలకు తరలిపోయింది. మరితనో?
ఆమె లేని దురదృష్టవంతుడు” ఆ బాధే ఫణిభూషణరావుని నలుగురిలోకి రానివ్వలేదు. కొన్ని రోజులపాటు అలాగే
ఉండిపోయారు. తనని ప్రియించి...అంచెలంచెలుగా అభివృద్ధి చెందేలా చూసి, ఇన్ని వేల కోట్లకు అధిపతిని చేసింది తనే
అని అతడి విశ్వాసం. ఆ దంపతుల గారాలపట్టి పుట్టినరోజు ఇవాళే. అయినా, అతడు ఆ గదినుంచి బయటకు రావడం
లేదు.

ఎవరు పిలిస్తే వస్తారు?

సిబ్బంది అంతా ఆనందరావువైపు చూస్తున్నారు. ఆనందరావు వ్యక్తిగత కార్యదర్శి కాదు...ఆయనకు అత్యంత
ఆత్మీయుడు కూడా. ఇలా ఏకాంతంలోకి వెళ్ళిపోయినప్పుడు వెన్వెంటనే స్పందించడు. కార్యాలయ కార్యకలాపాలకు

ఏమాత్రం అవాంతరం రానీయకుండా ఓ కాపు కాసూస్తే...పణిభూషణరావు కదలికలపై ఓ కన్ను వేస్తాడు. అదును చూసి చొరవగా లోనికి వెళ్తాడు. ఆ లోపల ఏం జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలీదు. ఒక్కసారి అతడిని లోడుపెట్టుకుని బయటకివస్తాడు. ఒక్కసారి వెళ్లిన కార్యం సఫలం కాలేదన్న పుట్టెడు నైరాశ్యంతో ఒక్కడే వస్తాడు. అలాగనీ...ఆయన్ని ఒంటరిగా వదిలేయడు. వదిలేసినట్లు మాత్రమే కనిపిస్తాడు. రోజుకోసారైనా లోనికి వెళ్లి...ఆయన్ని పలకరిస్తాడు. పరామర్శిస్తాడు. బతిమిలాడుతాడు. బామాలుతాడు. ఏదో ఒకటి చేసి చివరాఖరికి విజయం సాధిస్తాడు.

ఇవాళ కూడా అంతే.

ఉదయం నుంచి ఆ గదిలోంచి బయటకి రాని పణిభూషణరావుని బయటకు తీసుకోచ్చేందుకు ఇప్పుడు కంకణం కట్టుకున్నాడు ఆనందరావు. లోనికి వెళ్లేందుకు నెమ్మదిగా తలుపు తెరిచాడు. అలా తలుపు తెరవడంతో ఎక్కడుంచి దూసుకోచ్చిందో ఒకే ఒక్క వెలుగు కిరణం..తిన్నగా వెళ్లిపణిభూషణరావు కన్నెప్పల్ని సూదిలా గుచ్చింది. చురుక్కుమనడంతో ఆయన కళ్ళ తెరిచారు. వెంటనే, పక్కనే గోడకున్న స్విచ్ ఆన్ చేసాడు ఆనందరావు.

ఒక్కసారిగా వెలుతురంతా గదిలో పరుచుకుంది. పళ్ళ పటపటలాడిస్తూ, కళ్ళ పటపటలాడిస్తూ పణిభూషణరావు కోపంగా చూసాడు ఆనందరావు వంక. ఆ తర్వాత దిక్కులు పక్కటిల్లెలా గట్టిగా అరిచారు “ఎందుకొచ్చావిక్కడికి?”

ఒక్క క్షణం ఆనందరావు మాట్లాడలేదు.

“ఏం..” మళ్ళి గాండ్రిఫ్ వారాయన.

“ఇవాళ...అమ్మాయిగారి పుట్టినరోజు” అన్నాడతడు.

“హూ!” నిట్టూర్చారాయన.

“బయట జనం చాలామంది ఎదురుచూస్తున్నారు”

“ఎందుకు?”

“ఎందుకో మీకు తెలీదా? అమ్మగారు పోయిన తర్వాత ఈ ఇంట్లో అమ్మాయిగారి పుట్టినరోజే పెద్ద వేడుక. దసరా, దీపావళి, రంజాన్, క్రీస్మస్...అన్ని పండగలూ మూకుమ్మడిగా మనింటికి వచ్చే రోజుది. ఈ విషయాలన్నీ మీకు

“ప్రత్యేకించి చెప్పే అర్హత నాకు లేదు”

మాటాడలేదు ఫణిభూషణరావు.

“అమ్మాయిగారు ఇండియాలో ఉన్నా...ఎబ్రాడ్లో ఉన్నా ఇక్కడి ఈ ఆనవాయితీని మీరెప్పుడూ మరిచిపోలేదు. ఇవాళ కూడా మరిచిపోరని తలుస్తున్నాను”

“ఈ లోకంలోనే లేని అమ్మాయి లేదు. ఇంకా...తనకెందుకు పుట్టినరోజులు”

“అమ్మాయిగారు నిజంగా చనిపోయారా?” ఆనందరావు ప్రశ్నతో ఫణిభూషణరావులో ఒక్కసారిగా ఉలికిపాటు. కూతురు గుర్తొచ్చి సన్నగా గుండెల్లోనొప్పి.

“ఆమె చనిపోయిందని అనుకుంటున్నా...బతికే ఉంది. ఔను నిజం. ఆమె మీ జ్ఞాపకాల్లో బతికే ఉంది” ఆనందరావు అంటున్నాడు. అతడలా అంటుంటే...ఫణిభూషణరావు కళ్ళవ్లాకిళ్ళలో పంజాగుట్టనాగార్జున సర్కిల్, కోటీ హారిద్వార్, ఇండికా కారులో తను. ఇంతకీ తనెవరు?

తన కూతురు చనిపోవడం నిరఘాటంగా నిజం. మరి, బతికున్న తనెవరు? ఆమె కనిపించడంతో కొత్తగా పుట్టుకొచ్చిన ఈ ప్రశ్న ఓపక్క మెదడుని లోలిచేస్తుంటే, మరోపక్క కూతురి అర్థాంతరపు చావు గుండెల్ని లోలిచేస్తోంది. ఈ నేపథ్యంలో విచ్చేసిన కూతురు పుట్టినరోజు కూడా కూతురు లేదన్న సంగతినీ గుర్తుచేస్తోంది.

“రండి..మీ చేతుల మీదుగా వేదలకు దుస్తులు పంపిణీ చేద్దురుగానీ” ఓ పదినిముషాలు బతిమిలాడుతూనే ఉన్నాడు ఆనందరావు. “ప్లీజ్! ఆ తంతు ఏదో మీ చేతులతోనే కానివ్వండి. నన్ను విసిగించకండి” హుకుం జారీ చేసాడు ఫణిభూషణరావు.

ఇక, చేసేది లేక ఆనందరావు బయటకి వెళ్తుంటే...ఆ గదిలో ప్రతిచోట కూతురు ప్రతిబింబమే కనిపిస్తోంది.

అయిదునిముషాల తర్వాత`

ఒక్కసారి లేచి కిటికీ కర్టెన్ తొలగించి బయటకు తొంగి చూసారాయన.

దుస్తుల పంపిణీ మొదలైంది కాబోలు..వాకిలంతా సందడి సందడిగా ఉంది. వస్త్రాలు అందుకుంటూ ప్రతిఒక్కరూ నిండునూరేళ్లు చల్లగా ఉండమంటూ తన కూతుర్ని మనస్ఫూర్తిగా దీవిస్తున్నారు. ఏ లోకంలో ఉన్నా దీవెనలు ఆమెకు చేరాలి...కన్నీటి తెర చూపుల్ని కప్పేస్తుంటే కర్చిఫ్ తో తుడుచుకుంటూ లోనికొచ్చాడు ఫణిభూషణరావు.

మళ్ళీ లోనికొచ్చి...కుర్చీలో వాలిపోతుండగా టేబుల్ పై ఉన్న కొన్ని పేపర్లు గాలికి రెపరెపలాడుతూ పలకరించాయి. ఆ పేపర్లు..అందులోని ముద్రితమై ఉన్న ఆంధ్రాక్షరాలు చూస్తుంటే మనసులో మళ్ళీ అగ్గి రగిలింది.

“ఐయామ్ ది హార్ట్...యూ ఆర్ హార్ట్ బీట్

ఐయామ్ ది బ్రీత్...యూ ఆర్ ది ఆక్సిజన్

ఐయామ్ ది బాడీ...యూ ఆర్ ది సోల్

వియ్ ఆర్ టూ బాడీస్...వన్ సోల్”

ప్రతిమ నెల్ నుంచి పుంఖానుపుంఖాలుగా వెళ్ళిన ఎస్ఎంఎస్ లో అదొకటి. పిడికెడు గుండెను కవిత్యంలో ముంచి మరీ ఆవిష్కరిస్తున్న అక్షరాలవి.

“ఆమె హృదయమైతే...అతడు ఆమె హృదయస్పందన

ఆమె ఊపిరైతే...ఆ ఊపిరిలోని పాణివాయువే అతడు

ఆమె శరీరం...అందులో కొలువైన ఆత్మ అతడు

ఆ ఇద్దరివీ రెండు శరీరాలు...ఒకే ఒక్క ఆత్మ”

ఆ ఊహా భరించలేకపోతున్నాడు ఫణిభూషణరావు. చిన్నతనంలో తన ఒళ్లోకూర్చుని అక్షరాభ్యాసం చేసిన కూతురు...తన చిటికెనవేలు పట్టుకుని ఈ విశాల పుస్తకాన్ని పరిచయం చేస్తే..అతడినే తన పుస్తకం చేసుకుంది. తల్లిలేని తనకు తల్లి తండ్రి అన్నీ తానే అయి ముద్దుమురిపాలతో పెంచితే...తన సర్వస్వంగా అతడినే ఎంచుకుంది. రెండక్షరాల పేరు ఎంతపనిచేసింది?

ఆలోచిస్తుంటే కళ్లలో అశ్రుధారలు. గుండెల్లో అగ్ని జ్వాలలు.

తట్టుకోలేకపోతున్నాడు ఫణిభూషణరావు. తన కూతురు పుత్రిమను ఈ లోకంలో ఏ తండ్రి పేమించనంతగా పేమించాడు. ఆమె ఐస్ క్రీం కావాలంటే ఐస్ క్రీం పార్లర్ కోనిపెట్టాడు. స్నెక్కిల్ కావాలంటే స్కూటీ కోనిచ్చాడు. అడక్కుండానే సొంతకారు అమర్చాడు. అంతేనా! అమెరికా చదువులు చెప్పించాడు. అయితే...తనేం చేసింది? మళ్ళీ టేబుల్ పై ఎగురుతున్న కాయితాలపై దృష్టిసారించాడతడు.

“ఎల్` లిజన్ మీ

ఓ` అబ్జర్వ్ మీ

వి`వెరిఫై మీ

రింగవుతునే ఉంది.

భయం భయంగా చూస్తున్నాడు అభిరామ్. ఒకప్పుడు ఫోన్ రింగవుతుంటే సుశ్రావ్యంగా సంగీతం వినిపిస్తున్నట్లునిపించేది. ఇప్పుడు సెల్ ధ్వని వినిపిస్తుంటే యముని మహిషపు లోహపు గంటల సవ్వడి వినిపిస్తున్నట్లు ఉలిక్కిపడుతుంటాడు. స్క్రీన్పై ఏ నంబర్ కనిపించినా... ఆందోళనే. అవతలివాళ్లెవరో...ఎంత అత్యవసరంలో కాల్ చేస్తున్నారో కూడా తెలుసుకోవాలనిపించదు. కారణం...ఓసారి ఇలాగే కాల్ రిసీవ్ చేసుకుని ఇబ్బందులపాలయ్యాడు.

“హలో...”

“నేను అభి! కృష్ణని” అది కృష్ణగొంతే. కాలెజ్ దోస్త్. ఇప్పుడు ఎంఎన్సీలో జాబ్ చేస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడూ వికెండ్స్లో కలుస్తుంటారు. కబుర్లు చెప్పుకుంటారు.

“ఏంటి విశేషం?” అడిగాడు అభిరామ్.

“అర్జంట్గా నిన్ను కలవాలి. నీతో డిస్కస్ చేయాల్సిన ఇంపార్టెంట్ ఇష్యూ ఒకటుంది”

“ఇప్పుడా? ఇంత రాత్రివేళ...?” అప్పుడు రాత్రి పదకొండుగంటల సమయం.

“ఫ్లీట్...! అర్జంట్గా నువ్వు రాలేదనుకో. ఇక, జన్మలో నన్ను చూడలేవు. సూసైడ్ చేసుకుంటాను”

“ఏయ్..ఏంటామాటలు?” ఫోన్లోనే కసురుకున్నాడు అభిరామ్.

“ఇప్పుడు నేనున్న పరిస్థితి నీకు తెలీదు. పికల్లోతు క్లౌనింగ్లో కూరుకుపోయాను. చావు తప్ప మరో దారి

కనిపించనిస్థితిలో పడిపోయాను. చివరిసారిగా నీతో కొన్ని విషయాలు పంచుకుందామని...హాఫెనవర్లో టాంక్ బండ్ కి రా!
సరిగ్గా థర్టీ మినిటస్ టైమిస్తున్నాను. నేనిచ్చిన ఈ ముప్పయ్యే నిముషాల గడువులోగా నువ్వు రాలేదంటే నువ్వునేనూ
ఇక ఎప్పటికీ కలుసుకోలేం” ఎమోషనల్ గా బాక్స్ మెయిల్ చేస్తున్నాడతడు. ఆలోచించి, అర్థం చేసుకుంటే ఫ్రతీ
సమస్యకూ పరిష్కారం ఏదో ఒకటి ఉంటూనే ఉంటుంది. ఆ పరిష్కారాన్ని వెతికే సహనం లేక చావే పరిష్కారమనుకుంటే
ఎలా? కృష్ణ ప్రవర్తన చికాకు కలిగిస్తున్నా...మృత్యుముఖంలో ఉన్నానంటూ బెదిరిస్తుండడంతో మిత్రుడిని కలవడానికే
నిర్ణయించుకున్నాడు అభిరామ్.

“సరే...హాఫెనవర్లోనేనక్కడ ఉంటాను. కానీ, ముందు నువ్వు నాకో మాట ఇవ్వాలి”

“ఏంటి...?”

“తొందరపడి ఏ అఘాయిత్యం చేసుకోనని మాటివ్వు”

“అలాగే...ఇదే సమయంలో నువ్వు కూడా ఓమాటివ్వాలి” అన్నాడు కృష్ణ.

“చెప్పు...”

“మనిద్దరి మద్య జరిగిన కాన్వర్షిషన్ ని పోలిసుల దృష్టికి తీసుకు రానని. అంతేకాదు, ఏ ఖాకీ ని వెంట బెట్టుకుని రానని మాటివ్వాలి”

“అలాగే...” అన్నాడు అభిరామ్.

“చావు తప్ప మరో దారి కనిపించని స్థితిలో పడి పోయాను...” కృష్ణ మాటలు చెవుల్లో గింగుర్లు తిరుగుతుంటే తొందర తొందరగా డ్రైస్ చేంజ్ చేసుకున్నాడు అభిరామ్. బయట కొచ్చి బైక్ మీద కూచుండబోతే...నెల్ ఫోన్ లో మెసేజ్.

“ఐ సెర్వ్ పర్ యూ...ఎవ్వరి చాన్స్ ఐ గెట్!

ఐ ఆల్వేస్ విప్ టూ సీ యువర్ ఫేస్...”

ప్రతిమ మెసేజ్.

టూ అవర్స్ కిందటి ఓ రెస్టారెంట్ లో కలుసుకుని తనివి తీరా ‘స్విట్ నథింగ్’ చెప్పుకున్నా...మెసేజ్ లో మళ్ళి మళ్ళి పలకరిస్తూనే ఉంటుంది తను. తన కోసం ప్రతి క్షణం పలవరిస్తూనే ఉంటుంది.

‘వేమంటే ఇదేనేమో?’ నవ్వుకున్నాడు అభిరామ్. ఒకే ఊళ్లో...ఒకే నేలపై ఒకే గాలి పీలుస్తున్నా ఒక్క క్షణం కూడా ఒకర్నొకరు విడిచి ఉండ లేని స్థితిని తలచుకుంటున్న కోడ్ మత్తుగా, గమ్మత్తుగా ఉంటోందతనికి.

“హ్యూ! అర్బట్ పని మీద బయటకి వెళ్తున్నా...వచ్చాక నిద్రపోకుండా ఉంటే నీలో మాట్లాడతా” చక చకా మెసేజ్ వెట్టిసి...ట్యాంక్ బండ్ వైపు రివ్యూమని దూసుకు పోయాడు అభిరామ్. ఫోన్లో కృష్ణ చెప్పిన సంకేత స్థలానికి చేరుకున్నాడు.

హుస్సేన్ సాగర్ అలలపై తేలియాడుతున్న నక్షత్రకాంతుల్ని తదేకంగా చూస్తూ నిల్చున్న కృష్ణ బైక్ ఆగిన శబ్దానికి వెనక్కి తిరిగి చూసాడు. బైక్ కి స్టాండ్ వేసి అభిరామ్ వస్తున్నాడు తనవైపు.

“ఏం బాధ వచ్చిందని...ఈ రాత్రివేళ ఇక్కడికి వచ్చావ్” అడిగాడు అభిరామ్.

“నిజంగా బాధే...నీ ఫ్రెండ్ నైనందుకు”

“అంటే...” అర్థం కానట్టు చూసాడు.

“ఔను...ఇదే నిజం. ఆటల్లో పాటల్లో చదువుల్లో అన్నింటిలోనూ ఎప్పుడూ ముందుండే నువ్వు నా ఫ్రెండ్ వై నందుకు ఒకప్పుడు గొప్పగా ఫీలయ్యాను. మరి ఇప్పుడో...”

“ఎలా ఫీలవుతున్నావో అదీ చెప్పు. ఇంతకీ నేను నీకేం అన్యాయం చేసాను?”

“ప్రతిమని ప్రేమించడమే నువ్వు చేసిన అన్యాయం”

“ప్రతిమనా....?”

“ఔను...నీ ఫియాన్సీ ప్రతిమ గురించే మాట్లాడుతున్నా. పొద్దుస్తమానం ఫోన్ సంభాషణలు, ఆ ఫై మెసేజ్ లు...అవీ చాలవంటూ వెబ్ చాటింగ్..”

“అసూయగా ఉందా?”

“ఉండదా?”

ఓ క్షణం అవాక్కయ్యాడు అభిరామ్.

“ప్రతిమ నీకు తెలుసా?”

“ప్రత్యేకించి తెలియాలేంటి? ప్రతిమ లాంటి అందాల భరిణె నిన్ను ప్రేమించిందన్న విషయం ఒక్కటి చాలదు...నీ ఫ్రెండ్ అయినందుకు కుళ్ళి కుళ్ళి చావడానికి. నువ్వు ప్రతిమని వదిలేయి. బతుకుతావు. బాగుపడతావు” అన్నాడు కృష్ణ.

“లేకుంటే...”

“చస్సాప్...” అన్నాడో లేదో...అభిరామ్ తలపై వెనునుంచి ఎవరో ఇనుపరాడో బలంగా బాదారు. గట్టిగా తగిలిన ఆ దెబ్బకి కళ్ళముందు మెరుపులు మెరిసాయి. చుక్కలు కనిపించాయి.

“ఎవడ్రానన్ను కొట్టింది...” అంటూ వెనక్కి తిరిగే లోపలే మళ్ళీ అదే బాదుడు. బలిష్ఠమైన దేహాల్తో ఉన్న ముగ్గురు వ్యక్తులు దాడి చేసారు. స్పృహ తప్పిపోతున్న దశలో తననెవరో వెహికిల్ మీద పడేసినట్లు లీలగా తెలుస్తోంది.

ఆ వెహికిల్ కదిలిన సవ్వడి కూడా వినిపించింది.

మెలకువొచ్చి చూస్తే..తనెక్కడున్నాడో తెలీలేదు అభిరామ్ కి. చుట్టూ చీకటి. తల వెనుక భాగంలో నొప్పి తీవ్రత తెలుస్తోంది. చేత్తో తడిమి చూస్తే నెత్తుటి తడి.

“కనీసం సిగరెట్ వ్యసనం కూడా లేదా?” ఓ సాయంత్రం వేళ ఆట పట్టిస్తూ ప్రతిమ అడిగిన ప్రశ్న ఆ క్షణంలో అతడికి గుర్తొచ్చి అంత బాధలోనూ నవ్వొచ్చింది.

“నా కోసం సిగరెట్ తాగడం నేర్చుకో. మనిద్దరం ఓ ఇంటి వారమైన తర్వాత మొగుడి గారికున్న ఆ ఒక్క వ్యసనం వదిలించేందుకు వెళ్ళాంగా నాకో వ్యాపకం ఉంటుంది..” మళ్ళీ నవ్వింది ప్రతిమ.

“అంటే...నిన్ను వెళ్ళి చేసుకోవాలంటే నాకుండాల్సిన అర్హత సిగరెట్ వ్యసనమన్నమాట” అడిగాడు అభిరామ్.

“ఎస్...శ్రీవారి సిగరెట్ వ్యసనం మాన్పించడం శ్రీమతికి దక్కే అరుదైన వరం. ఎందుకో తెలుసా?”

“ఊహూ!”

“పట్టరాని పేమని వ్యక్తం చేయాలంటే...నాలుగు పెదాలు కలవాల్సిందే. సిగరెట్ తాగే పెదాల్ని తన పెదాల్తో బంధించేందుకు ఏ వెళ్ళా ముందుకొస్తుంది? ముందు ముద్దు కావాలంటే...ఫొగ తాగడం మానేయాలంటూ సెగ పెడుతుంది. అంతే! విధి లేని పరిస్థితిలో భర్త గారు సిగరెట్ వ్యసనాన్ని మానేసి...”

“అమృతం తాగే వ్యసనాన్ని అలవర్చుకోమంటావ్? బాగుంది ఆఫర్. వెళ్ళాల కన్నా ఫియాన్సీలే మేలు. మొగాళ్ళ వ్యసనాల్ని ఎంకరెజ్ చేస్తారు. ఇవాళ్ళి నుంచే ఫొగ తాగడం, ఫొగరుగా ఉండడం నేర్చుకుంటా” ఆ సమయంలో హామీ ఇచ్చాడు అభిరామ్. కానీ, ఒక్కసారైనా సిగరెట్ కాల్పడం ఆరంభించ లేక పోయాడు. ప్రతిమ చెప్పినట్లు అప్పుడే సిగరెట్ అలవాటు చేసుకుని ఉంటే...దాన్ని వెలిగించేందుకు జేబులో ఎప్పుడూ అగ్గివెట్టె ఉండేది. ఇలాంటి చీకటి సమయాల్లో అక్కరకొచ్చేది. ఒక్క అగ్గిపుల్ల గీస్తే చాలు...గదంతా వెలుగులు పరుచుకునేవి. ఆలోచిస్తున్నాడు అభిరామ్. ప్రతిమకి ఫోన్ చేయాలి...అనుకుంటూ జేబులో చెయ్యి పెట్టి చూసి ఫాక్ తిన్నాడతడు. సెల్ లేదు.

“ఒరేయ్! వాడు లేచినట్లున్నాడు” బయట నుంచి ఎవరి గొంతు వినిపించింది.

“మళ్ళీనాలుగు బాది పడుకో బెట్టియడమే” మరో గొంతు కిలకిలా నవ్వింది.

వెంటనే దగ్గరవుతూ అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. ఆ తర్వాత తలుపులు తెరుచుకున్న సవ్వడి. స్విచ్ ఆన్ చేసినట్లు చిన్ని

శబ్దం. ఆ వెలుతురులో అప్పుడు రౌడీలొకడన్న ఆ ముగ్గుర్ని చూసాడు అభిరామ్.

“అన్ని దెబ్బలు తిన్నవాడెవడూ వరుసగా రెండోజులు లేవడు. అప్పుడే నువ్వు లేచావా?”

“మళ్ళీకొట్టాల్సిందే” మరొకడు అంటున్నాడు.

“అసలు మీరెవరు... నన్నెందుకు కొడున్నారు? నా ఫ్రెండ్ కృష్ణ ఏడి?” వరుస ప్రశ్నలు సంధిస్తుంటే వాళ్లు విసుక్కున్నారు.

“ఒరేయ్! వీడికి సమాధానాలు చెప్పాలటా?”

“ఓకే...చెప్పాం. ఒక్కో ప్రశ్నకు గుర్తుండే ఆన్సర్లుండాలి” అంటూ మళ్ళీకొట్టడం మొదలెట్టారు.

“ఒరేయ్...కొడైకొట్టారు కానీ...ఎందుకు కొడున్నారు రో చెప్పండి?” అడుగుతున్నాడు అభిరామ్ వాళ్లచేతుల్లో దెబ్బలు తింటూనే.

“ఎందుకా?” అందులో ఒకడు ఆగి....తన జేబులోంచి సెల్ ఫోన్ తీసాడు. అది అభిరామ్ సెల్ ఫోన్. బటన్ నొక్కగానే స్క్రీన్ పై

నవ్వుతూ ఫోటో బొమ్మ కనిపించింది.

“ఈ అమ్మాయిలో నీకేంటాసంబంధం?” అడిగాడు వాడు.

“ఆ అమ్మాయి నీకేమవుతుంది?” మరొకడు ప్రశ్న.

“ఆ అమ్మాయిని ట్రాప్ లో పెట్టింది వీడేరా? ఇలాంటి వాళ్లు డబ్బున్న వాళ్ల అమ్మాయిల్లో ప్రేమ నాటకాలాడతారు. ఎన్ని సినిమాల్లో చూడలేదూ” మరొకడంటున్నాడు.

తనని వాళ్లెందుకు టార్గెట్ చేసారో...అప్పటికి అర్థమైంది అభిరామ్ కి. కలిసిన వెంటనే కృష్ణ మాట్లాడింది ఇదే. కానీ, ఆ మాటలు కృష్ణని కావని అర్థమవుతోంది. కృష్ణ దగ్గర ఎన్నోసార్లు ఫోటోలు పుస్తావన వచ్చింది. ఫోటో తీయడం గానీ వినేవాడు. పెళ్లంటూ చేసుకుంటే ప్రేమించే చేసుకోవాలని అనేవాడు. అలాంటిది ట్యాంక్ బండ్ దగ్గర కలవగానే...ఫోటో తీయడం తన ప్రేమనే తప్పు పట్టాడు. “ఇంతకీ మీరెవరు?” మళ్ళీ అడిగాడు అభిరామ్.

“మేమెవరమైనా నీకొక్కటే చెప్తున్నాం...బతికి బాగుండాలంటే మళ్ళీ ఆ అమ్మాయి జోలికి రావద్దు. ఇదే మా హెచ్చరిక. ఆమెతో తిరిగినట్లు మాకు తెలిస్తే...ఇప్పుడంటే కొట్టి వదిలేస్తున్నాం. అప్పుడు పాత్రాల్లో మిగలవు బిడ్డా” గాండ్లన్నాడు

మరొకడు. ఆ తర్వాత...ట్యాంక్ బండ్ దగ్గరకి తీసుకోచ్చి తన బైక్ దగ్గర వదిలి పెట్టారు. అంతే కాదు... నంబర్లన్నీ డిలెట్ చేసిన తర్వాత సెల్ ఫోన్ తిరిగిచ్చేసారు.

ఆ అర్ధరాత్రి`

గాయాలు, ఒళ్లునొప్పులతో ట్యాంక్ బండ్ మీద ఒంటరిగా మిగిలాడు అభిరామ్.

రెండోజులుగా ఫ్రిమి కాల్యూ రిసీవ్ చేసుకోవడం లేదు అభిరామ్. ఆమె దగ్గర్నుంచి ఎన్నో మెసేజ్లువచ్చాయి. దేనికీ రిప్లయి ఇవ్వడం లేదు. కారణం... ఒళ్లునొప్పులు, జ్వరంలో అభిరామ్ ఆస్పత్రిపాలయ్యాడు. ఆస్పత్రిలో ఉండగా కృష్ణ అతడిని కలిసాడు.

“వద్దురా అబ్బీ! మనలాంటి మధ్యతరగతి వాళ్లకి ప్రేమలు అచ్చిరావు. నువ్విలా ఆస్పత్రిలో ఎందుకున్నావో తెలుసా? కారణం...ప్రతిమే. ఔను...డైరెక్ట్ గా ఆ ప్రతిమే నిన్ను కొట్టించిందని అర్థం కాదు. ప్రతిమలో నీ ప్రేమ నచ్చనివాళ్లు ఆమె నుంచి నిన్ను దూరం చేసేందుకు నీపై దాడి చేశారు. ముందు నన్ను ట్రాప్ చేసి...నాతో నీకు ఫోన్ చేయించి ట్యాంక్ బండ్ కు నిన్ను రప్పించి చావచితక బాదారు. ఆమె నీకు పరిచయమై కేవలం కొన్ని నెలలే అయింది. ఆమె లేకుండానే ఇన్నేళ్ల జీవితం గడిపావు. ఇకముందు గడపలేవా?” అడిగాడు కృష్ణ.

“ఊహూ...ఒక్క క్షణం కూడా గడపలేను”

“ఏం?”

“ఏమంటే...అదే ప్రేమంటే” అన్నాడు తనమయంగా అభిరామ్.

“ఆమెలో ప్రేమంటే...చావులో చెలగాటమే. మృత్యువులో ముఖాముఖే. కాలకూటవిషమున్న సర్పాన్ని కాగిలించుకోవడమే. నీకు తెలుసే ఉంటుంది...ఆమె నేపథ్యం ఏంటో?”

“తెలుసు...ఆమె మనలాంటి వ్యక్తే. నువ్వనుకుంటున్నట్లు సంపన్నురాలు కాదు. సీటీ బస్సుల్లోనే తిరుగుతుంది. ఓ సినిమా కంపెనీలో పనిచేస్తుంది. అంతే!”

“కాదేమో...ఒక్కసారి ఆమె ఎవరో అడుగు. లేడి బాషాకున్నంత ఫాస్ట్ బ్యాక్ చెప్తుందేమో?” అన్నాడు కృష్ణ.

ఆ తర్వాతి రోజు`

“ఐ జస్ట్ వాంట్ టు బీ కోజ్ టు యూ!”

ఐ మిస్ యువర్ టచ్ అండ్ యువర్ కీస్!

ఐ మిస్ యువర్ ఫన్ టైమ్స్ టుగదర్

ఐ మిస్ అవర్ స్వీట్ టాక్స్...సింప్లీ ఐ మిస్ యూ!!” అంటూ ఫ్రతిమ దగ్గర్నుంచి మెసేజ్ వచ్చింది.

ఆ సాయంత్రమే ఫ్రతిమని కలిసాడు అభిరామ్. తలకి కట్టు...నీరసంగా ఉన్న అతడిని చూసి ఆందోళన చెందింది ఫ్రతిమ. జరిగిందేమిటో చెప్పి సానుభూతి పొందాలనిపించలేదతడికి. ఫ్రతిమను తాను ప్రేమిస్తున్నాడు. ఆ ప్రేమలోపాటు వచ్చే కష్టాలు, కన్నీళ్లను కూడా మనస్ఫూర్తిగా స్వాగతిస్తాడు. తననెవరో కొట్టారని...దానికి కారణం నువ్వేనని చెప్పి ఆమె మనసునొప్పించాలనుకోలేదు.

అందుకే, అందమైన అబద్ధం చెప్పాడు. బ్లైక్ మీద వేగంగా వెళ్తుంటే సడన్ గా ఓ వెహికల్ వస్తే తప్పించబోయి కిందపడ్డానని ఇంట్రెస్టింగ్ గా ఓ స్టోరీ చెప్పుకోచ్చాడు.

“అంతేనా!” అనుమానంగా అడిగింది ఫ్రతిమ.

“అంతే! ఎవరైనా కొట్టారని అనుమానమా?”

“ఆ దెబ్బలవే చూస్తుంటే ఎవరో కొట్టినట్లే ఉంది?”

“ఎవరు కొట్టి ఉంటారు?”

“అబ్బే! నీకెవరైనా శత్రువులున్నారా?”

“ఉన్నారు...”

“ఎవరు?”

“ప్రియమైన శత్రువు...నువ్వే” ఆమె కళ్లలో కళ్లుపెట్టి తమకంగా చూస్తూ అన్నాడు అభిరామ్. నవ్వింది నక్షత్రాల్లాంటి కళ్లని చికిలిస్తూ, ప్రతిమతో ఏర్పడిన దగ్గరితనం...మాటలు, నవ్వులు, అనునిత్యం ఆమె పంపే మెసేజ్లు అన్ని గుండె భరిణలో దాచుకున్న అత్తరు పరిమళాలు. అవన్నీ గుర్తుకొస్తుంటే... ఓ పక్క సెల్ రింగవుతున్నా లిఫ్ట్ చేసి ‘హలో..!’ అనడానికి ధైర్యం చాలడం లేదు అభిరామ్ కి. అయినా, వదలకుండా వరుసపెట్టి కాల వస్తుంటే...చివరాఖరికి పిడికెట్లో గుండెపెట్టుకుని ..“హలో!” అన్నాడు అభిరామ్. “యూ స్ట్రఫ్ డ్! నీ వల్లనా కూతురు జీవితం నాశనమైంది. చివరికి ఈ లోకంలోనే లేకుండా పోయింది. నా నుంచి నా ప్రియమైన కూతుర్ని దూరం చేసిన నిన్ను వదలను. ఏడేడు లోకాల్లో దాగున్నా నిన్ను వెతికి పట్టుకుని మరీ నీ అంతు చూస్తాను....” అది కచ్చితంగా ఫణిభూషణరావు గొంతు. ఉరుము ఉరిమినట్లు పిడుగుపడ్డట్లు హడలెత్తిస్తోంది ఆ గొంతు. వినలేక కాల కట్ చేసి...ఫోన్ స్విచ్‌పాప్ చేసాడు అభిరామ్.

సెల్ ఫోన్ సంగీతంలా హాయి హాయిగా మొదలైంది ప్రతిమతో పరిచయం, స్నేహం. ఒకరు పల్లవైతే...మరొకరు చరణం. సడన్ గా ఫోన్ చేసి ఓ ‘అపాత మధురా’ని అలవోకగా ఆలపించేది. వీణ తీగె కన్నా సన్ననైన కంఠధ్వని ఆమెది. ఏ దూర తీరాల్లో ఉన్నా...ఆమె నోట పల్లవిస్తున్న పాట పల్లకిలా తన మనసును మోసేది. ఆ పాట వింటూ పరవశమయ్యే తనూ ఊరికే ఉండేవాడు కాదు. పారితోషికంగా మరో పాటని పాడేవాడు.

సెల్ ఫోన్ లో అటూ ఇటూ సుశ్రావ్యంగా సాగే గాన లహరి అది. అంతేనా! అడపాదడపా అల్లర్లల్లగా పంపించుకునే రోమాంటిక్ మెసేజ్లు అనంతానంత దూరాల్ని అతి దగ్గర చేసేవి. మనసుకి నచ్చిన సెల్ ఫోన్ కబుర్లలో ఎన్ని సుప్రభాతాలు, ఎన్ని సుషుప్తుల్ని ఖర్చు చేసారో...కట్టిన ఫోన్ బిల్లులకే తెలుసు. అసలు ఈ మిస్ లో మిస్డ్ కాల పరిచయం అంచెలంచెలుగా ఎదిగింది. ఆ రోజుల్ని తలచుకుంటే గుండెల్నిండా కుండెడు అమృతం లోలకరినట్లుంటుంది.

ప్రతిమే పరిచయం కాకపోతే జీవితం మరోలా ఉండేదేమో?

అప్పటికి అయిదేళ్లకిందటి పరిచయాలు తెరలు తెరలుగా గుర్తుస్తూన్నాయి అభిరామ్ కి. తల్లి తండ్రి విలేజ్ లో ఉంటూ వ్యవసాయపనులు చూసుకుంటుంటే...తను మాత్రం సిటీలో హాస్టల్లో ఉండి డిగ్రీ చదువుతుండేవాడు. అంతేకాదు...రిలీజైన ప్రతి సినిమా చూడడం..ప్రేమలో పడిన నాయికానాయకుల్ని గుండెల్లో పెట్టుకుని ఆరాధించడం...ఎదురుగా కనిపించే ప్రతి ఆడపిల్లలో ప్రేమలో పడిపోతుండడం...వయసు చేసి ఈ తరహా తమాషాల్లో సదా

మునిగితేలుతుండేవాడతడు.

ఆఫోజిట్ సెక్స్ పట్ల ఆకర్షణ అతడిని ఉన్న చోట ఉండనిచ్చేది కాదు. మనసెరిగిన ఓ ఆడపిల్లతో అతి సన్నిహితంగా మెలగాలనీ అనుక్షణం తలచేవాడు. 'ఆడది...! అనే మూడక్షరాల మాటున దాగున్న రహస్యాన్ని తెలుసుకోవాలననుకునేవాడు.

అలాంటి సమయంలోనే...ఒక్క మిస్ కాల అభిరామ్ జీవితాన్నే మార్చేసింది.

ఆ రోజు ఉదయాన్నే అదే పనిగా సెల్ ఫోన్ రింగవుతుంటే బద్దకంగా లిఫ్ట్ చేసాడు అభిరామ్. నిద్రమత్తునంతా వదలకొడ్డా స్వీట్ వాయిస్. "హలో వనజా...నేను"

"ఎవరూ!" లేడివాయిస్ కి ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడుతూ అడిగాడు.

"మీరెవరు...వనజ లేదా?" అడిగింది ఆ వాయిస్.

"సారీ..రాంగ్ నంబర్" సమాధానం చెప్పకుండా పెట్టేసాడు అభిరామ్. అయినా, అతడి చెవుల్లో మధురిమలోలుకుతూ మారుమోగుతోంది అదే గొంతు. ఫొద్దున్నే పొరపాటున బాలివుడ్ నుంచి శ్రేయా ఘోషల్ కానీ ఫోన్ చేయలేదు కదా! అనుకున్నాడు తేనెలోలికే ఆ స్వరాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ నెమరు వేసుకుంటూ. పేరు తెలీదు..ఊరు తెలీదు...ముఖం చూడలేదు. కేవలం స్వరపరిచయమే. ఆ కాస్త పలకరింపుకే ఇన్ని వేల పులకింతలా? మాటిమాటికీ ఇలాంటి పలవరింతలు వెల్లువెత్తుతున్నాయంటే...ఒంటిపై 'వయస్సునామి' పోటెత్తుతున్నట్లే గుండెల్లో యవ్వనతుఫానులు వెర్రెత్తుతున్నట్లే. చిన్నిచిన్ని సంగతులకే మనసు సందడిస్తూ సౌందర్యోపనిషత్తి స్మరిస్తోందంటే తేడా ఏదో వరించివచ్చినట్లే. ఎదురయ్యే అందాల్ని కళ్ళకెమెరాతో 'క్లిక్'మనిపించడం, మనోయవనికపై ముద్రించుకుని తనివితీరా ఆస్వాదించడంలో మొదలైన వ్యాపకం చిత్రాత్రిచిత్రగా ఉంది. ఆలోచనా సముద్రంలో ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడుతున్న ఒక్కో అలని అందుకోవాలనే ఆరాటంలో అభిరామ్ తలమునకల్నే ఉండగా `మళ్ళీ మరోసారి సెల్ ఫోన్ సరిగమలోలికించింది.

లాస్ట్ లో 'వన్ ఫోర్టీ...!' ఆ అంకెల్ని ఆంగాక్షరాలలోకి తర్జుమా చేస్తే...ఒక్కసారిగా ఒళ్లు రెగల్లుమంది అభిరామ్కి.

“హలో...” అన్నాడు.

“నిజంగా వనజ అక్కడ లేదాండీ?”

“సారీ...నాపేరు అభి...అభిరామ్! మీరు వెతుకుతున్న వనజవరో ఈ నంబర్లోలేరు...” చెప్పాడు అభిరామ్.

“అర్జంట్ గా ఆమెని కలవాలి..ఎలా?”

“మీరు నోట్ చేసుకున్న నంబర్ తప్పయి ఉంటుంది...”

“ఔను...బస్సెక్వే హడావుడిలో తను నంబర్ చెప్పింది. ఓ నంబర్కి మరో నంబర్ నోట్ చేసుకుని ఉంటాను”

“ఓ ఐడియా...” అన్నాడు అభిరామ్.

“చెప్పండి...”

“ఫస్ట్ ఫైవ్ నంబర్లు వదిలేయండి. చివరి అయిదు నంబర్లలోనే తేడా ఉండి ఉంటుంది. ఆ నంబర్లపై నంబర్ కింద నంబర్ మార్చి మార్చి ట్రైమ్ చేయండి. అర్జంట్గా కలవాల్సిన మీ వనజ దొరకొచ్చు....”

“వర్కవుట్ అవుతుందా?”

“వైల్డ్ గెస్ సుమా! బహుశా వర్కవుట్ అవొచ్చు. ఒకసారి నాకలాగే వర్కవుట్టేంది. మనలో చాలామంది నంబర్లునోట్

చేసుకోవడంలో తరచు చేసే ఫొటోషాట్స్ అవి...” చెప్పాడు అబి.

“ఓకే...” అందామె.

“వనజ నంబరనుకుని మీరు నా నంబర్ కే కదా చేసారు. మీ ఫ్రెండ్ నంబర్ కోసం నేనూ ట్రైమ్ చేస్తాను. దొరికితే మంచిదే కదా!”

“థాంక్యూ...” ఫోన్ పెట్టేసింది తను.

ఆ రోజంతా నంబర్ గేమ్లో పడి కొట్టుకుంటున్నాడు అభిరామ్. తన సెల్ నంబర్ చివరి అయిదంకెల్ని మార్చి మార్చి కొడుతూ ...అవతలివారి పేర్లు తెలుసుకుంటున్నాడు. ఒక్క నంబర్ టాలి కావడం లేదు. వనజ అనే శాల్తిజాడ తెలిడం లేదు. ఏదో తనకు ఓదార్పుగా ఆ సజెషన్ ఇచ్చాడే కానీ...అది వర్కవుట్ అవుతుందనే నమ్మకం తనకు లేదు. అంకెల సముద్రంలో పీకల్లోతు మునిగిపోయినా...ఆ అమ్మాయి ఫ్రెండ్ ఆచూకీ అందుకోవడం కష్టమే.

“ఔనూ...అసలు వనజ కోసం తనెందుకు వెతుకుతున్నాడు... అర్థం లేని ఈ వెర్రిపని తనెందుకు చేస్తున్నాడు?” ఆలోచిస్తే వచ్చిన అంతా వయసు మహిమ అన్న ఆన్సర్ వచ్చింది. అదీ నిజమే! వయసు పిచ్చెక్కిస్తుంది. మనసుని వెర్రిక్కిస్తుంది. మాటిమాటికీ అద్దంలో ముఖాన్ని చూసుకోమంటూ పురమాయిస్తుంది.

“ఇంతకీ ఆ అమ్మాయికి వనజ ఫోన్ నంబర్ దొరికిందా?” ఆరా తీయాలనిపించింది. ఆ విషయం తెలుసుకోవాలంటే ఫోన్ చేయాలి. ఫోన్ చేస్తే తనేమనుకుంటుంది? ఆమె ఫోన్ చేస్తే తనేమైనా అనుకున్నాడా...లేదే? ఫ్రెండ్ నంబరనుకుని ఫోన్ చేసింది. కానీ, తనో? ఆమెతో మాట్లాడేందుకే ఫోన్ చేయాలి...ఆ సంగతి ఫోన్ చేసే తనకూ...రిసీవ్ చేసుకునే ఆ అమ్మాయికి తెలిసిన విషయమే. అందుకే...తప్పు పడుతుందేమోనని చిన్నపాటి సంకోచంలో పడ్డాడు అభిరామ్. ఆ ఊగిసలాటలోనే సాయంత్రం దాకా గడిపాడు. ఆఖరికి...ఆమె నంబర్ కి కాల్ చేసాడు.

‘వన్ ఫోర్ త్రీ..’ చివరి నంబర్లు నొక్కుతుంటే హృదయంలో చిన్నపాటి కలవరం. ఆ మూడు వరుస నంబర్ల ఆకర్షణే అంత. పుస్తకంలోని ప్రేమనంతా ఒడిసిపట్టుకున్నట్లు తెగ ఫోజు కొడుతూంటాయి.

“హలో...ఎవరూ?” అట్నుంచి ఆమె.

“నేనండీ...”

“నేనంటే...” కొంటగా నవ్వుతూ మరో ప్రశ్న ఆమెనుంచే.

“నేనంటే...ఉదయం మీరు నాకు ఫోన్ చేసారుగా...”

“చేస్తే..”

ఆ స్పందనకు ఎలా ప్రతిస్పందించాలో అర్థం కాలేదు అభిరామ్ కి.

“ఊ...చేస్తే! చెప్పండి” రెట్టించి మరీ అడుగుతోంది తను.

“అదే...మీ ఫ్రెండ్ వనజ నంబర్ దొరికిందో లేదోననె...”

“మీకెందుకు ఆత్మత్ర?”

“మీ ఫ్రెండ్ కోసం నానా షైరానా పడ్డారు కదండీ”

“ఔను...అర్బట్ మేటరొకటి కమ్యూనికేట్ చేయాలని ఎంతగానో తపన పడ్డాను. తను ఫ్రెండ్ కాబట్టి..”

“సరెంజి. ఏదో మార్నింగ్ కాలే చేసారు కదాని...మళ్ళీ కాలే చేసి అప్ డేట్ తెలుసుకుందామనుకున్నాను...”

“అప్ డేట్ కోసం కాదు...ఆడపిల్ల మాట్లాడింది కదా! మరోసారి మాట్లాడాలని”

దొంగతనం దొరికిపోయింది. ఇక, చెప్పేందుకు సమాధానమే లేదు. అందుకే, అభిరామ్ కాలే కట్ చేసాడు. ఆ వెంటనే అటుంచి మళ్ళీ కాలే వచ్చింది. ‘వద్దవద్ద’నుకుంటూనే ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసాడు.

“ఎం...కాలే కట్ చేసారు?”

“నా ఫోన్...నా కార్డ్ ...నా ఇబ్బం” అన్నాడు అభిరామ్

“అదిగో...మీరు ఉడుక్కుంటున్నారు...” రెచ్చగొట్టింది తను.

“లేదు...లేదు. ఒక్క విషయం చెప్పండి. నా వైల్డ్ గెస్ వర్క్చుట్టేదా?”

“వర్క్చుట్ కాలేదు. ఫోన్ నంబర్లు అలా ఎవరైనా వెతుక్కుంటారా? అయినా, మా వనజ నంబర్ దొరికింది”

“అదెలా?”

“మరో ఫ్రెండ్ కి కార్డ్ చేస్తే తనిచ్చింది...”

“ఎలాగైతేనేం...మీ ఫ్రెండ్ మీకు దొరికింది” అన్నాడు అభిరామ్. ఆ తర్వాతి మాటల కోసం ఇద్దరూ తడబడ్డారు. “చిన్నప్పట్నుంచి నేర్చుకున్న అమ్మ భాష ఈ అమ్మాయి దగ్గర అక్కరకు రాకుండా పోయింది...” బాధగా అనుకున్నాడు అభిరామ్.

“ఊ...ఇంకా!” అంది తను.

అదేమాటని రిపీట్ చేసాడతడు.

“చెప్పండి...”

“ఏం చెప్పను?”

అటు తను, ఇటు అతను సెల్ ఫోన్ కి చెవులప్పగించి సైలెంట్ గా ఉండిపోయారు. కొన్నిసార్లు వెదవులనుంచి వచ్చే మాటల కన్నా మౌనమే మాటాడుతుంది.

ఆ తర్వాత కూడా చాలాసార్లు ‘మిస్డ్ కాల్స్’ తో ఒక్కొక్కరు పలకరించుకునేవాళ్లు. పొరపాటున ఒక్కోసారి ఎవరైనా ఫోన్ లిఫ్ట్ చేస్తే...మాటాడకుండా మౌనాన్నాశ్రయించేవాళ్లు. నిశబ్దంగా అలా ఉండిపోతే...వెచ్చని ఊపిరులే గుసగుసలాడేవి. ప్రాణవాయువు పంపే ప్రణయ సందేశమనుకునేవాళ్లు.

ఓరోజు`

“నేనొకటి అడగనా?” అన్నాడు అభిరామ్.

“ఆ ఒక్కటి తప్ప...”

“ఏ ఒక్కటి...” అడగాలనిపించినా అడగలేకపోయాడు. ఆడవాళ్ల మాటల్లో వెతికిన కొద్దీ వేనవేల అర్థాలుంటాయి. అందులో ఏ అర్థంలో ఏది అడగవద్దని ఆంక్షలు విధించిందో అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు.

“అడగండి..ఏదో అడగాలనుకున్నారు కదా!”

“ఇన్నాళ్లు మూగగా మాటాడుకుంటున్నాం కదా!”

“అయితే...”

“మిమ్మల్ని ఏమని పిలవాలా? అని ఆలోచిస్తున్నాను”

“అంటే...నా పేరు తెలుసుకోవాలనుందా?”

“ఔను...మీ పేరేంటి?”

“అడగానే అంత లొందరగా చెప్పేస్తే ఎలా?” అంది ఉడికిస్తూ.

“ప్లీజ్..చెప్పండి. నా స్వర నేస్తం పేరేంటో తెలుసుకోవాలని మనసు ఒక్కటే ఉవ్విళ్ళూరుతోంది”

“స్వరరాణి...అనే పిలవండి” అంది సమాధానంగా ఆమె.

“అంతేనా?”

“అంతే!” ఆ తర్వాత ఎన్నిసార్లు అడిగినా ఆమె నుంచి అదే జవాబు వచ్చింది. రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ పరిచయం పెరుగుతూ వచ్చింది. “నా పేరు తెలుసుకోవాలనుందా?” అడిగిందోసారి.

“చెప్తే...”

“సరే...అందమైన ఆకృతిని. శిలలోనో..ఏ లోహంలోనో చేసిన రూపాన్ని. ముద్దుగా మూడక్షరాల పేరున్నదాన్ని. కనుక్కోండి” పజిల్ ఇచ్చింది తను. ఆ క్లా ఆధారంగా అభిరామ్ ఆమె పేరు తెలుసుకోవడానికి ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాడు. శిలను మలిస్తే శిల్పం. లోహంలో చేస్తే..లోహమూర్తి. శిల్పం...రెండక్షరాల పేరు. లోహమూర్తి..అసలు అడపేరుకాదు. మార్కెట్లో పేర్ల పుస్తకాలు, ఇంటర్నెట్ గూగుల్లో సెర్చ్లు ఎడతెరపిలేకుండా చేశాడు.

అఖరికి...ఓ అర్ధరాత్రివేళలో 'ప్రతిమ..' అనే మూడక్షరాలు అతడి మదిలో మెదిలాయి.

“ప్ర...తి...మ! నైస్ నేమ్” అనుకున్నాడు. ఆ అర్ధరాత్రి ఫోన్ చేసి ఆమె నిద్రలేపి మరీ తను కనుక్కున్నది నిజమో...కాదో తేల్చుకోవాలనుకున్నాడు అభిరామ్. అయితే, ఆ సమయంలో ఫోన్ చేసేందుకు అతడి సంస్కారం అడ్డొచ్చింది. ఆ రాత్రి..ఎంతకీ నిద్రపట్టక బాల్యనీలోకొచ్చి నీలాకాశాన్ని వెలిగిస్తున్న నక్షత్రాల్ని చూస్తూ ఎప్పుడెప్పుడు తెల్లవారుతుందా? అని నిరీక్షించాడు.

తూరుపు అరుణరాగరంజితమైన కాసేపటికి ఓ సూర్య కిరణం ఇంటితట్టడం ఆలస్యం...సెల్ ఫోన్ చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడతడు.కాల్ చేసాడు. చేస్తూనే ఉన్నాడు. క్షణాలు, నిమిషాలై గంటలుగా మారుతున్నా ఆమె ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయలేదు. ఆ ఒక్క రోజే కాదు...వరుసగా పదిరోజులు ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయనే లేదు.

నంబర్ మార్చిందా? లేక, ఫోన్ ఫోగొట్టుకుందా? ఏం జరిగి ఉంటుంది? అభిరామ్ మనసు మనసులో లేదు. అనుకోని అతిథిలా వచ్చింది. 'హలో...!' అంటూ పలకరించింది. కొన్నాళ్లు మౌనంతో, మరికొన్నాళ్లు మాటల్తో గుండెగూటికి సంబరాలై తెచ్చింది. అప్పుడప్పుడూ ఫోన్ లో వినిపించిన ఊపిరి సవ్వళ్లు ఇప్పటికీ ఆమెని గుర్తు చేస్తూనే ఉంటాయి. ఒక్కోసారి మువ్వలా గలగలా నవ్వులు రువ్వేది. ఒక్కోసారి ఆట పట్టించేది. ఫోన్ చేస్తే ఓ 'గుడ్ మార్నింగ్', సాయంత్రం ఓ 'గుడ్ ఈవినింగ్', రాత్రిళ్లు 'గుడ్ నైట్' ఆమె చెప్తుండేది. మధ్య మధ్య ఎన్నో విశేషాలు చెప్పేది. అవన్నీ ఒక్కోసారి శూన్యమయ్యేసరికి...ఫోన్ దుగడవడం లేదు అభిరామ్ కి.

ఆమె నంబర్ ను బట్టి ఆమెకు సెల్ సర్వీసులందించే మొబైల్ కంపెనీ తెలుసు. నంబర్ ను బట్టి ఆమె పర్సనల్ డిటెయిల్స్ తెలుసుకోవడం సులభమే. అయితే...కంపెనీ సిబ్బంది సహకరిస్తేనే!

ఆమె చిరునామా తెలుసుకుని...ఒక్కసారి ఆమెని చూడాలి. ఇన్నాళ్లు ఎందుకు పలకరించలేదంటూ నిలదీయాలి...అనుకున్నాడు అభిరామ్.

ఆ వెంటనే...కార్యక్షేత్రంలోకి దిగాడతడు.

గ్రీన్ ల్యాండ్స్ ఫైఝివర్ బిడ్డకి లెఫ్ట్ సైడ్ లోని పెద్ద కమర్షియల్ కాంప్లెక్స్ లో 'సెల్యామ్...' కార్పొరేట్ కార్యాలయంలోకి అడుగుపెట్టాడు అభిరామ్. ఫ్రంట్ ఆఫీసులో ల్యాప్ ట్యాప్ లోకి తొంగిచూస్తున్న లిఫ్ట్ టీక్ చిన్నది ఎవరో వచ్చిన అలికిడికి అలర్జయింది.

“వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ!” అడిగింది అభిరామ్ ని చూస్తూ

“స్మౌల్ ఫేవర్...”

“చెప్పండి...”

అంతకుముందే నంబర్ రాసి ఉంచిన తన చేతుల్లోని పేపర్ అందించాడు.

“ఈ నంబర్ ఈ కంపెనీదే..”

“ఔను...అందుకే, వచ్చానిక్కడికి”

“ఏం చెయాలి?”

“ఏమనుకోకపోతే...యూజర్ డిటైల్స్ కావాలి”

“యూజర్ డిటైల్స్! అంటే, ఈ నంబర్ మీది కాదా?”

“ఊహా!”

“మరెవరిది?”

“అది తెలుసుకుందామనే....”

“ఎందుకు తెలుసుకుందామనుకుంటున్నారు?” ఆమె అడుగుతుండగానే ఆమె సెల్ రింగైంది.

“జస్టిమినిటీ!” అంటూ సెల్ ఫోన్ దుకుని కొన్ని చిరునవ్వులని చిందించింది. అసలే అందం కోసం ఎర్రదనం పులుముకున్న ఆమె చెక్కిళ్ల ఆ ఫోన్ కాల్ లో సహజసిద్ధమైన అరుణవర్ణాన్ని పులుముకున్నాయి.

“థాంక్స్...ష్యూర్! కంపల్సరీ...డ్యూటీ అయిపోగానే కలుద్దాం. షార్ప్ షేవో క్లాక్. సికింద్రాబాద్ ప్యారడైజ్ దగ్గర...” చెప్పింది కచ్చితంగా అది కస్టమర్ నుంచి వచ్చిన కాల్ కాదని సెల్ ఫోన్ చెవికానించుకుంటూ పక్కకి వెళ్లిపోయినప్పుడే అర్థమైంది అభిరామ్ కి. మాటాడుతున్నంత సేపూ శరీరం అణువణువూ ఆనందతరంగితమవుతున్న విషయం తేటతెల్లమవుతోంది. కళ్లలో మెరుపులు, పెదవుల్లో నవ్వులు, కాంతివంతమవుతున్న చెక్కిళ్లు...సంతోషంతో ఎగిసిపడుతున్న ఎడలయలు...హోయలు ఫోతూ ఆమె మాటాడుతోంది...ప్రియాతిప్రియమైన బాయ్ ఫ్రెండ్ లోనే అని తెలిసిపోయిందతడికి.

చివర్లో...సెల్ లోనే ఓ కిస్ ఇచ్చి ‘బాయ్...’ చెప్తూ సీటు దగ్గరికొచ్చిందామె. వెంటనే, పనిలో లీనం కాలేకపోయింది. గుండెల్లోంచి ఎగిసిపడుతున్న సంబరాలు చిర్నవ్వులై పెదాలు దాటి వస్తున్నాయి.

కొన్ని క్షణాల తర్వాత “ఊ...చెప్పండి...” అంది మళ్ళీ.

“అదే...యూజర్ డిట్టెల్స్..” అన్నాడు అభిరామ్ మళ్ళీ సంతోషంగా. అప్పుడు మధ్యలోనే తను వదిలేసి వచ్చిన పని గుర్తొచ్చిందామెకి. నంబర్ని చూసిందోసారి. చివర్లో...‘1...4...3’ ఉంది.

“ఆ డిట్టెల్స్ మీకెందుకు?”

“చివరి అంకెల్ని చూసైనా సరే...అర్థం చేసుకోలేరా?” దీనంగా అభ్యర్థించాడు.

“ఔను...ఆమె నా ఫోన్ సుందరి. చాలా కబుర్లు చెప్పుకున్నాం. అంతలోనే...అంతర్దానమైంది. కాల్ చేయడం లేదు. మాట్లాడడం లేదు. కనీసం...నే కాల్ చేసినా ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయడం లేదు..” గొంతు డగ్గుత్తికగా మారింది. కన్నీరు బయటకు రాకుండా కన్నెప్పులు బలవంతంగా ఆపుతున్నాయి.

అతడి వాలకం చూసిందామె.

“ఇన్నాళ్ల ఫోన్ స్నేహంలో ఆమె గురించి అసలు తెలీదా?”

“ఊహూ...”

“కనీసం...పేరూ..ఊరూ...”

“తెలీదు...”

“ఇప్పుడెందుకు తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నారు...”

“ఎందుకా...? ఆమె అంటే పిచ్చి పేద. ఆమె మాటా పలుకు దూరమైందన్న ఆలోచనే భరించలేకపోతున్నాను. తనెందుకు దూరమైందో తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను. ఒక్కసారి...ఒక్కసారి ఆమెని కలవాలని ఉంది”

“మనిషిని చూడకుండా ప్రేమలో పడడం...ఆమె కోసం ఆరాతీయడం...అంతా కొత్తగానే ఉంది”

“పిచ్చాడిలా కనిపిస్తున్నానా?” అడిగాడు అభిరామ్.

“ప్రేమా...పిచ్చి ఒక్కటేనేమో?”

“ఇంతకీ మీరేం చేశారు?”

“డ్రీ సెకండియర్...” చెప్పాడు అభిరామ్.

“చక్కగా చదువుకోక...”

“అన్నీ ఫస్ట్ క్లాస్సే...” అన్నాడు.

“సారీ...ఒకరి పర్సనల్ డిటైల్స్ మేం బయటపెట్టకూడదు. కంపెనీ రూల్స్ కి వ్యతిరేకం” చెప్పింది ఖురాఖుండిగా.

“ప్లీజ్! ఆ డిటైల్స్ నాకిచ్చినందువల్ల మీకేం ఇబ్బంది కలగదు...” బతిమిలాడుతున్నాడు.

“నో...ఆ డిటైల్స్ మీరడగకూడదు. మేమివ్వకూడదు. దయచేసి మీరెళ్లొచ్చు”

ఇంకేం చేయలేక వెళ్ళబోతూ మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి...“మేడమ్! మీరూ ప్రేమలో పడ్డారు. ఆ సంగతి ఇందాక మీకొచ్చిన కాల్ ద్వారానే తెలిసింది. అలాంటి మీరు కూడా నా ప్రేమను అర్థం చేసుకోకపోవడం అన్యాయం” అన్నాడు.

“ఏ ఒక్కరోజైనా మీ బాయ్ ఫ్రెండ్ మీకు ఫోన్ చేసి మీతో మాట్లాడకపోతే వచ్చే వేదన ఏంటో మీకూ ఈపాటికి అనుభవమై ఉంటుంది. కనీసం...ఆ బాధని గుర్తుచుకోనైనా నా విషయం కాస్తపట్టించుకోండి”

ఆ మాటలకి ఆమె కరిగింది.

“వన్నింటి...కంప్యూటర్లో సెర్చ్ చేసి డిటైల్స్ ఇస్తా...” అంటూ ఆమె లేవబోతుండగానే..అభిరామ్ ఫోన్ మోగింది. స్కైప్ కనిపించిన నంబర్లో చివరి మూడు అంకెలు...‘1...4...3’

“యురేకా...” అని గట్టిగా అరిచాడు అభిరామ్. ఆ సమయంలో తన చుట్టూ ఓ వృంధం ఉందనే సంగతిని అతడు విస్మరించాడు.“పిచ్చి...” అంది ఆమె.

“ప్రేమ...” అన్నాడు అభిరామ్ ఆమెకి టాటా చెప్తూ.

“ఏంటి...ఇన్నాళ్లూ ఫోన్ లేదే?”

“నా ఫోన్ కోసం ఎదురుచూసావా?”

“ఫ్రెండ్లకి చెప్పాలా? నువ్వు కాల్ చేయలేదు. నేను కాల్ చేసినా లిఫ్ట్ చేయలేదు. ఏమైంది నీకు?” ఆమెపై తనకేదో అధికారం ఉన్నట్లు గట్టిగా గదమాయిస్తున్నాడు అభిరామ్.

“నా హెల్త్ బాగోలేదు. టైఫాయిడ్ వచ్చింది. దాంతో...ఎవరి కాల్స్ అటెండ్ చేయలేదు” చెప్పింది తను. ఆ తర్వాత తన గురించి తన కుటుంబం గురించి అనేక విషయాలు చెప్పింది. చిన్నప్పుడే తల్లిని కోల్పోయింది. బిజినెస్ పనుల మీద డాడీ ఎక్కువగా టూర్లు చేస్తుంటారు. పిన్నివాళ్ళిట్లో ఉండి చదువుకుంటున్నాను...” అని చెప్పింది తను.

ఆ తర్వాత అడిగింది...“ఇంతకీ నాపేరు కనుక్కున్నావా లేదా?”

“గెస్ చేసాను...”

“వైల్డ్ గెస్సా?”

“అది నువ్వే చెప్పాలి”

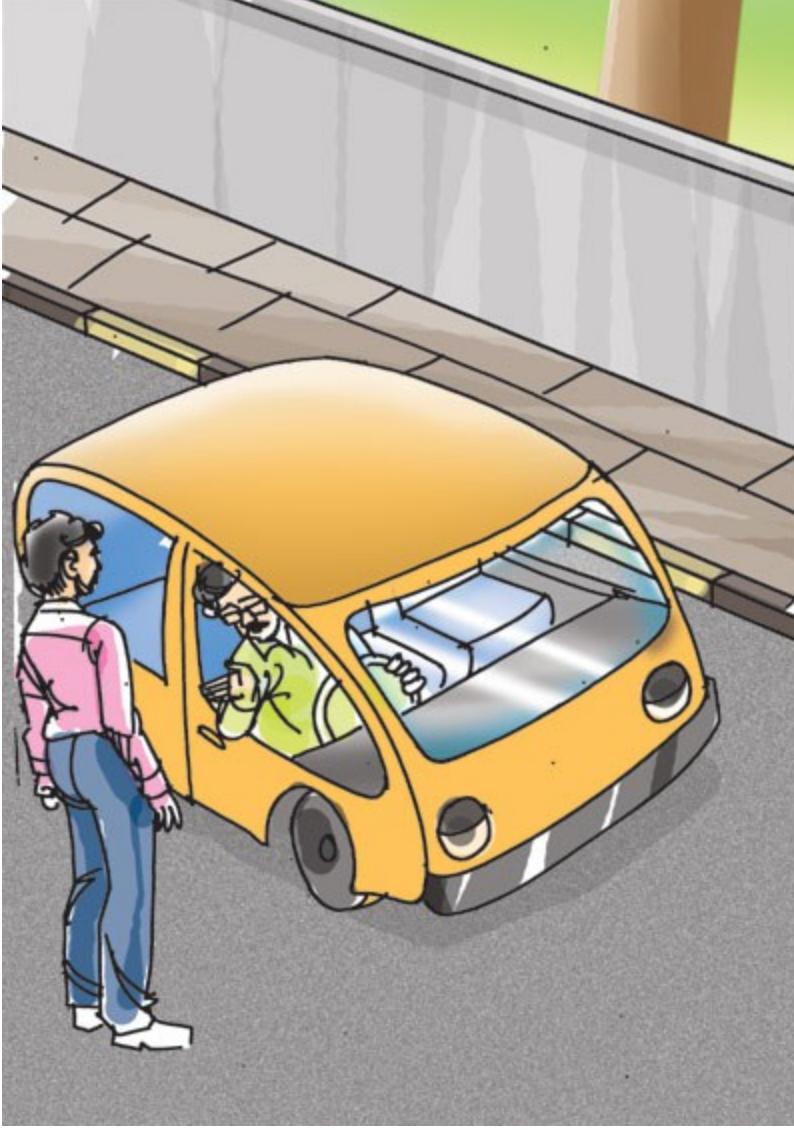
“అయితే, పేరు చెప్పు...”

“ప్ర..తి...మ” అన్నాడు అభిరామ్.

అట్నుంచి తను ‘యురేకా...’ అని అరిచింది.

“యా ఆర్ జీనియస్. చక్కగా కనుక్కున్నావు..” మెచ్చుకుంది.

“ఇప్పుడెక్కడున్నావ్?” అడిగింది తను.

ఆ ఒక్క పుస్తకానికి ఎన్నో ఆన్సర్లు వచ్చాడు అభిరామ్. తను కాల్ చేయక పోవడంలో ఎంత బాధ పడ్డాడో...నంబర్ పట్టుకుని డిటెల్స్ కోసం ఎంతలా ప్రయత్నించాడో చెప్పకొచ్చాడు.

నవ్వింది గలగలా పుత్తిమ.

ఆ సంఘటనలన్నీ ఒక్కొక్కటిగా గుర్తొచ్చాయి అభిరామ్ కి. ఆమె స్నేహం పెరిగి వెద్దవడం...ఓ శుభ ముహూర్తాన ఒకర్నొకరు చూసుకోవడం...కలిసి సాయంత్రాలు ఖర్చు చేయడం...అన్నీ అన్నీ అతడి మనో ఫలకం పై ప్రగాఢ ముద్రనే

వేసాయి. డిగ్రీ పాస్నై ఓ ప్లెవేట్ కంపెనీలో మంచి పోజిషన్లో చేరాడు తను. ఆమె కూడా తన సృజనకు పట్టం కట్టి సీనిమా కంపెనీలోనే క్రియేటివ్ హాడ్గా చేరింది. అయితే, ఆమె గురించి అన్ని విషయాలూ తనకు సంపూర్ణంగా తెలిలేదనే విషయం తెలుసుకునే సరికే...తన చుట్టూ ఎన్నెన్నో పరిణామాలు చోటు చేసుకున్నాయి.

తానొటి తలనీ, విధి ఒకటి తలుస్తుందన్నట్లు...ప్రతిమ తో జీవితం పంచుకోవాలనుకుంటే...అది జరగ లేదు సరి కదా, ప్రతిమ జీవితమే తనని అడుగడుగునా వెంటాడుతోంది.

హఠాత్తుగా తను చనిపోవడం దగ్గర్నుంచి ఎదురైన సంఘటనల్ని తలచుకోవాలంటేనే అతడికి గుండె ధైర్యం చాలడం లేదు. ప్రతిమ చనిపోవడాన్ని జర్నిలిజంకో లేక పోతున్నాడు అభిరామ్. అంతకు మించి...ఆమె తండ్రినుంచి ఎదురవుతున్న టార్చర్లనే అస్సలు భరించలేక పోతున్నాడు.

“మీ చుట్టూ జరిగే నేరాలు, మోరాలిని బుల్లితెరపై యధా తథంగా ఆవిష్కరిస్తూ...హత్యలు, అత్యాచారాలు, అన్యాయాలకు గురి కాకుండా ఉండేలా మిమ్మల్ని చైతన్య పరిచేందుకు మీ ముందుకోస్తోంది ! సరి కొత్త క్లైం బులెటిన్.... ‘నిఘా! త్వరలో...త్వరలో’ ఖంగుమనే గొంతుతో వరలక్ష్మి వాయిస్ ఓవర్ ఇచ్చింది. ఖాకీలు, లాఠీలు, నిలువెల్తునల్లటి కోటు ధరించిన డిటెక్టివ్ల నీడల్ని విచ్చలవిడిగా వాడుతూ ఫోమో రెడీ అయింది.

“ఇక, బాస్కి చూపించి ఓకే చేయించి ప్లే చేయడమే మిగిలింది” అనుకున్నాడు తేజ. ఇన్ ఫుట్ ఎడిటర్ సుధామకి కూడా ఫోమో నచ్చింది. “ఇక, పస్ట్ ఎపిసోడ్ స్క్రిప్ట్ రెడీ చేయడమే?” అన్నాడు సుధామ తేజ భుజం తడుతూ. “ఔను...ప్రతిమ మృతికి సంబంధించి మన దగ్గర కొన్ని ఇన్ ఫుట్స్ ఉన్నాయి. లేటెస్ట్ గా ఇంకొన్ని యాడ్ చేసి ఇంటర్వ్యూ గా స్క్రిప్ట్ రాయాలి...” అన్నాడు తేజ.

తన క్యాబిన్ లోంచి సుధామ వెళ్లగానే ప్రతిమ ఆలోచనల్లో మునిగి పోయాడు తేజ. ప్రతిమ మొదటి సారి పరిచయమైన మొదటి క్షణం దగ్గర్నుంచి జరిగిన ప్రతి ఒక్క సన్నివేశం అతని ఆలోచనలపై ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. సిద్దార్థుని తరచూ కలుసుకునే రోజుల్లో...ఆరు నెలల కిందట ఓ రోజు,

సిద్దార్థ ఆఫీసులో తేజ ఉండగా సడన్ గా ఫోన్ రింగింది.

కాల్ అటెండ్ చేసాడు సిదార్థ. అవతల్నుంచి లేడి వాయిస్ స్పష్టస్పష్టంగా బయటకి వినిపిస్తోంది.

“సిదార్థ గారూ! అర్జెంట్ గా మీరోసారి మా ఆఫీసుకి రాగలరా?” అట్నుంచి రిక్వెస్ట్. “ష్యూర్..తప్పకుండా. ఇంతకీ విషయమేంటో?” “కాన్ఫిడెన్షియల్. ఫోన్లో చెప్పేది కాదు. మీరోస్తేమీ సమక్షంలో అన్ని విషయాలూ వివరిస్తాను. కారు పంపించనా?” “నోనో...అక్కర్లేదు. ఈ సీటీ ఈదేందుకు నాకున్న ఈ చిన్న కారు చాలు”

“ఎంత సేపట్లోమిమ్మల్ని ఎక్స్పెక్ట్ చేయ గలను?”

“నేనుండేది లక్డి-కా-పూల్ లో...మీరుండేది ఫిల్మ్ నగర్లో. ఏ ట్రాఫిక్ ఇబ్బందులు లేకుంటే థర్టీమినిట్స్లో మీ క్యాబినలో మీకు హలో చెప్తాను. సరేనా” అన్నాడు సిదార్థ.

“ఫ్లైజే...! మీ కోసమే వెయిట్ చేస్తుంటా” ఆ తర్వాత కాల్ కట్ అయింది.

ఆసక్తిగా చూస్తున్న తేజాలో అన్నాడెలా... “కొత్తక్కయింటి. ఈ మధ్యనే పరిచయమైంది. ఆ అమ్మాయి అజంతా గుహలోంచి పారిపోయిన శిల్పంలా ఉంటుంది..”

“అమ్మాయీ?”

“జస్ట్ టుంటి షైవ్. ఆంటీ అనలేం కదా!” నవ్వాడు సిదార్థ.

“అలాగా...అయితే, నేనూ ఆ అజంతా సుందరిని చూడాల్సిందే”

“నువ్వు వస్తావా?”

“నువ్వు రమ్మంటే...వస్తాను. కానీ, కాన్సిడెన్సియల్ మేటరేమో?”

“నువ్వు కోజ్ ఫ్రెండ్వి. నాకైతే అభ్యంతరం లేదు. కానీ, ఆ క్లయింటిమనుకుంటుందో?”

“నీ అసిస్టెంటుని చెప్పు...” సజెషనిచ్చాడు తేజ.

“ఓకే...నువ్వారా” ఆహ్వానించాడు సిద్దార్థ. నిజానికి వాళ్ళిద్దరి పరిచయం చాలా చిత్రంగా జరిగింది.

ఓ మర్డర్ కేసుని ఇంటిలిజెంట్గా ఇన్వెస్టిగేట్ చేసి హంతకుల్ని పట్టుకున్న సిద్దార్థని కంగ్రాట్స్ చెప్పేందుకు వచ్చాడోసారి తేజ. ఎలక్ట్రానిక్ మీడియాలో క్రయిం రిపోర్టర్ గా తనని తాను ఇంటర్వ్యూ చేసుకున్నాడు.

అదే సమయంలో ఓ ఇంటర్వ్యూ కూడా అడిగాడు.

ప్రతిగా నవ్వాడు సిద్దార్థ.

ఆ తర్వాత ఆ నవ్వుకు అర్థం చెప్తూ “నాలాంటి డిటెక్టివ్లు పబ్లిసిటీకి ఎంత దూరముంటే అంత మంచిది. మాదంతా అజ్ఞాతంగా చేసే పరిశోధనే. నలుగురిలో గుర్తింపు...స్టార్ స్టేటస్ వచ్చిందా? ఇక, ఫ్రెండ్స్ నుంచి తప్పుకోవడమే” అన్నాడు.

ఇంకామించు ఇద్దరి వయసూ ఇరవై అయిదు, ఇరవై ఆరు మధ్యే ఉండడంలో పాటు పెళ్లిపేరుతో బంధనాలు లేక పోవడం కూడా ఇద్దరికీ కలిసొచ్చిన అంశం. దాంతో యూత్ ఫుల్ ఫీలింగ్స్ షేర్ చేసుకోవడంలో చనువు పెరిగింది.

ఆ పై...చేస్తున్న ఫ్రెండ్స్ కూడా ఇద్దరి మధ్య అందమైన స్నేహ వారధిని నిర్మించింది. వృత్తిలోని క్లిష్టతను అధిగమించేందుకు అడపా దడపా ఒకరి సాయం ఒకరు తీసుకుంటుంటారు.

జరిగిన క్రయిం సమాచారం వెలుగు లోకి తేవడం రిపోర్టర్గా తేజ వృత్తిబాధ్యతైతే...ఆ ఇన్సిడెంట్ మిస్టరీని వెలికి తేయడం డిటెక్టివ్గా సిద్దార్థవృత్తి జటిలమైన కేసుల్లో సలహాలు సంప్రదింపులు జరుపుకోవడం ఆత్మీయత బలపడుతున్న కొద్దీ వారిద్దరి మధ్య ఆనవాయితీగా మారింది. సిద్దార్థ తండ్రికూడా మంచి డిటెక్టివ్. ఆ వారసత్వాన్నే అంది పుచ్చుకున్నాడతడు.

“పరిశోధన అంటే చీకట్లో నల్ల పిల్లిని వెతకడం లాంటిదే నంటుంటాడు సిద్దార్థ తేజులో సరదాగా.

“ఆ కనిపించని నల్ల పిల్లి పొడవు, బరువు, ఆకారాన్ని వర్ణించడమే మీడియా పని” తేజు కౌంటరిస్తుంటాడు.

“ఆ అజంతా సుందరికేం ఇబ్బంది కలగదు కదా!”

“ఏ విషయంలో?”

“నా విషయంలోనే...మీ ఇద్దరి మధ్య నేనొస్తున్నాను కదా!” అప్పుడే ఫిల్మ్ నగర్ మలుపు తిరుగుతున్న కారును సడన్గా ఆపేసాడు సిద్దార్థకారెండుకాగిపోయిందన్నట్లు చూసాడు తేజ.

“దిగు...” అన్నాడు సిద్దార్థ..తేజ వైపున్న డోర్ తెరుస్తూ.

“ఏం?”

“మా ఇద్దరి మధ్య నువ్వెందుకు?” అన్నాడు సిద్దార్థ.

“సారీ...” చెప్పాడు తేజ.

“సగం దూరం వచ్చాక ఆ డౌటెందుకు?”

“సారీ చెప్పానుగా..పీజ్”

“నిజానికి క్లయింట్స్ దగ్గరికి నేనెవర్ని తీసుకెళ్లను. కారణం..వారి గోడు చెప్పకోడానికి ప్రైవసీ కావాలి. మూడో వ్యక్తి ఉంటే మాట్లాడేందుకు ఇబ్బంది పడతారు. విషయ సేకరణ నాకూడా కష్టమే. కానీ...క్రయం రిపోర్టర్గా నీకు నా ఫ్రైవేషన్లోని సాధక బాధకాలు తెలుసు. ఇబ్బంది కలిగితే నీ అంతట నువ్వే తప్పుకుంటావన్న భరోసాలోనే నా లోడుగా నిన్ను తీసుకెడుతున్నాను...” అంటూ యాక్సిలెటర్ని కాలితో బలంగా నొక్కాడు సిద్ధార్థ.

ఫిల్మ్ నగర్ వైపు కారు వేగంగా దూసుకుపోయింది.

అవంతిక కాంప్లెక్స్ ,

ఫిల్మ్ నగర్లో ప్రఖ్యాతి గాంచిన భవన సముదాయం. విశాలమైన ఆవరణలో నిర్మితమైన ఏడంతస్తుల భవంతి. ప్రతి అంతస్తుల్లోనూ ఫిల్మ్ ఆఫీసులే కాదు...కొన్ని ఇతర కార్యాలయాలు కూడా ఉన్నాయి. ఆ కాంప్లెక్స్ సెల్లార్లోకి సిద్ధార్థ కారు ప్రవేశించింది. అలర్తయిన సెక్యూరిటీ గార్డు విజిల్ ఊదుతూ...కార్ పార్కింగ్ ఫీస్ వైపు డైరక్షనిచ్చాడు. ఆ ఫ్లోలో కారాపిన తర్వాత సిద్ధార్థ తేజ కారు దిగారు. “ఎక్కడికి సార్?” సెల్యూట్ చేస్తూ అడిగాడు సెక్యూరిటీ గార్డ్.

“వాగ్దేవి ప్రొడక్షన్స్..” సిద్ధార్థ చెప్పగానే లిఫ్ట్ చూపిస్తూ “సెవెంత్ ఫ్లోర్...” చెప్పాడతడు.

“ఢాంక్యూ...” అంటూ లిఫ్ట్ లోకి వెళ్లొద్దరూ. ఒక్కో ఫ్లోర్ ఒక్కో వ్యవస్థాన్ని తలపిస్తోంది. హడావుడిగా అటూ ఇటూ కదులుతూ జనంతో ప్రతి ఫ్లోర్ సందడిగా ఉంది. ఆ కాంప్లెక్స్ పరిసరాల్ని చూస్తుంటే సడన్ గా కులీ కుతుబ్ షా గుర్తొచ్చాడు సిద్ధార్థకి.

“మేరా షహర్ లోగోసే మమూర్కర్ రఖియాజా...తూ దరియామే మీర్, యా నమీ”

“సాగర గర్భంలో అసంఖ్యాకంగా కదలాడే చేపల వలె...నా నగరం నిండా జనం సంచరించేలా వరమివ్వ తండ్రి” అని కులీ కుతుబ్ షా అల్లాను ప్రార్థించాడట. ఆ ప్రార్థన ఫలితమేమో...జంట నగరాల్లో ఏ కూడలి చూసినా జనం...జనం...ప్రభంజనం. అవంతిక కాంప్లెక్స్ లో కూడా అదే దృశ్యం ఆవిష్కృతమవుతోంది.

సెవెంత్ ఫ్లోర్ కుచ్చి ఆగింది లిఫ్ట్. డోర్ తెరుచుకుని ఫ్లోర్ లోకి అడుగుపెట్టారు. ఆ ఫ్లోర్ ఫ్లోరంతా వాగ్దేవి ఫ్రెడక్షన్స్ లేటెస్ట్

మూవీ... 'పియతమా' ఆకర్షణీయమైన వాల్ పేపర్స్ అంటించి ఉన్నాయి. కొత్తహీరో హీరోయిన్లు కాబోలు... మేడ్పల్
ఈచ్ అదర్లా కనిపించి కవ్వస్తున్నారు. ఈ చివర్నుంచి ఆ చివరివరకూ విశాలంగా ఉన్న కారిడార్. ఆ తర్వాత చిన్ని
చిన్ని క్యాబినర్స్. ఫిల్మ్ ఆఫీసైనా కార్పొరేట్ లుక్తో ఉంది.

“ఎవరు కావాలి?” అడిగాడు సిద్దార్థుని ఎదురొచ్చిన ఆఫీస్ బాయ్.

“ప్రతిమ.” అనగానే... “రండి సార్” అంటూ ఆ ఫ్లోర్లో కొంత దూరం నడిపించి ఓ క్యాబినర్ చూపించాడతడు.

అద్దాల అవతల్నుంచి అంతా గమనిస్తున్న ఆమె లేచి చిర్చివ్వల లో వెల్కం చెప్పింది.

ముందు సిద్దార్థ... ఆ వెనుక తేజ లోనికి ప్రవేశించారు.

‘టీ..కాఫీ..’ ఆఫర్ చేసిందామె.

“యాజ్ యువర్ విషె...” అన్నాడు సిద్దార్థ. ఆమె బెల్నోక్కి ఆఫీస్ బాయ్ కి కాఫీ ఆర్డర్ చేసింది.

కను రెప్పలు వాల్చుకుండా ఆమెవైపు తడేకంగా, తన్మయంగా చూస్తున్నాడు తేజ. ఆమె గురించి సిద్దార్థ చెప్పింది
తక్కువేననిపించింది ఆ క్షణంలో తేజాకి. అందానికి అందంలా భాసిస్తోందామె. చిక్కటి చీకటితెరల్నే కురులుగా
సింగారించుకుంది. కను రెప్పలకి నల్లటి కాటుకను రాసుకుంది. పల్చటి పెదాలకు ఎర్రని లిప్స్టిక్ పూసుకుంది. నవ్వుతే
చిన్నగా సొట్టపడుతున్న బుగ్గలపైనా కించిత అరుణిమ నేనున్నానంటూ దోబూచులాడుతోంది. పంజాబీ డ్రెస్లో
ఇమిడిపోయిన సొగసైన కుండనపు బొమ్మ... అనుకున్నాడు తేజ. ఈమెని చూసిన మొదటి క్షణంలోనే
హీరోయిన్... కాస్మోటిక్ ఫ్రాడక్ట్ల స్కీన్ యాడ్స్ కోసం కెమెరాలకు ఫోజిచ్చే మోడల్ అనుకుంటారు.

“ఊ... చెప్పండి. ఎందుకో అర్థంలేనిగా రమ్మన్నారు” డైరెక్ట్ గా విషయంలోకి వచ్చాడు సిద్దార్థ.

“అవన్నీ కాఫీ తాగిన తర్వాత ఇంతకీ, ఈయన మీ దోస్తా?” ఆమె డైరెక్ట్ గా అడిగేసింది.

“నా అసిస్టెంట్...” అంటూ సిద్ధార్థ... “ఎలక్ట్రానిక్ మీడియాలో క్రయం రిపోర్టర్ని” అంటూ తేజా ఒకేసారి జవాబిచ్చారు.

ఆ ఇద్దరినీ ఒక్కసారి పుశ్చార్థకంగా చూసిన ఆమె `ఓహో...! ఓపక్క క్రయం రిపోర్టర్ గా పనిచేస్తున్నా... ఈయన దగ్గర అసిస్టెంట్ గా ఉంటున్నారన్నమాట` ఓ ముక్తాయింపు ఇచ్చింది.

“ఎస్...ఎస్...సిద్ధార్థ దగ్గర అసిస్టెంట్ గా తీర్పదవుతున్నా” అన్నాడు తేజ.

“అయితే, ఇంకేం! నా కేసులో మీ ఇద్దరి బయిన్లు పనిచేస్తాయన్నమాట...” అందామె.

ఇంతలో, పొగలు కక్కుతున్న వేడివేడి కాఫీని మూడు కప్పుల్లో తీసుకొచ్చాడు ఆఫీస్ బాయ్. తనో కప్పు అందుకుని... ‘హేవీట్..’ అందామె. నమ్మదిగా కాఫీ తాగి ఖాళీ కప్పులు ట్రేలో పెట్టిన తర్వాత భుజందాకా వేలాడుతున్న వదులైన శిరోజుల్ని సాగసుగా సవరించుకుంది.

“మీ ఆఫీసు సీన్మా ఆఫీసులా లేదు...” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“నాకూ కొంతమంది ప్రొడ్యూసర్లు, సీన్మా ఆఫీసుల్లో పరిచయముంది. ఆ ఆఫీసుల లుక్కే వేరు. రిలాక్స్ డ్ గా స్టోర్ డిస్కంప్లెస్ కోసం ఓ రూంలో నేలంతా పరుపులే పరుస్తారు” అన్నాడు తేజ.

“మా చైర్మన్ గారి అభిరుచే వేరు. రండి... ఆఫీస్ సారి చూద్దరుగాని...” అంటూ తను లేచింది. ఆమెని అనుసరిస్తూ ముందు సిద్ధార్థ... ఆవెనుక తేజ. ఒక్కో క్యాబిన్ చూపిస్తూ డిటయిల్స్ చెప్తొంది ప్రతిమ.

“వాగ్వి ప్రొడక్షన్స్ లో ప్రతి ఒక్కరూ ఎంపాయింట్. ప్రతిరోజూ టాన్ టూ సిక్స్ డ్యూటీ చేయాల్సిందే. ఎంపాయింట్ కి ఉండే అన్ని పెసిలిటీస్ ఇక్కడ వర్తిస్తాయి. సీఎల్ఎస్, పీఎల్ఎస్, సిక్లీవులుంటాయి. పిఎఫ్ కటింగ్ కూడా ఉంది”

“అంటే...సర్వీస్ రూల్స్‌ని వర్తిస్తాయన్నమాట”

“అన్నమాట కాదు...ఉన్నమాటే. సాధారణంగా ఇండస్ట్రీలో సిన్మా తీస్తున్న టైంలోనే టిక్కిషియన్లకు జీతభత్యాలుంటాయి. కానీ, ఇక్కడలా కాదు...సంస్థలో చేరి పనిచేస్తున్న ప్రతి ఎంప్లాయి నెలసరి జీతగాడే. వాగ్దేవి ఫ్రాడక్షన్స్ లో పనిచేస్తున్నాననే దీమాతో హాయిగా బతికేయొచ్చు. అంతేనా! ప్రతి మూడునెలలకో సిన్మా ఫ్రాడ్యూస్ చేయాలనే టార్గెట్‌లో సంస్థ పనిచేస్తోంది” ఆమె చెప్పున్న మాటలు వింటూ ఆఫీసు తీరుతున్నల్ని గమనిస్తే..ఆశ్చర్యం కలుగుతోంది సిద్ధార్థకి, తేజాకి. కంప్యూటర్లముందు కూచుని క్రమశిక్షణతో పనిచేసుకుంటూపోతున్నారు. ప్రతి ఒక్కరి మెడల్లో వాగ్దేవి ఫ్రాడక్షన్స్ ఐడి కార్డు వేలాడుతోంది.

“ఇది స్టోరీ డిపార్ట్‌మెంట్. ఇక్కడే తీయబోయే సిన్మాకు సంబంధించిన సబ్జెక్ట్ పురుడుపోసుకుంటుంది. సబ్జెక్ట్ ల కోసం రిసెర్చ్ జరుగుతుంది. డైలీ పేపర్లలోని హ్యూమన్ ఇంట్రస్టింగ్ ఇన్సిడెంట్స్ క్లిప్పింగ్స్ ఎప్పటికప్పుడు బద్దపరుస్తారు. ఒక్కోసారి ఆ రియల్ ఇన్సిడెంట్స్ నే డెవలప్ చేసి స్క్రీన్ ప్లే సిద్ధం చేస్తారు. వీలైతే...ఆ ఇన్సిడెంట్స్ లోని వ్యక్తుల్నే హీరోహీరోయిన్లుగా సిన్మా తీస్తారు...”

“ఔనా?” ఆశ్చర్యంగా చూసాడు సిద్ధార్థ ఆమెవైపు. నిజానికి, చాలా సిన్మా కంపెనీల్లో ఇంత డెడికేషన్, ఇంత డిసిప్లిన కనిపించవు. అక్కడ రైటర్లనబడేవాళ్లంతా స్టోరీమీద కూచుంటారు. ‘కూచోవడం’లోనూ వేరే అర్థముంది. కథా చర్చలు మత్తుగా, గమ్మత్తుగా సాగుతుంటాయి. మాంచి ఫాలో ఉన్న హీరోయిన్లమీద అడల్ప్ జోక్స్ పచ్చిగా పేలతాయి. స్టోరీ డిస్కషన్ లో సీరియస్ నెస్ కాగడాపట్టి వెతికినా కనిపించదు. అంతేనా? ఫ్రాడ్యూసర్ బామ్మర్ని మొదలు ఆఫీస్ బాయ్ వరకూ ప్రతిఒక్కడూ స్టోరీలో వేలుపెట్టేవాడే. సిన్మా కథంటే ఏముంది? ఓ హీరో, ఓ హీరోయిన్. సిన్మా స్టార్ట్ కాగానే హీరో ఇంట్రడక్షన్ సాంగ్... తర్వాత హీరోయిన్ ను కలుసుకోవడం...చిన్నతగవుతో మొదలైన వారిద్దరి పరిచయం స్నేహమై పేషన్ గా మారడం...మబ్బుపట్టిన ఓ సాయంత్రం వేళ...ఉరుములు, మెరుపులు...ఆకాశం నుంచి సన్నగా చినుకులు పడుతుంటే...హీరో, హీరోయిన్లు కాంక్షాపూరిత నేత్రాల్తో కసిగా ఒకరినొకరు చూసుకోవడం...‘కచ్చగా ఉందా...ఒళ్లు వచ్చగా ఉందా?’ అని హీరో అడగడం...‘పిచ్చగా ఉంది...పిచ్చిపిచ్చిగా ఉందంటూ హీరోయిన్ తడిసిన తెల్లచీరచాటు అందాల్ని స్త్రీనంతా ఆరబోయడం..ఇలా సాగుతుంటుంది స్టోరీ. చూసిన సినిమాల్లోని సీన్లెరిపీటవుతుంటాయి తప్ప కించిత్రయినా కొత్తదనం ఉండడం లేదు. సిన్మా క్రియేటివిటీకి కార్పొరేట్ కల్చర్ జోడించి హుందాగా సిన్మాలు తీస్తోంది వాగ్దేవి ఫ్రాడక్షన్స్.

“ఇక, నా సంగతి మీకు తెలుసు కదా! ఆరు రౌండ్ల ఇంటర్వ్యూ తర్వాత క్రియేటివ్ హెడ్ గా ఛైర్మన్ గారు నన్ను సెలక్ట్ చేశారు. ఇప్పుడు మా కంపెనీకే ఎసరోచ్చింది” అంది ప్రతిమ క్యాబినలోకి వచ్చేసూ.

“ఇంతకీ...ఎం జరిగింది?” సిద్ధార్థ పుశ్పకు సమాధానంగా ల్యాప్ ట్యాప్ ఓపెన్ చేసి ఓ సినిమా ప్లే చేస్తోంది.

“వన్..ఫోర్...త్రీ...బిలవ్ యూ! అనడానికి మూడక్షరాలే. అనబోయే ముందు లక్ష పుశ్పలు, కోటి సందేహాలు. ఈ ఒక్కమాట చెప్పడానికి ఈ చిన్ని గుండెండుకు మొరాయిస్తోంది. ఆ అమ్మాయి ఎదురుపడ్డప్పుడు వెదాల్చుంచి మాట బయటకు రావడం లేదు. చెవుల్నుంచి వేడి సెగలు. కాళ్ళూ చేతులూ వణికిపోతున్నాయి. ఇప్పుడే ఈ పరిస్థితి ఇలా ఉంటే...ఆ అమ్మాయిని వెళ్లి చెసుకున్న తర్వాత ఆమెలో కాపురం చేయగలనా?” చేతిలో ఎర్రగులాబీ పట్టుకుని అద్దం ముందు నిల్చున్న యువకుడి స్వగతం అది. అద్దంలో మధ్యమధ్య అతడి బదులు ఆ అమ్మాయి కనిపిస్తోంది. ఆ అమ్మాయే హీరోయిన్. ఆ అబ్బాయి హీరో. ఆ తర్వాత ఆ అబ్బాయి డ్రిమ్ లోకి వెళ్ళిపోవడం...యువన్ శంకర్ రాజా మ్యూజిక్ లో చిత్ర కార్తీక్ పాడిన సాంగ్ కలర్ ఫుల్ గా కనిపిస్తోంది.

“కేసు ఇన్వెస్టిగేషన్ లో ఇంత ఎంటర్ టైన్ మెంట్ ఉంటుందా?” అనుకున్నాడు తేజ.

“అర్థంబాగా రమ్మని పిలిచిన ఆ అమ్మాయి లాప్ ట్యాప్ లో సినిమా చూపిస్తోంది. ఇంతకీ కేసెంట్?” ఆలోచిస్తున్నాడు సిద్ధార్థ.

“ఇప్పుడు మీరు చూస్తోంది మా సినిమాయే”

“ఔనా?” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“ఈ ప్లైడ్ రిలీజ్ ...”

“అంటే...”

“మీరు చూస్తున్నది రిలీజ్ కి ముందే ఇంటర్వెట్ లో హాల్చల్ చేస్తున్న సినిమాని. కోట్ల ఖర్చు పెట్టిన సినిమా థియేటర్లలో

మార్నింగ్ ఫో పడిన వెంటనే మరమరాలమ్మినట్లు ప్లంట్ రసీ సీడిల్ని రోడ్డుపక్కన అమ్మేస్తున్నారు. నలభై రూపాయల సీడిలో నాలుగు సినిమాల్ని కారుచవగా అమ్మేస్తున్నారు. మాది మరీ దారుణం...ఇంకా రిలీజ్ కాలేదు. యూట్యూబ్, ఫేస్ బుక్ లో జనాలు తెగ చూసేస్తున్నారు. ఇంటర్నెట్ లో అప్ లోడ్ అయి రెండు రోజులు కాలేదు...అప్పుడే లక్షన్నరమంది వ్యాయర్స్. ఫేస్ బుక్ లో లైక్ లు, షేర్లు” నిటూర్నింది ప్రితిమ.

“ఎలా జరిగింది?”

“తెలుసుకోవాల్సింది మీరే. అందుకే మిమ్మల్ని పిలిపించాను”

“ఇలాంటి కేసుల్ని డీల్ చేసేందుకు సైబర్ క్లెం పోలీసులున్నారు”

“ఉన్నారు. కానీ, మా చైర్మన్ గారు సీక్రెట్ గా ఇన్ వెస్టిగేషన్ జరగాలన్నారు”

“తీసిన సిన్మాయే బయటకొచ్చేసింది. అక్రమాలకు పాల్పడ్డవారిని కనిపెట్టడంలో సీక్రెట్ ఎందుకో?” సిద్ధార్థ అడుగుతుండగా “ఎక్స్ క్యూజ్ మే” అంటూ క్యాబిన్ దగ్గరికి ఓ వ్యక్తి వచ్చాడు.

“కమిన్...ఈయన మా ఆఫీస్ మేనేజర్. పేరు పరంధామ్..” అని పరిచయం చేసింది అతడిని సిద్ధార్థ తేజాలకు.

తర్వాత “ఊ..చెప్పండి” అంది అతడివైపు చూస్తూ.

“సినిమా ప్రమోషన్ లో భాగంగా ఇవాళే టీవీ యాడ్స్ రిలీజ్ చేయాల్సి ఉంది. ఆ విషయమై...” అన్నాడు పరంధామ్.

“ఆ కాన్సెప్ట్ టోటల్ గా చెంజ్ చేయాలి. మళ్ళీ యాడ్స్ ఫిఫ్టర్ చేయించండి. ఈసారి యాడ్స్ లో షేరసీని టార్గెట్ చేస్తూ సిన్మా ప్రమోషన్ ఉండాలి. మన సినిమా యూట్యూబ్ లో జతదినోత్సవం జరుకుంటోంది. ఆ సంగతి మీకు తెలుసుగా” అడిగింది ప్రితిమ.

'తెలుస'న్నట్లు తలూపాడతడు.

“అదే కాన్సెప్ట్...రిలిజ్ కి ముందే ఇంటర్నెట్ లో హిట్టయిన చిత్రమంటూ కాపీ పెట్టండి. ఆ మూవీలో లేని మరెవరినీ కొత్త సిన్గిల్ యాడ్ చేస్తున్నామంటూ ప్రకటించండి. యాడ్స్ రిలిజ్ చేసే ముందు నాకోసారి చూపించండి. చేంజెస్ ఏమైనా ఉంటే సజెస్ట్ చేస్తా”

“ఓకే...” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు పరంధామ్.

“రాజగారి బామ్మర్ని...” అంది పుత్రిమ అతడివైపు చూస్తూ.

“అతడు మీ బాస్ చుట్టమా?” అడిగాడు సిద్ధార్థ.

“ఔను. అందుకే అన్నాను రాజగారి బామ్మర్ని అని. ఉద్యోగం ఎక్కడా పుట్టకపోయేసరికి మా చైర్మన్ గారు జాలి తలచి ఇక్కడ పెట్టుకున్నారు. బహుశా, ఏకంగా మూవీ మొత్తం ఇంటర్నెట్ లో అప్ లోడ్ అయిందంటే ఇతడి హస్తమేదైనా ఉండేమోనని చైర్మన్ గారి అనుమానం. ఫామిలీ పరువు పోకూడదనే ఈ విషయాన్ని సీక్రెట్ గా విచారించమంటూ నాలో చెప్పారు” అంది పుత్రిమ.

“ఆయనపై ఆ డౌటెండుకోచ్చింది?”

“కార్పొరేట్ స్టయిల్ లో ఫ్రాఫెషనల్ గా, అఫీషియల్ గా ఎంత నడిపినా సినిమా సినిమాయే. కచ్చితంగా ఇది గ్లామర్ ఫీల్డ్ . బలహీనతలుంటే చెడిపోవడం ఈజీ. అలా చెడిపోయాడనే అనుమానం ఆయనపై మా చైర్మన్ గారికిచ్చింది. ఒక్కసారి చెడిపోవడమనే పాకుడురాళ్లమీద నిలుపంటే చాలు పాతాళందాకా కూరుకుపోవచ్చు. అలాంటి సమయాల్లోడబ్బు అవసరాలు పెరగొచ్చు. నాకూ పరంధామ్ ని చూస్తేకొంత అనుమానంగానే ఉంది. ఆఫీసులో జాయినైన కొత్తలోని వేషధారణ, మాట తీరు, మన్నన ఆయనలో అస్సలు లేవు. మారుతూ వచ్చాడు. ఆ మారడం తనవరకూ నష్టమైనా ఫర్వాలేదు. కానీ, సంస్థకు నష్టం తెస్తున్నాడనే అభిప్రాయం కలుగుతోంది” ఆమె చెప్తుంటే వింటున్నారీద్రూ.

“వాగ్దేవి ప్రొడక్షన్స్ కి ఓ బ్రాండ్ నేమ్ ఉంది. ఇక్కడ పనిచేసిన ఐడిరటిటీ ఉంటే ఎక్కడైనా పని దొరుకుతుంది. అంతేకాదు, ఈ ప్రొడక్షన్స్ ఇటు ఇండస్ట్రీలోనూ, అటు ప్రేక్షకుల్లోనూ అభిరుచి పెంచింది. సినీ మేకింగ్ లో రోటీన్ ఫార్ములాను చేదిస్తూ న్యూవేవ్ క్రియేట్ చేసింది. ఓ రకంగా చెప్పాలంటే...సినిమాకొలతల్నే మార్చేసింది. సోసైటీ నుంచే సేకరించిన స్టోరీలు, కేరెక్టర్ల కావడంతో కౌంటర్ టికెట్ కొనుక్కుని థియేటర్లకి వెళ్లిన వీక్షకుడు ఎదురుగా సెవన్టీఎం స్క్రీన్ లో తనని తాను చూసుకున్నాడు. నిజానికి, వెండితెరంటే వెలుగు నీడల క్రీడే. ఆ నీడల క్రీడే నిజం కాదు. నేలమీద కాలు నిలవని పాత్రలు ఫిక్షన్ పేరుతో అతిగా ప్రవర్తించేవి. ఏసీగదుల్లో రాసుకునే కథల్లో ప్రేక్షకుడు హీరో కాలేడు. అయితే, ఆ కొరతను తీరుస్తూ ప్రేక్షకుడికి సిన్యాకి మంచి బిడ్డని ర్మించింది ఈ సంస్థ. ఈ సంస్థ నుంచి వచ్చే సినిమా కోసం వీక్షకుడు ఎంతగానో ఎదురుచూసేవాడు. ఆ ఎదురుచూపుల్నే పరంధామ్ లాంటివాళ్లు క్యాష్ చేసుకుంటున్నారని నాకూ డౌటొచ్చింది” చెప్పింది పుత్రిమ. “ఇది కేవలం మా అనుమానం మాత్రమే. నిజాలు నిగ్గు తీల్చాలింది మీ పరిశోధన” చెక్ బుక్ తీసి ఎమౌంట్ రాసింది.

“అడ్వాన్స్ గా ఇది ఉంచండి” అంటూ సిద్ధార్థ చేతికిచ్చింది.

“ఫ్రీమ చెప్పిందంతా నువ్వు వినావుగా...నిజమేనంటావా?” అడిగాడు సిద్ధార్థ కార్లో వెనక్కి వస్తూ.

“ఆ ఫ్రాడక్షన్ క్రియేటివ్ హెడ్. ఫ్రీ ఫ్రాజెక్ట్లో ఆమె ఇన్వాల్యూమెంట్ ఉంటుంది. ఓ రకంగా చెప్పాలంటే స్క్రిప్ట్ నుంచి రిలీజ్ దాకా అన్నీ ఆమె పర్యవేక్షణలోనే జరుగుతున్నట్లుంది. నీకు కేసు అప్పగించేముందే తనద్దిన శైలో ఇంటర్నల్ గా ఇన్విస్టిగేషన్ చేసే ఉంటుంది. కొన్ని ఆధారాలూ దొరికుండొచ్చు. అయినా, లోందరపడకుండా కాగలకార్యాన్ని నీచేతులమీదుగా జరిపిస్తోందనిపిస్తోంది” చెప్పాడు తేజ. “నీ ఎనాలిస్ కరెక్ట్ అయిండొచ్చు. అయినా, ఫ్రీమను కూడా అనుమానించాల్సిందే”

“ఎందుకలా?”

“ఎందుకా? ఒకే ఒకలో రెండు కత్తులు ఇమడవు కాబట్టి. నా అబ్జర్వేషన్ బట్టి ఆ ఫ్రాడక్షన్ ఆఫీసులో రెండు అధికార కేంద్రాలు. ఓ అధికార కేంద్రానికి ఇన్చార్జ్ ఫ్రీమ, మరో కేంద్రానికి పరంధామ్. ఫ్రీమ ఫ్రీబిజ్ ను బట్టి బయటనుంచి వచ్చింది. పరంధామ్ చైర్మన్ బంధువుగా ఆఫీసులో చేరాడు. క్రియేటివ్ హెడ్ గా కీలకబాధ్యతలు ఫ్రీమ నిర్వహిస్తున్నా, మేనేజర్ అనే హోదాలో ఆమెలో సమాంతరమైన పోస్ట్ లోనే అతడూ ఉన్నాడు. సినిమా అనేది సృజనాత్మక ఉత్పత్తి కాబట్టి క్రియేటివ్ హెడ్ గా ఫ్రీమకే పాధ్రాన్యత ఉంటుంది. అయినా సరే, మేనేజర్ హోదా ప్లస్ చైర్మన్ గారి బంధువనే టాగ్ లైన్ లో పరంధామ్ కి కొమ్ములు మొలిచుంటాయి. మొలిచిన కొమ్ములు ఊరకే ఉండవు కదా...ఎవర్నయినా పొడవమంటూ దురద పెడుంటాయి” చెప్పాడు సిద్ధార్థ.

“అంటే, కొత్తగా మొలిచొచ్చిన కొమ్ముల్లో పరంధామ్ ఫ్రీమనే పొడుస్తున్నాడంటావ్. దాంతో, పక్కలో బల్గెలా ఉన్న పరంధామ్ ని అొలగించే క్రమంలో నీ చేతికి కత్తిచ్చింది...అదే చెక్కు. నీ థీసీస్ అదేనా?”

“అవు చ్చు..కాకపోవచ్చు. రెండు రెళ్లు నాలుగనే సమాధానం లెక్కలోనే వస్తుంది. మాథమెటిక్స్ వేరు...హ్యూమన్ సైకాలజీ వేరు. రెండు రెళ్లు ఆరూ అవు చ్చు. ఇరవై రెండూ కావు చ్చు. అయితే, అక్కడున్న సీన్ ని బట్టి రెండు అధికార కేంద్రాలమధ్య జరుగుతున్న పోరులా కనిపిస్తోంది అది” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“అద్వరే...! ఏకంగా సినిమాయే ఇంటర్నెట్లో హల్పల్ చేసింది కదా! దీన్నేమంటావ్?” అడిగాడు తేజ.

“ఈ విషయంలో క్రియేటివ్ హెడ్గా ఫ్రతిమకీ మినహాయింపు లేదు. ఏ...ఈ నేరంలో ఆమె హస్తం ఎందుకుండకూడదు?”

“నువ్వు చాలా ఘోరంగా ఆలోచిస్తున్నావ్? పాపం, ఫ్రతిమ. నిన్ను నమ్మి అడ్వాన్సిచ్చి కేసు అప్పగిస్తే ఆమెనే దోషిగా చూస్తున్నావ్” “జరిగిపోయిన క్రయింను రాసుకునేవాడివి...ఈ ఫీల్డులో నీకు అనుభవం లేదు. మనచేతికొకరు ఆయుధమిచ్చి వాళ్ళశత్రువుని చూపించి యుద్ధం మనల్ని చేయమంటారు. ఇదీ ఈ కార్పొరేట్ కాలంలో రాజనీతి. ఎవరికోసం ఎవరో చేస్తున్న ఈ యుద్ధంలో ఇంకెవరికో గాయాలవుతాయి. మరెవరో బలైపోతారు. చేతికి అస్సలు రక్తమంటించుకోనివాళ్ళ అధికార రాజభోగాలనుభవిస్తుంటారు...ఇలాంటి కేసుల్ని నే చాలా చూసాను” అన్నాడు సిద్ధార్థ

.“అంటే...నువ్వు అంత అందమైన అమ్మాయి ఫ్రతిమను అనుమానిస్తున్నావన్నమాట” “కచ్చితంగా ఆ అందాన్ని అనుమానించకపోతే నన్ను అనుమానించాల్సిందే. ఐమీన్ నాలోని డిటెక్టివ్ని అనుమానించాల్సిందే. అనుమానించడమే డిటెక్టివ్ల సహజ లక్షణం. తనపర భేదాలుండకూడదు. అన్నీ తెలిసిన డిటెక్టివ్లు

‘హనీ ట్రాఫ్’లో పడకూడదుగా” “అదేంటి?” అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా తేజ.

“మా డిటెక్టివ్ పరిభాషలో ‘హనీ ట్రాఫ్’ అంటే అందాల వల. ఎవర్నయినా ఇరికించాలనుకున్నా, ఎవరిచేతనైనా నిజాలు కక్కించాలనుకున్నా ‘హనీ ట్రాఫ్’నే ఆయుధం చేస్తారు. ఎంచుకున్న టార్గెట్ కి ఏ ఫార్మిలోనో హఠాత్తుగా ఓ మెరుపుతీగ ఎదురుపడుతుంది. కాటుక కళ్ళలో కాటేస్తుంది. చూపుల్లో కబుర్లు చెప్తుంది. చిర్నవ్వులు చిందిస్తుంది. అల్లల దూరం నుంచే గాల్లో ముద్దులు విసురుతుంది. అంతలోనే అతి దగ్గరగా వచ్చి వేడి ఊపిరిలో సెగలు రేపుతుంది. నవ్విస్తుంది..కవ్విస్తుంది. గుండెల్లో తుఫాన్లు రేపుతుంది. అలా అలా కాట్వాక్ చేస్తున్న ఆ అందం తననే మెచ్చిందనుకుంటే అమాయకుడి. ఆమె వెనుకనుకే తిరుగుతాడు. ఆఖరికి ఫార్మిలో ఏ టేబుల్ దగ్గరో సెటిలై ఆ బ్యూటీ మత్తులో పీకలక్క మందు పీకేస్తాడు. ఆ తర్వాత మనసులో ఏం దాచుకోకుండా కక్కేస్తాడు. ఇంతకీ ఈ ఆధునిక ఫ్రఫంచంలో ఆ టార్గెట్ ఉన్నత్రహోదాలో ఉన్న ఎవడైనా కావచ్చు”

“అంటే...నీ దృష్టిలో ఫ్రతిమ ‘హనీ ట్రాఫ్’ అంటావా?”

“నా ఉద్దేశం అది కాదు. కానీ, ఆమెకి పరంధామ్ మీద పీకలొక్క కోపముంది. ఆ విషయం ఆమె మాటల్లోనే వ్యక్తమవుతోంది. అంతేకాదు.. మనకో కేసు అప్పగించింది. అనుమానితుడు పరంధామ్ అంటూ చూపుడు వేలు సారించింది. అంటే...అతడి దోషి అని సంకేతమిచ్చినట్లే కదా! పజిల్ తనే ఇచ్చి పరిశోధనా తనే చేసి ఆన్సర్ ని మాత్రం మనల్నిమ్మంటోంది”

“ఆ ఆన్సర్ తనే ఇవ్వొచ్చు కదా!”

“తనిచ్చిన ఆన్సర్ కి చైర్మన్ శాటిస్ ఫై కావాలి కదా! ఎంతైనా పరంధామ్ అతడి బంధువు”

“నువ్వో సంగతి మరిచిపోతున్నావు. ఈ ఇన్విస్టిగేషన్ చెయ్యమన్నది చైర్మనే!”

“ఆ విషయం మనకెవరు చెప్పారు?”

“ఫ్రతిమ...”

“ఫ్రతిమ తప్ప మనకు చైర్మన్ చెప్పలేదు కదా! చైర్మన్ చెప్పినట్లు ఆమె మనకు చెప్పింది. అంతే!”

“ఆమెవరో కాదు... చైర్మన్ ఫ్రతిమిది”

“ఫ్రతిమిదే... చైర్మన్ కాదు. ఐమిన్ ఆమె కూడా ఆ సంస్థలో అందర్నాటి ఎంపాయింట్. అందుకే, ఆమెలో సహా అందరూ అనుమానితుల” తేల్చేసాడు సిద్ధార్థ.

ఒక్క క్షణం సిద్ధార్థను కోపంగా చూసాడు తేజ. ఈ కేసుకు సంబంధించిన ఫ్రతి అంశాన్ని సిద్ధార్థ తేజాలో చర్చిస్తూనే ఉన్నాడు. ఫ్రతి అప్ డేట్ ను పంచుకుంటూ సజెషన్స్ తీసుకుంటున్నాడు. అంతేకాదు...విషయ సేకరణ కోసం ఒక్కోసారి

టీవీ మాధ్యమాన్ని వినియోగించుకునే ఏ చిన్ని అవకాశాన్నీ సిద్ధార్థ జారవిడుచుకోవడం లేదు.

ఓ శతాబ్దపు మహాద్బుతంగా ఖ్యాతి గడిరచిన సినిమా గత పాభవాన్ని కోల్పోయింది. అప్పట్లో ప్రతి ప్రేమిడి గోడమీద వెలసే పోస్టర్లు పేక్షకుడిని రారమ్మని కన్ను గీటేవి. అందాల హీరోయిన్లు కాలర్ పట్టుకుని పర్సుతీయించి బలవంతంగా టికెట్ కొనిపించి మరీ లైట్లూర్చిన థియేటర్లోకి లాక్కుళ్లెళ్లెళ్లు స్కీనంతా పరుచుకున్న సాగసుసోయ'గాల'లకు చిక్కి విలవిల్లాడిన పేక్షకుల పిడికెడు గుండె ఓ అర్ధరాత్రివేళ హఠాత్తుగా మేలుకుని అల్లర్లల్లరి చేసేది. డాంలో, వాళ్లు సినిమాహాళ్ల చుట్టూ మళ్లీమళ్లీ ప్రధర్షణాలు చేసేవారు.

ఇప్పుడు సినిమాబొమ్మ తిరగబడిరది.

రీల్ ఎంటర్ప్రైజ్‌మెంట్‌కు ప్రత్యామ్నాయాలోచిస్తున్నాడు.

వికెండ్‌లో పబ్లు, రిసార్ట్లు, లాంగ్‌డ్రైవ్‌లు...ఓమ్!

ఇప్పుడు ఎంటర్ప్రైజ్‌మెంట్‌కి ఎన్నో అడ్వెంట్‌లు. ఒకప్పుడు సినిమా చూసేందుకు బండ్లు కట్టించుకుని మరీ హాల్స్‌కు వచ్చేవారు.

ఇప్పుడే...కొత్త సినిమా మార్నింగ్ షో మొదలవడం ఆలస్యం...సెల్‌ఫోన్ మెసేజ్‌ల ద్వారా సీన్‌సీన్‌కి సింగిల్ లైన్ షాప్‌మార్కెట్ చేస్తూ వెబ్‌సైట్‌లో రివ్యూలిచ్చేస్తున్నారు సోకాల్డ్ సినీ రిపోర్టర్స్.

మార్నింగ్ లెవనోకాక్స్: టైటిల్స్.

లెవన్ ఫైవ్: హీరో ఇంటర్వ్యూ వీల్ ఫైట్. వెరీ ఇంటర్వ్యూ.

లెవన్ ఫిఫ్టీన్: హీరోయిన్ ఎంట్రీ వీల్ ఫ్రోకింగ్ సాంగ్. వెరీ రొమాంటిక్. లెవన్ ట్వంటీ: కమెడీయన్ హ్యూమర్...సింప్లీ హేమర్...

ఇలా రీలురీలునీ నరికేస్తూ సుంకిష్ట సందేశాల సమీక్షల్లో సినీ వెబ్సైట్లు ఫోటీ పడుతుంటే...మరోపక్క మార్నింగ్ షో అయిపోయిన అరగంటలోనే... 'షెవ్ బైటూ, షెవ్ బైట్రీ...' రేటింగ్ లో మూవీ బాగోగుల్ని బట్టబయలు చేసిస్తున్నారు.

కొన్ని కోట్ల వ్యయం, కొన్ని నెలల కష్టం, కొంతమంది సృజనను దారుణాతిదారుణంగా కొల్లగొట్టేస్తున్నారు.

కొంత ఇన్నోవేషన్...కొద్దో గొప్పో సరుకుతో ఎలాగోలా బతికి బట్టకట్టాలనుకున్న కొత్త సినీమాను పురిట్లనే సందికొట్టేందుకు ఇంకోపక్క షెరసీ భూతం కోరలు చాస్తోంది.

ఉదయం ఆట అవడం ఆలస్యం... షెరసీ సీడీలు మార్కెట్లో ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి.

ఇరవైముప్పయ్యేరూపాయల్లో కారుచవగా సినీమాని అమ్మేస్తున్నారు. డియేటర్లలో వందలు వందలు ఖర్చుపెట్టి సేకన్నా... డ్రాయింగ్ రూంలో చిన్ని తిరపై ఇంటిలిఫ్లాదీ తక్కువ ఖర్చుతో కొత్త సినీమా చూడొచ్చనేవారు చాలామంది ఉన్నారు. ఆ కాస్త డబ్బు కూడా దండగనుకునేవాళ్ళు... ఓ రెణ్ణెళ్ళాగ్ని సూపర్ హిట్ మూవీ ట్యాగ్ లైన్ తో టీవీలో ప్రసారమయ్యే ఈ రెండోజుల ఫ్లాఫ్ సినీమాను చూసేస్తున్నారు.

షెరసీ పదఘట్టనల కింద సగటు సినీమా నలిగిపోతోంది. తిరిగి కోలుకోలేనిరీతిలో దెబ్బతింటోంది.

ఎంతమంది ఎన్ని విధాల చెప్పిచూసినా షెరసీ రక్కసి ఆగడాలు ఆగడం లేదు. కేవలం షెరసీకోసమే సినీమాలు తీస్తున్నారనిపించే పరిస్థితి దాపురించింది. టాలీవుడ్ లో సూపర్ హిరోల సినీమాల దగ్గర్నుంచి అప్ కమింగ్ హీరోల సినీమాల వరకూ అన్నీ షెరసీ బారిన పడ్డవే.

తాజాగా వాగ్దేవి ప్రొడక్షన్స్ 'ప్రియతమా...!' సినీమా రిలీజ్ కి ముందే ఏకంగా ఇంటర్నెట్ లోనే హల్చల్ చేస్తోంది.

వాగ్దేవి షార్డక్షన్స్ ఇమేజ్, బ్రాడ్నేమ్, గుడ్విల్..ఇవన్నీ వూయర్స్ ని అటాక్ చేస్తుండడంతో లెక్కలేనన్ని 'లైక్'లు, 'షేర్'లతో సెన్సేషన్ క్రియేట్ చేస్తోంది.ఇది దొంగతనమే. తలుపులు, తాళాలు బద్దలు కొట్టి శారీరక శ్రమతో చేసే దొంగతనం కాదు. మేధోపరఅపహరణ.

ఒకరు కష్టపడి సంపాదించుకున్న ఆస్తిని మరొకరు దర్జాగా దొంగిలించేయడమే. సినీ స్టార్లను ప్రత్యేకించి హీరోయిన్లకూడా ఇదే బెడదను ఎదుర్కొంటున్నారు.

ఈమధ్యే శృతి చేసుకున్న సినీ వారసత్వంగా ఇండస్ట్రీలో ఎదుగుతున్న ఓ హీరోయిన్ ఇంటర్నెట్లో హాల్ చల్ చేస్తున్న అభ్యంతరకరమైన తన స్టిల్స్ విషయంలో ఖాకీలనాశ్రయించింది. ఆమె లేటెస్ట్ హిట్ మూవీలో హాట్ హాట్ గానే కనిపించింది. అంతకన్నా హాట్ గా ఉన మరెవరికీ స్టిల్స్ ఇంటర్నెట్లో దర్శనమిచ్చేసరికి తట్టుకోలేకపోయింది. పయ్యెడ దాచలేని ఎదపోగుల్ని చూపించే ఫ్లోకింగ్ స్టిల్స్ అవి. ఓ సాంగ్లో వాడిన ఆహార్యాన్ని బట్టి ఊటింగ్ స్పాట్లోనే దొంగవాటుగా ఎవరో ఆ స్టిల్స్ తీసారని అనుమానిస్తోంది తను. 'ఎవరై ఉంటారు?' ఆరాతీయడం మొదలుపెట్టింది. మొదట్లో ఆ స్టాయిలోనే కెమెరాకి ఫోజిచ్చినా...డోస్ 'శృతి' మించులోందనే భావనలో ఆ హాట్ సీన్ల సిన్యానుంచి తొలగించారు. అయినప్పటికీ..హీరోయిన్ హాట్ గానే కనిపించిందనే టాక్ వెల్లువైతొంది. ఈ నేపథ్యంలోనే ...మరింత ఫ్లోకింగ్ ఫోటోలు ఇంటర్నెట్లో హాల్ చల్ చేయడం మొదలెట్టాయి. ఆ ఫోటోలు ఎలా బయటకి వచ్చాయో? అనే విషయమై ఆ హీరోయిన్ ఫోలీసులను ఆశ్రయించింది. నిజానికి, ఆ హీరోయిన్ అంతలా చిందులు తొక్కాల్సిన అవసరం లేదని..ఆ స్టాయిలో హాట్ గానే కనిపించింది కదా! అనే వాదనలూ మరోపక్క వినిపిస్తున్నాయి. ఆ వాదనని పక్కనపెడితే...హీరోయిన్లనూ ఇంటర్నెట్ వదలడం లేదని ఈ ఇన్సిడెంట్ ద్వారా అర్థమవుతోంది. ఇదే అదనుగా మరోవైపు ఎలక్ట్రానిక్ మీడియా వేదికగా 'ఇండస్ట్రీ' ఇంటర్నెట్ డిస్కషన్ జోరుగా సాగుతోంది.

ఈ డిస్కషన్ పెట్టకపోతే రేసులతో తామెక్కడ వెనుకబడిపోతామోననుకున్న ఫ్రతిచానల్ ఉదయం, సాయంత్రం తీడా లేకుండా స్టూడియోలో కొంతమందిని కూచోబెట్టి చర్చోపచర్చలు సాగిస్తున్నాయి.

“ఇంటర్నెట్ సృష్టిస్తున్న బీబత్సం అంతా ఇంతా కాదు. అందుకే, వాగ్దేవి కేసు తనదాకా వచ్చింది. ఈ సైబర్ క్రయిం చేదించాలంటే ఇంటర్నెట్ సముద్రాల్ని ఈదేసే ఎథికల్ హ్యాకర్ కావాలి..”

ఎథికల్ హ్యాకర్!

ఇంటర్నెట్ ప్రపంచాన్ని శాసిస్తున్న ఈ తరుణంలో...జీవితాలకు పైవసీ లోపిస్తున్న నేపథ్యంలో ఎథికల్ హ్యాకర్ల అవసరం కూడా ఎంతో ఉంది.

ఇప్పుడుప్పుడే జంటనగరాల్లోనూ ఎథికల్ హ్యాకర్లు పుట్టుకొస్తున్నారు. ఆయన టాలీవుడ్ లో పేరు మోసిన డైరెక్టర్. ఆయన కూతురికి ఓ మెయిల్ నుంచి అదేపనిగా అశ్లీల సందేశాలొస్తున్నాయి. వెంటనే...ఫోలీసుల్ని ఆశ్రయించాడు. వెంటనే రంగంలోకి దిగిన ఫోలీసులు...ఈ మెయిల్ కుర్రాడిని ట్రేస్ చేసి పట్టుకున్నాడు. ఇంటరాగేషన్ చేసిన తర్వాత తేలిన నిజమేమిటంటే...అసలా మెయిల్స్ కి ఆ కుర్రాడికి సంబంధమే లేదని తెలిసింది. అంటే...అతడి ప్రియం లేకుండానే...అతడి ప్రియం లేకుండానే మరెవరో అతడి మెయిల్ అడ్రస్ ను ఉపయోగిస్తున్నారన్నమాట.

వెంటనే...సైబర్ ఫోలీసులు లహరిని సంపుధించారు.

ఆ మెయిల్స్ ఎక్కడ నుంచి వస్తున్నాయో...ఎవరు పంపిస్తున్నారో కేవలం రెండోజుల్లోనే తెలుసుకున్న లహరి ...ఆ వివరాలిని ఫోలీసులకు అందించింది. ఈ ఇన్సిడెంట్ లో ట్వీస్ట్ ఏమిటంటే...ఆ హ్యాకర్ ఇటు డైరెక్టర్ కూతురికీ, అటు ఆ ఈమెయిల్ కుర్రాడికీ తెలిసినవాడే. ఇలాంటి కేసులెన్నింటినో చిటికెలో పరిష్కరించింది లహరి.

లహరి...సైబర్ సిటీలోని ఎంఎన్ సీ ఎంపాయి. చిన్నప్పట్నుంచి చదువులో చురుకైన ఈ అమ్మాయి...ఎథికల్ హ్యాకర్ గా జంటనగరాల్లో ఇప్పుడుప్పుడే గుర్తింపు పొందుతోంది. ఓ రోజు తండ్రి కొనిచ్చిన పర్సనల్ కంప్యూటర్ అంతు చూసింది. కంప్యూటర్ లోకంగా పెరిగింది. బోర్ కొడతే చాలు...కంప్యూటర్ ని విప్పదీసిన మళ్ళీ బిగించడం నేర్చుకుంది. దాంతో...నేమో మది నెమ్మదిగా ఆమెకు కంప్యూటర్ వినియోగం కరతాలమలకమైంది.

తర్వాత తర్వాత...ఆమె ఆన్ లైన్ మోసాలు, సైబర్ నేరాల గురించి తెలుసుకుంది.

ఆ క్రమంలోనే హ్యాకింగ్ గురించి తెలుసుకుంది. అందుకోసం 'గూగుల్' మహా సముద్రాన్ని ఈ చివర్నుంచి ఆ చివరివరకూ ఈదింది. అంతేకాదు...మొట్టమొదటిసారి తన తండ్రి ఈ మెయిల్ ను హ్యాక్ చేసి కంప్యూటర్ కొనిచ్చిన తండ్రికే షాక్ తీసిపించింది.

ఆ తర్వాత ఎథికల్ హ్యాకింగ్ గురించి పుస్తకాల్ని బట్టి పెట్టింది.

ఎథికల్ హ్యాకర్ అండ్ ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీలో సెక్యూరిటీ కోర్సులో చేరింది.

అంతేనా!

స్మార్ట్ ఫోన్లనుంచి సేకరించిన సమాచారాన్ని విశ్లేషించడం...ఈమెయిల్ హ్యాకర్స్ ను పట్టుకోవడం...ఆన్లైన్ మోసాల్లో ఐపీ అడ్డస్లు కనిపెట్టడం...సెల్ఫోన్ ట్రాకింగ్, ఏటీఎం ఫ్యాడ్లు...ఇలా ఫ్రతి అంశంపై పట్టు సాధిస్తోంది.

వెంటనే...సెల్ఫోన్ అందుకుని లహారికి కాల్ చేసి డిటెల్స్ అందించాడు సిద్ధార్థ.

రెండోజుల తర్వాత`

“హాల్లోసర్!” అంటూ పలకరించింది ఫ్రెమి గొంతు.

“హామ్..” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“ఇవాళ్ళిడే ఫ్లోరామంతా మీ ఇష్టం. ఈవెనింగ్ కాలిబ్ట్ మాత్రం నాకే. కాదనకండి” రిక్వెస్ట్ చేస్తోంది తను.

“విషయమేంటి?” అడిగాడు సిద్ధార్థ.

“సింపుల్ గా ఫ్లోరా” అంది నవ్వుతూ.

“ఫ్లోరా ఫీవర్ మీకూ ఉందన్నమాట”

“అంటే...”

“ఫ్లోరా ఈవెనింగ్ నుంచే కదా వీకెండ్ సార్తయ్యేది”

“నేనుఎం ఎన్ సీ ఫ్లోరా గురించి మాట్లాడడం లేదు”

“మరి...”

“మీకు తెలుసుగా. ఇండస్ట్రీ ఫ్లోడేలన్నీ కొత్త సినిమాల్లోనే”

“ఓ.. అర్థమైంది. ఇవాళేదో న్యూ మూవీరిలీజ్ కాబోతోందన్న మాట”

“మన మూవీయే. ప్రియతమా” అంటూ నాలిక్కరుచుకుంది ఫత్రిమ.

సినిమా పేరు చెప్తూ అవతల్నుంచి ఆమె ఖంగుతిన్న సంగతి నెల్ ఫోన్ ఇవతల సిద్దార్థ పని కట్టిపాడు.

కొన్ని సినిమాలంతే!

యువ హృదయాల్ని గిలిపెడుతూ చిలిపి పన్లు చెప్తాయి.

“ఊ...చెప్పండి” అన్నాడు సిద్దార్థ.

“అదే... ఈ ఈవెనింగ్ మీరు మా గెస్ట్. ఆర్టిస్ట్ ఎక్స్ రోడ్స్ లోని థియేటర్లో మనం కలుసుకుందాం. ఫస్ట్... ఫస్ట్ షో సినిమా చూసి హిట్ ఫీల్ చెప్పేయండి” అంది ఫత్రిమ.

“వెబ్ సైట్ రివ్యూలింకా రాలేదా?” అడిగాడు సిద్దార్థ.

“వచ్చే ఉంటాయి”

“రేటింగెంతో?”

“ఊహా... వాటిని నే అబ్జర్వ్ చేయను. నా దృష్టిలో వెదరిపోర్టెలో... ఈ రివ్యూలూ అంతే. వాన పడుతుందని వాతావరణశాఖ చెప్తే ఆ రోజు మండే సూర్యుడు మరింత విజృంభిస్తాడని అర్థం”

“అంటే...”

“అంటే ఏముంది? సిన్మా బాగోలేదని ఈ సోకాల్డ్ వెబ్ రిపోర్టర్లు ఇచ్చిన రివ్యూల్ని తలకిందులు చేస్తూ ఎన్నో సినిమాలు హిట్టయ్యాయి” “ఒక్క మాట చెప్పండి ...మీ సినిమా పై మార్నింగ్ షో రిపోర్ట్ ఎలా వచ్చింది”

“పాజిటివ్ గానే...”

“ఇంటర్ నెట్ లో సినిమా రిలీజైనా కూడానా?”

“ఔను... ఇంటర్నెట్ సినిమాలో లేని సీన్లయూడ్ చేసామంటూ వరుస యాడ్స్ ఇచ్చాం కదా! ఆ ఫోమోస్ వర్కవుటయ్యాయి”

“ఇంతకీ... ఆజ్ కీ షామ్... తేరీ నామ్” అన్నాడు సిద్ధార్థ్.

“చెప్పానుగా... మీరు మా గెస్ట్ అని. తప్పకుండా రండి. వస్తే...మీకో సర్ ఫ్లయిజ్”

o“ఏంటది?”

“ముందే చెప్తే అర్థమేముంటుంది. రండి. ఫైవ్ థర్ టీకి థియేటర్ దగ్గర మీ కోసం వెయిట్ చేస్తాను”

“ఓకే... అలాగే” అన్నాడు సిద్ధార్థ్.

ఫోన్ పెట్టేసిన రెండు నిమిషాలకే మళ్ళిప్రతిమ దగ్గర్నుంచి కాల్ వచ్చింది.

“చెప్పడమేదైనా మరిచిపోయారా?”

“పిలవడం మరిచి పోయాను”

“పిలిచారు కదా!”

“మిమ్మల్ని కాదు... మీ ఫ్రెండ్ కం అసిస్టెంట్ కం క్రయింరిపోర్టర్లైజాని. మీలో అతణ్ణి కూడా మూవీకి తీసుకురండి. మరిచిపోరు కదా!”

“అలాగే... మేమిద్దరం వస్తాం” కాల్ కట్ అయింది.

ఆ తర్వాత ఓ క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా తీజాకి ఇన్ ఫాం చేసాడు సిద్ధార్థ.

“థాంక్స్! నన్నూ గుర్తుపెట్టుకుని పిలిచినందుకు” ఎగ్జియిటింగ్ అ తడి మాటల్లోనే తెలుస్తోంది.

“కానీ, సారీ!”

“ఏం...?”

“ఈవెనింగ్ నాకో అర్జుంట్ వర్క్ ఉంది. ఓ కేసు విషయమై డిస్కస్ చేసేందుకు డల్లీ నుంచి ఇద్దరు ఇంఫార్మెంట్ వ్యక్తులు

వస్తున్నారు”“అంటే...”“మూవీకి నువ్వెళ్లు, నే రాలేను” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“నువ్వు లేకుండా సినిమాకి నేనెలా వెళ్లేది?”

“బైక్ మీద...”

“ఒక్కడినే...”

“హాల్లో జనాలు చాలా మందే ఉంటారు”

“చుట్టూ ఎంత మంది ఉన్నా... నువ్వు లేకపోతే నేనొక్కడినే కదా”

“ప్రతిమ ఉంటుందిగా” ఒక్కసారి తేజ ఒళ్లు ర్రగల్గుమంది.

“ఔను... నీ లోడుగా ప్రతిమ ఉంటుంది. ఈవినింగ్ ఇద్దరూ సినిమా చూడండి. నేనిక్కడ ప ని చూసుకుంటాను”

“పీజీ.. నువ్వు రావాలి”

“కుదరదన్నాను కదా!”

“అయితే, నేనూ వెళ్లును” అన్నాడు తేజ.

ఆ తర్వాత ఆ మాటే నిజమైంది తేజ విషయంలో.

తేజాని ఆటపట్టించేందుకు అర్జంట్ పని ఉందని చెప్పినా... సాయంత్రం ఇద్దరూ కలిసి సినిమాకెళ్లాలనుకున్నాడు సిద్ధార్థ. అంతలోనే ఓ అవాంతరం వచ్చిపడడంతో రాలేని పరిస్థితిలో పడిపోయాడు తేజ. అదే సంగతి సిద్ధార్థకి కాల్ చేసి మరి చెప్పాడు. “ఏం ఏమైంది?” అడిగాడు సిద్ధార్థ.

“మా క్రయింబు లెటన్ యాంకర్ వరలక్ష్మి తెలుసు కదా! తన లైఫ్ లైన్ సిస్టం పడిరది. అర్జంట్ గాపోలీస్ హెల్ప్ తీసుకోవాలి. ఇప్పుడుద్దరం సీపీ ని కలిసేందుకు వెళ్తున్నాం” చెప్పాడు తేజ.

“సినిమా చూసిరా... మా స్టోరీ సిల్వర్ స్కీన్ పై తర్వాత చూద్దవు గానీ” అన్నాడు తేజ.

వరలక్ష్మి నచ్చిన ఓ వ్యక్తితో టూ ఇయర్స్ గా ‘లివిన్ రిలేషన్ షిప్’ లో ఉంది. మనసిచ్చి పుచ్చుకున్నారు. మూడు ముళ్లుముచ్చట లేకుండానే ఒకే కప్పు కింద సహజవనం సాగిస్తున్నారు. వరలక్ష్మి పెళ్లి ప్రస్తావన తెచ్చినప్పుడల్లా.. ‘పేరెంట్స్ ని ఒప్పించేందుకు కాస్త టైం కావాలంటూ’ ఎప్పటికప్పుడు వాయిదా వేస్తూ వస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడూ ఇంటర్లో కలిసి చదువుకుని ఇన్నేళ్ల తర్వాత సిటీలో తారస పడ్డ ఆ ఇద్దరి మధ్య చనువు పెరిగి ఓ ఇంటిలో కలిసుండేలా చేసింది. సాగినంతవరకూ సహజవనం సరదాగానే ఉంటుంది. ఎవరి స్వేచ్ఛకు ఎవరూ అడ్డుకారు. ఈ రిలేషన్ షిప్ కి కరివేటి అభిమానం, ఆత్మీయతలాంటి భావవ్యక్తీకరణకు ఆకాశమంత చోటుంది. అదే సమయంలో ఎవరికీ ఎవరిపై హక్కు లేదు. హృదయాల్లో కల్మషం చేరనంత వరకూ ఈ బంధం ఓకే. రెక్కలు విప్పుకున్న స్వేచ్ఛ డబుల్ ఓకే. తేడా వస్తేనే చికాకు.

ప్రస్తుతం వరలక్ష్మి ఆ చికాకులో పడిపోయింది. ఆ మధ్యాహ్నం తేజ క్యాబిన్ లోకి వచ్చిన వరలక్ష్మి... “షీట్! నా కోసం కాస్త సమయం కేటాయించగలరా?” దీనంగా అభ్యర్థించింది.

ఆ క్షణంలో ఆమెని చూడగానే పీకల్లోతు ఇబ్బందుల్లో కూరుకుపోయినట్లు ఎవరికైనా ఇట్టి అర్థమైపోతుంది.

“ఏం అలా ఉన్నారు?” అడిగాడు తేజ. ఆ చిన్ని పరామర్శకే ఆమె కళ్లలో సముదాలు పొంగాయి. ముఖానికున్న మేకప్ చెరిగిపోయింది. ఖంగుమనే కంఠస్వరంతో క్రయిం బులెటన్ కి యాంకరింగ్ చేస్తోంది ఈమేనా? అనుమానం వచ్చింది తేజాకి.

“ప్లీజ్! ఎంత కష్టమొచ్చినా...నేనున్నాను మీకు అండగా. ముందు ఆ కన్నీళ్లు తుడుచుకుని, వెళ్ళిళ్ళ ఆపి అసలు విషయం చెప్పండి” అన్నాడు బుజ్జిగింపుగా.

మూడు ముక్కల్లో విషయం వివరించింది. ఆమె చెప్పిన సంగతులు విని అవాక్కయ్యాడు తేజ.

“పదిహేను రోజులుగా ఫోన్ స్విచ్ ఆఫ్ చేసుంది. ఎన్ని సార్లు ఎంత ప్రయత్నించినా నో రెస్పాన్స్. అనుమానం వచ్చింది. కామన్ ఫ్రెండ్ర్ని కాంటాక్ట్ చేస్తే విషయం తెలిసొచ్చింది. అయిదు లక్షల కట్నంలో పేరెంట్స్ చూసిన పిల్లమెళ్ళో తాళికట్టబోతున్నాడు” బలవంతాన కన్నీళ్ళూ వెకిళ్ళూ ఆపుకుంటూ చెప్పింది. ఆ సమయంలో అతడికి వరలక్ష్మి మాత్రమే కనిపించలేదు. పరికిణి వోటిల్లోంచి పంజాబీ డ్రస్సులు, జిన్న్ దాకా సాగిస్తూ మోడ్రన్ మహాలక్ష్మిల్లా కనిపించే ఈ వరాలలక్ష్మిలు ఇంత అమాయకులా? అనిపించిందతడికి. ఆధునికత వేషభాషల్లో కనిపించినా... నచ్చిన మగాడికి

మనసివ్వడంలో ముందూ వెనుకా ఏ మాత్రం ఆలోచించరని మరోసారి తేలిపోయింది. రెండక్షరాల ప్రేమైతేనేం?
అత్యాధునికంగా కనిపించే 'లివిన్ రిలేషన్ షిప్' అయితే నేం... మొదట మోసపోయేది ఆడదే అని నిరూపించింది వరలక్ష్మి.
పైకి నవ్వుతూ అమాయకంగా కనిపించే వరలక్ష్మి సహజవనం సాగించిందా? ఆశ్చర్యపోవడం తేజా వంతైంది.

“ఫ్లీట్! ఇవాళ రాత్రికే పెళ్లి ఎలాగైనా ఆపు చేయించాలి”

“ఆపు చేయించి...”

“ఆపు చేయించాలంటే” కసిగా అంది వరలక్ష్మి.

ఒకప్పటి కాలేజ్ ఫ్రెండ్ ని కన్వీనియంట్ గా వాడుకున్నాడా తాగ్తున్నాడు. ప్రేమ పేరుతో మాయ మాటలు చెప్పి సహజవనం సాగించాడు. ఇప్పుడో? లక్షల కట్నం తీసుకుంటూ పేరెంట్స్ చూపించిన పిల్లమెడలో తాళికట్టి మొగుడు పోస్ట్ కోట్టియబోతున్నాడు. అరే.. తను పని చేస్తోంది మీడియాలో నన్న స్పృహ కూడా లేకుండా ఇంత దారుణానికి ఒడిగట్టాడు. ఆడదాన్ని మోసం చేయడమే తప్పు... అందులో మీడియాలో ఉన్న ఆడదాన్ని ముట్టుకుంటే కోరివితో తల గోక్కున్నట్లైనవి... ఈ సో కాల్డ్ మగరాయుళ్లకు తెలిసిరావాలి... పుత్రిన పూనాడు తేజ.

వరలక్ష్మి అంటే తేజాకి ప్రత్యేకాభిమానం. తన బులెటన్ చేస్తోందని... తన స్కెచ్ కి వాగ్దాటితో వన్నె తెస్తుందని మరింత అభిమానం. అలాంటి అమ్మాయికి మోసం జరిగితే తను ఊరుకోగలడా? ఊహూ!

మోసం చేసిన ఫిర్యాదికి సంబంధించిన పక్కా ఆధారాలు తెచ్చింది వరలక్ష్మి. పెళ్లి శుభలేఖ కూడా చూపించింది. ఇక, అప్పట్నుంచి ఆపరేషన్ సార్జ్ అయింది. పోలీస్ కమిషనర్ అపాయింట్ మెంట్ తీసుకున్నాడు. హుటాహుటిన వరలక్ష్మిని తీసుకుని సీపీ దగ్గరికి వెళ్లాడు తేజ. విషయం వివరించాడు. సీపీ కూడా ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుని పెళ్లి తంతు జరిగే ఊళ్లని సీఐనిని ఫోన్ లైన్ లోకి తీసుకుని ఆదేశాలు జారీచేసాడు.

“ఇక్కడికి దగ్గరే కదా! మీరిద్దరూ వెళ్లండి..” అంటూ పోలీస్ ఎస్కార్ట్ లో ప్రత్యేక వాహనం ఇచ్చి మరి పంపించాడు సీపీ.

ఆ రాత్రి ఏడుగంటలకు పెళ్లిమండపానికి చేరుకున్నారు తేజ, వరలక్ష్మి. మరో మూడుగంటల్లో పెళ్లి ఆహుతులతో సందడిగా ఉంది కల్యాణమండపం. “పెళ్లికొడుకెక్కడ?” వెంట వచ్చిన ఖాకీలు ఆరా తీసారు. పెళ్లికొడుకున్న గదిని చూపించారెవరో. దోస్తల తో పేకాట ఆడుతూ ఖుషీ చేస్తున్న పెళ్లికొడుకు పోలీసుల్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చిన వరలక్ష్మిని చూసి అవాక్కయ్యాడు. ఓ పోలీస్ పెళ్లికొడుకు భుజంపై చెయ్యి వేసి వరలక్ష్మి ముందు నిలిపాడు. పట్టరాని ఆవేశంతో ఊగిపోతున్న వరలక్ష్మి తన కాలికున్న హైహీల్స్ ని తీసి ఎడాపెడా రెండు చెంపలూ వాయిచింది.

ఎవరో ఆగంతకురాలు పెళ్లికొడుకును చావచితక బాదుతున్నారన్న సమాచారం క్షణాల్లో పెళ్లిమండపమంతా వ్యాపించింది. ఒక్కొక్కరుగా గుమికూడారక్కడికి. పెళ్లికూతురు పేరెంట్స్ వచ్చారక్కడికి ‘‘ఏం జరిగిందంటూ.

అసలు విషయాన్ని తేజా వివరించాడు వారికి. ఆవేశం సద్దుమణిగాక... వరలక్ష్మి పెళ్లికూతురి దగ్గరికి వచ్చింది. ఆమెని చేతుల్లోకి తీసుకుని వలవలా ఏడ్చింది. “ఈ చేతుల్లోనే అతన్ని కౌగిలించుకున్నాను. ఇదే నోటిలో ప్లేషుగా పిలిచాను. కానీ... ఇప్పుడు ఈ చేతుల్లోనే అతన్ని చితకబాదాను. ఎందుకో తెలుసా? నన్ను వాడుకున్న వాడు శిలవంతుడుకాడు. నువ్వు లక్షలిచ్చి కొనుక్కుంటున్న సెకండ్ హ్యాండ్ మొగుడు. ఉద్యోగం చేస్తున్న ఊళ్లో.. భ్రష్టాచారిగా గడపలేక పెళ్లిచేసుకుంటానని నమ్మించి నన్ను నట్టేటముంచాడు. ఇప్పుడే... బారీకట్టులో నిన్ను పెళ్లాడబోతున్నాడు. వద్దువెళ్లి... వద్దు. ఇలాంటి వాడు నీకూ, నాకూ వద్దు” ఏడుస్తూ అంటోంది వరలక్ష్మి. “ఇన్స్పెక్టర్... వాణ్ని అరెస్ట్ చేసి వీలైనన్ని కేసులు పెట్టి బొక్కలో తోయండి. సంతకాలెక్కడ పెట్టాలో చెప్పండి” అంది వరలక్ష్మి.

“అంటే... ఆ పెళ్లి ఆపుచేయడం వాణ్ని పెళ్లిచేసుకోడానికి కాదా?” వరలక్ష్మి అంతరంగం తెలిసిన తర్వాత ఆ ప్రశ్న వేయడానికి అక్కడున్న వారెవరికీ ధైర్యం చాలలేదు. అంతేకాదు.. అంతకన్నా తెలివి తక్కువ ప్రశ్న ఈ లోకంలో మరోటి ఉండదని వారనుకుంటున్నారు.

“ఏదో సర్ప్రైజ్ నా కోసం ఎదురుచూస్తోందన్నారు? ఏంటది?” థియేటర్ దగ్గరికి రాగానే సిద్దార్థ అడిగిన మొదటి ప్రశ్న “ఇప్పుడే వచ్చారు. అప్పుడేనా? కాస్త వెయిట్ చేయండి” అంది ప్రతిమ కళ్ళలోనే నవ్వుతూ.

మరో అయిదు నిమిషాల్లో సినిమా మొదలవుతుందనగా... “మీట్ మిస్ కృతి. మా హీరోయిన్. నే చెప్పిన సర్ప్రైజ్ ఇదే” అంది ప్రతిమ. “అనివార్యకారణాల వల్ల మా హీరో రాలేదు. వస్తే అతణ్ని ఇంటర్వ్యూ చేసేదాన్ని...” చెప్పింది. “హలో...” అన్నాడు కృతితో సిద్దార్థ. “హలో ...” అంటూనే ఆమె సిద్దార్థకు షేక్ హ్యాండ్స్ చేసింది. సినిమా మొదలైంది. ఎదురుగా నెవన్వీఎంఎంస్కీసంలా కనిపిస్తున్న హీరోయిన్ థియేటర్లో తమ వరుసలోనే కూచుందన్న ఆనందం అక్కడి జనాల్లో సందడి చేస్తోంది... ఒక్క సిద్దార్థకి తప్ప. ఇంటర్వెయ్లో ఇద్దరి మధ్య కాస్త దొరికిన ఏకాంతంలో

ప్రతిమని అడిగాడు సిద్ధార్థ్ “ నిజంగానా గురించి మీరేమనుకుంటున్నారు?” “అదేం ప్రశ్న?” “ఏమో... తక్కువ అంచనా వేసారనిపించింది”

“ఎందుకలా?”

“ఎందుకా?... ఓ హీరోయిన్ పరిచయం, ఆమె కరచాలనం నాకు సర్ప్రైజ్ కా చెప్పండి?”

“ఏం... ఎందుకాక్కూడదూ?”

“ఎవరికైనా కావోచ్చేమో కానీ...నాక్కాదు”

“కారణం...”

“టీనేజ్ లోనే చూసిన సినిమాలోని ప్రతి హీరోయిన్ తో ఫ్రేమ్ లో పడ్డాను. అది ఒకప్పుడు. ఇప్పుడా స్టేజ్ దాటింది...” “అంత తొందరగా కాలు జారిపడరన్నమాట” నవ్వుతూ అంది ప్రతిమ.

“ఔను... ముఖానికీ, చెక్కిళ్లకు, పెదాలకు..ఎప్పుడూ రంగులు రాసుకునే రిల్ హీరోయిన్ కోసం కాదు... రియల్ హీరోయిన్ కోసం నా అన్వేషణ. నే కనబడగానే సహజాతి సహజంగా చెక్కిళ్ల ఎరుపెక్కే సౌందర్యం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను...” చెప్తూ ఆమె వంక చూస్తూ కన్నెప్పులు వేయలేకపోయాడు సిద్ధార్థ్.

ఆమె చెక్కిళ్ల అరుణ రాగ రంజిత మయ్యాయా...లేక, భ్రమా? అంచనాకు రాలేకపోతున్నాడు సిద్ధార్థ్. సినిమా చాలా బాగుంది. థర్ టీన్ నుంచి నైన్ టీన్ మధ్యలోని ఎడాల్ సెన్స్ ని కవితాత్మకంగా తిరకెక్కించాడు దర్శకుడు. ఎక్కడా ఏమాత్రం అతిలేకుండా చక్కనిసన్ని వేశాల కూర్పులో కథ నడిచింది. ఆ వయసును అందంగా కమ్మేసే బావోద్వేగాల్ని అద్భుతంగా ఒడిసి పట్టుకున్నాడతడు. కన్నెప్పుల్లోని ఈస్ట్ మన్ కలల్ని కళాత్మకంగా ఆవిష్కరించాడు.

అదే మాట చెప్పాడు సిద్ధార్థ ప్రతిమలో.

“మంచి సినిమా చూపించారు. థాంక్స్. నిజంగా మీరు పిలవకపోతే ఈ ఫీల్ గుడ్ మూవీని మిస్ అయ్యే వాడినేమో?” అన్నాడు. నవ్వింది ప్రతిమ. “సినిమా ఎలా ఉంది?” మర్నాడు ఉదయం పదికొండు గంటలకే సిద్ధార్థ ఆఫీసు ముందు వాలిపోయాడు తేజ. “ఆ విషయం అడగడానికి లీటర్ పెట్టోల్ ఖర్చుచేసుకుని ఇంత దూరం నా దగ్గరికి వచ్చావా?” ఆశ్చర్యపోయాడు సిద్ధార్థ. “ఔను... నమ్మలేవా?” “ఊహా!” కావాలనే పెదవి విరిచాడు.

“కొత్తగా రిలీజైన ఏసినిమా గురించైనా తెలుసుకోవాలంటే శతకోటి మార్గాలున్నాయి. ‘నేడే విడుదల’, ‘ప్లెజ్ పేర్లలో ఎలక్ట్రానిక్ మీడియాలో ఫోమోస్ లో ని విజువల్స్ వాడుతూ దృశ్య సహితంగా రివ్యూలిచ్చేస్తున్నారు. లేదా, అందుబాటులో ఉన్న ఏకంప్యూటర్ విండోస్ లో తలదూర్చి నా ప్రత్యక్షమయ్యే వెబ్ సైట్ లో కూడా మూవీ రేటింగ్ ఉంటుంది. అందులోనూ సమాచారం క్షణాల్లో తెలిసే మీడియాలో పనిచేస్తున్నావు. ఫాపులర్ స్టార్స్ లేని ఓ సినిమా గురించి ఆరాతీసేందుకు నా దగ్గరికి వచ్చావా?” “సరే... సినిమా ఎలా చూశావ్?” “ఎవరైనా సినిమా ఎలా చూశారు?” అడిగాడు సిద్ధార్థ తేజాని ఆటపట్టిస్తూ.

“ప్లీజ్! జరగాల్సిన ఆ క్రయమేదో అప్పుడే జరగాలా? రెండు గంటలూగి జరిగితే... ఏకంగా థియేటర్ లో ఉండేవాడిని. ప్లీ! సినిమాకు రాలేకపోవడం బాధగా ఉంది” అన్నాడు తేజ.

.“ఔను...నాకూ బాధగానే ఉంది. అయినా, ఫర్వాలేదు. సినిమాని ఈ రోజు కూడా చూడొచ్చు. కావాలంటే ఫస్ట్ షో కి టికెట్ తప్పిస్తాను”

“మూడు టికెట్లు తప్పించు”

“మూడెందుకు...”

“నీకూ ప్రతిమకి కూడా”

“మేమిద్దరం ఆ సినిమా చూసాం”

“ప్రతిమలో కలిసి సినిమా చూడడం సూపర్ కదా!”

“సూపర్! కానీ, ఆ అమ్మాయికెన్ని పనులో? మనలా పిలిచిన గెస్ట్ లందరినీ రిసీవ్ చేసుకోవాలి. ఇంటర్వెయ్ లో అందరికీ కూల్ డ్రింక్ లు అందాయో లేదో చూసుకోవాలి. మధ్య మధ్య చిర్నవ్వులు చిందిస్తూనన్న పలకరిస్తుండాలి...ఓహో ! అన్నట్టు చెప్పడం మరిచి పోయాను...కొన్ని సినిమాల పేర్లు భలే తమాషా చేస్తాయి” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“తమాషానా?”

“ఔను...గతంలో ఓ సారి మా అత్తకూతురు సినిమాకి వెళ్ళింది. ఏ సినిమాకని అడిగితే చెప్పడానికి సిగ్గు పడి పోతోంది. ఎన్నిసార్లడిగినా ఎంతకీ చెప్పడే. ఆఖరికి మా అమ్మ జోక్యం చేసుకుని చుట్టం చూపుగా వచ్చిన ఆ పిల్లనెందుకురా బెడర గొడ్డావని కసిరింది. కేవలం సినిమా పేరడిగినంత మాత్రానే బెదిరిపోతే ఎలా? అనుకున్నాను. ఆ తర్వాత మళ్ళీ ఒంటరిగా దొరికినప్పుడు అడిగాను...ఇంతకీ ఏ సినిమాకి వెళ్ళావని?”

“చెప్పిందా?”

“ఊ...చెప్పింది. సిన్మా పేరో...తన మనసులో కలిగిన భావమో...అర్థం కాక కాసేపు ఖంగు తిన్నాను”

“ఆ సిన్మా పేరేంటి?”

“నిన్నే వెళ్ళాడతా!”

హాయిగా నవ్వాడు తీజా.

“ఔను...చిన్నప్పట్నుంచి ఆ పిల్లని చూస్తూ పెరిగాను. అందుకే... ఆ పిల్లపై ఆ పీలింగే లేదు. అప్పుడప్పుడూ మా ఇంట్లో ఆమెలో పెళ్లి ప్రస్తావన వచ్చినా తుంచేసే వాడిని. కానీ...”

“ఊ...కానీ!”

“ఫ్రతిమ కూడా సినీమా పేరు చెప్తూ తడబడ్డం నా దృష్టిని దాటి పోలేదు. ఇన్వెస్ట్ చేస్తూ ‘మన మూవీయే..ప్రియతమా!’ అంటూ ఒక్కసారి సిగ్గుపడి నవ్వేసింది. ఓ మగాడితో ఈ సినీమా పేరు చెప్పడం ఆడాళ్ళకి కాస్త ఇబ్బందేమో?”

“ఫ్రతిమ లాంటి వాళ్ళకను...సరి పోతుంది” అంటూ “ప్రియతమా...బాగుందన్న మాట” “సినీమా బాగుంది. ఇప్పటికైనా ఈ కేసులో ఫ్రతిమ మీదున్న అనుమానం తొలగిపోయిందనుకుంటా” అడిగాడు తేజ.

“ఊహూ...”

“అంటే...ఇప్పటికీ ఆమెను అనుమానిస్తున్నావా?”

“అది వేరు...ఇది వేరు. కేసు తేలెంత వరకూ అనుమానాలు సహజమే” సిద్దార్థ అన్నాడు.

“సరే...నే మళ్ళీ కలుస్తాను” అంటూ నెలవు పుచ్చుకున్నాడు తేజ.

ఆ తర్వాత అయిదు నిముషాలకు సిద్దార్థ క్యాబినలోకి ఎంటరైన పర్సనల్ అసిస్టెంట్ సుజాత `“సర్...వాగ్డెవి ఫోటోషూట్ సీబిబింది పర్సనల్ ఫోన్ కాల్స్ డేటా వచ్చింది. మీరు చూస్తారా?” అంది.

కేస్ ట్రాకప్ చేసిన వెంటనే ఫ్రతిమ ఆఫీసులో పని చేసే ఫ్రతి ఒక్కరి పేరు, ఊరు, ఆఫీసులో చేరిన తేదీ, యూజ్ చేస్తున్న

పర్సనల్, ఆఫీస్ ఫోన్ నంబర్ ల వివరాల్ని తెప్పించాడు. ఆ తర్వాత వాటి ఆధారంగా కాల్స్ డేటా ఇప్పుడు అందుబాటులోకి వచ్చింది.

“చెక్ చేసావా?”

“చేసి ఉట్టెల్ డ్ నోట్స్ ఫ్రేమ్ చేసాను” అంటూ డాకుమెంట్సున్న షెల్ సిద్దార్థ చేతికిచ్చిందామె. ఒక్కో పేపర్ ని పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు సిద్దార్థ.

ఒకే ఒక్క నంబర్ నుంచి ఫ్రెజ్ ఫోన్ కు ఫ్రీక్వెంట్ గా కాల్స్ రావడం గుర్తించాడతడు.

ఒక్కో రోజు ఫ్రెజ్ పది నిమిషాలకో కాల్ రికార్డుంది. ఫ్రెజ్ కాల్ నీ మిస్ కాకుండా ఫ్రెజ్ ఆన్ సరిచింది.

అంటే...ఫ్రెజ్ కెంట్ కావాల్సిన నంబర్ న్న మాట.

ఎవరిదా నంబర్?

ఫ్రెజ్ నంతలా ఆకర్షించిన ఆ అజ్ఞాత వ్యక్తి ఎవరు?

ఫ్రెజ్ యూజ్ చేస్తున్న డ్యూయల్ సిమ్ లోని పర్సనల్ నంబర్ కే కాల్ చేస్తున్నాడంటే...ఆమెకి ఆత్మీయుడే?

అతడెవరో వెంటనే తెలుసుకోవాలనిపించిందో క్షణం.

కానీ, కేసు పక్క దోప పడుతుందేమోననే ఉద్దేశంతో ఆ ఫ్రెజ్ న్ని అప్పటికి విరమించుకున్నాడు సిద్దార్థ.

కంప్యూటర్ కను సన్నల్లో ప్రపంచం నడుస్తున్న ఈ కాలంలో ఎవరు ఎవరిలో మాట్లాడింది...ఎన్ని సార్లు మాట్లాడింది తెలుసుకోవడం సులువే. ఈ మెయిల్స్ పై నిఘా ఉంచడానికి ఈ మధ్య కాలంలో చాలా సంస్థలు నిపుణుల సహాయం తీసుకుంటున్నాయి. కార్యాలయాల్లో కెమెరా నేత్రాలు అనుక్షణం పహారా కాస్తూనే ఉంటాయి. పని వేళల తర్వాత కూడా కొన్ని కంపెనీలు డిటిక్టివ్ పాడోయింగ్ను ఏర్పాటు చేయడం పరి పాటిగా మారింది. తమ సిబ్బంది ఎవరెవరిని కలుస్తున్నారో తెలుసుకుంటోంది.

బాగ్ బాతా ఖానీలు, ట్వీట్లు..ఈ మెయిల్స్ఇలా ఉద్యోగులకు సంబంధించిన ఫ్రీ విషయాన్ని సంస్థ యజమాన్యం తెలుసుకుంటోంది. ఈ రకమైన నిఘా వల్ల వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ పోతోందని ఉద్యోగులు బాధపడుతున్నా...కోట్లాది రూపాయలు విలువ చేసి పాజెక్ట్ కి సంబంధించిన సమాచారం పోటీ సంస్థలకు చేరకూడదనే చర్యలంటూ యజమాన్యాలు తమ వాదన వినిపిస్తున్నాయి.

అయితే, ఇంత పటిష్ఠమైన నిఘా వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసుకోవడంలో ఎంటర్ప్రయిజ్ మెంట్ ఇండస్ట్రీ ఈ విషయంలో ఇంకా వెనుకబడి ఉంది. నూరు, నూట యాభై కోట్ల ఇన్వెస్ట్ మెంట్ లో సినిమాలు రూపొందిస్తున్నా...సోరీ లైన్, సీన్ల విషయంలో సీక్రెసీ మెంట్ లైన్ చేయలేక పోతున్నారు. ఆ తర్వాత ఫైరీసిని అరికట్టలేక పోతున్నారు. ఫిస్టేజియస్ మూవీస్ పూటింగ్ లోనూ దొంగలు స్వైర విహారం చేస్తున్నారు.

ఈ ఫోర్ లో ఓ సంస్థ సీన్లు తొరకెక్కిస్తుంటే...మరో పక్క ఇంకో సంస్థ అవే సీన్లలో సినిమా చుట్టేస్తోంది.

అంతేనా? సినిమా పూర్తయి విడుదల కాకుండానే ఘరానా దొంగలు రీళ్లను తస్కరించేస్తున్నారు.

అంత జరిగినా 'ప్రియతమా!' సినిమా థియేటర్లలోనూ మంచి టాక్ లో నడుస్తోంది. అది ఫ్రాడ్యూసర్ చేసుకున్న అద్భుతం.

“సినిమా హిట్టయింది కదా! ఇక, దోషులెవరో కనుక్కోవలసిన అవసరం లేదేమో?” అడిగాడు ప్రతిమని సిద్ధార్థ్.

“నో...నో! దొంగలెవరో అప్పక కనుక్కోవాలి. ఈ సారి ఈ సినిమా గండం నుంచి గట్టెక్కింది. ప్రతి సారి ఇదే రిజల్ట్

వస్తుదనే నమ్మకం లేదు! అయినా, పక్కనే దొంగల్ని పెట్టుకుని పాజైక్ నిర్వహించలేం. అప్పగించిన కేసును వదిలేసుకునే మీరేం డిటెక్టివండ్ బాబూ!” అంటూ చురకలంటించింది నవ్వుతూ.

“అలాగని కాదు... రిలీజ్ కు ముందున్న టెన్షన్ లేనట్లే కదా! మీ ఛార్జిస్ హ్యూపీ...” అన్నాడు సిద్ధార్థ్.

“ఎలాగైనా ఈ కేసు త్వరగా తేల్చాల్సిందే..” కృత నిశ్చయానికొచ్చాడతడు.. ఉద్యోగుల కాల డేటా సునిశితంగా పరిశీలిస్తూ.

ఇంతలో అతడి సెల్ మోగింది.

అవతల్నుంచి లహారి వాయిస్. కేసుకు సంబంధించిన ముఖ్యమైన డిటెయిల్స్ అందిస్తోంది ఆమె. ఆమె చెప్పంటే అతడు వింటున్నాడు. క్షణాలు నిముషాలై పరుగులు తీస్తున్నాయి.

‘వెతుకుతున్న దొంగ చేతికి చిక్కాడ’న్న ఆనందంలో సిద్ధార్థ్ కళ్ళ మెరిసాయి. ఇంటర్నెట్ లో ఎవరు ఎక్కడున్నాడో ఏది అప్ లోడ్ చేసినా వెతికి పట్టుకోవడం ఇంత ఈజీనా? అనిపించేలా ఇచ్చిన అసైన్ మెంట్ ను త్వరిత గతిన పూర్తి చేసి నిరూపించింది లహారి. లహారి చెప్పినవన్నీ వింటూ... “ ఈ కేసులో కీలక వ్యక్తులు ఇద్దరే అన్న మాట. ఒకరు... ఈ సిటీ లోనే ఉంటే మరొకరు విశాఖలో ఉంటున్నారా?” వరుస ప్రశ్నలు గుప్పిస్తున్నాడు సిద్ధార్థ్. ఎంటర్ టయిన్ మెంట్ చోరీ ఎంత గుట్టుగా జరిగిపోతోంది. పెన్ డ్రైవ్ లాంటి పరికరం ఉంటే చాలు... ఎంచక్కా కాపీ చేసుకోవచ్చు. గొల్లె విరగొట్టి ఇంట్లో ప్రవేశించినట్లు... హ్యాకింగ్ ద్వారా కూడా సర్వ సమాచారాన్నీ సంపాదించొచ్చు. కసిగా ఉంటే ధ్వంసం చేయొచ్చు. కోర్టుల చుట్టూ తిరగడం, మీడియాలో కనిపించడం చాలా సంస్థలకు ఇష్టం ఉండదు. ఇదే అదనుగా సృజనాత్మక చోరీ యధేచ్ఛగా జరిగి పోతోంది. లహారిలో కాన్వర్షిషన్ ముగిసిన వెంటనే... విశాఖలోని డిటెక్టివ్ మిత్రులకి ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పి అలర్ట్ చేశాడు. అలాగే, ఇక్కడ ఈ సిటీలోనే ఉన్న మరో వ్యక్తి చేజారి పోకుండా పద్మ వ్యూహం పన్నాడు. ఆ తర్వాత... ప్రతిమకు ఫోన్ చేసి విషయాలన్నీ కూలంకషంగా వివరించాడు.

“దొంగలు దొరికారా? పరంధామ్ హస్తం లేదు కదా!”

“అతడు లేడని మీరు నిరాశ చెందినట్లున్నారు?”

“నోనో..అది కాదు...ఎందుకో అతడి ప్రమేయం కూడా ఇందులో ఉంటుందనిపించింది” అంది ప్రతిమ.

వారం రోజుల తర్వాత`

“ఇవాళ ‘ప్రియతమా’ సెన్సెస్ మీట్. గోల్కొండ హోటల్లో ఎరెంజ్ చేశాం. హీరో, హీరోయిన్, టెక్నిషియన్లంతా హాజరవుతున్నారు. మీరూ రావాలి” సిద్ధార్థకు ప్రతిమ ఫోన్ చేసింది.

ఫోగ్రామ్ కి అతడిని ఆహ్వానిస్తూనే `“మీ షెండ్ చానల్ రిపోర్టర్ ని ఈ ఫోగ్రామ్ కి రమ్మనండి” రిక్వెస్ట్ చేసింది.

“ఫోగ్రామ్ కవర్ చేయాలంటే...మీరు పిలిస్తేనే బాగుంటుంది” చెప్పాడు సిద్దార్థ తేజ సెల్ నంబరిస్తూ.

“అంటే...ఆ రోజు నేను స్వయంగా పిలవ లేదనే మీ షెండ్ సినిమాకి రాలేదన్న మాట” అడిగింది ప్రతిమ.

“ఆ రోజు కథ మీకూ తెలుసుగా. ఈ మీడియా వాళ్లంతే...ఇంట్లో ఇంపార్టెంట్ ఫోగ్రామ్స్ ని కూడా మిస్ చేసుకుంటారు. అదేమంటే...ఫ్రెండ్స్ అంటారు” చిరాకు నటించాడు సిద్దార్థ.

“మరో విషయం. మా వాడు క్రయిం రిపోర్టర్. సినిమా కవరేజ్ ల కు మరొకరుంటారు. అందుకని..వస్తాడో రాడో తెలీదు”

“ఆ సంగతి నాకూ తెలుసు. రిపోర్టర్ గా కాకున్నా షెండ్ గా నైనా రావోచ్చు”

“అదే...ఆ స్పష్టత లోనే మీరు పిలవండి” అన్నాడు సిద్దార్థ.

ఈ కాన్వర్షెషన్ జరిగిన సరిగ్గా పది నిమిషాల తర్వాత తేజా నుంచి సిద్దార్థకి ఫోన్ వచ్చింది.

“నాకివాళెంతో సంతోషంగా ఉంది. అందని ఆ ఆకాశాన్ని అర చేల్తో అందుకున్నట్లునిపిస్తోంది”

“ఏమైంది? మీలో కోటిశ్వరుడెవ్వరు నాగార్జున నుంచి ఫోన్ వచ్చిందా?” ఏం తెలీనట్లు అడిగాడు సిద్దార్థ.

“ప్రతిమ దగ్గర్నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. సినిమా సక్సెస్ మీట్ కి రమ్మని ఆహ్వానించింది”

“సక్సెస్ మీటే కదా...ఫోగ్రాం కవర్ చేయమని పిలిచుంటుంది” అన్నాడు తేలిగ్గా తీసుకుంటూ.

“సినిమాకి ఎందుకు రాలేదని అడిగింది. కనీసం ఈ ఫోగ్రామ్ కైనా కచ్చితంగా రమ్మంటోంది. అన్నట్లునువ్వు వస్తున్నావు కదా!”

“వస్తున్నాను...” చెప్పాడు సిద్దార్థ. తర్వాత నెమ్మదిగా అన్నాడు సిద్దార్థ ` “మనకి ఫ్రిమి జస్ట్ ఫ్రెండ్. అంతే! అంతకు మించి మనసు కెక్కించుకుంటే మనకే ఇబ్బంది”

“నువ్వేం చెప్తున్నావ్?”

“నిజమే చెప్తున్నాను. ఓ కేసు విషయంలో ఫ్రిమి ఫోఫ్రెషనల్ గా మనల్ని కలిపిందంతే. ఆ స్పృహ ఉండాలంటున్నా”

సిద్దార్థ చెప్తుంటే...తేజాకి విసుగ్గా ఉంది. ఎప్పుడూ హ్యూపీ మూడ్ ని పాడు చేస్తుంటాడు. అంత ఆత్మీయంగా ఉంటున్నా అను క్షణం ఆమెని అనుమానిస్తుంటాడు.

“ఆకాశంలో ఇంద్రధనుసు అందంగానే ఉంటుంది. కనిపిస్తే ఆనందించాలి. కానీ...ఫ్రి సారీ కనిపించాలని కోరుకో కూడదు. కారణం...ఎండా వానా ఎప్పుడు కలిసొస్తాయో ఊహించడం కష్టం”

“నువ్వు చెప్తున్నది అర్థం కావడం లేదు”

“అర్థం చేసుకుంటే అర్థమవుతుంది. ఇదేం భగవద్గీత కాదు...అర్థం కాదనడానికి. మనకీమధ్యే పరిచయమైన ఆమెకంటూ ఓ ఫ్రియే క ఫ్రెంచం ఉంది. ఆ ఫ్రెంచంలో ఒక్కరికే చోటుంది. ఆ అదృష్టం నీదీ నాదీ కాదు” అన్నాడు.

“ఫ్రతిమ విషయంలో నీకా ఊహ ఉండో లేదో తెలీదు కానీ...ఆమెపై ఆశలు పెంచుకోవద్దని ఓ ఫ్రెండ్ గా నీకు సలహా ఇస్తున్నా” చెప్పాడు సిద్ధార్థ. చెప్తున్నప్పుడు సిద్ధార్థ కళ్లముందు ఆ పదంకెల సెల్ ఫోన్ నంబరే కదలాడుతోంది. ఆ నంబర్ నుంచే ఫ్రతి పది నిముషాలకు ఫ్రతిమకు కాల్ వస్తోంది. ఆ ఇద్దరి మధ్య అంత ఫ్రీక్వెంట్ గా ఏం మాటలుంటాయి?

“బహుశా..స్వీట్ నథింగ్స్” అనుకున్నాడతడు.

‘ఇప్పుడు కాస్త తీరిక దొరికింది కాబట్టి ఆ నంబర్ గురించి ఆరా తీయాల్సిందే’ అతడిలో పట్టుదల హెచ్చింది.

ఓ కేసు పరిష్కరిస్తూనే...ఫ్రతిమ వ్యక్తిగత జీవితంలోకి తను తొంగి చూస్తున్నాడా?

అసలా నంబర్ వెనుక రహస్యం గురించి తానెందుకు తెలుసు కోవాలి?

ఆ ఉత్సుకత తనకెందుకు కలుగుతోంది?

షెక్కి, తేజాని హెచ్చరిస్తున్న తనే ఫ్రతిమ ఆకర్షణలో పడిపోయాడా?

ఆ ఆలోచన రాగానే ఒక్క సారి ఉలిక్కి పడాడు సిద్ధార్థ.

గోల్కొండ హోటల్ కాన్ఫరెన్స్ హాల్లో ‘ప్రియతమా...’ సినీమా పోస్టర్లు ఆహూతులకు ‘హలో..’ చెప్తున్నాయి. మూవీ సక్సెస్ మీట్ కి ఇండస్ట్రీ పెద్దలతో పాటు మీడియా ఫ్రతినీధులు హాజరయ్యారు.

“నువ్వు వచ్చావా?” అక్కడ కనిపించిన యాంకర్ వరలక్ష్మిని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగాడు తేజ.

“ఔను..ఈ షాగ్రామ్ కి వ్యాఖ్యాతని నేనే”

“క్రయం బులెటెన్ కాదిది. అందర్ని హడల గొట్టేయడానికి” అన్నాడు తేజ...సిద్ధార్థ కోసం హాలంతా కలయ చూస్తూ ఆర గంట క్రితమే అయిదు నిముషాల్లో అక్కడుంటానని చెప్పిన వ్యక్తి ఇంకా రానే లేదు.

“క్రయం బులెటెన్ సర్వెస్ లో కూడా నా రోల్ ఉంది. అందుకే, ఈ సర్వెస్ మీట్ కి నన్ను ప్రత్యేకించి పిలిచారు” అంది వరలక్ష్మి.

“ఏ మాట కా మాటే చెప్పుకోవాలి. నీ యాంకరింగ్ బాగుంటుంది” మెచ్చుకున్నాడు తేజ.

“సారీ...ఎట్ ది సేమ్ టైమ్ థాంక్స్ కూడా”

“ఆ రెండూ ఎందుకు?”

“ఆ రోజు మీరు అండగా ఉన్నందుకు” ఆ రోజు తర్వాత వరలక్ష్మిని మళ్ళీ ఈ రోజే కలవడం. మనసు బావో లేదంటూ లీవ్ పెట్టింది. ఔను...ఎంతగానో ప్రేమించిన వ్యక్తి సర్వస్వం దోచుకుని దగా చేసి తన నుంచి దూరంగా పారిపోతే...తట్టుకోవడం నిజంగా కష్టమే. మళ్ళీ కోలుకుని జన జీవన స్వంతిలో కలిసి పోవాలంటే ఒంటరిగా ఓ గదిలో కూచుని కన్నీళ్ళికి పోయే దాకా కసి తీరా ఏడ్వాలి. బహుశా, వరలక్ష్మి కూడా అదే పని చేసుంటుంది. ఆపీసుకి రాని ఈ నాలుగు రోజులూ కళ్ళు వాచేలా వెక్కి వెక్కి ఏడ్చి ఉండాలి. వాడుకుని వాడు వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడంటే...ఇన్నాళ్ళూ కలిసి కాపురం చేసిన ఇల్లే కాదు...గుండె ఖాళీ అయిపోయినట్లే ఆ శూన్యాన్ని భరించాలంటే ముందు వాస్తవాన్ని జీర్ణించుకోవాలి. ఆలోచిస్తూ వరలక్ష్మి కళ్ళ వైపు పరిశీలనగా చూసాడు తేజ. గోరింట పెట్టినట్లు ఆమె కళ్ళు ఎర్రగానే ఉన్నాయి. కన్నెప్పులు కూడా వాచి ఉన్నట్లునిపించింది.

“మళ్ళీ ఈ లోకంలో పడ్డట్టేనా?” అడిగాడు తేజ.

“ఇంత దారుణంగా మోసపోతాననుకోలేదు” అంది వరలక్ష్మి.

“మోసపోతానని ముందే అనుకోవాలి” ఆశ్చర్యంగా చూసిందతడి వైపు.

“ఁజైను! నువ్వు ఎంచుకున్న మార్గం బిన్నమైంది. ఆ దారి పొడవునా గులాబీ రేకులే పరచి ఉంటాయని నువ్వెలా నమ్మావు. ఈ మగాళ్లు ఒట్టిమాయగాళ్లని ఆడపిల్లగా ముందే నీకు తెలిసుండాలి. మనసిచ్చి పుచ్చుకునే ప్రేమ వేరు. నువ్వు మరో అడుగు ముందుకేసావు. పెళ్లి ప్రయోగం లేకుండా నమ్మ కూడని మగాడిని నమ్మి లివిన్ రిలేషన్ షిప్ లో పడి పోయావు. తీరం చేర్చాలన్న ఆ షిప్ సముద్రం మధ్యలోనే సుడి గుండంలో ముంచేసింది. తప్పుగా అనుకోకుంటే తనని నమ్మడం తప్పే కదా!”

“అతడివైపు ఉన్న ప్రేమ, ఆకర్షణ నమ్మేలా చేసింది”

“ఆ నమ్మకమే వమ్మయింది. పెళ్లి చేసుకుంటానంటూ కన్వినియంట్గా నీతో గడిపేసాడు. కట్నం సొమ్ము కోసం మరో ఆడ పిల్లగొంతు కోసేందుకు సిద్ధపడ్డాడు. ఇంతకీ ఆ పెళ్లిచెడ గొట్టి నువ్వు సాధించినదెంటి?”

“ఆ పిల్లను రక్షించాను...”

“ఁజైనా! అందువల్ల నీకొచ్చిన ఫయోజనం. అంతా అనుకున్నారు...వాడినే నువ్వు పెళ్లిచేసుకుంటావని. అలా ఎందుకు చేయలేదు”

“నన్ను కాదనుకుని వెళ్లిపోయిన వాడితో బలవంతంగా కాపురం చేయలేననిపించింది. అందుకే, నేనూ కాదనుకున్నాను”

“ప్రేమలు, పెళ్లిళ్లే క్లెయిమ్ లో పడి పోతున్నాయి. ఇక, ఏ మాత్రం భరోసా లేని ఇలాంటి రిలేషన్ షిప్ లు సాతాళంలో పడి పోవడం ఆశ్చర్యం కాదు. లివిన్ రిలేషన్ షిప్ లో పడి ముందే ఈ ప్రమాదాన్ని ఊహించి ఉండాలి. సహజీవనం విషయంలో చట్టాలిప్పుడు సానుకూలంగా స్పందిస్తున్నాయి... ఆ బంధాన్ని సమాజం హార్షిచే స్థితిలో లేదు” అన్నాడు తీజ.

“అయినా, నువ్వనుకున్న దారిలో నువ్వు నడిచావు. కొత్తపేర్లతో పుట్టుకొస్తున్న ఇలాంటి రహస్య బంధాలు విజయ వంతం కావాలంటే ఇద్దరి మధ్య ప్రగాఢమైన నమ్మకం కావాలి. ఆ నమ్మకం వమ్మయినప్పుడు ఇదిగో...ఇలా నీలా వీధిలో నిలబడాల్సి వస్తుంది” చెప్పాడు తేజ. ఆ తర్వాత నవ్వుతూ...“సినా ఫోగ్రాం కొచ్చి ఇంత బరువైన మాటలా? అబ్బో! నాకే ఆశ్చర్యం వేస్తోంది...”అంటూ ‘రేపు ఆఫీసుకి వస్తున్నావా?’ అడిగాడు.

“వస్తున్నాను. అయినా, మీరు చెప్పిన మాటల్లో తప్పేం లేదు. ఒకే కప్పు కింద సహజవనం చేస్తూ ఒకర్పొకరు అర్థం చేసుకో వచ్చనుకున్నాం. లివిన్ రిలేషన్ లో థిల్ తో పాటు.. ఆ తర్వాత మ్యారేజ్ చేసుకుంటామనుకున్నాను. కానీ, ఆ తాఘ్టుడు నన్ను భార్యలా ఊహించ లేదని...మరోలా చూస్తూ దగ్గరయ్యాడన్న భావనే నిప్పులా నన్ను కాల్చేస్తోంది. ఏది జరిగినా..మంచిదే. వాడిని బలవంతంగా పెళ్లాడాలనుకో లేదు. బుద్ధి చెప్పాలనుకున్నాను. చెప్పాను” అంది వరలక్ష్మి కసిగా.

“ఆఫీసులో రోజూ కలుస్తూనే ఉంటారు కదా! మీ ఇద్దరి మధ్య ఇంకేం మాటలుంటాయి” ఆసక్తిగా అడుగుతూ వారిద్దరి మధ్యకి వచ్చింది పుత్రిమ.

తేజాని విప్ చెస్సు షాగ్రామ్ ఎజెండా పేపర్ని వరలక్ష్మి చేతిలో పెట్టింది.

“మీరొచ్చినందుకు సంతోషం...” చెప్పింది తేజాకి.

“నాకూ..మిమ్మల్ని మరోసారి కలిసినందుకు హ్యాపీ” అన్నాడు తేజా.

ఎర్ర చుడిదార్లో ముద్ద మందారంలా ముగ్ధ మోహనంగా ఉంది ఫ్రతిమ. ఆమెనలా చూస్తున్న కొద్ది కళ్ళార్పకుండా చూడాలనిపిస్తోంది. సభ్యత అడ్డొచ్చి చూపు మరల్పాడు. మరో అయిదు నిముషాలకు కార్యక్రమం పారంభమైంది.

వరలక్ష్మి వేదికమీదకు ఒక్కొక్క రిప్పిలుస్తోంది. 'ఆకాశంలోనే కాదు... అవకాశాల్లోనూ సగమంటూ సమర్థవంతంగా సృజనాత్మక పాత్రని పోషిస్తున్న వాగ్దేవి ప్రొడక్షన్ క్రియేటివ్ హెడ్ ఫ్రతిమకు స్వాగతం...' వరలక్ష్మి ఫ్రతిమను ఆహ్వానించింది. ఆ సమయంలో హాల్లో వినిపించిన చప్పట్లధ్వనిలో తేజా చేతులు చేసిన సందడే అధికం. వేదికపై ఆసీనురాలైన ఫ్రతిమను తదేకంగా, తన్మయంగా చూస్తున్న తేజా భుజంపై బలంగా ఓ చేయి పడడంలో ఉలిక్కి పడ్డాడు.

ఆ చేయి సిద్దార్థది.

“ఇంతాలస్యమైందే?”

“టూఫ్రిక్ జాం...” అనేసాడు సిద్దార్థ.

“సిటీలో అన్ని ఆలస్యాలకు ఒకే ఒక కారణం... టూఫ్రిక్ జాం. అలాంటి టూఫ్రిక్ జాం ను కూడా రెండు గంటల పాటు ఆపి మానవత్వాన్ని చాటుకున్నారు చెన్నయ్ వాసులు” రాత్రిచానెల్లో టెలి కాస్ట్ యిన ఓ షోగ్రాం గుర్తుచేసి తేజాకి. గుండె జబ్బుతో బాధ పడుతున్న ఓ యువతిని బతికించడం కోసం ఆ మహా నగరంలో టూఫ్రిక్ ఆగి పోయింది. ఆ ఇన్సిడెంట్ వివరాలు ఫ్రతి ఒక్కరూ తెలుసుకోవాల్సిందే...” అన్నాడు తేజ. “చెప్పు.. తెలుసుకుంటాను” అన్నాడు సిద్దార్థ.

“ఇదో చిన్న ఇన్సిడెంట్. అయితేనే గొప్ప నీతి ఉందిదులో...” అంటూ చెప్పడం పారంభించాడు.

చెన్నయ్ అడయార్లోని ఫోర్ట్స్ మలార్ ఆస్పత్రిలో గుండె మార్పిడి కోసం ముంబైకి చెందిన జోషి అనే 21 ఏళ్ల యువతి ఎంతో కాలంగా ఎదురు చూస్తోంది. కాంచి పురం జిల్లా మధురాంతకం పాఠశాలకి చెందిన లోక్ నాథన్ అనే ఓ ఇరవయ్యేడేళ్ల యువకుడు యాక్సిడెంట్ కు గురై కోమాలోకి వెళ్ళాడు. బెయిన్ డెడ్ అయిన తమ కుమారుడు బతకడని తెలుసుకున్న ఆ యువకుడి తల్లి ఆరోగ్యంగా ఉన్న అతడి గుండెను దానం చేసేందుకు ముందు కొచ్చింది. ఈ యువకుడు రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వాస్పత్రిలో ఉంటే.. ఆ యువతి అక్కడికి 12 కిలో మీటర్ల దూరంలో ఉన్న ఫోర్ట్స్ మలార్ ఆస్పత్రిలో చికిత్స పొందుతోంది. సాధారణ సమయాల్లో ఈ రెండు ఆస్పత్రుల మధ్య ప్రయాణానికి 45 నిముషాలు

పడుతుంది. అయితే, బాక్స్ లో అమర్చిన ఆ యువకుడి గుండెను అంబులెన్స్ లో ఫోర్మిన్ మలార్ ఆస్పత్రికి కేవలం 13 నిమిషాల 22 సెకన్లలోనే తీసుకొచ్చారు. ఆ రెండు ఆస్పత్రుల మధ్య 12 జంక్షన్లున్నాయి. గుండె మార్పిడి చికిత్సను విజయ వంతం చేసేందుకు వైద్యులు పోలీసుల సాయం తీసుకున్నారు. దాంతో... ఆ రెండు ఆస్పత్రుల మధ్య రెండు గంటల పాటు రెడ్ సిగ్నల్స్ పడకుండా, ట్రాఫిక్ జాం లేకుండా చర్యలు తీసుకున్నారు.

‘ఓ పాత్రం రక్షించడం కోసం మానవత్వం పరిమళించడం అంటే...ఇదే!’ సిద్ధార్థకు ఆ ఇన్సిడెంట్ చెప్తూ అన్నాడు తేజ.

“హ్యాటూప్...” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

‘ప్రియతమా’ సినిమా సక్సెస్ గురించి వక్తలు ఒక్కొక్కరుగా మాట్లాడుతున్నారు.

సినిమాలో విషయం ఉంది కనుకనే విజయవంతమైందని చెప్తున్నారు. ప్రత్యేకించి ఇండస్ట్రీని పట్టిపీడిస్తున్న షేరసీ రక్కసి వైకలసి కట్టుగా పోరాటం చేయాల్సిన తరుణం ఆసన్నమైందని నొక్కి వక్కాణించారు.

హీరో, హీరోయిన్ తమ ప్రసంగాల్లో ఈ సినిమాలో నటించే మంచి అవకాశం వచ్చినందుకు థాంక్స్ చెప్పారు. ఆ తర్వాత...ఫ్రతిమ మైకు అందుకుంది.

“చాలా క్లిష్ట సమయంలో ఈ సినిమా రిలీజ్ చేశాం. ముందు గానే ఇంటర్నెట్ లో రిలీజైపోయిన ఈ సినిమా ఇంత పెద్ద హిట్ ని సాధిస్తుందని మేం అనుకోలేదు. కానీ...మనసున్న ప్రేక్షకులు ఈ సినిమాని అక్కణ చీర్చుకున్నారు. ఈ సినిమా సక్సెస్ అయింది. మా సంస్థ గత చరిత్ర ఒక్కసారి పరిశీలిస్తే...వాగ్దేవి ష్రాక్షన్స్ ఎప్పుడూ సక్సెస్ మీట్ లు పెట్టలేదు. అందుకు విరుద్ధంగా ఈ సారి ఈ ష్రామ్ ఎరేంజ్ చేయడానికి ఇద్దరు కారణం...ఆ ఇద్దరూ ఫ్రాద్, విజయ్...” అంటూ ఒక్క సారి తన స్పీచ్ ఆపి సభికుల వైపు చూసింది ఫ్రతిమ.

ఆ ఇద్దరూ ఎవరా? అనే సభికుల్లో కలిగింది. కొద్ది క్షణాల విరామం తర్వాత మళ్ళి ఫ్రతిమ చెప్పింది “ఈ ఇద్దరూ విశాఖకు చెందిన వాళ్ళు మా ప్రియతమా...సినిమా హిట్ కు పరోక్ష కారకులు. ఎందుకంటే...ఈ సినిమాని నెటిజన్లకు ఇంటర్వ్యూ చేసింది విల్లిధర్. విజయ్...ఇండస్ట్రీకి చెందిన ఎడిటింగ్ విభాగంలో పని చేస్తుంటాడు. ఇతడి ఫ్రెండ్ ఫ్రాద్. విల్లిధర్ వాగ్దేవి ష్రాక్షన్స్ కి వీర ఫ్యాన్స్. ఈ సంస్థ నుంచి సినిమా వస్తుందంటే ఆసక్తిగా ఎదురు చూశారు. ఈ సినిమాకి ఎడిట్

వర్క్ చేస్తున్న విజయ్...దొంగ చాటుగా ఈ సినిమాని పెన్ డ్రావ్ లోకి ఎక్కించి...తనూరు వెళ్ళినప్పుడు రిలీజ్ కి ముందే సినిమా చూపిస్తానంటూ ప్రసాద్ కి చూపించాడు. ఆ సినిమాని ఆ ఇద్దరే చూసినా బాగుండేది. కానీ...సినిమా బాగా నచ్చడంతో..ప్రసాద్ విజయ్ కి తెలికుండా ఇంటర్నెట్ లో అప్ లోడ్ చేసాడు. ఆ తర్వాత...ఈ సినిమాకి ఇంటర్నెట్ లో లభించిన ప్రాచుర్యం అంతా ఇంతా కాదు. వందల షేర్లు వేల లైక్ లతో సెన్సేషన్ క్రియేట్ చేసింది. థియేటర్ లో రిలీజ్ కావాల్సిన సినిమా ఇంటర్నెట్ లో హాల్ చల్ చేస్తుండడంతో నష్టనివారణ చర్యలు చేపట్టాం. ఇంటర్నెట్ లో ప్లేకాకుండా బ్లాక్ చేయడంతో ఫ్లేవేట్ డిటెక్ట్ ను అపాయింట్ చేసుకుని మరీ ఈ సైబర్ క్రియం తీగ లాగాం. డొక కదిల్పాం. ఆ ఇద్దరూ దొరికి పోయారు. ఇక్కడే ఎడిటింగ్ విభాగంలో పని చేస్తున్న విజయ్ ని, విశాఖ లో ఉంటున్న ప్రసాద్ ని విచారించాం. తెలిక తప్పు చేసామంటూ లబ్ దిబ్ మన్నారెద్దరూ. మాకూ జాలేసింది. రిలీజ్ కాని మా సినిమాని దొంగిలించడం వారు చేసిన తప్పే. అయితే, ఆ సినిమాని నడి బజార్లో పెట్టి అమ్ముకోవాలని చూడ లేదు. దొంగ వ్యాపారం చేయాలనుకో లేదు. అత్యుత్సాహం కొద్ది ఇంటర్నెట్ లో పెట్టి అడ్డంగా బుక్కయ్యారు...” చెప్పింది ప్రతిమ.

“అయితే, ఆ ఇద్దరిపై మీరే చర్యలు తీసుకోవడం లేదా?” ఓ చానెల్ ప్రతినీధి ప్రశ్నించాడు.

“ముందు చర్యలు తీసుకుందామనే అనుకున్నాం. పోలీస్ కంప్లెయింటిచ్చి కట కటాల వెనక్కి తోయాలనుకున్నాం. కానీ, మా ఛైర్మన్ గారు ఒప్పుకోలేదు. కొత్త సినిమాల్ని కబళించేందుకు చుట్టూ ఉన్న పెద్ద తిమింగలూల్ని వదిలేసి...దొరికి పోతామనే స్పృహ లేకుండా తప్పు చేసిన అమాయకుల్ని వదిలి పెట్టమన్నారు. అలాగని శిక్ష పడ లేదనుకో వద్దు. విజయ్ ఉద్యోగం పోయింది. అంటే...అతడి కథ మళ్ళీ మొదటికిచ్చిందన్న మాటే కదా! ఉద్యోగం వెతుక్కోవాలి. ఎక్కడ వెతుక్కోవాలి? ఇంత కాలం ఏ రంగంలో పని చేసి, అనుభవం సంపాదించాడో అదే రంగంలో ఉపాధి వెతుక్కోవాలి. ఈ ఫ్లాష్ బ్యాక్ తెలిసిన తర్వాత అతడివెవరు ఉద్యోగం ఇస్తారు? అంటే...తెలిక చేసినా, తెలిసి చేసినా తప్పు నిప్పు లాంటిదే. కాలేస్తుంది” అంది ప్రతిమ కించిత ఆవేశంగా.

“తను చేసిన పని వల్ల ఫ్రెండ్ ఉద్యోగం పోయిందనే అపరాధ భావంతో కుమిలి పోవడం కన్నా ప్రసాద్ కి పెద్ద శిక్షే ముంటుంది? సమాజంలో అందరికీ తెలిసేలా వాళ్ళిద్దరూ పోలీస్ స్టేషన్ మెట్లెక్కక పోవచ్చు. కోర్టు దాకా కేసు వెళ్ళక పోవచ్చు. అంతకు మించిన శిక్షను జీవితంలో అనుభవిస్తున్నారు. గతాన్ని చెరిపేసే రబ్బర్ని ఇంత వరకెవరూ కని పెట్ట లేదు. కాబట్టి...వాళ్ళిద్దరినీ ఈ మచ్చ జీవితాంతం వెంటాడుతూనే ఉంటుంది”

“అయితే, ఈ సక్సెస్ మీట్ ఎందుకు వెట్టినట్లు?” ఇంకో రిపోర్టర్ అడిగాడా ప్రశ్నని.

“సినిమా సక్సెస్ ని మీతో పంచుకోవాలని...” చెప్పింది ప్రతిమ.

“దాంతో పాటు...ఫైరసీ అరి కట్టేందుకు నిర్మాణాత్మకమైన కొన్ని చర్యల్ని తీసుకో బోతున్నామని చెప్పేందుకే ఈ మీట్. ఇండస్ట్రీ ప్రముఖులు, మీడియా పర్సనల్, సైబర్ క్రయిం పోలీస్ అఫిషియల్స్, మేధావులతో ఓ వేదికను ఏర్పాటు చేయాలనుకుంటున్నాం. ఫైరసీకి సంబంధించిన ఫిర్యాదుల్ని ఆ వేదిక స్వీకరించి అనుమానితుల పై డేగ కళ్లతో నిఘా పెడతాం. ఇటీవల మా సంస్థ ఎదుర్కొన్న ఇబ్బందులు సాధ్యమైనంత వరకూ మరో సంస్థకు ఎదురు కాకుండా చూసేందుకు ఈ వేదిక పని చేస్తుంది. ఆ విషయం ప్రకటించేందుకే ఈ సక్సెస్ మీట్ ను వినియోగించుకుంటున్నాం. ఈ క్షణం నుంచి మేం ప్రకటించిన సరి కొత్త వేదిక నిర్మాణం గురించి కృషి జరుగుతుంది. ఆసక్తి ఉన్న వాళ్ల మమ్మల్ని సంప్రదించు...” స్పీచ్ ముగించి మైకు యాంకర్ వరలక్ష్మి చేతి కందించింది ఫ్రతిమ. సభా వేదిక మీద ఉన్న పెద్దల్లో పాటు, సభికులు కరతాళ ధ్వనులతో ఫ్రతిమకు ప్రశంసలందించారు.

“ఆతిధ్యం స్వీకరించకుండా ఎవరూ వెళ్లిపోవద్దు. బోజన ఏర్పాట్లున్నాయి” వరలక్ష్మి ప్రకటిస్తోంది.

“పరంధామ్ రాలేదేం?” అడిగాడు సిద్ధార్థ బఫే దగ్గర ఫ్రతిమ కలిసినప్పుడు.

“అలిగినట్లున్నాడు...” ఆన్సరిచ్చింది ఫ్రతిమ.

“ఏం...?”

“అతణ్ణి అనుమానించాం కదా...”

“ఓహో...అయితే, మీకూ నా మీద కోపం రావాలి”

“ఎందుకు?”

“సిన్సియర్ గా చెప్పనా?”

“మీ సిన్సియార్టీపై నాకు అనుమానం లేదు”

“మిమ్మల్ని అనుమానించాను”

“ఔనా...” ఆశ్చర్య పోయింది ఫత్తిమ.

“ఔనండి. ఈ దుర్మార్గుడు మిమ్మల్ని కూడా అనుమానించాడు. ఆ విషయం లోనే మా మధ్య కాస్త డిఫరెన్స్ ఒచ్చింది”

మధ్యలో జోక్యం చేసుకున్న తేజ సిద్దార్థమీద ప్రతిమకు ఫిర్యాదు చేసాడు.

“ఏం చేస్తా... మా వృత్తి అంత. మ్యాన్ ఫేక్చరింగ్ డిఫెక్ట్” నవాడు సిద్దార్థ.

“అలా అయితే, మిమ్మల్ని అనుమానించాల్సిందే” అంది ప్రతిమ.

“మీకు తెలీదు... కొన్ని కేసుల్లో కంప్లయింట్ ఇచ్చిన వాళ్లే ప్రధాన నిందితులవుతుంటారు. కంప్లయింట్ ఇచ్చారన్న ఉద్దేశంతో వాళ్ళని ఇగ్నోర్ చేస్తే ఇంతే సంగతులు. ఎప్పటికీ కేసు ఓ కొలిక్కి రాదు. ఎందుకంటే ... కేసును తప్పు దోవ పట్టించేందుకే వాళ్ళు కంప్లయింట్ ఇచ్చారు కాబట్టి... అనుక్షణం అన్వేషణ... నిరంతరం పరిశోధన. అదే జీవితం” అన్నాడు సిద్దార్థ.

“అయితే ... ఆ రకంగా నా మీద డౌట్ పడ్డారన్న మాట” నవ్వుతూ అడిగింది ప్రతిమ.

“డౌట్ పడ్డమే కాదు ... మీ వెనుక విచారణ సాగింది” తేజా అన్నాడు.

“సాగితే మాత్రం .. నాకేం సీక్రెట్లున్నాయి?”

“మనం గమనించం కానీ ... ప్రతి ఒక్కరికీ సీక్రెట్లుంటాయి”

“ప్రతి ఒక్కరి గురించి కాదు ... నా గురించి చెప్పండి ” కోపంగా బుంగ్ మూతి పెడుతూ అడిగింది ప్రతిమ. కెమెరా కళ్ళతో ఆ ఫోజును గుండె తెరపై క్లిక్ మనిపించాడు తేజ.

“నాకిప్పుడో విషయం తెలిసింది” అన్నాడు సిద్దార్థ.

“ఏంటో...?”

“పరంధామ్ అలకలో తప్పేం లేదని... మన గురించి దొంగ చాటుగా ఎవరైనా ఆరా తీస్తున్నారంటే ఒళ్లు మండదా? సేమ్ సీన్ అక్కడ రిపీట్ అంది”

“పరంధామ్ ని అనుమానించడంలో నాకు లక్ష ఆధారాలున్నాయి. ఫ్రెక్వెన్సీ... అతడో విమనెజర్. ఆ వీక్ నెస్ పై విచ్చలవిడిగా అతడు ఖర్చు చేస్తాడు. అంత సొమ్మెక్కడుంచి వస్తోందన్నదే నా డౌట్. ఈ కేసులో అతడి ప్రయోగం లేకపోవచ్చు... కానీ, ఏదో ఓ కేసులో అతడు దొరక్క పోడు. అప్పుడుందీ...” కోపంతో ఆమె కళ్లు ఎర్రగా మండుతున్నాయి.

“కూల్... కూల్! ఇక్కడింత ఏసీ ఉన్నా ఈ సమ్మరేంటో? ఉదక మండలం లోనూ ఊష్ణకాసారాలా?” అన్నాడు తీజ పత్రిమని కూల్ చేసే ఉద్దేశంతో.

“నో ... ఇప్పుడే సిద్దార్థ చెప్పాలి నా వెనుక చేసిన విచారణేంటో?”

“ఇంత మందిలో బాగుండదు ...” అన్నాడు సిద్దార్థ.

“ఎవరికి బాగుండదు?”

“మీకే..”

“అయినా ... ఫర్వాలేదు. విచారణ చేసారన్న ప్రకటనతో ఈ పుస్తావన అర్థాంతరంగా ఆపేయడం కన్నా ... అసలు నిజాలేంటో అందరికీ తెలుస్తాయి. చెప్పండి వింటాను” అంది పత్రిమ.

“సరే ... మీరంతగా అడిగితే చెప్పక తప్పడం లేదు’ అంటూ సిద్దార్థ ఏదో చెప్పబోతుండగా ... పత్రిమ సెల్ రింగ్ అంది.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ...” అంటూ ఆమె కాలి లిఫ్ట్ చేయబోతుండగా...

“వన్ సెకన్...” అంటూ అడ్డుపడ్డాడు సిద్ధార్థ.

‘88690 88690. మీకిప్పుడు కాలి వచ్చింది ఈ నంబర్ నుంచే కదూ’ అడిగాడతడు.

ఒక్క క్షణం ఆశ్చర్యపోయింది ప్రతిమ.

“ఆ నంబర్ మీకెలా తెలుసు?”

“ఇందాక మీరు స్టేజ్ మీద మాట్లాడుతుండగా కూడా సైలెంట్ మోడ్ లో ఉన్న మీ సెల్ కి ఇదే నంబర్ నుంచి మూడు సార్లు కాల్స్ వచ్చాయి. కావాలంటే... చెక్ చేసుకోండి” అన్నాడు.

“చెక్ చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు”

“ఔను ... ఆ అవసరం లేదు. ఎందుకంటే ... ఆ కాల్స్ వచ్చిన సంగతి మీకు తెలుసు. స్టేజ్ దిగగానే ... ఆ నంబర్ కి కాల్ చేసి మాట్లాడిన మీరు మళ్ళీ చెక్ చేసుకోవవసరం లేదు. ఈ సీక్రెట్స్ చాలా... ఈ నంబర్ వెనుక కహానీ ఇంకాస్త విడమర్చి చెప్పమంటారా?”

“ఈ కాలి అటెండైన తర్వాత మళ్ళీ వచ్చి మాట్లాడతాను ...” అంటూ నెమ్మదిగా అక్కడుంచి జారుకుంది ప్రతిమ.

“ఈ నంబర్ గొడవేంటి?” అడిగాడు తేజ అక్కడ జరుగుతున్నదేంటో అర్థం కాక అయోమయంగా అతడి వైపు చూస్తూ.

“ఫ్రతిమ విషయంలో నీకు చెప్పొంది ఇదే. ఆ అందాల రాక్షసికి తనకంటూ ఓ ఫ్రఫంచం ఉంది. ఆ ఫ్రఫంచంలోనే ఒకే ఒక్కరికి మాత్రమే స్థానం ఉంది. ఆ ఒక్కరూ నువ్వెప్పటికీ కాలేవు ...” నక్షత్రాలాకళ్ళ మెరుస్తుంటే తన్మయత్వానికి లోనై నవ్వుతూ మాటాడుతున్న ఫ్రతిమను అల్లత దూరం నుంచే గమనిస్తూ అన్నాడు సిద్ధార్థ.

అయిదు నిముషాల తర్వాత ఫ్రతిమ మళ్ళీ జాయినైంది.

“అప్పుడే బోజనం అయిపోయిందా?” అడిగింది.

“పెద్దగా ఆకలి లేదు. అయినా ... మీ ఆతిథ్యం కదా, స్వీకరించాం” చెప్పాడు తేజ.

“థాంక్స్ .. సిద్ధార్థ టూ మచ్ ఇంటిలిజెంట్. నా కోసం అనవసరంగా టైమ్ వేస్ట్ చేశారు. ఆ సెల్ నంబర్ గురించి మీరంత తంటాలు పడాల్సిన అవసరం లేదు. మేమిద్దరం మనసిచ్చి పుచ్చుకున్నాం. త్వరలోనే ఓ ఇంటి వాళ్ళ కాబోతున్నామంటూ మీకూ ఇన్విటేషన్ పంపిస్తా” చెప్పింది నవ్వుతూ.

సెల్ఫోన్ కాలన్స్ ... స్వీట్ నథింగ్స్ ... ఈ నవ్వుల ఫ్రఫంచమే ముందు ముందు ఫ్రతిమని ఫ్రఫంచానికే దూరం చేస్తాయని ఆ సమయంలో అక్కడెవరూ ఊహించ లేదు.

మరెవరో ఫ్రతిమ ఫ్రేమించిందన్న నిజాన్ని తేజా జీర్ణిచుకోలేకపోతున్నాడు. చూసిన దగ్గర్నుంచి మనసుకెందుకో ఆమె దగ్గరిదనిపించింది. ఆమె సమక్షంలో ఉంటే... వెన్నెల్లో తాజ్ మహల్ చెంత ఉన్నంత ఢిల్లీత. రోజంతా ఆమెనలాగే చూస్తుండేవాలని ... మౌనమైనా, మాటలైనా ఆమెలోనే పంచుకోవాలని మనసు పదేపదే వాంచిస్తోంది. అంతకు మించి... ఇవాళ ఆమెకో ఆత్మీయుడున్నాడన్న సంగతి తెలిసి మరీ మరీ కుమిలిపోతున్నాడు.

ఆ బాధ పైకి చెప్పకోలేనిది. అలాగని, పిడికెడు చిన్ని గుండె పట్టనంత వేదన. అసలీ అమ్మాయిల్లో ఏముంది? అంతగా కవ్వస్తుంటారు. చురకెత్తుల్లాంటి చూపులు, సుతిమెత్తని చిర్నవ్వుల్తో మెస్ మరైజ్ చేశారు. వంపు వంపుల్లో హంపి శిల్పాల్ని ఆవిష్కరిస్తుంటే అవాక్కయి పోవడం అబ్బాయిల వంతవుతోంది. ఆఫీసులో కూచున్నా ఏ ఎస్సెట్ మెంట్ పూర్తిచేయలేక పోతున్నాడు. అనుక్షణం ఫ్రతిమే గుర్తిస్తోంది.

ఆమెని పరిచయం చేసుకుని తప్పు చేసానా? మధన పడుతున్నాడు. ఇంత కాలం తనపై గొప్ప నమ్మకమే ఉండేది. ఇప్పుడా నమ్మకం వమ్మయింది. కాదు కాదనుకుంటూనే కాదల్ లో పడిపోయాడు. ఫుత్రిమ ఆకర్షణలో పీకల్లోతు కూరుకు పోయాడు. ఇదంతా 'వన్ సైడ్ లవ్'! ఆ విషయం స్పష్టమయ్యే సరికి తట్టుకోలేక పోతున్నాడు. సరిగ్గా అప్పుడే... సెల్ ఫోన్ రింగైంది.

“హాల్లో.. నేను ఫుత్రిమని”

“తెలుసు...”

“థాంక్స్ ... ఫోగ్రామ్ కి వచ్చినందుకు”

“మీకూ థాంక్స్ ఆహ్వానించినందుకు”

“మీ చానెల్ లో కవరేజీ బాగా వస్తోంది”

“ఆ క్రెడిటంతా సినిమా రిపోర్టర్ డే. నెక్స్ట్ పాజెక్ట్ ఏంటి?”

“స్టోరీ డిస్కవర్స్ సాగుతున్నాయి. బహుశా... ఈ సారి లవ్ స్టోరీయే కావచ్చు”

“ఆ జోనరంటే మీకు బాగా ఇష్టమనుకుంటాను...”

“ఎవరికి ఇష్టముండదు చెప్పండి ... ఫేమంటే ఒకే తార ఉదయించే గగనం .. ఒకే మనిషి నివసించే భువనం ... ఒకే పాట వినిపించే కావ్యం ... కాదంటారా .. చెప్పండి”

“ఇంత భావుకత ఉన్న మిమ్మల్ని ఆకట్టుకున్న వారెవరో గొప్ప అదృష్టవంతుడు” అన్నాడు తేజ.

“ఆ అదృష్టవంతుడిని మీరూ చూశారు .. పోగ్రాంకి వచ్చినందుకు మరోసారి థాంక్స్” చెప్పింది.

“ఓహో ... పొద్దున్నే థాంక్స్ గివింగ్ పోగ్రాం అన్నమాట. థాంక్స్”

ఆమె కాలే కట్ చేయబోతుండగా ... “ మిమ్మల్ని సారి కలవాలనుంది. ఎప్పుడు కలుద్దాం?” అడిగాడు తేజా ఉండబట్టలేక.

“ఎప్పుడైనా ... మళ్ళీ కలిసేందుకు ఓ అకేషన్ ఉండాలి కదా!”

“అకేషనా? అయితే, మిమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూ చేస్తాను”

“తప్పకుండా ... మీ అన్ని చానెల్స్ కి స్వయంగా నేను ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చే రోజొకటి వస్తుంది”

“అన్ని చానెల్స్ కి కాదు ... ఎక్స్ క్లూజివ్ ఇంటర్వ్యూ మా చానెల్ కే... అదీ నాకే ఇవ్వాలి”

“ఓ.... ష్యూర్. అలాగే” అంది పుత్రిమ.

ఏ రోజైనా ఫ్రెజ్ నా దగ్గర్నుంచి కాల్ వస్తుందని... ఇంటర్వ్యూకి రమ్మని పిలుపుస్తుందని ఆశగా ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఎన్నో ఉదయాస్తమానాలవుతున్నా... కేలండర్ లో తేదీలు చకచకా మారి పోతున్నా... ఫ్రెజ్ ను మంచి పోలేక పోతున్నాడు తేజ. అంతే కాదు, ఫ్రెజ్ ను గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా ఆమెని ఆకట్టుకుని కనికట్టు చేసిన అజ్ఞాత ప్రేమికుడు గుర్తొచ్చి గుండె భారమవుతుంటే తట్టుకోలేక పోతున్నాడు. ఈ వేళలో ఫ్రెజ్ ను ఏం చేస్తుంటుంది? తన ఫ్రియండ్ లో నెల్ ఫోన్ లో గుసగుసలాడుతుంటుందా? ఆ ఊహే భరించ లేక పోతున్నాడు.

అడపాదడపా వాగ్డేవి ఫ్రెజ్ కి సంబంధించిన వార్తలు, విశేషాలు కర్ణా కర్ణిగా తేజాకి చేరుతూనే ఉన్నాయి. ఫ్రెజ్ ను ప్రేమ వ్యవహారం కల్లోలంలో పడిందనే వార్తలు విన వచ్చాయి.

ఈ నేపథ్యంలోనే సిద్ధార్థను కలిసిన ఫ్రెజ్ ను అజ్ఞాత ప్రేమికుడి గురించి అన్ని విషయాలూ చెప్పింది. ఆ అజ్ఞాత ప్రేమికుడి

పేరు అభిరామ్ అనీ...అతడు అస్సలు ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయడం లేదని...కారణం తెలీడం లేదని కన్నీరు మున్నీరు పెట్టుకుంది. అంటే..అతడు ఫ్రతిమ నుంచి తప్పించు కోవాలనుకుంటున్నాడన్న మాట.

పేమంటే విరక్తా? ఫ్రతిమ పట్ల పేమ తగ్గిందా? తెలుసుకోవాలని కోరింది కూడా.

ఓసారి వాగ్దేవి సంస్థలో పని చేస్తున్న ఓ వ్యక్తి చానెల్ లో ఏదో పని మీద వచ్చినప్పుడు ఎదురు పడిన తేజాకి 'హలో..' చెప్పాడు.

అతణ్ణి ఫ్రతిమ ఆఫీసులో చూసినట్లు గుర్తించిన తేజా తన క్యాబిన్ లోకి తీసుకెళ్లి టీ తెప్పించి మరీ కబురణ్ణాడు.

అప్పుడే ఫ్రతిమ, పరంధామ్ ల మధ్య తీవ్రస్థాయిలో చెల రేగిన వాగ్వివాదం సంగతి తేజాకి తెలిసింది.

'షియతమా...' సక్సెస్ మీట్ తర్వాత వారిద్దరి మధ్య పచ్చ గడ్డి వేస్తే భగ్గుమనే స్థితిలో అభిషేయ భేదాలు చోటు చేసుకున్నాయి.

ఒకే ఒరలో రెండు కత్తులుండవన్నట్లు... ఆ సంస్థలో వారిద్దరిలో ఏ ఒక్కరు మాత్రమే ఉంటారని...జరుగుతున్న పరిణామాల్ని బట్టి సిబ్బంది భావిస్తోంది. అంతే కాదు...తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఫ్రతిమే బయట నుంచి వచ్చిన ఫ్రతిమే బయటకు వెళ్లిపోతుందనే ఊహ గానాలు వెల్లువెత్తాయి. అయితే, సీన్ రివర్స్ యి...పరంధామ్ బయట కెళ్లాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది.

ఇంతకీ...సక్సెస్ మీట్ తర్వాత సంస్థలో ఏం జరిగిందంటే`

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం లంచ్ అవర్ లో ఫ్రతిమ క్యాబిన్ లోకి పట్టరాని ఆగ్రహంతో దూసుకొచ్చాడు పరంధామ్.

“నా గురించి ఏమనుకుంటున్నావ్?” అడిగాడు కోపంగా.

“ప్రత్యేకించి అనుకోవడానికేముంది?”

“తక్కువ అంచనా వేస్తున్నావనిపిస్తోంది”

“తక్కువో, ఎక్కువో అంచనా వేయడానికైనా ఆలోచించాలి కదా! అసలు నీ గురించే ఆలోచించడం లేదు”

“అందుకేనా...ఉటిక్విప్ తో కుమ్మక్కయ్యావ్?”

“కుమ్మక్కవడమేంటి?”

“ఇంటర్ నెట్ లీక్ వ్యవహారంలో నన్ను దోషిని చేసేందుకేగా ఆ ఇన్వెస్టిగేషన్”

“కాదు...దోషులెవరో నిగ్గు తేల్పడానికి. ఈ సంస్థలో నువ్వు మేనేజర్ స్థాయిలోని కీలక ఉద్యోగివే. ఆ వ్యవహారం పై నీకు బాధ్యత లేదా?”

“అంటే...సంస్థ బాధ్యతంతా నీదేనా?”

‘ముమ్మాటికీ నాదే. ఈ విషయంలో నీకేమైనా డౌటుంటే చైర్ మన్ నే అడుగు’

“నువ్వు చెప్పే ఆ చైర్ మనే నాకు దూరపు బంధువు... ఆ విషయం నీకు తెలియాలే”

“ఎందుకు తెలిదూ...ఎక్కడో మూడు తరాల కిందట వేలు విడిచిన మేనమామకు దూరపు చుట్టం హోదా నీది. ఆ

హోదాలోనే చేయాల్సిన నీచాలెన్సో చేస్తున్నావు. ఎక్స్ట్రా ఆర్టిస్ట్ ల తో కలిసి నువ్వు ఎక్స్ట్రా ప్రాజెక్టులో ఉన్నావు. ఎవరికి తెలియదు నీ బాగోతం? సీక్రెట్ గా నువ్వు సాగిస్తున్న 'నీలి' వ్యవహారాలు బయట పెట్టే ఒక్క క్షణం ఈ ఆఫీసులో నువ్వుండ లేవు. ఫ్యామిలీతో ఉన్నావని చూసి చూడనట్లు వ్యవహారిస్తుంటే రెచ్చి పోతున్నావు" ఆ సమయంలో ప్రతిమ ఆగ్రహం కట్టలు తెంచుకుంది. పరంధామ్ కూడా వెనక్కి తగ్గి లేదు. కల్లుతాగిన కోతిలా వీరంగం వేస్తున్నాడు.

“షట్టప్...నా క్యాబిన లో ఈ న్యూసెన్స్ ఏంటి? మళ్ళీ ఇలాంటి సీన్ క్రియేట్ చేయకు” హెచ్చరించింది ప్రతిమ.

“చూస్తా...నీ సంగతి చూస్తా” అంటూ ఉక్రోషంగా ప్రతిమ క్యాబిన నుంచి బయట పడ్డాడు. మరో అర గంటకు క్యాబిన నుంచే కాదు...ఆఫీసు నుంచే బయట పడాల్సి వచ్చింది. ఓ రకంగా చెప్పాలంటే పరంధామ్ ని మెడ పట్టుకుని గెంటినట్లు ఆ తర్వాత...పరంధామ్ చేస్తున్న నిర్వాకాలన్నీ వెలుగు చూసాయి. సంస్థకు సంబంధించి యాభై కోట్ల రూపాయల ఫ్రాడ్ లో పరంధామ్ హస్తం ఉందని తెలిసింది. బయట ఆర్టిస్ట్ లకు కేరెక్షర్ లిస్టానంటూ సాగించిన స్కాం ల సంగతి సరే సరి. కొంత మంది జూనియర్ ఆర్టిస్ట్ ల తో సరస సలాఫాలు...కొంత మంది లేడి ఆర్టిస్ట్ లు మగాళ్లతో సన్నిహితంగా ఉన్న సన్నివేశాల్ని మొబైల్ లో చిత్రీకరించి ఇంటర్నెట్ లో అప్ లోడ్ చేయడం లాంటి నీచాలెన్సో పరంధామ్ చేసాడని సిబ్బంది స్వయంగా చెప్పున్న పరిస్థితి.

ఉద్యోగం ఉండ గొట్టుకుని బయటకెళ్తున్నావెళ్తున్నా...“చూస్తా...నన్నీ ఆఫీసులో లేకుండా చేసావ్. నువ్వీ లోకంలోనే లేకుండా చేస్తావ్” టూ పరంధామ్ తర్జన చూపిస్తూ ప్రతిమను బెదిరించాడు.

అయితే, ఆ బెదిరింపులకు భయపడడానికి ప్రతిమ సాదా సీదా క్రియేటివ్ హెడ్ కాదు. దూరపు బంధువునే దూరం పెట్టి స్థాయిలో ఉండంటే...చైర్మన్ తో ఆమెకున్న దగ్గరి తనమెంతో? ఆ విషయమే ఆఫీసులో అంతా చర్చిస్తున్నారు.

ఆ చర్చకు ఫుల్ స్టాప్ ఆ రోజే పడింది.

ఆ రోజు`

అత్యవసర పరిస్థితి విధించినట్లుంది ఆఫీసు. కారణం...చైర్మన్ ఆఫీసుకు రావడమే. సాధారణంగా ఫోన్ లోనే కార్యకలాపాలు చక్క బెట్టి చైర్మన్ హుటాహుటిని కార్యాలయానికి రావడం తుఫాను హెచ్చరిక లాగే ఉంది. ఆయన

రాకలో హడలెత్తిన సిబ్బంది క్యాబిన్ లలో, కంప్యూటర్ ల లో దూరి పోయి మరింత శ్రద్ధగా పనులు చేసుకుంటున్నారు. ఫణి భూషణ రావు వాగ్దేవి ప్రొడక్షన్స్ చైర్ మనే కాదు... ఐటీ రంగంలోనే విఖ్యాతి గాంచిన 'ఐటిక్' సంస్థ చైర్ మన్ కూడా. 'ఐటిక్' సంస్థకు దేశ వ్యాప్తంగానే కాదు, ఎబ్రాడ్ లోనూ ఎన్నో శాఖలున్నాయి. ఆ సంస్థ పర్యవేక్షణకే ఆయనకు ఇరవై నాలుగ్గంటల రోజు చాలదు. 48 గంటలుంటే బాగుండునని అప్పుడప్పుడూ ఆయన సన్నిహితుల వద్ద చమత్కరిస్తుంటారు. మార్నింగ్ ఇండియా, ఈవెనింగ్ సింగపూర్, మర్నాడు లండన్... ఇలా విమానం రెక్కలు పట్టుకుని ప్రపంచమంతా ప్రయాణించే ఫణి భూషణరావు ఆ రోజు వాగ్దేవి ఆఫీసుకు రావడమే సంచలన వార్త. అంతకు మించిన సంచలనమేదో ఉందని సిబ్బంది అంతా ఎదురు చూస్తున్న వేళలో... మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు ఎంప్లాయిస్ తో కాన్ఫరెన్స్ హాల్లో మీటింగ్ సర్క్యులర్ జారీ అయింది. చైర్మన్ గారిలో మీటింగ్... ఉద్యోగుల్లో ఆ ఊహ చెమటలు పట్టిస్తోంది. సంస్థలో ఇటీవల చోటు చేసుకుంటున్న పరిణామాల పట్ల ఫణి భూషణరావు గారు అసంతృప్తిగా ఉన్నారంటూ వార్తలు చక్కర్లు కొట్టాయి. కోట్ల ఖర్చు పెట్టి తీసిన సినిమా రిలీజ్ కాకుండా ఇంటర్నెట్ లో హాల్ చల్ చేయడం పట్ల ఆయన ఆగ్రహంగానే ఉన్నారు. ఆ తర్వాతి పరిణామాల్లో ప్రతిమకు, పరంధామ్ కు మధ్య తీవ్రస్థాయిలో పొడ సూపిన వివాదాలతో సంస్థ పరువు వీధి కెక్కిందని ఆయన చిందులు లోక్కుతున్నారు. ఈ నేపథ్యంలోనే ఆయన ఎన్నడూ రాని ఆఫీసుకి కూడా వచ్చేసారు. క్యాబిన్ లో ఫణి భూషణరావుతో పాటు ప్రతిమ కూడా ఉంది. ఆఫీసు బాయ్ లు క్యాబిన్ లోంచి బయటకి, బయటనుంచి ఆదరా బాదరాగా తిరుగుతున్నారు. చైర్మన్ అడిగిన ప్లెజర్లు అందిస్తున్నారు.

“సార్ సీరియస్ గా ఉన్నారు” అడ్డగించి వివరాల కోసం ఆరా తీస్తున్న ఎంప్లాయితో అన్నాడు ఆఫీస్ బాయ్.

“ఏం జరుగుతోంది. ఇంకేం జరగ బోతోంది?” క్షణ క్షణానికి సిబ్బందిలో ఆందోళన అధిక మవుతోంది.

మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు కాన్ఫరెన్స్ హాల్ కి చేరుకున్నారంతా. వేదిక మీద ఫణి భూషణ రావు ఒక్కరే కూచున్నారు. పక్కన మరో రెండు సీట్లున్నా కూచునేందుకు ఎవరూ సాహసించ లేదు. ప్రతిమ కూడా ముందు వరసలో ఓ కుర్చీలో కూచుంది. ఇంతలో ఓ వ్యక్తి వేదిక మీదకి వచ్చాడు.

“ఆయన.. ఆనంద రావు. ఫణి భూషణ రావు వ్యక్తిగత కార్యదర్శి” సిబ్బంది గుస గుస లాడుకున్నారు. ఆయన టేబుల్ పై ఉన్న మైకు అందుకుని చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

“మీ అందరికీ తెలుసు... చైర్మన్ గారెంత బిజీ నో. అంత బిజీ లోనూ తీరిక చేసుకుని ఈ సంస్థను సందర్శించేందుకు వచ్చారు. ఇండస్ట్రీలో ఈ సంస్థ సాధించిన విజయాలు మీ అందరికీ తెలుసు. సినిమా వాతావరణానికి బిన్నంగా కార్పొరేట్ కార్యాలయాన్ని స్థాపించి విరామ మెరుగకుండా వరుస సినిమాలు తీస్తున్న సంస్థ ఇది. అలాగే, ఎంతో మందికి ఉద్యోగ

బద్ధత్ర కల్పిస్తూ ముందుకు సాగుతోంది. ఈ సంస్థ ప్రగతి కోసం తీసుకోబోయే చర్యల్ని ఆయనే మీకు వెల్లడిస్తారు” అంటూ ఆనందరావు మైకుని పణి భూషణ రావుకి అందించాడు.

మైకుకున్న పణి భూషణ రావు కాన్ఫరెన్స్ హాల్ నంతా ఒక్కసారి కలయ చూశారు. తర్వాత “ఇక్కడున్న వాళ్లందరికీ నమస్కారం పెడదామంటే చిన్న వాళ్లు గుడ్ మార్నింగ్ చెప్పే టైం కాదు. గుడ్ ఈవెనింగ్, గుడ్ నైట్ కూడా చెప్ప లేను...” అన్నారు గంభీరమైన వాతావరణాన్ని తేలిక చేస్తూ.

“సంస్థను సాపించాను కాబట్టి...నే చైర్మన్ ని అయ్యాను. చైర్మన్ ఒక్కడి వల్లే ఏ సంస్థా నడవదు. చైర్మన్ ని ముందుంచి సంస్థను నడిపించేది మీరే. నేను మొదట్నుంచి ఈ సూత్రాన్నే నమ్ముతాను.

సంస్కృతంలో ఫ్రతి ఒక్కరి భాగస్వామ్యం ఉంది. ఎప్పుడూ రాని ఛైర్మన్ వచ్చాడు... ఏం చేయబోతున్నాడో అని ఎవ్వరూ కలవరపడొద్దు. ఈ సంస్కృతి నాకు ఫ్రత్యేకమైన ఇష్టం. ఎంత ఇష్టమంటేకన్న కూతురంత ఇష్టం..” అంటూ ఫ్రతిమ వైపు చూసారొకసారి.

“ఫ్రతిమ... ఈ సంస్కృతి క్రియేటివ్ హెడ్ గానే తెలుసు. కానీ, ఫ్రతిమ నా కన్న కూతురు. కమాన్ బేబీ!” అంటూ రెండు చేతులు సాచి ఆహ్వానించాడు వేదిక మీదికి.

ప్రతిమ నవ్వుతూ లేచి వెళ్ళింది వేదిక పైకి. |

“ఇన్ని కోట్ల ఆస్తికి వారసురాలు నా కూతురు ప్రతిమ. ఐటెక్ కంపెనీకి కాబోయే చీఫ్. ఇప్పుడు వాగ్దేవి షాడ్రక్షన్స్ కి కూడా అధినేత తనే” ప్రతిమని దగ్గరగా తీసుకుని హృదయానికి హత్తుకుని ఆత్మీయంగా నుదుటి పై చుంబించాడు ఫణి భూషణరావు.

“థాంక్యూ డాడ్” అంటూ గారాలు పోయింది ప్రతిమ.

“ఏంటి ... గడిచిన క్షణం వరకూ మన ఆఫీసులో క్రియేటివ్ హెడ్ గా పనిచేసిన ప్రతిమ ఫణిభూషణరావు గారి కూతురా?” నమ్మలేక పోయారు సంస్థ సిబ్బంది. ఎవరికి వారే ఆశ్చర్యంలో నోళ్లు తెరిచారు.

“అయితే, ఇన్నాళ్లు ఆమె ఎందుకు అజ్ఞాతంగా ఉండిపోయింది. వర్కింగ్ విమెన్స్ హాస్టల్లో ఉంటూ సిటీ బస్సుల్లోనే ఎందుకు తిరిగింది? నిజంగానే ఛైర్మన్ గారి కూతురా? లేక..” అందరి చూపుల్లోనూ అవే అనుమానాలు వ్యక్తమవుతున్నాయి.

ఆ సంగతి గ్రహించినట్లుగా ఫణిభూషణరావు చెప్తున్నాడు “ తల్లి లేని ప్రతిమ విదేశాల్లో మేనత్త దగ్గరుండి చదువుకుంది. గతేడాదే ఇండియాకి తిరిగి వచ్చింది. ఆమె రాగానే సంస్థలో కీలక బాధ్యతలు అప్పగించాలని అనుకున్నాను. ఆ బాధ్యతలు స్వీకరించేందుకు కూడా తను ఓకే. అయితే, తనే చిన్న మెలిక పెట్టింది. ఒకేసారి బాస్ కూతురిగా ఇంటర్వ్యూస్ చేయొద్దని కోరుకుంది. అందరూగానే నచ్చిన ఓ సంస్థలో పనిచేస్తూ

తనను తాను పూర్వ చేసుకోవాలనుకుంది. ఎ బ్రాడ్ లో ఉన్నప్పుడు కొన్ని షార్ట్ ఫిల్మ్ లూ తీసింది. అక్కడి టీవీ షోల్లో వ్యాఖ్యాత్రిగా వ్యవహరించింది. కొన్ని టాక్ షోలు రూపొందించింది. అవన్నీ చూసిన తర్వాత వాగ్దేవి షాడ్రక్షన్స్ లో క్రియేటివ్ హెడ్ పోస్ట్ క్రియేట్ చేసి సంస్థ బాధ్యతల్ని ఆమెకి అప్పగించాను. ఆ తర్వాత కథ మీ అందరికీ తెలిసిందే. తన చేతుల్లో రూపుదిద్దుకున్న సినిమాలు ఆమె సమర్థతను చాటి చెప్పాయి. ఆమె ఎంచుకున్న సబ్జెక్ట్ లు ఆమె సృజనకు అడ్డంపడతాయి. సంస్థ నిర్వాహకురాలిగా తనేం చేయాలో తనకు తెలుసు. సిబ్బంది నుంచి ఏం తీసుకోవాలో కూడా ఆమెకు తెలుసు. అందుకే, ఇండస్ట్రీ లోనే ఈ సంస్థకు ప్రత్యేకతను సంతరించి వెట్టింది” ప్రతిమ గురించి చెప్పాడతడు.

“ఇకపై కూడా ప్రతిమ ఇక్కడే పనిచేస్తుంది. ఈ సంస్థ నుంచి మరిన్ని మంచి సినిమాలు రూపొందిస్తుంది. ఇక, అసలు

విషయానికొస్తే... ఈ మధ్య సంస్థలో జరిగిన పరిణామాలు నా దృష్టికి వచ్చాయి. పరంధామ్ వ్యవహారం ఓ కొలిక్కి వచ్చింది. అలాంటి వాళ్లగురించి ఎక్కువ చెప్పదలచుకోలేదు. అంతా కలిసికట్టుగా పనిచేయాలని మనస్ఫూర్తిగా ఆశిస్తున్నాను”

ఆ తర్వాత ఫత్రిమ మాట్లాడింది. సంస్థలో సహకరించిన ఫత్రి ఒక్కరికీ పేరు పేరునా కృతజ్ఞతలు చెప్తూ కృష్ణంగానే ముగించింది. ఆ సంగతులన్నీ తెలుసుకున్న తేజా ఆశ్చర్యానికి అంతు లేకుండా పోయింది. నిన్నటి దాకా ఫత్రిమ తమ లాగే మధ్య తరగతికి చెందిన అమ్మాయనుకున్నాడు కానీ, కోట్లకు పడగెత్తిన సంపన్నురాలని అస్సలు ఊహించలేకపోయాడు. ఈ నేపథ్యంలోనే హఠాత్తుగా తేజాకి ఆమె అజ్ఞాత ప్రేమికుడు గుర్తొచ్చాడు. కులం, మతం, ధనం, బలం ప్రేమకు అడుగడుగునా అడ్డు తగులుతున్న సందర్భంలో ఫత్రిమ ప్రేమకథ పలిస్తుందా? ఆ అజ్ఞాత ప్రేమికుడే ఆమె మెడలో తాళికట్టి తన దాన్ని చేసుకుంటాడా? కళ్లెదురుగా జరుగుతున్న ఈ కథ తేజాలో అంతులేని ఉత్కంఠకు కారణమవుతోంది. ఆ ఆలోచనల మధ్య లోనూ ఫత్రిమ ప్రేమను తను దక్కించుకోలేదన్న బాధ కూడా అతడి మనసుకు మంటవెడ్డోంది.

కొన్ని రోజుల తర్వాత`

వాగ్దేవి కార్యాలయంలో మీడియా సమావేశం జరిగింది. ఆ సమావేశానికి ప్రత్యేకంగా హాజరైన కంపెనీ ఛైర్మన్ ఫణి భూషణరావు ఫత్రిమని ఆకాశానికెత్తారు. ఆపెన్ కాన్ఫరెన్స్ కి తేజా కూడా అటెండయ్యాడు.

వివరాలన్నీ నోట్ చేసుకున్న తర్వాత “కంగ్రాట్స్...” ప్రత్యేకంగా కలిసినప్పుడు ఫత్రిమను అభినందించాడు.

“థాంక్స్..”

“మా చానెల్ కి ఎక్స్ క్లూజివ్ ఇంటర్వ్యూ ఎప్పుడు?”

“ఈ పైన్ కాన్ఫరెన్స్ మీరు కవర్ చేయరా?”

“ఇది వేరు.. నేనడుగుతోంది ఎఫ్ టూ ఎఫ్”

“ఏంటది?”

“ఎలక్ట్రానిక్ మీడియా పరిభాషలో ఎఫ్ టూ ఎఫ్ అంటే ఫేస్ టూ ఫేస్. ముఖాముఖి. మీ విషయానికొస్తే... నీలాల నింగిలో నేల చేసే సంభాషణం” అన్నాడు తేజ.

“ఔనా?” నవ్వింది ప్రతిమ.

“ఔను... ఆకాశమా నీవెక్కడ... అవనిపై నేనెక్కడా?” అనాలనిపిస్తోంది నాకు. నిన్నటి దాకా మా అందరిలో మీరూ ఒకరు. ఇవాళ అందనంత ఎత్తుల్లోనూ మీరే...”

“ఎలాగనగలుగుతున్నారు మీరు?”

“ఫణి భూషణరావుగారమ్మాయని తెలిసిన తర్వాత మీరు మాలో ఒకరని ఎలాగనుకోగలం?” ప్లశ్చించాడు.

“ఫణిభూషణరావు గారమ్మాయికి ఫ్రెండ్స్ ఉండరా?”

“ఆ ఫ్రెండ్స్ కూడా అదే స్టేటస్లో ఉంటారు”

“అలాగా ... ఓ కొత్తవిషయం చెప్పారు. ఇక ముందు అలాగే నడుచుకుంటాను. అన్నట్టు... మిస్టర్ తేజా! మీరు నన్ను కలిసేందుకు వచ్చే ముందు ఫార్మాలిటీస్ పాటించండి. ఆఫీస్ నంబర్ అడిగి తెలుసుకోండి. నేనున్నానో లేదో ఆరా తీయండి. ఉన్నా...మిమ్మల్ని కలిసే మూడో ఉన్నానో లేదో అబ్జర్వ్ చేయండి. ఇంకో విషయం ...నా పర్సనల్ నంబర్ కి డైరెక్ట్ గా ఎప్పుడూ ఫోన్ చేయకండి. ఇలాంటి కాల్స్ డిస్టర్బ్ చేస్తాయి ...ఓకేనా?” అంది ప్రతిమ అక్కడ్నుంచి కదుల్తూ.

“ ఒక్క క్షణం .. ఆగండి. ఇంతకీ మీరేమంటున్నారు?”

“ఇందాక మీరన్నదే. అందులో ఒక్క మాట నా మాట లేదు. ఇక ముందు నేనెలా ఉండాలో మీరు సజెస్ట్ చేశారు. అది మీతోనే మొదలుపెట్టాలనుకున్నానంతే”

“ సారీ ... మీరు ఫణిభూషణరావుగారమ్మాయిని తెలిసి ... అలా మాట్లాడాను”

“ ఆ సంగతి తెలిక ముందు ఫ్రతిమ మీ ఫ్రెండ్ కదా! ఆ అమ్మాయి గురించి మీరు తెలుసుకున్నది అంతేనా?”

“మిమ్మల్ని అందని ఆకాశం అనుకున్నాను..”

“ఆకాశంలోని వాన చినుకు కూడా నేలతోనే నేస్తంకడుతుంది”

“ఇంద్రధనుసనుకున్నాను”

“ఆ హరివిల్లేనింగికి నేలకు వంతెన కడుతుంది”

“వదిలేయండి ... మీరేంటో అర్థం చేసుకున్నాను. ఫేస్ టు ఫేస్ ఎప్పుడు?”

“ఇప్పటి దాకా జరిగింది అది కాదా?” అడిగింది నవ్వుతూ ఫ్రతిమ. తర్వాత “ ఒకట్రెండు రోజుల్లో తీరిగ్గా మనం కలుద్దాం. అప్పుడే మీలో ‘ఫేస్ టు ఫేస్...’ చెప్పింది ఫ్రతిమ. తేజా వెళ్ళిపోయినా అతడి మాటలే ఫ్రతిమని వెంటాడుతూ వచ్చాయి.

ఫ్రిమ ... ఆ మూడక్షరాల పేరుతో ఇప్పటి వరకూ తన ఐదిటిటీ కొనసాగింది. ఇక ముందు ...
పణిభూషణరావుగారమ్మాయనే ట్యాగ్ లైన్లో ఈ ప్రపంచం తనని గుర్తించేలా ఉంది. తేజా మాటల్లోనూ అదే వ్యక్తమైంది.
ఆ తర్వాత సంస్థ లోనూ ఆ తేడా పసికట్టింది ఫ్రిమ.

ఫ్రిమ ఎవరో తెలిసిన తర్వాత ఆమెతో చనువుగా వెనుకనుక తిరిగిన వాళ్లు కాస్త దూరం మెంట్లైన్ చేయడం
మొదలెట్టారు. కారిడార్లో ఫ్రిమ ఎదురైతే చాలు... భయం భయంగా విప్ చేసి పక్కకు తప్పుకునే వాళ్లు ఫ్రిమ
కూడా తమలాంటి ఉద్యోగి అనుకుని చాటుగా హాస్యాలు, రహస్యాలు చెప్పిన వాళ్లు ఏ క్షణంలో తమ సీటు కిందకు
నీళ్ళొస్తాయా? అని భయాందోళనలు చెందుతున్నారు.

ఈ పరిస్థితిని గమనించింది ఫ్రిమ.

ఇక, భరించలేక ఓ రోజు మళ్ళీ అందర్నీ కాన్ఫరెన్స్ హాల్కి ఇన్వైట్ చేసింది.

“ ఊ ... చెప్పండి ” అంది ఫ్రిమ. సంస్థ అధినేతగా సమావేశాన్ని అరెంజ్ చేసింది తనే.

మీటింగ్ ఎజెండా తనదే. కానీ, తమనే చెప్పమనేసరికి ఏం చెప్పాలో అర్థంకాక ఇబ్బందిగా ఆమెని చూసారంతా.

“ అదే ... మనమధ్య ఉండకూడనిది ఈ దూరమే. ఇన్నాళ్లు కలిసి పనిచేసాం. అలాగే ఇప్పుడూ పనిచేద్దాం. నేనేదో మీలా
నేల మీద తిరిగేదాన్ని కాదని ... ఎక్కడో ఆకాశం నుంచి జారిపడ్డాననే ఫీలింగ్ని మీరంతా విడిచి పెట్టాలి. నేను ..
ఎప్పటికీ మీ ఫ్రిమనే ” అంది.

ఆ మాటలకే ఉబ్బితబ్బిబ్బయ్యారు వారంతా.

ఆ మర్నాడే...తేజాని పిలిచి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చింది. అప్పుడే... సరికొత్త పాజైక్ట్ కి శ్రీవారం చుడుతున్నానని ఎనౌన్స్ చేసింది. ఆ పాజైక్ట్ డిటయిల్స్ ప్లముఖంగా రావాలని కోరింది.

‘నా ఇంటర్వ్యూ కట్ చేసినా ఫర్వాలేదు. పాజైక్ట్ సమాచారం ముఖ్యం’ అని పదేపదే చెప్పింది.

వెళ్తు వెళ్తు ‘ఎలా ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు కొత్త పాజైక్ట్ నీ?’ అడిగాడు తేజ.

“కొత్తే ఉంది? ఇది వరకు హ్యాండిల్ చేసిన పాజషనే కదా!”

“కానీ.. పణిబూషణరావు గారమ్మాయిగా” ఇంకా ఏదో అనబోయి మధ్యలోనే ఆగిపోయాడతడు.

అప్పుడే అంది ప్రతిమ “పర్వాలేదు అనండి. ప్రతిమగా గుర్తింపు తెచ్చుకోవడానికి ఎంతో శ్రమపడాల్సి వచ్చింది.

పణిబూషణరావుగారమ్మాయిని ఎప్పుడైతే ప్రపంచానికి తెలిసిందో... ఎక్కడలేని గుర్తింపుదానంతటది వచ్చేసింది. సాదాసీదాగా బతకడంకన్నా... సంపన్నుడి కూతురిగా బతకడం కష్టమని నాకిప్పుడు అర్థమవుతోంది. ఇష్టమైన ఫ్రెండ్స్ తో మాట్లాడేందుకు కొన్ని క్షణాల్ని కూడా మనకి మనం మిగుల్చుకోకపోవడాన్ని మించిన బాధ ఇంకేముంటుంది? సిటీ బస్ దిగగానే ఎదురుగా కనిపించే బండి దగ్గరి కి వెళ్లిపానీపూరి లాగించేయడం లాంటి చిన్నచిన్న సరదాలు, సంతోషాల కి దూరమవుతున్నాననిపిస్తోంది. ప్రతిమగా అవన్నీ చేశాను. ఇప్పుడు వరించి వచ్చిన కొత్తట్యాగ్ లైన్ తో ఏవీ చేయలేకపోతున్నాను...”

“అంటే.. పణిబూషణరావుగారమ్మాయిగా హ్యాపీగా లేరా?”

“ఊహూ.. కాకపోతే, కార్పొరేట్ కల్చర్ లోని ఫాల్స్ ఫ్రెండ్స్ అర్థమవుతోంది. అంతేకాదు... ఈ కార్పొరేట్ పోటీ ప్రపంచంలో ప్రతిక్షణం కనిపించని యుద్ధం జరుగుతుంటుంది. అది మేధోయుద్ధం. పైకి ఆయుధాలు కనిపించవు. మన చుట్టూ ఉన్న గుంపులో శత్రువులవరో ... మిత్రులవరో గుర్తించడం కష్టమే. అందుకే, ఈ యుద్ధాలు కురుక్షేత్రస్రగ్రామం కన్నా భీకరమైనవి... బయానకమైనవి. అనుక్షణం అప్రమత్తంగా లేకుంటే ఈ యుద్ధంలో నెగ్గుకు రావడం కష్టం. విజిలేటుగా నిలవడం మరీ కష్టం”

ప్రకృతిలో సహవాసం చేస్తూ స్వేచ్ఛగా తిరిగే పంచవన్నెల చిలకను పంజరంలో బంధించినట్లనిపించింది ప్రతిమని చూస్తే, ఎందుకో, ఆమె కళ్లలో నైరాశ్యం కొట్టొచ్చినట్లు కనిపించింది.

‘బ్యూటీఫిల్ బెయిన్’ పేరుతో ఇంటర్వ్యూ టెలికాస్ట్ చేయడానికి ఒక్కరోజు ముందే... ప్రతిమ ఈ లోకం నుంచి... మరెన్నటికీ తిరిగిరాలేని దూర తీరాలకు తరలిపోయింది. ‘చానెల్ సిక్వీటీన్ కి ప్రతిమ ఇచ్చిన ఆఖరి ఇంటర్వ్యూ’ అంటూ ఆ ఇంటర్వ్యూ ప్లే అయింది.

'చక్కనమ్మచిక్కినా అందమే' అన్నట్లుంది ప్రతిమ. పరిశీలనగా చూస్తే ముఖంలో స్వప్నాస్వప్నంగా కదలాడుతున్న బాధావీచికలు. మనసును కృంగదీస్తున్న నీలి నీడలవి షాద ఛాయలేవో ముఖబింబాన్ని కమ్మేసినట్లు కనిపిస్తోందామె.

చానెల్ లైబ్రరీలో ఆ ఇంటర్వ్యూ చూస్తూ... అప్పటి ఇన్విడెంట్ నేపథ్యాన్ని గుర్తుచేసుకుంటున్నాడు తేజ.

ప్రతిమ చుట్టూ ఉన్న పాల్గొన్న పణిబూషణరావు, ఆనందరావు, పరంధామ్లో పాటు ఆమె ఎంతగానో ప్రేమిస్తున్న అభిరామ్ పుధానంగా కనిపిస్తున్నారు. వీరిలో పాటు ఇండస్ట్రీలో కూడా ప్రతిమకు పరిచయాలు బాగానే ఉన్నాయి. అయితే, ఆ రోజు ఏడో అంతస్తు టెర్రస్ మీంచి ప్రతిమ ఎందుకు పడిపోయింది? అంతెత్తునుంచి ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనే దూకిందా? వెనుక నుంచి ఎవరైనా తోసేసారా? ఒకవేళ దూకితే... బలవంతంగా చచ్చిపోవాలనే ఆలోచన ఆమెకెందుకో చ్చింది?

ఈ ఘటనలో పరోక్షంగా పరంధామ్ పాల్గొన్నా ఉందా? లేక, ప్రేమలో అపారాలు చోటుచేసుకోవడం వల్ల జీవితంపై విరక్తి కలిగి ఆమె ఈ పని చేసిందా? ఎంతో గారాబంగా పెంచుకున్న పణిబూషణరావు ప్రతిమ జీవితంలో అటువంటి క్షణాలు రాకుండా నిరోధించడంలో విఫలమయ్యాడా?

అసలంతకీ ఏం జరిగింది?

ఇలా పలుకోణాల్లో ఆలోచిస్తున్నాడు తేజ.

ఆ రోజు వీక్లీఆఫ్.

ఇంటర్వే ఉన్నాడు తేజ.

ఆరు రోజుల తర్వాత వచ్చే ఆఫ్ అంటే ఆనందమే అయినా... వీక్లీ ఆఫ్ లు, విరామాలుండని క్రయిని రిపోర్ట్ చేసే ఫోటోషన్ లో ఉన్న తేజా చాలా రోజుల తర్వాత తీసుకున్న ఆఫ్ అది.

తేజా ఇంట్లో ఉంటే ఆ సందడే వేరు.

తల్లి సుబ్బలక్ష్మి, చెల్లి అర్చన ఆటపట్టిస్తారు. అల్లర్లల్లి చెస్తారు.

అంతేనా!

ఇంటికి పెస్టివల్ మూడొచ్చినట్లు... ప్రత్యేక వంటకాలు చేస్తారు.

డ్రాయింగ్ రూం లో ' టీవీ క్షణం'లో తేజ క్షణాలు ఖర్చుచేస్తుంటే కిచెన్ లో ఆ ఇద్దరూ పనుల్లో మునిగి తీలుతున్నారు. ఇంతలో తల్లి అంది " వెంటనే వాడికో చుప్ప నా తిని కట్టి పడేస్తే ఎంచక్కా ఈ కిచెన్ అప్పగించేయొచ్చు. ఊహ తెలిసిన దగ్గర్నుంచి గ్యాస్ మంటల్లోనే కాలక్లేషమవుతోంది" విసుక్కుంటున్నట్టు అంటున్నా... వెంటనే తేజాకి పెళ్లిచేయాలనే ఆత్మత్ర తల్లి మాటల్లో వ్యక్తమవుతోంది.

ఆ మాటల్ని వింటున్న తేజా నవ్వుకున్నాడు. కోడలి పిల్లంటే కిచెన్ కే పరిమితమా? అప్పడాలు, అట్లకాడల్తో వంటిల్లుని రాసిచ్చేయడమా? తనకు కోడలే కావచ్చు. వరించి వచ్చిన ఆమె తన అర్థాంగి. అంటే, తన అర్థభాగం. నాశ్వాస, నాధ్యాస, నా ఆశలన్నీ ఆమె. ఆమె వస్తే హృదయంలోకి ఆకుపచ్చ ఆమని విచ్చేసినట్లే తన ఆమె నడుం పట్టుకుని నడిపిస్తుంటే, అలవోకగా ఆమె తన తలని భుజంపై వాల్చడంలో ని సోగసు అనుభవించాల్సిందే తప్ప వర్ణించడానికి వీలేదు. వెన్నెల్లో షికార్లు పచ్చిక తిన్నెలపై పవళింపులు, వెచ్చని శ్వాసల్లో వేడెక్కించుకోవడాలు... ఓప్! ఒంటరితనాన్ని వెలివేసే జంటజావళి కనెప్టల్లో వికసించే వెలుగు జలుగుల దీపావళి.

ఊహల పల్లకిలో ఊరేగుతుంటే...

"మమ్మీ... మనింటికి త్వరలో వదినొచ్చేస్తోందే" గట్టిగా అరుస్తోంది అర్చన. "ఏంటి అర్చనా! ఏమంటున్నావ్?" అంతే స్థాయిలో కిచెన్ లోంచి సుబ్బలక్ష్మి కూడా అరుస్తోంది.

డ్రాయింగ్ రూంలో కూచుని టీవీ చూస్తున్న తేజా ఆ ఇద్దరి మాటలకి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“అర్చనకువదినంటే...తనకుభార్యేగా? తనకుతెలికుండాతనభార్యఈఇంట్లోకివస్తోదా? అదీఅర్చనచెప్తోదా? ఇంట్లోకి తుఫానేదో వస్తున్నట్లే ఉంది..”అనుకుంటూ ఒక్క ఊదుతున సోఫాలోంచి లేచి కిచెన్లోకి ఓ దూకు దూకాడు తేజ.

“ఏంటే... ఏమంటున్నావ్ నువ్వు?” అడిగాడు అర్చన చెవి మెలిపడుతూ.

“మమ్మీ! అన్నయ్య చూడవే” అంటూ ఫిర్యాదు చేసింది అర్చన.

“ఏంట్రోడవ?” అంటూసుబ్బలక్ష్మీవచ్చితేజచేతుల్లోంచిఅర్చననివిడిపించింది.

“చూడు ...ఇదేంవాగుతుందో?” అన్నాడుతేజ.

“ఉన్నమాటంటేఉలుకెక్కువంటారు”అందిఅర్చన.

“ఉన్నమాటేంటే?” మళ్ళీఅర్చనను దొరకపుచ్చుకునేందుకు తేజ ప్రియత్నించాడు. వాడి చేతికి దొరకుండా అర్చన అమ్మచీర చాటున దాక్కుంది.

“ఏంట్రోఈ అల్లర్లీ...” అంది సుబ్బలక్ష్మీ ముద్దుగా ఇద్దర్ని కసురుతూ.

“చూడమ్మా... వదినొస్తుందంటూ ఎలా అల్లర్లీ పెడుతోందో?”

“అన్నయ్య పెళ్ళిచేసుకుంటే వచ్చేది వదినే కదమ్మా”అడిగింది అర్చన అమాయకంగా.“ఔను... అన్నయ్య పెళ్ళా నీకు వదినే కదా!” అంది తల్లి

‘అదే మాట చెప్తుంటే అలకెందుకో?’ “ఇంతకీ వదినని ఎక్కడ చూసావే?” అడిగాడు తేజ.

“ఇదిగో... ఇక్కడే. నీ డైరీలో...” అంటూ ఓ ఫోటో చూపించింది. అర్చన చేతిలోంచి ఆ ఫోటో సుబ్బలక్ష్మి లాక్కుని “కుందనపు బొమ్మలా ఉందిరా! ప్లీమ్‌చావా? అమ్మాయి పేరేంటి?” అనడిగింది ఆత్మత్ర ఆపుకోలేక.

అప్పుడు చూసాడు ఆ ఫోటోని తేజా “ఓ.. అదా... అమ్మా! నా డైరీలో ఇలాంటి ఫోటోలు లక్షఉంటాయి. ఫోలోన్ కేసులకు సంబంధించిన ఫోటోలవి. పోస్ట్రాం చేసేందుకు తెస్తుంటాం...”

“ఇంతకీ ఈ అమ్మాయివెవర్రా?” అడిగింది తల్లి

“ఆ అమ్మాయి? ఈ లోకంలోనే లేదు. చనిపోయింది. పేరు ప్రతిమ” చెప్పాడు.

“అయ్యో పాపం! ఏం... ఎందుకు చనిపోయింది?”

“అదే ఆరా తీస్తున్నాం...” చెప్పాడు. ఆ వెంటనే అర్చన వైపు తిరిగి “పిచ్చి పిచ్చి వేషాలేయకు. ఏ ఫోటోపడితే ఆ ఫోటోని చూపించి అమ్మని, నన్ను అల్లరి పెట్టకు” హెచ్చరించాడు తేజ కాస్త కటువుగా. “అన్నీ అబద్దాలే. నచ్చింది కనుకనే ఆ అమ్మాయి ఫోటోని డైరీలో పెట్టుకుని ఊరేగుతున్నాడు. పైగా చనిపోయిందంటూ అబద్దాలాడుతున్నాడు”

“ఆ అమ్మాయి గురించి నీకు తెలుసా? నాకు తెలుసా?” అడిగాడు తేజ.

“నాకూ తెలుసు. మొన్నే కోఠి విమెన్స్ కాలేజీ నుంచి వస్తుంటే ఇండికా కార్లో ఆ అమ్మాయిని చూసా. ఎంత బాగుంది అనుకున్నా. ఇవాళ నీ డైరీలో చూసా”

“ఇండికా కార్లోనా?” అర్పన కోఠి విమెన్స్ కాలేజీలో బీకాం రెండో సంవత్సరం చదువుతోంది.

“ఔను... ఇండికా కార్లోనే..” అదే సమయంలో ఆనందరావు చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

కోఠి హరిద్వార్ హోటల్ ముందు ఇండికా కార్లో ఆ అమ్మాయిని చూసినట్లు చెప్పాడతడు.

ఆ మాటలు ఆనందరావు చెప్పినప్పుడు అంత సీరియస్ గా తీసుకోలేదు తేజ.

కానీ, ఇవాళ తన చెల్లెలు అర్చన కూడా అదే మాట చెప్తోందంటే... ప్రతిమ బతికే ఉందా? సందిగ్ధంలో పడపోయాడు.

“అర్చనా ... నిజం చెప్పు. ఆ అమ్మాయిని నిజంగానే నువ్వు చూసావా?”

“చూసాను... అచ్చం ఈ ఫోటోలో ఉన్నట్లే ఉంది” చెప్పింది అర్చన. చనిపోయిన ప్రతిమ బతికుండడమేంటి? తెలుసుకోలేకపోతున్నాడు తేజ. “లవ్.. సెక్స్... రోమాన్స్! ఎవరికీ ఎవరూ నేర్పక్కరేద్దు. ప్రకృతి తప్ప ప్రత్యేకించి ఏ గురువూ నేర్పించాల్సిన విద్య కూడా కాదది. మీ మొగుళ్లను ప్రేమించండంటూ పెళ్లయిన ఆడవాళ్లకి ఎవరైనా సలహాలివ్వడం ఏ మేరకు సబబు? ఆ మాత్రం ఇంగితం లేకుండా ఖాకీలు లవ్ గురు అవతారమెత్తారు. తగుదునమ్మా... అటూ ఫోలీస్ వెబ్సైట్ లో పండంటి కాపురానికి ఎనిమిది సూత్రాలంటూ ఏకంగా ప్రేమ పాఠాలే చెప్తున్నారు. మీ భర్తలు పక్క చూపులు చూడకుండా ఉండాలంటే ... తప్పనిసరిగా ఆచరించాల్సిన చిట్కాలివే నంటున్నారు ఖాకీలు. అయితే, వాటిలో కొన్ని సూచనలు పరిశీలిస్తే... ఒంటి పై తేళ్ళూ జెర్నీలూ పాకడం ఖాయం...”

యాంకర్ ఫార్వ్ రాసున్నాడు తేజ.

అనుకోకుండా ఫోలీస్ అధికారిక వెబ్సైట్ చూసాడతడు.

ఆ వెబ్సైట్ లో లేడిస్ స్పెషల్ పేజీలోకి అతడి దృష్టి మళ్ళింది. పచ్చటి బతుకుల్ని బలి తీసుకుంటున్న వివాహేతర సంబంధాలు నిరోధించాలంటే ఇంట్లో ఇలాళ్లు జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలంటూ ఆ పేజీలో ప్రముఖంగా ఓ ఆర్టికల్ ప్రకటించారు. ఉద్దేశం మంచిదే అయినా... ఆ ఆర్టికల్ వ్యక్తికరించిన పద్ధతిని శృతి మించినట్లనిపించింది తేజాకి.

జీవితభాగస్వామికి ఆత్మీయ నేస్తం మీరే... సమస్యలు, సందేహాల్ని మనసులో అట్టేపెట్టుకోకుండా నిస్సందేహంగా ప్రకటించండంటూ సూచనలు చేస్తూనే... వైవాహిక జీవితంలో గుడ్ సెక్స్ పాధ్రాన్యత గుర్తించమంటూ ఖాకీలు సలహాలిస్తున్నారు.

మీ భర్త పక్కచూపులు చూడకుండా ఉండాలంటే... శయన మందిరంలో మీ పాత్ర అమోఘంగా ఉండాలంటూ భార్యలకు హితవు పలుకుతున్నారు. పేమలు, పెళ్లిళ్లు, రోమాన్స్, సెక్స్... ఇలా ప్రతి విషయంలోనూ యదేచ్ఛగా అభిప్రాయాలు వెల్లడించిన ఫోలీస్ వెబ్సైట్ లీడిస్ స్పెషల్ పేజీ పై మహిళా సంఘాల నేతల నుంచి విమర్శలు వెల్లువెత్తాయి.

అందుకే, ఫోలీసుల వైఖరిని ఎండగడుతూ హాపెనవర్ ప్రత్యేక ప్యాకేజీకి స్క్రిప్ట్ రెడి చేస్తున్నాడు తేజ.

అదే సమయంలో... యాంకర్ వరలక్ష్మి వచ్చిందక్కడికి.

“హలోసార్...” విప్ చేసింది. ఆ ఇన్సిడెంట్ తర్వాత వరలక్ష్మి బాగా దగ్గరైంది. చనువుగా మాట్లాడుతోంది. అప్పుడప్పుడూ వ్యక్తి ‘గతా’ల్ని తోడుకుని మరి విశ్లేషించుకోవడం పరిపాటింది. ఓ రకంగా వరలక్ష్మి క్షేమం కోరే ఫ్రెండ్, పిలాసఫర్, గౌడ్ అన్నీ తేజానె. ప్రతి చిన్న విషయాన్నీ అతడిలో షేర్ చేసుకుంటోంది. చివరాఖరికి... సుప్రభాత కిరణాలు లోకాన్ని పలకరించే వేళలో ఓ ‘గుడ్ మార్నింగ్’, పశ్చిమాన ఆకాశం అ రుణరాగ రంజితమయ్యే సమయంలో ఓ ‘గుడ్ ఈవెనింగ్’, రాత్రిలోకం నిద్రలోకి జారుకునే ముందు ఓ ‘గుడ్ నైట్’ మెసేజ్ లిచ్చి తేజాకి పంపకపోతే లిటరలీ ఆమెకు రోజు గడవనట్లే.

“కమాన్..” ఆత్మీయంగా ఆహ్వానించాడు వరలక్ష్మిని తేజ.

“డిస్టర్బ్ చేసానా?”

“నా టెటాల్... ఫోఫెషనల్ స్ట్రెస్ తగ్గించావు. నువ్వే రాకపోతే... సీరియస్ గా కంటెంట్ లో మునిగిపోయేవాడిని” నవ్వుతూ ఆన్సరిచ్చాడు తేజ. ఆమెని చూస్తున్నప్పుడల్లా అతడి హృదయం ధ్రువించుకుపోతుంటుంది. బంగారంలాంటి జీవితాన్ని అమాయకంగా ఇబ్బందుల్లో పడేసిందనే భావన కలుగుతుంటుంది. గత జ్ఞాప్తులు ఆమెని ముల్లుల్లా గుచ్చి వే ధించకుండా ఉండాలంటే... రోటీన్ లో బిజీ అయిపోవాలి. ఆలోచించడానికే సమయంలేనంత బిజీ అయిపోవాలి. అందుకే, వీలైనన్ని ఎక్కువ ప్రోగ్రాంలు చేయమంటూ ప్రోత్సహిస్తున్నాడు తేజ.

“ఫీడ్ బ్యాక్ ఎలా ఉంది?” చాలోజుల తర్వాత అపర్ణ అపహరణ కేసుకు సంబంధించిన ప్రోగ్రాం గురించి ప్రత్యేకించి ప్రశ్నించిందామె.

“ఆ షోగ్రామా? చాలా కాల్స్ వచ్చాయి. అన్నట్లు...బాస్కి నీ యాంకరింగ్ తెగ నచ్చింది” అంటూ బాస్ చెప్పిన కొత్త షోగ్రామ్ గురించి వరలక్ష్మిలో షేర్ చేసుకున్నాడు తేజ.

కాన్సెప్ట్ విన్న వెంటనే ఎగ్జియిట్ అయిందామె.

‘చాలా మంచి షోగ్రామ్ సర్. స్పాట్ కవరేజ్ తప్పిస్తే చానెల్ కూడా క్రయింకి సంబంధించి కంప్లెట్ డిటయిల్స్ ఇవ్వడం లేదు. ఇప్పటికే క్రయిం కవరేజ్లో మన చానెల్కి స్పెషల్ ఇమేజ్ ఉంది. కొత్త కాన్సెప్ట్ కూడా ఎయిర్ లోకి వెళ్ళిందంటే... మిగతా చానెల్స్ కుళ్ళకోవాల్సిందే’ ఆనందం పట్టలేక పోతోంది వరలక్ష్మి.

“ఎప్పుడో జరిగి సెన్సేషన్ క్రియేట్ చేసిన ఇన్సిడెంట్స్ ఫ్రంట్ స్టేట్స్ తెలుసుకోవాలని పబ్లిక్కి ఉంటుంది. కానీ, తెలుసుకో లేకపోతున్నారు. కారణం...”

“కారణం నే చెప్పనా?” అన్నాడు తేజ.

“ఘోర్ ... మీరే చెప్పండి” అంది నవ్వుతూ.

“సముద్రాన్ని చూడు... ఓ అల వెనుక మరో అల వస్తూనే ఉంటుంది. అలాగే, క్రయిం ఇన్సిడెంట్స్ కూడానూ. ట్వీన్ సిటీస్లో పాటు సైబర్సిటీ ఫోలిస్ కమిషనరేట్లో ఫ్రెజిరోజూ నమోదవుతున్న కేసుల్ని చూస్తుంటే కళ్ళ తిరుగుతాయి. ఓ కేసు కవర్ చేసే లోపల మరో కేసు వచ్చిపడుతోంది. దాంతో... పాత కేసుల్ని ఫోలిసులే పట్టించుకోవడం లేదు. అన్నట్లు... ఫోలిస్ వెబ్ సైట్ చూసావా?” అంటూ వెబ్సైట్ లోని లేడీస్ స్పెషల్ పేజీ చూపించాడు తేజ.

“ అసలు కేసుల నొదిలేసి ఇలాంటి కొసరు పనులపై మన ఫోలిసులు కాన్సంట్రేట్ చేస్తున్నారు. అందుకే, క్రయింరేట్ జనాల్ని బెంబేలెత్తిస్తోంది. అందుకే, స్పెషల్గా మన బాస్ పాత కేసుల్ని తిరగదోడమన్నాడు. ముందుగా మనకు ఎసైన్ చేసింది ఫ్రైమ్ కేసు. అది నీకు గుర్తుంది కదా!” అడిగాడు తేజ.

“గుర్తుంది. అన్నట్లు...వాళ్ల సినీమా సక్సెస్ మీటింగ్ నేనే యాంకరింగ్ చేసాను కదా” చెప్పింది వరలక్ష్మి.

“ఇప్పుడు ... ఈ ఫోగ్రామ్ కి కూడా నువ్వే యాంకరింగ్ చేయాలి” చెప్తూ పూర్తిచేసిన స్క్రీన్ కి సంబంధించి ఓ కాపీని ఆమె చేతుల్లో పెట్టాడు. రెండో కాపీ ఫ్రిటవుట్ తీసి బాయ్ని పిలిచి ఎడిటింగ్ సెక్షన్ కి పంపించాడు. తర్వాత ఇంటర్ కంలో కెమెరా సెక్షన్ కి ఫోన్ చేసి కెమెరామెన్ ని వెబ్ సైట్ పేజీల్ని షూట్ చేసేందుకు అర్జంట్ గా తన క్యూబిన్ లోకి రమ్మన్నాడు. కెమెరామెన్ వచ్చే లోగా దొరికిన కాస్త సమయంలో... వరలక్ష్మి అడిగింది “నేనో డౌట్ తీర్చుకోవచ్చా?”

“అడుగు... డౌటెండుకు?” అన్నాడు తేజ.

“చనిపోయిన తర్వాత మనుషులేమవుతారు?”

“కాలిస్తే బూడిద... పూడిస్తే ఎముకల గూడుగా మిగులుతారు” చెప్పాడు నవ్వుతూ.

“సీరియస్ గా చెప్పండి సార్. జనాల్ని థిర్ల చేసే కాన్సెప్ట్ నేచెప్పా”

“క్రయం బులెటెన్ ద్వారా నువ్విస్తున్న థిర్లింగ్ చాలేదా? ” అడిగాడతడు.

“నా క్వశ్చన్ కి ఆన్సరివ్వండి సార్... చనిపోయిన తర్వాత మనుషులు ఏమవుతారు?”

“ఆ క్వశ్చన్ కి నేనే కాదు... బతికున్న ఏ ఒక్కరూ ఆన్సరివ్వలేరు. కారణం.. ఒక్కటే. బతికున్న మనిషి దగ్గరికి చావు రాదు. చావొచ్చిన తర్వాత మనిషి బతికుండడు. ఇంతకన్నా సింపుల్ లాజిక్ ఇంకోటి ఉండదు”

“అంటే... చావు ఎలా ఉంటుందో చెప్పేందుకు మనిషి బతికుండడంటారు”

“ఇప్పుడు నేనన్నది అదే కదా!”

“అయితే, ఏదో ఓ రోజు హోపెనవర్ శాట్ల రెడి చేసి ఉంచండి. చచ్చిపోయిన ఓ మనిషిని మీ ముందుంచుతాను”

“ఏంటీ... చచ్చిపోయిన మనిషిని సూడ్యూయో లైవ్లోకి తీసుకొస్తావా?”

“కచ్చితంగా...”

“ఎలా?”

“చనిపోయి కూడా బతికుండా మన కళ్లముందు తిరుగుతోంది కాబట్టి...”

“తిరుగుతోందా?”

“తోందే... లేడి కాబట్టి అలాగే అనాలి. గ్రామరే భాషకీ గ్లామర్ కదా!”

“కరెక్ట్ గా చూసావా?”

“చూసాను”

“అదే... ఆ అమ్మాయి పాదాలు రెండూ ముందుకే ఉన్నాయా?”

“అదేంటి సార్ ..అలా అంటున్నారు?”

“ఏమో... చనిపోయిన తర్వాత మనుషులు దెయ్యాలు కావచ్చేమో?”

“అందుకే... ఆ దెయ్యం కోసం హాపెనవర్ శాట్ అడ్వాన్స్ గా ఉంచమంటున్నాను. దెయ్యంతో మీరే ఎఫ్టుఎఫ్ చెద్దురు గానీ”

“ఇంతకీ ఎవరామె?”

“ఆమె మీకూ తెలుసు. వాగ్డెవి పోడక్షన్స్ క్రియేటివ్ హెడ్ ఫ్రతిమ”

ఇప్పుడు అతడి కళ్లముందు రెండు టాస్క్ లు. ఒకటి` ఫ్రతిమ డెల్ సీక్రెట్ పరిశోధించడం పాటు ఫ్రతిమలా కనిపిస్తున్న ఆ అజ్ఞాత వ్యక్తి ఎవరో ఆరా తీయాలి. ఫ్రతిమలా కనిపిస్తున్న అజ్ఞాత వ్యక్తి... కనిపించిందంటూ చెప్తున్న పోలీస్ ముఖ్యంగా రెండు. ఒకటి...

కోటి . పంజాగుట్టనాగార్జున సర్కిల్.

సిద్దార్థకి ఆనందరావు ఆ అమ్మాయి డిటెన్స్ చెప్తున్నప్పుడూ ఈ రెండు పోలీస్ ముఖ్యంగా ప్రస్తావించాడు.

తన చెల్లెలు అర్పన కోటి విమన్స్ కాలేజీ దగ్గర కనిపించిందని చెప్పింది.

ఇప్పుడు వరలక్ష్మి కూడా ఆ అమ్మాయిని చూసాననే చెప్పింది. చూస్తే ఎక్కడ చూసింది.

అదే పుస్తకం వేసాడు వరలక్ష్మిని తన క్యాబినీకి మళ్లీ పిలిపించుకుని.

“నాగార్జునసర్కిల్ దగ్గర..”

“ఎన్ని గంటలకు?”

“మార్నింగ్ లెవన్ క్లాక్. నేనుండేది మెహదీపట్నంలో కదా! ఆపీస్ క్యాబ్లో వస్తుంటే దార్లొనాగార్జున్ సర్కిల్ ట్రాఫిక్ సిగ్నల్స్ దగ్గర టర్న్ తిరుగుతుంటే ఫ్లయ్ ఓవర్కి రైట్సైడ్ బిల్డింగ్లో ఒకట్రండు సార్లు తను కనిపించింది. విష్ చేద్దామనుకున్నా వేగంగా వెళ్తున్న కార్లొనేనున్నాను. తను ఆ బిల్డింగ్ ఫస్ట్ ఫ్లోర్లో నిల్చుని ఎటో చూస్తూసెల్లో మాట్లాడుతోంది”

‘నిజంగా ఆమె ఫ్రతిమేనా?’

“అదేంటి సార్ అలా అంటారు. ఫ్రతిమను నేనూ దగ్గర్నుంచి చూశాను. ఆమె కండక్ట్ చేసిన ఫోగ్రామ్కి యాంకరింగ్ చేశాను. తనక్కడ.. ఎంతమందిలో ఉన్నా కనిపెట్టగలను. ఆమె కచ్చితంగా ఫ్రతిమే”అంది వరలక్ష్మి.

సిద్ధార్థ వేసిన క్వశ్చన్లకి ఆనందరావు కూడా ఇలాంటి ఆన్సరే ఇచ్చాడు. తన డైరీలో ఉన్న ఫోటో చూసిన అర్జున్ కూడా ఫ్రతిమను చూసినట్లే చెప్పాడు. అయితే, అర్జున్ విషయంలో ఒక్కటే తేడా. వ్యక్తిగతంగా ఫ్రతిమను తనెరుగదు.

ఫ్రతిమ నిర్వహించిన ఫోగ్రామ్కి వరలక్ష్మి యాంకరింగ్ చేసింది.

ఆమెని ఎరిగిన ఈ ఇద్దరూ, అసలు పరిచయమే లేని అర్జున్లో సహా అందరూ ఆ అజ్ఞాత వ్యక్తిని ఫ్రతిమే అంటున్నారు.

సమాజం, మీడియా దృష్టిలో ఫ్రతిమ చనిపోయింది.

భౌతికంగా ఆమె ఈ లోకంలోనే లేదు.

ఆమె మరణం కూడా ఏ నాలుగోడల మధ్యనో సంభవించిన సహజ మరణం కాదు. యావత్ ప్రపంచానికి తెలిసేలా, అరగంటకోసారి మీడియా కోడ్లకూసేలా...నగరాన్ని ఓ కుదుపుకుదుపుతూ సంభవించిన మరణం.

ఓ రకంగా అది బలవన్మరణమే. అర్థాంతరంగా చనిపోయిన ఆ ఘటన వెనుక నిజానిజాలు నిగ్గు తేల్పమంటూ ఓ పక్క బాస్ సూచిస్తుంటే... మరో పక్క అనూహ్యంగా ఫ్రతిమ లాంటి మరో మనిషి నగరంలో కనిపిస్తూహడావుడి చేస్తోంది.

చూసిన వాళ్ళ ఆమెని ఫ్రతిమే అంటున్న వాళ్ళకూడా ఫ్రతిమ మరణాన్ని కాదనడం లేదు. ఖండించడంలేదు. ఆమె చనిపోయిందని విశ్వసిస్తున్నే... మరో పక్క ఫ్రతిమ బతికే ఉంది... చూసామంటున్నారు.

ఫ్రతిమ చావునిజమైతే ఆమె బతికుండడం అబద్ధం. నిజంగా ఆమె బతికే ఉంటే చావడం అబద్ధం. ఎన్నిసార్లు మళ్ళిమళ్ళి అనుకున్నా... వాగ్దేవి క్రియేటివ్ హెడ్ గా పనిచేసిన ఫ్రతిమ అనే పెళ్ళికాని ఓ అమ్మాయి చనిపోవడం ముమ్మాటికీ నిజం.

ఆ అమ్మాయి చనిపోవడం, బతికడమనే నిజాలనిపించే రెండు అంశాల మధ్యే ఈ కేసు మరింత సంక్లిష్టమైంది.

అంతేకాదు .. ఆమె ఇండికా కార్లోనే తిరుగుతోందని తెలుస్తోంది.

‘అంటే... సిటీలో తిరుగుతున్న ఇండికా కార్ల గురించి ఆచూకీ తీయాల్సిందే’ నిర్ణయానికొచ్చాడు తేజ.

ఆర్టిస్ట్ ఆఫీసుకొచ్చాడు తేజ. అక్కడి ఆఫీసర్లొకరు తేజాకి బాగా తెలుసు. గతంలో చానెల్ లో ‘ట్రాఫిక్ సమస్యల నివారణ’ షోరుల బాధ్యత పేరుతో షోన్ ఇన్ ఫోగ్రామ్ కి వచ్చినప్పుడు పరిచయమయ్యాడు. ఇప్పుడతను తేజాను చూస్తూనే విష్ చేసి తన క్యాబినలోకి తీసుకెళ్లాడు.

“కాఫీ...?”

“నో... థాంక్స్” అన్నాడు తేజ. అతడు వద్దంటున్నా బాయ్ ని పిలిచి కాఫీ ఆర్డర్ చేస్తూ ఆఫీసర్.

“చెప్పండి తేజా! మా ఆఫీసులో ఏదైనా పనుందా?”

“ఔను...” అంటూ ప్రతిమ కేసు వివరాలన్నీ చెప్పి `“సిటీలో తిరుగుతున్న ఇండికా కార్లు ఎన్ని ఉన్నాయో తెలుసుకుందామని...” నసిగాడు. నవ్వాడా ఆఫీసర్. “ఎం సార్... అలా నవ్వుతున్నారు? నేను తప్పుగా ప్రవర్తించానా?”

“నో...నో! నా నవ్వుకు అర్థం అది కాదు. మీడియా ఎంతలా విస్తరించిందా? అని ఆలోచిస్తుంటే నవ్వొచ్చింది. నిజం తేజా! ఇప్పుడు నువ్వు చెప్పిన ప్రతిమ కేసు, ఇండికా కార్ల వివరాలు, ఇన్వెస్టిగేషన్... అంతా ఫోలీసుల విధి. బాధ్యత. అయితే, క్రయింరిపోర్టర్గా నువ్వు చేస్తోంది రిస్క్. ఇదొక్కటే కాదు... మీడియా పర్సనల్ అనేక బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నారు. ఫోలిటిషియన్ల ఆలోచిస్తున్నారు. స్టేట్స్ మెన్ లాగా దేశభవిష్యత్తుకు వ్యూహ రచన చేస్తున్నారు. బ్యూరోక్రాట్స్ లా పథకాలు, ప్రణాళికలు రచిస్తున్నారు. నీలా ఖాకీల అవతారమెత్తి క్రయిం కేసుల్లో నిజాలనిగ్గు తెలుస్తున్నారు” అభినందనగా చూస్తూ అన్నాడతడు.

“అచ్చం మీలాగే మా బాస్ కూడా అంటుంటారు. క్రయిం రిపోర్టర్లంటే ఖాకీ డ్రస్ వేయని ఫోలీసులు అని. ఆయన సజెస్ట్ చేసిన కాన్సెప్ట్ ఇది. ఫోలీసు రాణాల్లో మురిగిపోతున్న పాత కేసుల్ని తిరగడోడి ప్రజంట్ స్టేట్స్ లో అప్ డేట్ చేసిన వార్తా కథనాల్ని వ్యూయర్స్ కి అందించాలని ఆయన తపన, తాపత్రయం. అందుకోసం... జరిగిపోయిన ప్రతిమ కేసును మళ్ళీ పరిశోధిస్తుంటే కొత్త నిజాలు వెలుగుచూస్తున్నాయి. వెలికి వస్తున్నాయి.... అందులో భాగంగానే ప్రతిమో... అచ్చం ప్రతిమలాగా ఉన్న అమ్మాయిని వెతికాల్సిన పని నా మెడకు చుట్టుకుంది. అర్థం చేసుకుని నేనడిగిన ఇండికా కార్ల వివరాలు ఇవ్వగలరా?” అభ్యర్థించాడు తేజ.

“ఓ... ష్యూర్...” అంటూ టేబుల్ వై ఉన్న ఫోన్ తీసుకుని ఇంటర్ కమ్ లో అసిస్టెంట్ తో మాట్లాడాడు. ఇంతలో కాఫీ తెచ్చాడు ఆఫీస్ బాయ్. చెరో కప్పు తీసుకుని సిప్ చేస్తూ లోకాభిరామాయణం కాసేపు ముచ్చటించుకున్నారు. తర్వాత ఆ ఆఫీసర్ సూచించిన విధంగా అసిస్టెంట్ దగ్గరికి వెళ్లాడు తేజ.

“రండి... ఈ సిటీలో కార్ల వివరాలు ఇలా ఉన్నాయి... అంటూ కంప్యూటర్ లోకి చూస్తూ వివరాలిస్తున్నాడు. మారుతి, అంబాసిడర్... ఇలా ప ప్రతి కంపెనీ కారు గురించి చెప్తుండగా... ఆ మధ్యనే అంబాసిడర్ కార్ల ఉత్పత్తి ఆగిపోయిందన్న వార్త గుర్తొచ్చి కించిత బాధనిపించింది తేజాకి. ‘అంబాసిడర్ భారతీయ కార్లకు ప్రతీకగా నిలిచింది. పుంధాతనానికి నిర్వచనం చెప్పింది’ అనుకున్నాడతడు. తర్వాత `“అన్ని కార్ల వివరాలు వద్దు. ఒక్క ఇండికా కారు గురించే చెప్పండి. ఆ కార్లు ఎన్ని ఉన్నాయో.... ఓనర్లెవరో తెలిస్తే చెప్పండి” అడిగాడు తేజ. ఆ అసిస్టెంట్ ఇచ్చిన వివరాలు నోట్ బుక్ లో

రాసుకుంటుంటే కోత్త అనుమానాలో చ్చిపడ్డాయి తేజాకి. సిటీలో తిరిగే ఇండికా కార్ల సంఖ్య తెలుసుకున్నంత మాత్రాన
 లభించే ప్రయోజనం ఏంటి? పరిశోధన అంటే చీకట్లో నల్లపిల్లిని వెతకడమేనని ఒకప్పుడు సిద్ధార్థ తనతో అన్నాడు.
 చీకట్లో కనిపించే ఆ నల్లపిల్లి రూపం,
 బరువు అంచనా వేసి వ్యూయర్స్ కి అందించడమేమీడియా పని అని తను కూడా కొంటర్ విసిరాడు. అయితే,

మలాకనిపించే ఆ అమ్మాయి ప్రయాణిస్తున్న ఇండికా కారుని జానికి ఆ అమ్మాయిదేనా? కారు ఓనర్ షిప్ ఆ అమ్మాయి పేరు
 మీదే ఉందా? లేక, తన తండ్రి సోదరుడి పేరు మీద ఉందా? తరచూ పంజగుట్ట నాగార్జున సర్కిల్, కోటీ హారిద్వార్
 పాత్రాల్లో కనిపిస్తున్న సమాచారం మేరకు ఆ అమ్మాయి ఈ సిటీకి చెందినదేనా? ఎన్నో ప్రశ్నలు. ఆర్థిక్
 కార్యాలయంలో తెలిసిన ఆఫీసర్ ఉండబట్టి ఇండికా కార్ల సమాచారం తాను అందుకోగలుగుతున్నాడు. కానీ ... అసలు
 వ్యక్తిని, ఆమె చిరునామాను వెతికి పట్టుకునే క్రమంలో తను వెళ్తున్న దారి సరైన దేనా? ఆలోచనలకు అనుమానపు సెగ
 తాకింది.

“సిటీలో ఇరవై వేల ఇండికా కార్లున్నాయి. ఒక్కో కారునంబరు, ఓనర్, అడ్డస్... తదితర వివరాలు అవసరమా? అలాగైతే
 ఫ్రీట్ అవుట్ ఇస్తాను” చెప్పాడతను.

ఎందుకో తను చేస్తున్న పరిశోధన ఫలితాని వ్యధనిపించింది తేజాకి. “నిజాలు పరిశోధించాలంటే సహనం చాలా కావాలి.
 అందుబాటులోకి వస్తున్న ఒక్కో సమాచారాన్ని విశ్లేషిస్తూ గమ్యం వైపు అడుగేయాలి. ఈ విషయాల్లో ఫోలీసులు,
 డిటెక్టివ్లు చేస్తున్న కృషి అభినందనీయం...” అనుకున్నాడు తేజ.

‘సహకారమందించినందుకు థాంక్స్. వస్తా’ అంటూ అతడికి షేక్ హ్యాండ్స్ ఇచ్చి ఆఫీస్ ఆవరణలో పార్క్ చేసిన తన బైక్
 దగ్గరికి వచ్చాడు తేజ. “చనిపోయిన ప్రతిమ బతికి మన మధ్య తిరుగుతోందంటూ బాగా తెలిసిన వాళ్లే తనతో
 చెప్తున్నారు. యాంకర్ వరలక్ష్మి అయితే ఏకంగా ఆ అమ్మాయిలో స్పెషల్ ఫోగ్రామే చేసుకుంటే బాగుంటుందంటూ
 సజెస్ట్ చేస్తోంది. చెల్లాయి ప్రతిమని వదినంటూ ఆటపట్టిస్తోంది. ఆనందరావు అయితే అజ్ఞాత ప్రతిమను వెతికి
 పట్టుకోమంటూ డిటెక్టివ్నే ఆశ్రయించాడు. ప్రతిమ చనిపోయింది. మరి, ప్రతిమలా కనిపిస్తున్న ఆమె ఎవరు? ఆమె
 ఎవరు?”

ఎదురుగా రెడ్ సిగ్నల్ పడడంతో సడన్ బ్రేక్ వేసి బైక్ని ఆపాడు తేజ. అతడి పక్కనే ఓ కారు నెమ్మదిగా వచ్చి ఆగింది.
 ఆ కారు ఇండికా కారు. డ్రైవింగ్ సీట్లో ఉన్న ఆ అమ్మాయి వైపు చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయాడు తేజ.

ఆమె ఎవరో కాదు `ప్ర...తి....మ.

సెల్ చెవిలో పెట్టుకుని ఆమె ఎవరిలోనో మాట్లాడుతోంది. కళ్లకు నల్ల కళ్లద్దాలు. చుడిదార్ వేసుకుని ఉంది.

“ప్ర...తి...మా!” గట్టిగా అరిచాడు తేజ. అంత గట్టిగా అతడు

ఆమె ఎవరో కాదు `ప్ర...తి....మ.

సెల్ చెవిలో పెట్టుకుని ఆమె ఎవరితోనో మాట్లాడుతోంది. కళ్లకు నల్లకళ్లద్దాలు. చుడిదార్ వేసుకుని ఉంది.

“ప్ల...తి...మా!” గట్టిగా అరిచాడు తేజ. అంత గట్టిగా అతడు అరిచినా ట్రాఫిక్ రణగోణధ్వనిలో ఆ అరుపు వినిపించలేదు కాబోలు ఆమెలో ఏ చిన్ని కదలిక కూడా కనిపించలేదు. పైగా, సెల్ ఫోన్ సంభాషణను కొనసాగిస్తూనే ఉంది.

“ఫ్లీజ్! ఫ్రతిమా... ఇటు చూడండోసారి. నేను... తేజాని” అరుస్తున్నాడతడు పిచ్చిపట్టిన వాడిలా. ఆ వెన్వెంటనే బైక్ స్టాండ్ వేసి ఆ కారు దగ్గరికి వెళ్లి విండోలోకి లొంగిచూస్తూ “మీరు ఫ్రతిమ కదూ” అని గట్టిగా అడిగాడు.

ఊహించని రీతిలో ఓ వ్యక్తి కార్లోకి వంగి మరి తన గురించి ఆరా తీస్తుంటే ఆమె మొదట గాభరా పడిరది. అంతలోనే తేరుకుని చెవిలో ఉన్న సెల్ ఫోన్ ని కాస్త పక్కకు తీసి అతడి వంక చూస్తూ అడిగింది “హూ ఆర్ యూ?”

“నేనడుగుతోంది అదే. మీరు ఫ్రతిమ కదూ”

“మీరనుకుంటున్న ఫ్రతిమను నేను కాదు”

“మరి...?”

“ఐయామ్ జెస్సికా ఫ్రం యూ ఎస్ ఎ. మీ క్వశ్చన్ కి ఆన్సర్ దొరికిందనుకుంటాను. ఫ్లీజ్!” అంటూ కాలు యాక్సిలేటర్ మీద బలంగా నొక్కింది. అంతలోనే గ్రీన్ లైట్ వెలగడం... వెనుక నుంచి హారన్ల శబ్దం అధికమవడం... ఆగి ఉన్న ఇండికా కారు ఒక్కసారి స్టార్టయి వేగం పుంజుకోవడం క్షణాల్లో జరిగిపోయాయి.

తేజా కూడా ఏ మాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా ఆ కారుని అనుసరించ సాగాడు. ముందు ఆమె కారు. వెనుక బైక్ మీద తేజా. హైదరాబాద్ రోడ్లపై పగలే జరుగుతున్న చేజింగ్ అది. ముందున్న వాహనాల్ని నేర్పుగా, ఓర్పుగా దాటుకుంటూ జెస్సికా కారును అనుసరించడమే ఏకైక ధ్యేయంగా తేజా బైక్ ని ముందుకు రికిస్తున్నాడు.

ఖైరతాబాద్, లక్డికాపూల్ మీదుగా ఆ కారు ముందుకు దూసుకుపోతోంది. సిటీలో పాటింబాల్సిన స్పీడ్ లిమిట్స్ ని దాటి మరీ ముందుకు దూకుతున్న ఆ కారును తన బైక్ తో వెంటాడుతూనే ఉన్నాడు తేజ.

“అచ్చం ఫ్రతిమలా కనిపిస్తున్న ఆమె జెస్సికా?” నమ్మలేకపోతున్నాడు తేజ. బహుశా, ఈ అమ్మాయిని చూసే ఫ్రతిమ అనుకుంటున్నారంతా. ఆనందరావు, యాంకర్ వరలక్ష్మి, తన చెల్లెలు... ఇప్పుడు తాజాగా తనకూ ఈమె కనిపించింది. చూసిన మొదటి క్షణంలోనే తనూ ఆమెని ఫ్రతిమగానే భ్రమపడ్డాడు. ఫ్రతిమ చావును చానెల్ లో రిపోర్ట్ చేసిన తానే ఆమెని ఫ్రతిమగా అనుకున్నప్పుడు మిగిలిన వాళ్లు అనుకోవడంలో ఏ మాత్రం పొరపాటు లేదనిపించింది తేజాకి.

ఆమె కారు రవీంద్రభారతి సిగ్నల్స్ ని దాటిసింది. ఐదడుగుల వెనక ఉన్న బైక్ ఆ సిగ్నల్ దాటబోతుండగా రెడ్ లైట్ వెలిగింది.

అంతే! ముందుకు దూకాల్సిన బైక్ ముందు చక్రం ఆ సిగ్నల్ దగ్గరే సడన్ బ్రేక్ తో ఆగిపోయింది.

“షట్...” అనుకున్నాడు తేజా. ఆ వెంటనే అతడి బుర్ర పాదరసంలా పని చేసింది. కళ్ల కెమెరాని క్లిక్ చేసి ఆమె కారు నంబర్ ను మెదడులో ముద్దించుకున్నాడతడు.

“ఇంతకూ తను సాధించినదేంటి?” పశ్చించుకున్నాడు తేజ.

“అంతకుముందు ఆ అమ్మాయిని చూసిన వాళ్లు సునిశితంగా గమనించి గుర్తుపట్టుకులేని కారు నంబర్ ను తను మాత్రం గుర్తుపట్టుకున్నాడు. అదొక్కటే ఈ కేసులో తను సాధించిన విజయంగా చెప్పుకోవాలి. ఆమె ప్రయాణిస్తున్న కారు నంబర్ ఆధారంగా ఆమె జాడ తెలుసుకోవాలి. ఇంత పెద్ద సిటీలో ఆమె ఎక్కడ ఉందో కనిపెట్టాలి. ఆమె తరచూ కనిపిస్తోందని సమాచారం అందుతున్న పంజాగుట్ట నాగార్జున సర్కిల్, కోటీ హరిదాస్ వార్ షాతాల్లోని పూ వేయాలి. యాంకర్ వరలక్ష్మి జెస్సికాని సూడియోకి రప్పించి ఇంటర్వ్యూ చేయాలనే ఇంటర్స్టా చూపిస్తోంది కాబట్టి... ఈ విషయంలో ఆమె సేవలూ ఉపయోగించుకోవచ్చు. అలాగే, తన చెల్లికోటీ విమెన్స్ కాలేజీలో చదువులోంది... ఆ ప్రాంతంలోనే జెస్సికాను ఓ సారి చూసింది కాబట్టి తను కనిపించిన వెంటనే ఫోన్ చేయమని సూచించొచ్చు. అచ్చం ఫ్రతిమను పోలినట్లున్న ఈ ‘జెస్సికా’ నేపథ్యాన్ని తెలుసుకుంటే ఫ్రతిమ కేసుకేమైనా ప్రయోజనం ఉంటుందేమో? అచ్చం ఫ్రతిమ లాగానే కనిపిస్తున్న ఈమె ఫ్రతిమకేమవుతుంది?”

కళ్ళెదురుగా జరుగుతున్న ఇన్సిడెంట్లను పేర్చుకుంటూ వెళ్తే ఓ థిల్లర్ సినిమాను చూస్తున్న అనుభూతి కలుగుతోంది తనకు. క్రియేటివ్ పర్సన్ గా ఫ్రతిమతో పరిచయం, ఫ్రతిమ తండ్రిగా ఫణిభూషణరావు గురించి ఎంతో కొంత తెలిసిన వైనం, అర్థాంతరంగా చనిపోయిన ఫ్రతిమ ఉదంతం, ముందు అనుమానాస్పద మృతిగా కేసు నమోదు చేసిన పోలీసులు ఆ కేసును అంతలోనే అటకెక్కించడం, చానెల్ కి కొత్త క్రయింస్టోరీ కోసం మళ్ళీ ఫ్రతిమ కేసును తను పరిశోధించడం” ఫ్రతిమకు సంబంధించిన అన్ని విషయాలను గుర్తుచేసుకుంటున్నాడు తేజ. ఫణిభూషణరావు జెస్సికా కోసం ఎందుకు వెతుకుతున్నాడు? ఫ్రతిమ చనిపోయిన సంగతి కన్న తండ్రిగా అతడికి తెలిసినప్పుడు... ఈ ‘జెస్సికా’ ఎవరో కూడా ఆయనకే తెలిసుండాలి. జెస్సికా గురించి తెలిసినా... ఈ సిటీలో ఆమె ఆచూకీ ఎక్కడో ఆయనకు తెలిసుండదు. అందుకే కాబోలు, సీక్రెట్ గా డిటెక్టివ్ ని ఆశ్రయించాడు. తనకు కావల్సిన జెస్సికాను వెతికి పట్టుకోవడమనే అంశాన్ని ఆయన గుట్టుగా ఉంచడం ఎందుకు? అంటే ... తను తను వెతుకుతున్న సంగతి ఆమెకు తెలియకూడదనుకుంటున్నాడా? ఆమెకు తెలీకుండా ఆమె గురించి ఆరా తీయడంలో రహస్యం ఉందంటే... ‘జెస్సికా’, ఫణిభూషణరావుల మధ్య కూడా లోకానికి తెలీని ఏదో రహస్యం ఉండే ఉంటుంది. ఆ రహస్యం బట్టబయల్ చేతే జెస్సికా, ఫ్రతిమల మిస్టరీ విడిపోతుంది. అనుకున్నాడు తేజ.

‘కొత్త కాన్సెప్ట్ తో క్రయింస్టోరీ మొదలెట్టాలనుకుంటే... మరెన్నో కొత్త అంశాలు బయటపడుతున్నాయి. సిద్దార్థను వెంటనే కలవాలి. జెస్సికా విషయంలో అతడి పరిశోధన ఎంత వరకూ వచ్చిందో తెలుసుకోవాలి’ అనుకోవడమే తరువాయి సిద్దార్థకు ఫోన్ చేసాడు తేజ. ఆఫీసులోనే ఉన్నాడని తెలుసుకుని అతణ్ణి కలుసుకోవడానికి హుటాహుటిన బయల్దేరాడతడు.

“చాలా రోజుల తర్వాత... ఊరకరారు క్రయిం రిపోర్ట్ లు” తనదైన శైలిలో నవ్వుతూ పలకరించాడు సిద్దార్థ. అలవాటుగా కూల్ డ్రిరక్ ఆఫర్ చేస్తూ అడిగాడు “ఏంటి విశేషాలు? మళ్ళీ ఫ్రతిమకు సంబంధించేనా?” తేజా వచ్చినప్పుడల్లా అలా అడగడం సిద్దార్థకు ఆనవాయితీ అయిపోయింది. తేజ ఫ్రతిమను మరిచిపోలేకున్నాడని అతడు భావిస్తున్నాడు.

“కాదు...”

“మరి...”

“జెస్సికా గురించి తెలుసుకుందామని” ఉలిక్కిపడ్డాడు సిద్దార్థ.

“జెస్సికా... ఆమె నీకెలా తెలుసు?”

“ఆమె కాదు... పేరు మాత్రమే తెలుసు” అన్నాడు తేజ.

“జెను.. అదే! ఆ పేరైనా నీకెలా తెలుసు” అడిగాడు సిద్ధార్థ కుతూహలంగా.

“నాకెలా తెలిసిందని నువ్వడుగుతున్నావంటే... నీకూ జెస్సికా గురించి తెలిసిందన్న మాటేగా” అడిగాడు తేజ. ఆ తర్వాత నెమ్మదిగా అన్నాడు మళ్ళీ “ఇందులో రహస్యమేం లేదు. మా చానెల్ కోసం నేనూ ఫ్రీతిమ గురించి మరింతగా తెలుసుకుంటున్నాను. నువ్వు ఫణిభూషణరావు కోసం జెస్సికా గురించి ఆరాతీస్తున్నావు. మన పరిశోధనలు వేర్వేరుగా సాగుతున్నా ఇద్దరం ‘జెస్సికా’ దగ్గర కొచ్చే ఆగాం...” నవ్వాడు.

“చెప్పు సిద్ధార్థా! జెస్సికా గురించి మీరేం తెలుసుకున్నారు”

“ముందు నువ్వు చెప్పు. ఎందుకంటే... క్లయింట్స్ కి సంబంధించిన ఇన్విస్టిగేషన్ వివరాలు సీక్రెట్ గా ఉంచాలి కదా! నువ్వు చేసే పరిశోధన మాత్రం ఇందుకు భిన్నం. నీకు తెలిసిన సమాచారాన్ని ఏక్రయింబులెటన్ ద్వారానో ఫ్రజులకు చేరవేస్తావు. అంటే, తెలుసుకున్న విషయాలు, వివరాలు పబ్లిక్ చేసే దిశగానే నీ పరిశోధన ఉంటుంది. అందుకు నువ్వే జెస్సికా గురించి తెలుసుకున్నదేదో చెప్పాలి”

వెంటనే తేజా కుర్చీలోంచి లేస్తూ తన చేతిని ఫ్యాంట్ వెనుక జేబు లోకి పోనిచ్చాడు. తర్వాత పర్సులోంచి చిన్న కాగితాన్ని సిద్ధార్థకిచ్చాడు.

“ఏంటీ...”

“కారు నంబర్. జెస్సికా ఈ నంబర్ గల కారులోనే సిటీలో ప్యూజిస్తోంది”

సిద్ధార్థ పడి నవాడు. ఆ తర్వాత `“కొండను తవ్వి ఎలకను పట్టుకోవడం అంటే ఇదే. జెస్సికా కారు నంబర్ దొరకపుచ్చుకుని ఆమె దొరికిపోయిందన్నంత బిల్డ్ ఇచ్చావు”

“కారు నంబర్లో ఆమెని ట్రేస్ చేయలేమా? ఒక్క సంగతి చెప్పనా? ఆ రోజు ఆనందరావు వచ్చి నీలో మాటాడుతున్నప్పుడు జెస్సికా గురించి మనిద్దరికీ ఏం తెలీదు. ఫ్రతిమ పోలికల్లో ఉంది కాబట్టి ఫ్రతిమ పోటో చూపించి పేరు కూడా తెలిసి ఈ వ్యక్తిని వెతికిపట్టమన్నాడు. అప్పట్లో ఫ్రతిమ మాత్రమే తెలిసిన మనిద్దరం అతడికి పిచ్చి పట్టినట్లు ఆనందరావు వంక చూసాం. అయితే, పిచ్చి జెస్సికాని వెతికిపట్టమన్న అతడికి కాదు. ఫ్రతిమ పోలికల్లో ఉన్న జెస్సికాలో పైకి చెప్పుకోలేని ఏదో అవసరం ఉండబట్టి ఆనందరావు నిన్ను రహస్యంగా ఆశ్రయించాడు. జెస్సికాలో ఫణిభూషణరావుకి అంత రహస్యమైన అవసరమేముంటుందో... ఆలోచిస్తే చాలు!” అని ఓక్షణం ఆగి.... “ఓ పాణం నిలబెట్టిన వాళ్లమవుతాం” అంటూ చీకట్లో ఓ బాణమేసాడు తేజ.

“అంటే...”

“ఔను సిద్ధార్థ. నాకెందుకో ఫణిభూషణరావు వల్ల జెస్సికాకు పాణగండం ఉందనే అనుమానం కలుగుతోంది. కారణం... ఆమె ఫ్రతిమ పోలికల్లో ఉండడమే. అంతేకాదు ఫ్రతిమ చనిపోవడం కూడా కారణం కావచ్చు. ఫ్రతిమ లాంటి ఆమెని ప్రపంచంలో ఉండనీయకుండా చేయాలనే ఏకైక లక్ష్యంతోనే జెస్సికా ఉనికి గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాడు ఆ ఫణిభూషణరావు. నీకో సంగతి చెప్పనా ... నాకు తెలిసింది కారు నంబరోక్కటే కాదు.

ఆమె గురించి పూర్తివివరాలు సేకరించాను. ఆ తర్వాతే నీవు సేకరించిన సమాచారంలో బేరీజు వేసుకుందామని ఇలా వచ్చాను. నా అంచనా తప్పు కాకుంటే ...జెస్సికాపై పటి భూషణరావు ఏ క్షణంలోనైనా దాడి చేయొచ్చు”

“ఔను, నిజమే! దాడి చేయొచ్చు. ఎందుకంటే నువ్వు రావడానికి పది నిమిషాల ముందే జెస్సికా రెసిడెన్స్ అడ్లస్లో సహా రహస్యంగా సేకరించిన అన్ని వివరాలు ఆనందరావుకి అందించాను. కేవలం నేను క్లయింట్ కి సమాచారం అందిస్తున్నానని, అది అస్సైన్ మెంట్ గానే భావించాను తప్ప... మరీ ఇంత లోతుగా ఆలోచించలేదు” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“అందుకే, డిటెక్టివ్ల కన్నా మీడియా పర్సన్స్ మిన్న. ఎందుకంటే... వారు ఏ సమాచారం సేకరించినా మానవతా కోణం నుంచి ఆలోచిస్తుంటారు. ఎందుకంటే... జనంతో షేర్ చేసుకోబోతున్న ఇన్ఫర్మేషన్ కదా! ఏ ఒక్కరి సెంటిమెంట్ హార్ట్ అవకూడదనే ఉద్దేశంతోనే ఆ విధంగా పని చేస్తుంటారు. ఒక్కసారి నా దగ్గరికి వచ్చిన కొన్ని కేసుల్ని టెలికాస్ట్ కూడా చేయకుండా ఫ్రియవేట్ గా సెటిల్ చేసిన సందర్భాలు కోకొల్లలు. అద్దరే! వెంటనే మనం జెస్సికాను కాపాడాలి. హర్రీయట్” తొందర పెట్టసాగాడు తేజ.

“ఎస్... జెస్సికాను కాపాడాలి. అంతకు ముందుగా ఎందుకైనా మంచిది పోలీసులకు కూడా ఓ ఇన్ఫర్మేషన్ ఇద్దాం...” అంటూ సెల్ఫోన్ చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు సిద్ధార్థ.

“హలో... పోలీస్ కమిషనరేట్...”

పది నిమిషాల తర్వాత సిద్ధార్థ్ కారు జూబ్లీహిల్స్ వైపు స్పీడుగా దూసుకు పోతోంది. జెస్సికా గురించిన వివరాలు తనెలా సేకరించింది సిద్ధార్థ్ కళ్లకు కట్టినట్లు వివరిస్తుంటే తేజ మౌనంగా వింటున్నాడు. తను చికట్లో వేసిన బాణం గురి తప్పలేదన్న సంతోషం అతడి ముఖంలో తాండవిస్తోంది. నిజానికి, జెస్సికా గురించి తనకే మాత్రం తెలీదు. కేవలం కారు నంబర్ తప్ప. కానీ, సర్వం తెలుసునన్నట్లు సిద్ధార్థ్ దగ్గర పోజిచ్చి.. ఆమె పాఠాలకు ఫణి భూషణరావు వల్లముప్పు ఉందంటూ అడ్డంగా అబద్ధం ఆడేసాడు. దాంతో, ఇన్విస్టిగేషన్ ఇన్ఫర్మేషన్ ఇవ్వనంటూ మొరాయించిన సిద్ధార్థ్ దారిలోకి వచ్చాడు. నిజానికి, ఫణిభూషణరావుకి జెస్సికాకి మధ్య ఉన్న రిలేషనేట్ తనకస్సలు తెలీదు. ఏ కారణంగా రహస్యంగా ఆమె గురించి ఆరా తీయాలనుకుంటున్నాడో కూడా తెలీదు. అసలు ఆమె ఫ్లత్రిమ పోలికల్లో ఎలా ఉందో కూడా అంచనాకి అందని విషయం. అయితే, ఎన్నో కథలల్లిన అనుభవంతో తనకు తోచింది మాట్లాడేసాడు... నవ్వుకుంటున్నాడు తేజ

“ఇంతకీ... ఫణిభూషణరావుకి జెస్సికా ఏమవుతుంది?”

“ఇంకా అర్థం కాలేదా? ఫణి భూషణరావు మరో కూతురు జెస్సికా. ఈ మధ్యనే ఆమె ఎబార్డ్ నుంచి ఇండియాకి వచ్చింది. అదీ ఫణిభూషణరావుతో ఢి కొట్టడానికే సుమా!” అన్నాడు తేజ. సిటీలో జెస్సికా అడ్వెన్ కోసం మాల్తే తను పరిశోధనను పరిమితం చేసాడు. అంతే తప్ప... ఫణి భూషణరావుకి జెస్సికాకి మధ్య ఉన్న రిలేషన్ ఏంటో తెలుసుకునే దిశగా ఫ్రియత్నం చేయలేదు. కారణం... క్లయింట్ కి కావాల్సింది ఆమె చిరునామా మాల్తే. ఆమెని ఎక్కడుందో కనిపెట్టమనే క్లయింట్ కోరాడు తప్ప... అంతకు మించిన వివరాలు కావాలనలేదు. అందువల్లే.. ఫణి భూషణరావు వల్ల

జెస్సికాకు ముప్పు ఉందనే విషయాన్ని విస్మరించాడు. కానీ, తేజా మాత్రం కూలంకుషంగా పరిశోధించాడు. అన్ని వివరాలు సేకరించాడు. వారిద్దరి మధ్య తండ్రికూతుళ్ల సంబంధం ఉందన్న విషయాన్ని గట్టిగానే చెప్తున్నాడు.

“హాటనాప్ తేజా. పరిశోధన ముగిసిన తర్వాత రిపోర్ట్ చేసే రిపోర్టరే అని అతడి గురించి ఇంతకాలం అనుకున్నాడు. అవసరమైతే పరిశోధన లోనూ రిపోర్టర్ల కీలకం కాగలరని పూర్వం చెప్పాడు” మనస్ఫూర్తిగా అనుకున్నాడు సిద్ధార్థ.

“అంత పెద్దమనిషి ఫణిభూషణరావును డి కౌట్టడానికి ఇండియాకి వచ్చిందా?” అడిగాడు మరిన్ని విషయాలు తెలుసుకోవాలనే ఆకాంక్షతో.

“ఔను... ఇండాక చెప్పినట్లు జెస్సికా ఫణిభూషణరావు మరో కూతురు. వ్యాపార లావాదేవీల కారణంగా ఆయన గారు తరచూ ఎబ్రాడ్ వెళ్తుంటాడు కదా! అలాంటి సందర్భాల్లో పాతిక సంవత్సరాల క్రితం మంచు కురిసిన వేళలో ఓ రాత్రి అక్కడి ఎన్ ఆర్ ఐ మహిళలో కమిటయ్యాడు. ఆ తర్వాత తర్వాత... ఆమెతో సంబంధం కొంతకాలం వరకూ కొనసాగుతూ వచ్చింది. ఎప్పుడైతే ఆమె జెస్సికాకు జన్మనిచ్చిందో... అప్పట్నుంచీ ఆమెను దూరంగా పెడుతూ వచ్చాడు. ఇంత కాలానికి జెస్సికా తన తండ్రిని వెతుక్కుంటూ వచ్చింది. తనకు జన్మనిచ్చిన తండ్రినని సమాజం ముందు అంగీకరించమంటూ జెస్సికా ఒత్తిడి చేస్తోంది. ఫణిభూషణరావు ఆ ఒత్తిడికి లొంగడం లేదు... అందుకే, ఆమెను ఈ లోకం నుంచే తప్పించాలని కుట్రపన్నాడు. అందులో భాగంగానే ఆమె అడ్లస్ కోసం నిన్ను ఆశ్రయించాడు” చెప్పాడు తేజ. తను కల్పిస్తూ చెప్తున్న కథయినా లాజిక్ మిస్సవకుండా చెప్తున్నాడతడు.

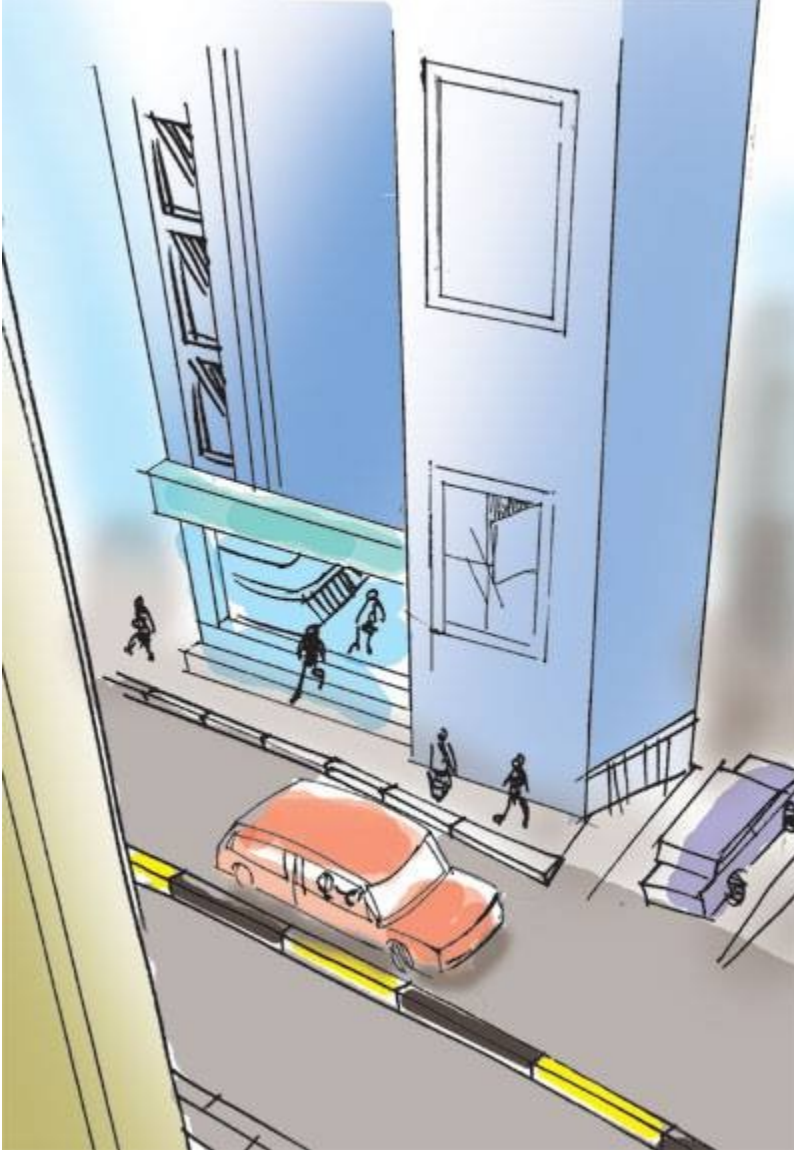
“అద్దరే... ఫణిభూషణరావుపై ఒత్తిడి తీవడానికి జెస్సికా ఆయన్ను కలిసే ఉంటుంది కదా! అలాంటప్పుడు ఆమెని దూరం నుంచే చూసానని మనకెలా చెప్పాడు?” సిద్ధార్థ అడిగాడు.

“ఔను కదూ! ఆ డౌట్ ఇంకా నీకెందుకు రాలేదా? అని ఆశ్చర్యపడుతున్నాను. మొదట్లో సీటీకీ రాగానే ఓసారి గెస్ట్ హౌస్ లో ఫణిభూషణరావుని కలిసింది. తనిక్కడికెందుకు వచ్చింది... ఎక్కడ బస చేసిందో చెప్తూ తన డిమాండ్ ని అతడి ముందు పెట్టింది. ఎక్కడో ఎబ్రాడ్ లో ఎవరికీ తెలికుండా సాగించిన రహస్య ఫేమాయణం ఈమె రాకతో ఇక్కడ ఇండియాలో బట్టబయలువుతోందని తెలిసి పరువు కోసం పాక్కులాడే ఫణిభూషణరావు కస్సుమన్నాడు. కాదు పొమ్మన్నాడు. అయితే, తను అనాథ కాదని, తనకూ ఓ తండ్రి ఉన్నాడని... అలా చెప్తే సరిపోతుందని ఆమె అభ్యర్థించింది. ఆస్తి వారసురాలిగా తాను రాలేదని, కేవలం ఓ తండ్రికీ కూతురుగా తాను వచ్చానని వివరించింది. అయినా, ఫణిభూషణరావు మనసు కరగలేదు. ఆ తర్వాత ఆమె తనున్న బసకి వచ్చేసింది. ఓ రాత్రి ప్రేమ అక్కడే ఆమెపై దాడి జరిగింది. చుట్టూపక్కల వాళ్ల సకాలంలో స్పందించ బట్టి ఆమె బతికి బట్టకట్టింది. ఇండియాలో తనకెవరూ

శత్రువులు లేరు... మిత్రులు లేరు. అందువల్ల తనపై జరిగిన దాడికి కారకులెవరో ఆమెకు బాగా తెలుసు. వెంటనే, వ్యూహం మార్చి తన బస కూడా మార్చి ఫణిభూషణరావుని నయానభయాన ఒప్పించేందుకు కూడా ప్రయత్నిస్తోంది. అలాంటి ప్రయత్నాల్లో బాగానే ఆమె డిఎన్ఎ పరీక్షలకు కూడా సన్నద్ధమవుతోందని తెలిసింది. అందువల్లే... ఆమెపై పగపెంచుకున్న ఫణిభూషణరావు ఆమెని ఈ లోకంలోనే లేకుండా చేసేందుకు తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నాడు” చెప్పాడు తేజ.

“అన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. కానీ, జెస్సికాకు ఫ్రతిమ పోలికలెందుకు వచ్చాయో?”

“అదే సృష్టిరహస్యం. ఎన్నో అద్భుతాలు చేసే సృష్టి ఈ వైచిత్ర్యాన్ని కూడా సృష్టించింది. ఓ రకంగా చూస్తే జెస్సికా ఫ్రతిమ పోలికల్లో ఉండడమే ఆమెకు ఫ్లస్ పాయింట్. ఎందుకంటే, ఫ్రతిమ ఫణిభూషణరావు కూతురన్న సంగతి యావత్ సమాజానికీ తెలుసు. బలమైన సాక్ష్యాల కోసం ఆమె డిఎన్ఎ పరీక్షలంటూ హడావుడి చేస్తోంది. అలాగే, ఫణిభూషణరావును ముప్పు తీప్పలు వెట్టి మూడు చెరువుల నిళ్లు తాగించాలనే ఉద్దేశ్యం తోనే ఈ వ్యూహం పన్నింది. అయితే, ఫ్రతిమ పోలికల్లో ఉన్న జెస్సికా కూడా ఫణిభూషణరావు కూతురంటే వాళ్ల గురించి తెలిసిన ఫ్రతి ఒక్కరూ ఇట్టే నమ్మేస్తారు. ఇక, కోర్టు కూడా నమ్మి తీరుతుంది. అందుకే, కోర్టు మెట్లక్కక ముందే ఆమెని పాడెక్కించాలని చూస్తున్నాడు ఫణిభూషణరావు” చెప్పాడు తేజ.

జుబ్లిహిల్స్ రోడ్ నంబర్ 45 లోకి సిద్దార్థకారు ప్రవేశించింది. విశాలమైన ఆ రహదారికిరు పక్కలా అంబరచుంబిత భవంతులు అందంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాయి. జన సంచారం అంతగా లేని ఆ పరిసరాల్లోని శబ్దం తాండవిస్తోంది.

“జెస్సికా గురించి సంపూర్ణంగా తెలుసుకున్నావ్ కదా! ఆమె ఉన్న స్పీట్ లోకి వచ్చేసాం. ఇప్పుడు నీకో సింపుల్ క్వశ్చన్. అన్నీ తెలిసిన నువ్వు చిటికెలో ఆన్సరిస్తావునుకో. అయినా, ఎందుకో అడగాలనే క్యూరియాసిటీతో అడుగుతున్నా. ఈ చుట్టూకనిపించే భవంతుల్లోతన రెసిడెన్సీ ఏదో చెప్పు” సవాల విసిరాడు సిద్దార్థ.

“అంటే... నన్ను అనుమానిస్తున్నావా?” అడిగాడు తేజ.

“నోనో! అనుమానం కాదు. ఆసక్తి అంతే. తన గురించి ఆరా తీసే సందర్భంలో ఎన్నో సార్లునువ్విక్కడికి వచ్చే ఉంటావు కదా! అందుకే... ఆమె చిరునామానీకుచిరపరిచితమేననిఅడిగా”అంటూ కారును చాలా స్లోగా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు సిద్ధార్థ.

“అయితే, ఇంతసేపూ నే చెప్పిన విషయాలేవీ నువ్వు నమ్మలేదన్న మాట. డిటెక్టివ్ బుద్ధి చూపించుకున్నావ్” అలకబూనాడు తేజ.

“నమ్మాను కాబట్టి హుటాహుటిన బయల్దేరి ఇంత దూరం వచ్చాం. ఫణిభూషణరావు ద్వారా ఆమెకి ఏం జరక్కూడదనే భావనలోనే ఈ రిస్క్ తీసుకున్నాం. ఇక్కడి దాకా వచ్చాక ఆమె ఇల్లునువ్వే చూపించాలని నా సరదా. అంతే”అన్నాడు విండో లోంచి బయటకు చూపు సారీసూసిద్ధార్థ.

“స్టాప్...స్టాప్! జెస్సికా ఇల్లుదాటి వచ్చేసాం” అని అరిచాడు తేజ.

“ఔనా...?” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“మరి ఆ సంగతి చెప్పవేం. ఎక్కడ తన ఇల్లు?” అన్నాడు బేక్ వేస్తూ.

“కారును బ్రాక్ చేయి...” సూచించాడు తేజ. సిద్ధార్థ హారన్ మోగిస్తూకారును వెనక్కి డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. ఓ భవంతి దగ్గరకొచ్చాక తేజ అన్నాడు “ ఈ లెఫ్ట్ సైడ్లోని బిల్డింగ్ లోనే జెస్సికా ఉంటోంది”

“కరెక్ట్ గానే చెప్పావ్... నేను నీ మాటల్ని కంప్లీట్ గా నమ్ముతున్నాను. నువ్వన్నట్లు జెస్సికా ఫణిభూషణరావు కూతురే” అంటూ కారు ఓ పక్కకి తీసి ఆపాడు సిద్ధార్థ. వెంటనే కారు నుంచి దిగిన తేజని అంతకు ముందే అక్కడికి వచ్చిన యాంకర్ వరలక్ష్మి విప్ చేసింది.

“సర్! ఇందాకా మీరిచ్చిన ఫోన్ మెసేజ్ ఆధారంగానే పంజాగుట్ట నాగార్జున సర్కిల్ దగ్గర ఆమె కోసం వెయిట్ చేసాను. హాఫెనవర్ తర్వాత ఆమె కారులో వెళ్ళాకనిపించింది. వెంటనే నా స్కూటీతో వెంటాడాను. ఇప్పుడే మీకు మెసేజ్ ఇద్దామనుకుంటుండగా మీరే వచ్చారు” చెప్పింది.

“ఓకే... ఓకే! ఇక్కడ ఇంకేం మాట్లాడకు” అంటూ సైగ చేసాడు తేజ. ఇంతలో కారును కాస్త దూరంగా ఆపిన సిద్ధార్థ వారిద్దరినీ చూచుకున్నాడు.

“మీట్ మిస్టర్ సిద్ధార్థ. సిటీలో ఫేమస్ డిటెక్టివ్. జెస్సికా కేసులో మనకు సాయపడుతోంది ఈయనే..” అంటూ సిద్ధార్థ వైపు తిరిగిన తేజ “బహుశా ఈమెను మీకు ఫ్రెండ్రీకించి పరిచయం చేయనవసరం లేదనుకుంటున్నాను” అన్నాడు.

“భలే వారు సర్! నేను...” అంటూ వరలక్ష్మి తనను తాను పరిచయం చేసుకోబోతుండగా “యాంకర్ వరలక్ష్మి. మా ఫ్రెండ్ తేజ్ క్రియం బులెటెన్ ని ఇన్నాళ్లు సమర్థవంతంగా నిర్వహిస్తోంది మీరే కదా! తరచూ ఆ ఫోగ్రామ్ లో స్క్రీన్ పై మిమ్మల్ని చూస్తుంటాను. ఇవాళ మిమ్మల్ని కలవడం నిజంగా సంతోషంగా ఉంది” అన్నాడు అభినందనగా కరచాలనం చేసేందుకు ఓ చేతిని ముందుకు చాపుతూ. వరలక్ష్మి కూడా అతడి చేతిని అందుకుని షేక్ హ్యాండ్ ఇస్తూ “ఆ ఫోగ్రామ్ కి రెస్పాన్స్ బాగా వస్తోంది” అంది.

“ఔను...నా ఎక్స్ పీరియన్స్ తో ఓ మాట చెప్పనా?” అడిగాడు సిద్ధార్థ.

“చెప్పండి” అంది వరలక్ష్మి.

“సెక్స్, క్లౌం ... ఈ రెండు అంశాలను బేస్ చేసుకుని నిర్వహించే ఏ ఫోగ్రామ్ కైనా ప్యూయర్స్ అటాక్ అవుతారు. సెక్స్ ఫ్రీ ఒక్కర్ని అలరించేది. అలాగే, క్లౌం ఫ్రీ ఒక్కర్ని ఆకర్షిస్తుంది. ఎప్పుడో జరుగుతుందోననే ఉత్కంఠే ఫోగ్రామ్ ని సెన్సేస్ తీరాలకు చేరుస్తుంది” అన్నాడు.

“మీ విశ్లేషణ బాగుంది” అంది వరలక్ష్మి.

“అన్నట్లు.. ఇక్కడికి వస్తామని మా ఇద్దరికే తెలిదు. ఆశ్చర్యంగా మీరూ ప్రత్యక్షమయ్యారు. నాకు తెలిక అడుగుతాను. మీ ఇద్దరి మధ్యా టెలిఫోన్ ఏమైనా వర్కవుటవుతోందా?” నవ్వుతూ అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“టెలిఫోన్...? అదేం లేదు. ఈ కేసులో తనూ కోపరేట్ చేస్తోంది....” సమాధానమిచ్చాడు తేజ.

“అయినా... మీ ఇద్దరి మైండ్ ఒకేలా ఆలోచిస్తున్నాయంటే సమథింగ్ స్పెషల్” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“సో...వరలక్ష్మి, మీరు ఆఫీసుకెళ్ళండి. నేనిక్కడి విషయాలు ఆరా తీసి వస్తాను” అన్నాడు తేజ.

“అలాగే సర్! సిద్ధార్థగారూ వస్తానండి” ఇద్దరి దగ్గరా సెలవు పుచ్చుకుంది వరలక్ష్మి.

“అనూహ్యంగా వరలక్ష్మి ఎదురై క్లెయిమ్ నుంచి తనని తప్పించింది. నిజానికి జెస్సికా నివాసమెక్కడో తనకు తెలిసే తెలిదు. ఆమె గురించి అన్ని తెలిసినట్లునోటి కొచ్చిన కోతలుకోసేస్తూఉంటే ఆమె గురించి ఆరా తీసిన సిద్ధార్థ ఒక్కో సీక్రెట్ ని బయటపెట్టాడు. అయితే, ఫణిభూషణరావు, జెస్సికా విషయంలో తను చెప్పినవన్నీ అబద్ధాలే అని తెలిసిన తర్వాత సిద్ధార్థ ఏ రకంగా రియాక్ట్ అవుతాడో?” పైకి కనిపించకుండా మనసు లోనే ఆందోళనపడుతున్నాడు తేజ. అంతలోనే తనని తాను సంభాళించుకుంటూ ఓ విషయంలో వివరాలు తెలుసుకోవాలంటే సామ దాన భేద దండోపాయాలు తప్పనిసరి. కింజిత్ కౌటిల్యం, కాస్త చాణక్యం అమలుచేస్తేనే అసలు సంగతి రాబట్టుకోవాలి. అవసర సమయాల్లో అబద్ధాలు చెప్పడం కూడా నిజాయితీయే... అనుకున్నాడతడు.

“ఇంతకీ ఇక్కడేం జరగబోతున్న దాఖలాలు లేవే?” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“తుఫాను ముందు ప్రశాంతత ఇలాగే ఉంటుంది” అన్నాడు తేజ తనని ఇంకా నమ్మిస్తూ.

“కాసేపు ఇక్కడే మనం ఉందాం. ఏం జరగబోతోందో ఫస్ట్ ఇన్ ఫర్మేషన్ మనకే తెలుస్తుంది” అన్నాడు మళ్ళీ ఇద్దరూ పిచ్చాపాటి ట్రాడ్లకుంటూ రోడ్ నంబర్ ఫార్మి ఫైవ్ ని ఆ చివర్నుంచి ఈ చివరి వరకూ

ఈదేస్తున్నారు. అలా ఒకసారి కాదు వరుసగా నాలుగు సార్లు అట్నుంచి ఇటూ, ఇట్నుంచి అటూ తిరిగారు. రాజకీయాలైపోయాయి. సినిమా కబుర్లు అయిపోయాయి. అక్కడికి వచ్చి రెండు గంటల పైనే గడిచింది.

జెస్సికా నివాసముంటున్న భవంతి నిశ్శబ్దంగా ఉంది. అసలు తను ఇంట్లో ఉందో.. లేదో? అనుమానం వచ్చిందిద్దరికీ.

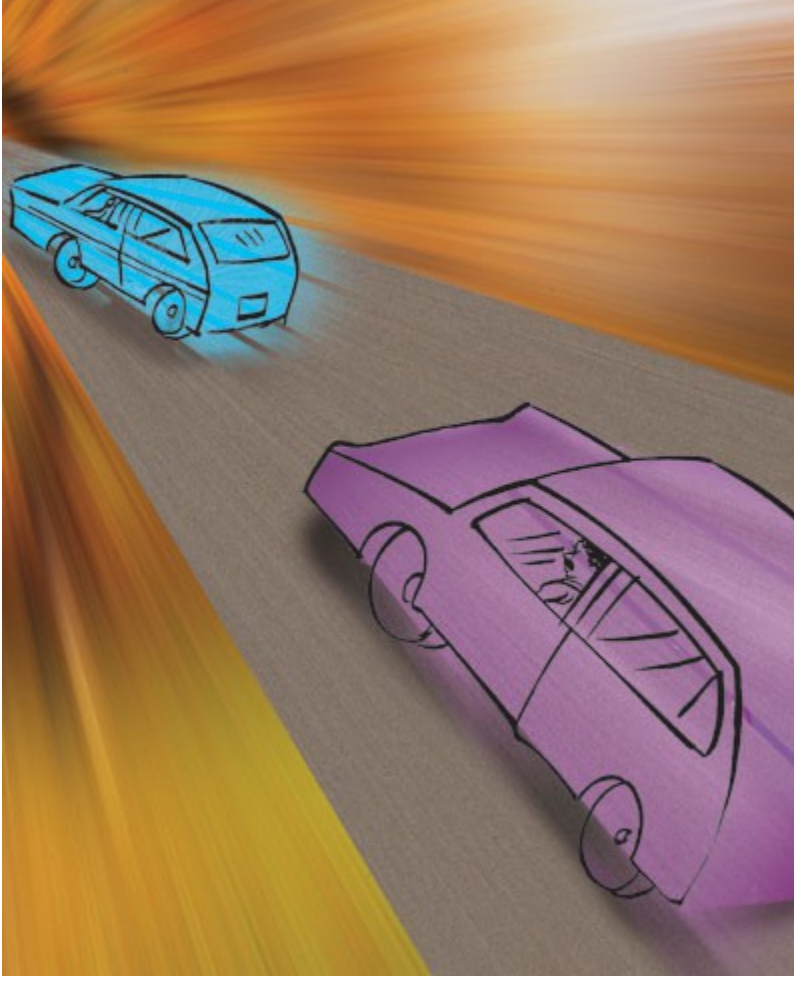
“ఊహా! ఫణి భూషణరావు వ్యూహం వేరే ఉందేమో?” అనుకుంటున్నాడు సిద్ధార్థ.

“జెస్సికాతో ఏ అవసరం లేకపోతే ఆమె కోసం ఫణిభూషణరావు అంతలా ఎందుకు అర్చలు చాస్తాడు? అయితే, తను చెప్పిన కథలో నిజం ఉన్నా లేకున్నా ఇక్కడికి తప్పకుండా వచ్చి తీరుతాడు. ఎందుకంటే జెస్సికాను కలవాలికాబట్టి అలా కలవడం కోసమే కదా... ప్లెవేట్ డిటెక్టివ్ చేత రహస్యంగా ఆమె ఉనికి గురించి తెలుసుకున్నాడు” అనుకున్నాడు.

మరో అరగంట గడిచిపోయింది. సిద్ధార్థకు ఓపిక నశించింది.

“ఇక్కడే జరిగేట్లు లేదు. మనం వెళ్దాం పద” అన్నాడు కారు వైపు నడుస్తూ.

ఇక, తప్పనిసరి పరిస్థితిలో తేజ కూడా అతణ్ణి అనుసరించాడు. ఇద్దరూ కార్లో కూచున్న తర్వాత సిద్ధార్థ కారు సార్జర్స్ చేయబోతుండగా ఆ రోడ్డుకి ఓ కారు ప్రవేశించింది. ఆ కారును ఆసక్తిగా చూసారద్దరూ.

.“బహుశా...ఆ కారు ఫణి భూషణ రావుకి చెందిన కారెమో?” ఇద్దరిలో ఓ అనుమానం. ఆ అనుమానం నిజమన్నట్లుగానే ఆ కారు ఔస్సికా ఇంటి ముందు ఆగింది. అందులోంచి ఇద్దరు వ్యక్తులు దిగారు. చూడానికి కరడు కట్టిన రౌడీలా ఉన్నారు. దురుసుగా గేటు తెరచి, దూకుడుగా ఇంట్లోకి జొరపడ్డారు. ఆ ఇంట్లో ఔస్సికా ఒక్కరే ఉందా? వేరే వారెవరైనా తోడుగా ఉన్నారా? లోనికి దూసుకు వెళ్లిన ఈ ఇద్దరు రౌడీ ఫెలోస్ ఏం చేయ బోతున్నారు? ఈ సందేహమే ఇటు సిద్దార్థకి, అటు తేజాకి కలిగింది.

“సిద్దార్థను నమ్మించడానికి అల్లిన కట్టుకథ కాస్తానిజం కాబోతోందా? మొత్తానికి ఏదో జరగ బోతోంది” అనుకున్నాడు తేజ. ఒకట్రండు సార్లు కారు స్పార్ట్ చేసినట్లు పెద్ద బిల్డప్పే ఇచ్చాడు సిద్దార్థ. తర్వాత విసురుగా వెహికిల్ లోంచి దిగి బానెట్ తెరిచి రిపేర్ చేస్తున్నట్లు నటించ సాగాడు. సిద్దార్థ ఎత్తుగడను తేజ అర్థం చేసుకున్నాడు. అయితే, తను మాత్రం బయటకు రాకుండా కార్లోనే కూర్చుని డైలీ చదువుతున్నట్లు ఘోషా కొడుతూ బిల్డింగ్ లోపల స్వప్నాస్పష్టంగా కదలాడుతున్న నీడల్ని గమనిస్తున్నాడు. కొద్ది క్షణాల తర్వాత ఆ ఇంట్లోంచి అరుపులు, కేకలు వినిపించసాగాయి. ఒక్క

ఊదుటున సిద్ధార్థ ముందుకు కదలబోయి అంతలోనే ఆగాడు.

“ఎం...?” కళ్ళతోనే ప్రశ్నించాడు తేజ.

“మన జ్యోక్యం ఇప్పుడే వచ్చింది. అసలు నిందితులు తప్పించుకుంటారు” అతడికి మాత్రమే వినిపించేలా నెమ్మదిగా చెప్పాడు సిద్ధార్థ.

“ఔను...అది నిజమే! జెస్సికా ఇంటికి వచ్చింది రోడ్డి పెలోస్. వీళ్ళని ప్రయోగించిన సూత్రధారి తర వెనుకే ఉండి పోయాడు. అతణ్ణి పట్టుకుంటేనే కానీ అసలు నిజాలు వెలుగులోకి రావు” అనుకున్నాడు తేజ. సిద్ధార్థ కారును బాగు చేస్తూనే ఉన్నాడు. తేజ డైలీ చదువుతూనే ఉన్నాడు. లోనుంచి అరుపులు వినిపిస్తూనే ఉన్నాయి. కాసేపటి తర్వాత లోనికి వెళ్ళిన ఇద్దరు దుండగులు జెస్సికాను ఇంచుమించు మోసుకొస్తున్నట్లు బలవంతంగా బయటకి తీసుకొచ్చారు. ఆ వెంటనే భవంతి ముందు ఆపి ఉంచిన కార్లోకి ఆ అమ్మాయిని గట్టిగా నెట్టడమే తరువాయి ఆ ఇద్దరూ కార్లోకి వెళ్ళిపోయారు. ఆ తర్వాత మెరుపు వేగంతో కారు స్పార్టర్లు బాణంలా ముందుకు దూసుకు వెళ్ళింది.

“సిద్ధార్థా..హరియప్! ఆ అమ్మాయిని కిడ్నాప్ చేసారు” అరిచాడు తేజ. సిద్ధార్థ కూడా అలర్జయి ఒక్క ఊదుటున డ్రైవింగ్ సీట్లో కూలబడి కారు స్పార్టర్ చేసి నేలకు తగిలాలా యాక్సిలెటర్ ని బలంగా తన్నాడు. అప్పటికే దుండగుల కారు ఆ స్పీడ్ దాటి పోయింది.

“ఓ గాడ్! అనుకున్నట్లే జరిగింది” అన్నాడు తేజ. ముందు దుండగుల కారు...వెనుక అంతే వేగంతో ఆ కారును వెంటాడుతూ సిద్ధార్థ కారు. సీట్ లోని ట్రాప్ డోర్ పంజరాలన్ని చేదించుకుంటూ రెండు కార్లు పరిగెడుతున్నాయి. ఓ అమ్మాయి కిడ్నాప్ పై ఆపదలో ఉందని తెలిసి జనం ఉరుకుల పరుగుల జీవనంలో పడి తల మునకలవుతోంది. నిజానికి, నగర దృశ్యం అంతే! ఎవరి గోల వారిదే.

సిద్ధార్థ సెల్ ఫోన్ రింగింది. జెట్ స్పీడ్ లో పరుగులు తీస్తున్న ముందు కారు నే టారెట్ చేస్తూ డ్రైవ్ చేస్తున్న సిద్ధార్థ ఎడం చేత్తో అలవోకగా ఫోన్ ఎత్తి ‘హలో!’ అన్నాడు.

“హలో! నేను జుబ్బిహిల్స్ ఫోలీస్ స్టేషన్ సి ఐ సుకుమార్ ని ”

“సుకుమార్ గారూ! బాగున్నారా?” అడిగాడు సిదార్థ.

“ఎం బాగో ? రోజు రోజుకీ పెచ్చరిల్లి పోతున్న నెరాలు, మోరాల్యోనే జీవితం అయి పోతోంది”

“ఔనంతే! మనం ఎంచుకున్న ఫ్రెషన్ మనల్ని శాసిస్తోంది. సోసైటీ కళ్లు కప్పి మోసం చేస్తున్న దొరల్లాటి దొంగల్ని చేజ్ చేయడంలో చెప్పలేనంత ఢిల్ ఉంది కదూ ” సిదార్థ కౌంటరిస్టుటి తేజ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అన్నాడు “జరుగుతున్న సీన్ కి మీ ఇద్దరి కాన్వర్సేషన్ కి అసలు సింక్ అవడం లేదు ”

“కరెక్ట్! అన్నట్లు సుకుమార్ గారూ! మీరు ఎందుకు ఫోన్ చేసారో తెలుసుకోవచ్చా?”

“మీరే కదా! ఫోలీస్ సాయం కావాలంటూ మా కమిషనరేట్ కి ఫోన్ చేసారు. విషయమేమిటా? అని నేను మీకు ఫోన్ చేస్తున్నాను”

“కమిషనర్ గారు మీకు అసైన్ చేసారా? ఈ సమయంలో మీ సాయం మాకెంతో అవసరం”

“ఇంతకీ మీరేం చేస్తున్నారు? ఎక్కడ ఉన్నారు?” అడిగాడు సుకుమార్.

“ఓ ఇంఫార్మెంట్ కేసులో కొంత మంది చేజ్ చేస్తూ ఇప్పుడే పటాన్ చెరు దాటి ముంబై హైవే కొచ్చాం. మీరూ మీ సైన్యంతో రంగంలోకి దూకితే బాగుంటుంది”

“ఓకే...అలాగే! ఇప్పుడే ఈ క్షణమే కార్య కేంద్రంలోకి దూకుతాం. మధ్య మధ్యలో మీరెక్కడున్నారో చిన్న మెసేజ్ పెట్టండి.

మాకు రావాల్సిన దారి తెలుస్తుంది” రిక్వెస్ట్ చేసాడతడు.

“ఓ...అలాగే” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

ఇంతలో ముందు వెళ్తున్న కారు ఒక్క సారి సడన్ బ్రేక్ వేసి ఆగింది.

“మనం ఫాలో అవుతున్నామని వాళ్ళకి డౌట్ చ్చించదంటావా?” అడిగాడు తేజ.

“కచ్చితంగా వచ్చే ఉంటుంది. తప్పు చేస్తున్న వాడు తను దొరకకుండా ఉండేందుకు సవాలక్ష జాగ్రత్తలు తీసుకుంటుంటాడు. రోడ్ నంబర్ ఫార్మి ఫైవ్ లో వాళ్ళకారు స్టార్టయి ఇక్కడికొచ్చేంత వరకూ ఎన్నో వెహికల్స్ దాటినా...వాళ్ళని ఫాలో అవుతోంది మాత్రం మన వెహికిలే. ఆ విషయం తెలుసుకోవడానికి తెలివైన వాళ్ళే కానక్కర్లేదు. ప్యూ మిర్రర్ లోంచి చూస్తే చాలు”

“అందుకే...ఆ కారు ఆగిందంటావా?”

“అయి ఉండొచ్చు. ఎందుకైనా మంచిది. మనం మన కారును కాస్త పక్కకి ఆపితే బాగుంటుంది” అంటూ సైడ్ తీసుకుని బ్రేక్ వేసి కారు ఆపాడు సిద్ధార్థ.

ముందు ఆగిన కార్ లోంచి ఇద్దరు వ్యక్తులు దిగారు. విశాలమైన రోడ్డును ఆ చివర్నుంచి ఈ చివరి వరకూ చూపుల్తో ఓ సారి కొలిచారు. ఆ తర్వాత రోడ్డు దిగారు.

“వాళ్ళెందుకు ఆగారో అర్థమైంది” అన్నాడు తేజ.

“వెధవలకి లఘు శంక’ నవ్వాడు సిద్ధార్థ. అయిదు నిమిషాలైనా వాళ్ళకారు స్టార్ట్ చేయలేదు. ఓ వ్యక్తి మాత్రం సెల్ లో ఎవరితోనో మాట్లాడుతూ కారు చుట్టూ పదకేళ్ళాలు చేస్తున్నాడు.

“బహుశా...కిడ్నాప్ చేసిన అమ్మాయిని ఎక్కడికి తీసుకెళ్లాలో...అనే విషయమై సందిగ్ధత నెలకొని ఉంటుంది. అందుకే, ఇన్స్పెక్షన్ కోసం వెయిట్ చేస్తున్నట్లున్నారు” చెప్పాడు తీజ.

“పక్కా ప్లాన్ లేకుండా కిడ్నాప్ చేస్తారనుకోను. కాకపోతే...ఎందుకో కారాపారు. ఎవరి రాక కోసమో ఎదురు చూస్తున్నట్లున్నారు” అన్నాడు సిద్దార్థ. సిద్దార్థ వాక్యం పూర్తయిందో లేదో...ముందు కారు కదిలింది.

“కమాన్...చేజ్” అన్నాడు తీజ. సిద్దార్థ కారు యాక్సిలేటర్ ని బలంగా నొక్కాడు. వాళ్లనే ఫాలో అవుతున్నట్లు అనుమానం రాకుండా నెమ్మదిగా కారు నడుపుతున్నాడతడు. ఒక్క ఊదుటున వేగంగా వెళ్లి ముందు కారును ఓవర్ టేక్ చేయడం లేదు. అలాగనీ...బాగా స్లోగా నడపడం లేదు. కను చూపు వలయం నుంచి దుండగుల కారు తప్పి పోకుండా ఉండేలా తగు జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నాడు.

ఇంతలో సడన్ గా ముందు వెళ్తున్న ఆ కారు షావే నుంచి కిందికి దిగి పొలాల మధ్య సన్నటి ఎర్రటి రాదారిని ఎంచుకుంది. అంటే...అక్కడెక్కడో దుండగుల రహస్య స్థావరం ఉందన్న మాట...సిద్దార్థ అనుకున్నాడు.

పది నిమిషాల పుయాణం తర్వాత పాడుపడిన ఓ బంగ్లా ఆవరణలోకి దుండగుల కారు వెళ్ళింది. అయితే, సిద్ధార్థ మాత్రం తన కారును ఫర్లాగు దూరంలోనే ఆపేసాడు. తేజా, సిద్ధార్థ కార్లోంచి దిగారు. లోపలేం జరుగుతుందో తెలుసుకోవాలనే ఆత్మత్ర ఇద్దరిలోనూ ఉంది. ఆ ఇద్దరూ ఎవరికీ కనిపించకుండా నెమ్మదిగా లోనికి నడిచారు. ఆవరణలో ఏ ఒక్కరూ కనిపించలేదు. పరిసరాల్ని సునిశితంగా పరిశీలిస్తూ అడుగుల సవ్వడి కాకుండా జాగ్రత్తపడుతూ ముందుకు సాగారు. లోపల ఓ గదిలో జైస్సికాను కట్టిపడేశారు.

“నన్నెందుకు కిడ్నాప్ చేసారు? మీకేం కావాలి? నన్నొదిలి పెట్టండి. ఒకవేళ వదిలిపెట్టలేదే... బయటకొచ్చాక మీ అంతుచూస్తాను” అరుస్తోదామె. ఆమె చుట్టూచేరిన దుండగులు ఎగతాళిగా నవ్వుకుంటున్నారు.

“ఆ అమ్మాయి పరిస్థితి చూస్తే దారుణంగా ఉంది. ఏం చేద్దాం?” అడిగాడు తేజ.

“ఇప్పటికీప్పుడు ఏం చేయలేం. కారణం... ఏం చేసినా పుధాన నిందితుడు తప్పించుకుపోతాడు. మన టార్గెట్ ఫణిభూషణరావే. తెరవెనుక ఉన్న ఆ వ్యక్తిని బయటకి తీసుకోస్తే అసలు నిజాలు తెలుస్తాయి. అంత వరకూ మనం ఆగాల్సిందే”

తను కల్పించి చెప్పిన కథ కళ్ళెదురుగా జరుగుతుంటే అంతులేని ఆశ్చర్యానికి లోనవుతున్నాడు తేజ. ప్రతిమలా కనిపించే ఓ అమ్మాయి రహస్యం తెలుసుకోవాలనే ఆ అమ్మాయి ప్రమాదంలో ఉందని అడ్డం కోతలు కోసాడు. తీరా... అదే నిజమనిపించేలా వరుస సంఘటనలు సాగుతున్నాయి. అంటే... జరుగబోయే తదుపరి కథలో ఫణిభూషణరావు ఎంట్రీ తప్పనిసరిగా ఉంటుంది. ఇదే రహస్య స్థావరానికి అతడూ వచ్చి... ఈ కథకో క్లెమాక్స్ ఇచ్చి తీరుతాడు. దాంతో పాటు ఇన్నాళ్ళూ మిస్టరీగా మారిన ప్రతిమ డెత్ సీక్రెట్ కూడా వెలుగుచూస్తుంది. పోలీసులు చేదించలేని ఓ కేసు రహస్యం క్రియం రిపోర్ట్ గా తను చేదిస్తున్నాడు... సిద్ధార్థ చూడకుండా తన భుజాన్ని తనే చరచుకుని ‘శబాష్...’ అనుకున్నాడు తేజ.

ఇంతలో... బయట అలికిడ్డంది. ఏదో వెహికల్ వచ్చిన చప్పుడంది. దుండగుల్లో కదలిక మొదలైంది. అందులోంచి ఒక్కడు ఆదరాబాదరాగా బయటకి కదిలాడు. ఓ అయిదు నిముషాల తర్వాత వాడితో పాటు ఫణి భూషణరావు కూడాలోనికి ప్రవేశించాడు. పాడుపడిన ఆ బంగ్లాలోపల విశాలమైన ఆ గదిలో ఉన్న జెస్సికా దగ్గరికి వచ్చాడతడు.

“మీరు చెప్పినట్లే అంతా జరిగింది” అన్నాడొకడు.

“ఇలాగే జరగాలని నేను కోరుకోలేదు. కానీ... జరక్క తప్పలేదు. చేసుకున్న ఖర్మ అంటారు కదా!” అన్నాడు ఫణిభూషణరావు. తర్వాత నెమ్మదిగా జెస్సిక దగ్గరగా నిల్చి... “ఏం సాధించావ్? చావుకి చాలా దగ్గరగా వచ్చావ్. నన్ను కలిసిన మొదటి రోజునే నిన్ను హెచ్చరించాను. కదిలిస్తే కాలనాగునవుతానని చెప్పాను. అయినా, మాట వినకుండా ఇంత దూరం తెచ్చుకున్నావ్” కోపంగా అన్నాడు.

“ఇంత దూరమే కాదు... ఎంత దూరమైనా వెళ్తా నీ మెడలు వంచి నిజం కక్కిస్తా నేనూ నీ రక్తం పంచుకుని పుట్టిన దాన్నే. నీకున్న మొండితనం, తెగువనాలోనూ పుష్కలంగా ఉన్నాయి. నిన్ను కలిసిన మొదటి రోజునే చెప్పాను. చేసిన తప్పుకి లెంపలువాయింతుకుని నీ కూతురిగా అంగీకరించమని. వినలేదు...” అంది జెస్సికా.

“ఎవరికి తెలికుండా ఎబ్రాహామ్ లో ఎక్కడో కక్కురిస్తోంది. ఈ లోకం లోకి వచ్చిన నువ్వు నన్ను బెదిరిస్తావా? నిన్ను చంపుతానేమో కానీ... కూతురిగా అంగీకరించేది లేదు. ఆ సంగతి ఎన్నిసార్లున్నప్పుడో చేసినా వినలేదు”

“నీ ఆస్తి కోసమో... పేరు ప్రతిష్టల కోసమో నీ జీవితంలోకి కూతురిగా రావాలనుకోవడంలేదు. నాదీ గౌరవ ప్రధానమైన పుట్టుకే అని లోకానికి తెలియజేసేందుకే ఈ నా ప్రయత్నం. మా అమ్మ ఏ తప్పుచేయలేదని... జీవితంలో నీ ఒక్కడే నీ గడిపిందని... తను వెలయాలు కాదని, ఇలాల్లనని అందరికీ చెప్పాలనే నా తపన, తహ తహ. ఏం... నన్ను నీ కూతురిగా ఒప్పుకుంటే నీకోచ్చే నష్టం ఏంటి?”

“పరువు. నిన్ను నా కూతురిగా ఒప్పుకుంటే నా పరువుకి నష్టం వాటిల్లుతుంది. ఇన్నాళ్లూ ఎంతో గౌరవంగా తిరిగిన ఇక్కడ నేను నీ వల్ల తలతి తిరిగలేని పరిస్థితి వస్తుంది. తట్టుకోలేను. నాకో రహస్య జీవితం ఉందని... ఆ జీవితంలో నువ్వు ఉన్నావని ఎప్పుడో మరిచిపోయాను. కానీ, నువ్వొచ్చి గుర్తుచేసావు”

“ఔను...గుర్తుచేసాను. ఎందుకంటే... మా అమ్మనీ, నన్నూ వంచించిన నిన్ను మరిచిపోతే కదా! పరువు కోసం పాత్రాలు తీసే కసాయివని ఇప్పుడే తెలుస్తోంది నాకు. పాత్రం పోయినా సరే... నాకు నువ్వెవరో ఈ లోకానికి చెప్పి మరీ చస్తాను”

“చావే... నీ నుదుట రాసుంటే అంతకంటే నువ్వేం చేస్తావ్. నీకో సంగతి తెలుసా? నా పరువు కోసం నా కన్న కూతురు పాత్రాలే తీసిన వాడిని. అది నీ లాగే పేము... పేము అంటూ పూటకు రికాణా లేని వాడి చుట్టూ తిరిగింది. వద్దని వారించాను. మన స్టేటస్ కి తగ్గవాడితో నీ వెళ్లి జరిపిస్తావని చెప్పాను. వినలేదు. అంతే... ఓ రోజు ఎవరికి తెలికుండా మా ఆఫీసు ఏడో అంతస్తునుంచి ఆమె నితో సేసి అనుమానాస్పద మృతిగా చిల్లీకరించాను. ఇప్పటికీ ఆమెది హత్య, ఆత్మహత్యో ఈ లోకానికి తెలిదు. నా పరువుకి భంగం వాటిల్లితే కన్న కూతురినైనా ఉపేక్షించని వాడిని... ఎక్కడో నాకున్న కూతురినంటూ వచ్చిన నిన్ను ఉపేక్షిస్తానని ఎలా అనుకున్నావ్?” అంటున్నాడు ఫణిబూషణరావు.

“చూసావా! ఫణిబూషణరావు విశ్వరూపం” నెమ్మదిగా అన్నాడు తేజ. ఇంతలో సుకుమార్ కూడా తన టీంలో అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

“ఇక, మనం ఉపేక్షిస్తే లాభం లేదు. జెస్సికా పాత్రాలు దక్కవు. ఆ దుర్మార్గుడు అన్నంత పని చేస్తాడు” అన్నాడు సిద్ధార్థ.

“ఇక, లాభం లేదు. ఎక్కడో న్యూయార్క్ లో పుట్టిన అమ్మాయికి ఇక్కడ ఈ పాడుపడిన బంగ్లాలో నూకలు చెల్లినట్లున్నాయి. ఏ మాత్రం కరుణ, జాలి చూపించకుండా చంపేయండిరా!” అని గట్టిగా అరిచాడు ఫణిభూషణరావు. పరిస్థితి చేయి జారిపోతోందని అంచనా వేసిన సుకుమార్ తన టీని అలర్ట్ చేసి హుటా హుటిన రంగంలోకి దిగాడు “ఫణిభూషణరావు! ఇక, నీ ఆటకట్టు” అంటూ గట్టిగా అరిచి చెలరేగిపోయాడు. సుకుమార్ వెంట వచ్చిన పోలీసులు ఫణిభూషణరావు చుట్టూ వలయంలా ఏర్పడ్డారు.

“ఇదేంటి ఇలా జరిగింది? హఠాత్తుగా పోలీసులు రావడం ఏంటి?” అమాయకంగా అన్నాడు ఫణిభూషణరావు.

“ఖర్చు కాలితే... ఇట్లాగే జరుగుతుంది..”కొంటరేసాడు సుకుమార్.

“ఏ కథలోనైనా క్లయిమాక్స్ లో రావడం పోలీసుల ఆనవాయితీ” అన్నాడు సిద్ధార్థ జోక్ చేస్తూ.

“పోలీసులు వచ్చారంటే శుభం కార్డు పడ్డట్టే” అన్నాడు తేజ. ఆ తర్వాతి పరిణామాలు చకచకా జరిగిపోయాయి. ఇండస్ట్రీయలిస్ట్ ఫణిభూషణరావు అరెస్ట్ వార్త సంచలనం సృష్టించింది. జెస్సికా ఆయన మరో కూతురనే విషయం లోకానికి తెలిసిపోయింది. అలాగే, ఫ్రతిమ డెత్ మిస్టరీ కూడా విడిపోయింది. “పరువు హత్యలు సమాజాన్ని పట్టిపీడుస్తున్నాయని...పరువు కోసం కన్న కూతుళ్లనూ చంపేస్తున్న కసాయి తండ్రులు నానాటికీ పెరిగిపోతున్నారని న్యాయస్థానం ఆందోళన వ్యక్తం చేసింది.

“హ్యూట్యాప్ తేజా!” అభినందించాడు నరిసింహం.

“ఖాకీలు కనుగొనలేని ఫ్రతిమ డెత్ మిస్టరీని చేదించావు. క్రయిం రిపోర్ట్ గా నువ్వు పరిణతి సాదించావు. ఔనూ! ఫణిభూషణరావు హంతకుడని నువ్వెలా కనుగొన్నావ్?” ఆసక్తిగా అడిగాడతడు. ఆ సమయంలో సిద్ధార్థ కూడా నరిసింహం వాంబర్ లోనే ఉన్నాడు.

“ఆ ఒక్కటి అడక్కండి సార్” అన్నాడు తేజ సిగ్గుపడుతూ.

“ఇందులో సిగ్గు పడడానికే ముంది? ఈ కేసులో ఫణిభూషణరావే నిందితుడని ఎవ్వరూ ఊహించలేదు. అయితే, నువ్వు కోణాన్ని పట్టుకుని పరిశోధించడంలోనే చిక్కుముడి వీడిరది. అంతేకాదు, ఫణిభూషణరావు ఆగ్రహానికి ప్రతిమలా జైసిక్ బలి కాకుండా కాకుండా ఓ నిండు పాత్రాన్ని కాపాడగలిగావు” అన్నాడు నరసింహం.

“ఏదో... అలా జరిగిపోయింది. ఫణిభూషణరావు అభ్యర్థన మేరకు సిద్దార్థ జైసిక్ గురించి వివరాలు తెలుసుకుంటాడని నాకు తెలుసు. అతడి దగ్గర్నుంచి ఆ వివరాలు తెలుసుకోవడానికి నే నాడిన అబద్ధాలే ఈ కేసులో నిజాలయ్యాయి. అంతకు మించి ఇందులో నా పరిశోధనంటూ ప్రత్యేకంగా ఏం లేదు” అన్నాడు తేజ నవ్వుతూ.

“అంటే... నీ అబద్ధాలతో నన్ను బకరా చేసావన్నమాట” సిద్దార్థ సరదాగా కోపగించుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత “పరిశోధనంటే అంతే. చీకట్లోనల్ల పిల్లిని వెతకడం. ఆ పని నువ్వు బాగా చేసావ్” అభినందించాడు సిద్దార్థ. ఆ తర్వాత రెండోజులకే చానల్ సిక్స్ టీన్ లో ‘నిఘా...’ పేరుతో సరికొత్త క్రియింబులెటెన్ స్టార్ట్ అయింది. మొదటి ఎపిసోడ్ లో ప్రతిమ డెత్ మిస్టరీ ఛేదించుతూ ఆసక్తికరమైన కథ సంస్కారమైంది. టీవీ తెరపై వెన్నెల నవ్వుతూ కనిపించిన ప్రతిమని చూస్తే తేజా గుండె ధ్రువించి పోయింది.

“అందమైన అభం శుభం తెలిసి ఈ అమ్మాయిని చంపేందుకు ఆ రాక్షసుడికి చేతులెలా వచ్చాయో?” అనుకున్నాడు భారంగా.

“ఆడపిల్లల అర్థాంతరపు చావులు లేని సమాజం ఎప్పటికైనా సాధ్యమా?” తనని తాను ప్రశ్నించుకుంటున్నాడు తేజ. ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం ఎవరిస్తారు? ఎప్పుడిస్తారు? ఏమో? ఎవరికరుక?

.....శుభం.....

